

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 174

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

54 tomas
2011 m. liepos 1 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 ⁽¹⁾ 1
- ★ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/62/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, nuostatos dėl falsifikuotų vaistų patekimo į teisėtą tiekimo tinklą prevencijos ⁽¹⁾ 74
- ★ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽¹⁾ 88

Kaina: 7 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2011/61/ES

2011 m. birželio 8 d.

dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Alternatyvaus investavimo fondų valdytojai (AIFV) yra atsakingi už reikšmingos Sąjungoje investuoto turto dalies valdymą, reikšmingas finansinių priemonių, kuriomis prekiauja rinkoje, sumas ir gali daryti svarbią įtaką rinkoms ir įmonėms, į kurias investuoja.

(2) AIFV poveikis rinkoms, kuriose jie veikia, yra daugiausia naudingas, tačiau pastarieji finansiniai sunkumai parodė, kaip AIFV veikla gali skleisti ar didinti riziką visoje finansų sistemoje. Veiksmingai valdyti šią riziką sunku,

jei nacionaliniai reagavimo veiksmai nesuderinti. Todėl šia direktyva siekiama nustatyti bendrus AIFV veiklos leidimų ir priežiūros reikalavimus, siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį į susijusią riziką ir jos poveikį investuotojams bei rinkoms Sąjungoje.

(3) Pastarieji finansų rinkų sunkumai parodė, kad daugumai AIFV strategijų gresia kelių rūšių svarbi rizika, susijusi su investuotojais, kitais rinkos dalyviais ir rinkomis. Siekiant nustatyti išsamią bendrą priežiūros tvarką, būtina sukurti sistemą, kurią taikant būtų galima kovoti su šia rizika, atsižvelgiant į AIFV taikomų investavimo strategijų ir būdų įvairovę. Taigi ši direktyva turėtų būti taikoma AIFV, valdantiems visų tipų fondus, kuriems netaikoma 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS) derinimo ⁽⁴⁾, nepaisant teisinio arba sutartinio būdo, kuriuo ši atsakomybė yra patikėta AIFV. AIFV neturėtų būti suteikiama teisė, remiantis pagal šią direktyvą išduotu veiklos leidimu, valdyti KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/65/EB.

(4) Šia direktyva siekiama nustatyti AIFV vidaus rinką ir suderintą ir griežtą visų AIFV - tiek tų, kurių registruotoji buveinė yra valstybėje narėje (ES AIFV), tiek tų, kurių registruotoji buveinė yra trečiojoje šalyje (ne ES AIFV) - veiklos Sąjungoje reguliavimo ir priežiūros sistemą. Kadangi suderintos reguliavimo sistemos ir vidaus rinkos, susijusios su ne ES AIFV, vykdančiais valdymo ir (arba) platinimo veiklą Sąjungoje ir ES AIFV, valdančiais ne ES alternatyvaus investavimo fondus (AIF), praktinės pasekmės ir galimos problemos yra neaiškios ir sunkiai numatomos dėl ankstesnės patirties šioje srityje stokos, turėtų būti nustatyta peržiūros sistema. Tikimasi, kad po pereinamojo dvejų metų laikotarpio išgalios suderintas

⁽¹⁾ OL C 272, 2009 11 13, p. 1.

⁽²⁾ OL C 18, 2011 1 19, p. 90.

⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. gegužės 27 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 302, 2009 11 17, p. 32.

prekybos leidimo režimas, kuris galios ne ES AIFV, vykdančiams valdymo ir (arba) platinimo veiklą Sąjungoje ir ES AIFV, valdantiems ne ES AIF, įsigaliojus Komisijos deleguotajam aktui tuo klausimu. Tikimasi, kad tas suderintas režimas papildomo trejų metų pereinamojo laikotarpio metu galios kartu su nacionaliniais valstybių narių režimais, kuriems taikomos tam tikros minimalios suderintos sąlygos. Praėjus tam lygiagrečiam galiojimo trejų metų laikotarpiui, tikimasi, kad nacionaliniai režimai nebebus taikomi, įsigaliojus tam Komisijos deleguotajam aktui.

- (5) Praėjus ketveriems metams po šios direktyvos perkėlimo termino, Komisija turėtų peržiūrėti šios direktyvos taikymą ir taikymo sritį, atsižvelgdama į jos tikslus, ir įvertinti, ar suderinta Sąjungos politika sukėlė nuolatinių didelių rinkos sutrikdymų, taip pat ar ši direktyva veikia veiksmingai vidaus rinkos ir vienodų veiklos sąlygų principų aspektu.
- (6) Ši direktyva turėtų būti taikoma tik subjektams, kurie įprastai atlieka AIF valdymą – neatsižvelgiant į tai, ar AIF yra atviro, ar uždaro tipo, neatsižvelgiant į AIF teisinę formą ir į tai, ar AIF įtrauktas ar ne į biržos prekybos sąrašus – kurie pritraukia daugiau nei vieno investuotojo kapitalą, siekdami pagal nustatytą investavimo politiką investuoti tą kapitalą tų investuotojų naudai.
- (7) Investavimo subjektai, pvz., šeimos turto valdymo (angl. *family office*) subjektai, investuojantys asmeninį investuotojų turtą ir nepritraukiantys išorės kapitalo, neturėtų būti laikomi AIF pagal šią direktyvą.
- (8) Subjektams, kurie nelaikomi AIFV pagal šią direktyvą, ji netaikoma. Taigi ši direktyva neturėtų būti taikoma kontroliuojančioms įmonėms pagal joje pateiktą apibrėžtį. Tačiau jos nuostatos neturėtų būti netaikomos privataus kapitalo fondų valdytojams ar AIFV, valdantiems AIF, kurių akcijomis leidžiama prekiauti reguliuojamose rinkose. Be to, ši direktyva neturėtų būti taikoma pensijų fondų valdymui, darbuotojų dalyvavimo ar santaupų sistemoms, viršvalstybinėms institucijoms, nacionaliniams centriniams bankams ar nacionalinėms, regionų ir vietos valdžios institucijoms, taip pat įstaigoms ar institucijoms, kurios valdo fondus, remiančius socialinės apsaugos ir pensijų sistemas, bei specialiesiems pakeitimo vertybiniais popieriais subjektams arba draudimo sutartims ir bendrosioms įmonėms.
- (9) Investicinės įmonės, turinčios pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų⁽¹⁾ išduotą leidimą, ir kredito įstaigos, turinčios pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo⁽²⁾ išduotą leidimą, neturėtų privalėti gauti veiklos leidimo pagal šią direktyvą, kad galėtų teikti su AIF susijusias investavimo paslaugas, pvz., individualaus portfelio valdymo paslaugas. Tačiau investicinės įmonės turėtų turėti galimybę, tiesiogiai ar netiesiogiai, siūlyti ar pateikti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungos investuotojams tik tuo atveju ir tokiu mastu, kad investicinius vienetus ar akcijas būtų galima platinti pagal šią direktyvą. Perkeltant šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę, valstybėms narėms derėtų atsižvelgti į to reikalavimo reguliavimo paskirtį, ir užtikrinti, kad tas reikalavimas taip pat būtų taikomas investicinėms įmonėms, įsteigtoms trečiojoje šalyje ir pagal atitinkamus nacionalinius teisės aktus galinčioms teikti su AIF susijusias investavimo paslaugas. Tų subjektų teikiamos su AIF susijusios investavimo paslaugos niekada neturėtų tapti galimybe faktiškai išvengti šios direktyvos reikalavimų taikymo, AIFV paverčiant „pašto dėžutės“ funkcijas atliekančiu subjektu, nepaisant to, ar AIFV įsteigtas Sąjungoje ar trečiojoje šalyje.
- (10) Šia direktyva AIF neregamentuojami. Todėl turėtų būti galima AIF reglamentavimą bei priežiūrą ir toliau vykdyti nacionaliniu lygmeniu. Dėl didžiulės AIFV valdomų AIF tipų įvairovės būtų neproporcinga reglamentuoti AIFV Sąjungos lygmeniu valdomų AIF portfelių struktūrą arba sudėtį ir būtų sunku numatyti tokį plataus masto derinimą. Todėl šia direktyva valstybėms narėms nedraudžiama nustatyti ar toliau taikyti nacionalinių reikalavimų jų teritorijose įsteigtiems AIF. Tai, kad valstybė narė jos teritorijoje įsteigtiems AIF gali nustatyti papildomus reikalavimus, palyginti su reikalavimais, taikomais kitose valstybėse narėse, neturėtų trukdyti pagal šią direktyvą veiklos leidimus gavusiems AIFV pasinaudoti savo teisėmis kitose valstybėse narėse platinti Sąjungos profesionaliems investuotojams AIF, kurie įsteigti ne valstybėje narėje, kuri nustato papildomus reikalavimus, ir kuriems dėl to tie papildomi reikalavimai netaikomi ir jie jų nepivalo laikyti, investicinius vienetus ar akcijas.
- (11) Pagal keletą šios direktyvos nuostatų AIFV įpareigojami užtikrinti, kad bus laikomasi reikalavimų, už kurių įvykdymą kai kuriose fondų struktūrose AIFV nėra atsakingi. Pavyzdžiui, tai būtų fondų struktūros, kuriose atsakomybė už depozitoriumo paskyrimą tenka AIF arba kitam subjektui, veikiančiam AIF vardu. Tokiais atvejais AIFV negali pats spręsti, ar depozitoriumas paskiriamas faktiškai, nebent AIF valdymas būtų vidinis. Kadangi šioje direktyvoje AIF neregamentuojami, joje negali būti

⁽¹⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

reikalaujama, kad AIF paskirtų depozitoriumą. Tais atvejais, kai AIFV nesugeba užtikrinti atitikties taikytiniams reikalavimams, už kuriuos yra atsakingas AIF arba kitas AIF vardu veikiantis subjektas, kompetentingos institucijos turėtų pareikalauti, kad AIFV imtųsi būtinų priemonių padėčiai ištaisyti. Jeigu, nepaisant šių priemonių, ir toliau nesilaikoma reikalavimų, o ES AIFV arba veiklos leidimą turintis ne ES AIFV valdo ES AIF, AIFV turėtų atsistatydinti iš to AIF valdytojo pareigų. Jei AIFV neatstastatydina, jo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų pareikalauti tokio atsistatydinimo, o atitinkamo AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas Sąjungoje turėtų būti nebeleidžiamas. Toks pat draudimas turėtų būti taikomas ir ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje platinantiems veiklos leidimą turintiems ne ES AIFV.

- (12) Nebent konkrečiai numatyta kitaip, kai šioje direktyvoje nurodomi AIF investuotojų interesai, turimi omenyje investuotojų interesai, susiję su konkrečia jų, kaip AIF investuotojų, padėtimi, o ne asmeniniais investuotojų interesais.
- (13) Taikant numatytas išimtis ir apribojimus, ši direktyva turėtų būti taikoma visiems ES AIFV, valdantiems ES arba ne ES AIF, nepaisant to, ar jų investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, taip pat ne ES AIFV, valdantiems ES AIF, nepaisant to, ar jų investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, bei ne ES AIFV, kurie Sąjungoje platina ES arba ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas.
- (14) Šioje direktyvoje išdėstomi reikalavimai, kaip AIFV turėtų valdyti AIF, už kuriuos atsako. Ne ES AIFV šie reikalavimai taikomi tik ES AIF ir kitų AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos taip pat platinami profesionaliems investuotojams Sąjungoje, valdymui.
- (15) ES AIFV veiklos leidimas, išduodamas pagal šią direktyvą, apima AIFV buveinės valstybėje narėje įsteigtų ES AIF valdymą. Taikant papildomus pranešimo reikalavimus, tai taip pat apima ES AIFV valdomų ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą profesionaliems investuotojams Sąjungoje ir ne AIFV buveinės valstybėje narėje įsteigtų ES AIF valdymą. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos sąlygos, kuriomis veiklos leidimą turintys ES AIFV turi teisę platinti ne ES AIF investicinius ar akcijas vienetus profesionaliems investuotojams Sąjungoje, taip pat sąlygos, kuriomis ne ES AIFV gali gauti veiklos leidimą valdyti ES AIF ir (arba) platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams Sąjungoje, turint prekybos leidimą. Laikotarpiu, kuris turėtų būti pereinamasis, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti ES AIFV platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas tik savo teritorijoje ir (arba) leisti ne ES AIFV

valdyti ES AIF ir (arba) platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams tik savo teritorijoje, laikantis nacionalinės teisės aktų, jei tenkinamos tam tikros minimalios sąlygos pagal šią direktyvą.

- (16) Ši direktyva neturėtų būti taikoma AIFV, jei jie valdo AIF, kurių vieninteliai investuotojai yra patys AIFM ar jų patrunuojančiosios įmonės, jų patrunuojamosios įmonės arba jų patrunuojančiosios įmonės kitos patrunuojamosios įmonės, kai šie investuotojai patys nėra AIF.
- (17) Šioje direktyvoje taip pat numatytas režimo palengvinimas AIFV, kurių valdomas sukauptas AIF turtas nesiekia 100 mln. EUR ribos, arba AIFV, kurie valdo tik finansinio sverto nenaudojančius AIF, penkerius metus investuotojams nesuteikiančius išpirkimo teisių, ir kurių valdomas sukauptas AIF turtas nesiekia 500 mln. EUR ribos. Nors atitinkamų pavienių AIFV veikla vargu ar gali turėti reikšmingą poveikį finansiniam stabilumui, gali būti, kad bendras jų veiklos poveikis gali sukelti sisteminę riziką. Todėl tiems AIFV turėtų būti privaloma ne gauti veiklos leidimą, o būti įregistruotiems jų buveinės valstybėje narėje, ir, *inter alia*, jie turėtų teikti savo kompetentingoms institucijoms susijusią informaciją apie pagrindines priemones, kuriomis jie prekiauja, ir apie jų valdomų AIF pagrindines pozicijas bei svarbiausias rizikos koncentracijas. Tačiau tiems smulkesniems AIFV, kad jie galėtų pasinaudoti pagal šią direktyvą suteikiamomis teisėmis, turėtų būti leista įgyti AIFV statusą su sąlyga, kad jie pasirinktų tokią galimybę pagal šioje direktyvoje nustatytą procedūrą. Ta išimtimi neturėtų būti ribojamos valstybių narių galimybės taikyti griežtesnius reikalavimus AIFV, kurie nepasirinko šios galimybės.
- (18) ES AIFV neturėtų galėti valdyti ES AIF ir (arba) platinti jų investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams Sąjungoje, jei jam nesuteiktas veiklos leidimas pagal šią direktyvą. AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas pagal šią direktyvą, turėtų bet koku metu tenkinti direktyvoje nustatytas veiklos leidimo suteikimo sąlygas.
- (19) Kai tik tai leidžiama pagal šią direktyvą, ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF ir (arba) su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, arba ES AIFV, ketinantis su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, turėtų gauti veiklos leidimą pagal šią direktyvą. Bent jau pereinamuoju laikotarpiu valstybė narė turėtų galėti leisti ne ES AIFV platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas toje valstybėje narėje ir suteikti veiklos leidimą ES AIFV platinti ne ES AIF investicinius vienetus ir akcijas toje valstybėje narėje, ta apimtimi, kiek tenkinamos šioje direktyvoje nustatytos minimalios sąlygos.

- (20) Atsižvelgiant į jų teisinę formą, turėtų būti galimas išorinis ir vidinis AIF valdymas. Laikoma, kad AIF valdymas yra vidinis, jei valdymo funkcijas atlieka AIF valdymo organas arba bet kuri kita jo vidinė struktūra. Jei pagal AIF teisinę formą valdymas gali būti vidinis ir jei AIF valdymo organas nusprendžia neskirti išorės AIFV, pats AIF yra AIFV, todėl jis turėtų tenkinti visus AIFV taikomus reikalavimus pagal šią direktyvą ir jam turėtų būti suteikiamas veiklos leidimas. Tačiau AIFV, kuris yra vidinio valdymo AIF, neturėtų būti leidžiama vykdyti kitų AIF išorės valdytojo funkcijų. Laikoma, kad AIF valdymas yra išorinis, jei AIF paskyrė išorės juridinį asmenį savo valdytoju arba pastarasis buvo paskirtas AIF vardu ir taip paskirtas asmuo yra atsakingas už AIF valdymą. Tai, kad konkretaus AIF valdytoju buvo paskirtas išorės AIFV, neturėtų reikšti, kad tas AIFV teikia portfelio valdymo investicinę paslaugą, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 9 punkte, tačiau turėtų reikšti, kad jis atlieka kolektyvinį portfelio valdymą pagal šią direktyvą.
- (21) AIF valdymas turėtų apimti bent investicijų valdymo paslaugas. Pagal šią direktyvą paskirtinam vienam AIFV jokių atveju neturėtų būti suteiktas leidimas teikti portfelio valdymo paslaugą, neteikiant rizikos valdymo paslaugos ir atvirkščiai. Vis dėlto, laikantis šioje direktyvoje išdėstytų sąlygų, veiklos leidimą turinčiam AIFV neturėtų būti trukdoma taip pat užsiimti AIF administravimo ir jo investicinių vienetų ar akcijų platinimo veikla arba veikla, susijusia su AIF turtu. Išorės AIFV neturėtų būti trukdoma, be kita ko, teikti investicinę portfelio valdymo paslaugą, kai įgaliojimus savo nuožiūra konkrečių klientų atžvilgiu suteikė investuotojai, įskaitant portfelius, kurių savininkai yra pensijų fondai ir įstaigos, atsakingos už profesinių pensijų skyrimą, kurioms taikoma 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros ⁽¹⁾, arba kaip nepagrindines paslaugas teikti konsultacijas investicijų klausimais, saugojimo bei pavedimų priėmimo ir perdavimo paslaugas. Pagal Direktyvą 2009/65/EB išduotą leidimą turinčiam išorės AIFV turėtų būti leidžiama valdyti KIPVPS.
- (22) Būtina užtikrinti, kad AIFV veiklai būtų taikoma patikima valdymo kontrolė. AIFV turėtų būti valdomi ir organizuojami taip, kad būtų kuo mažiau interesų konfliktų. Pagal šią direktyvą nustatyti organizaciniai reikalavimai neturėtų daryti poveikio nacionalinės teisės aktais numatytoms sistemoms ir patikrinimams, skirtiems registruoti asmenis, dirbančius pačiuose AIFV arba AIFV naudai.
- (23) Siekiant užtikrinti AIFV teikiamų AIF valdymo paslaugų tęstinumą ir tinkamumą, taip pat apimti galimą AIFV riziką, susijusią su bet kokios jų veiklos, įskaitant pagal perduotą įgaliojimą vykdomą AIF valdymą, profesine atsakomybe, būtina numatyti minimalaus kapitalo reikalavimų taikymą. AIFV turėtų turėti galimybę patys rinktis, kaip padengti galimą profesinės atsakomybės riziką – papildomomis nuosavomis lėšomis ar tinkamu profesiniu civilinės atsakomybės draudimu.
- (24) Siekiant spręsti problemas, susijusias su galimai nepalankiu prastai suformuotų atlyginimų struktūrų poveikiu patikimam rizikos valdymui ir asmenų prisiimamos rizikos kontrolei, turėtų būti nustatyta aiški prievolė AIFV formuoti ir vykdyti tų kategorijų darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui, atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką, kuri derėtų su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu. Tų kategorijų darbuotojų grupei turėtų būti priskirti bent vyresnieji vadovai, už riziką atsakingi ir kontrolės funkcijas atliekantys darbuotojai bei visi darbuotojai, kurių gaunamo atlyginimo dydis siekia vyresniųjų vadovų ir už riziką atsakingų darbuotojų atlyginimų mastą.
- (25) Principuose, pagal kuriuos reguliuojama atlyginimų politika, turėtų būti pripažįstama, kad AIFV gali tą politiką taikyti skirtingai, atsižvelgiant į jų dydį ir jų valdomų AIF dydį, jų vidinę organizaciją bei veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.
- (26) 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacijoje dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos ⁽²⁾ išdėstyti patikimos atlyginimų nustatymo politikos principai atitinka šios direktyvos principus ir juos papildo.
- (27) Siekiant skatinti priežiūros konvergenciją vertinant atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką, Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾ (EVPRI) turėtų užtikrinti, kad būtų parengtos patikimos atlyginimų nustatymo politikos AIFV sektoriuje gairės. Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽⁴⁾ turėtų padėti jai parengti šias gaires.

⁽¹⁾ OL L 235, 2003 9 23, p. 10.

⁽²⁾ OL L 120, 2009 5 15, p. 22.

⁽³⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 84.

⁽⁴⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

- (28) Nuostatomis dėl atlyginimų nustatymo neturėtų būti daromas poveikis visapusiškam Sutartyse įtvirtintų pagrindinių teisių įgyvendinimui, ypač SESV 153 straipsnio 5 dalies nuostatomis, nacionalinės sutarčių ir darbo teisės bendriesiems principams, taikytiniams teisės aktams dėl akcininkų teisių ir dalyvavimo, taip pat atitinkamos įstaigos administracinių ir priežiūros organų bendriesiems išipareigojimams bei, kur taikytina, socialinių partnerių teisei sudaryti kolektyvinius susitarimus ir užtikrinti jų vykdymą laikantis nacionalinės teisės aktų ir tradicijų.
- (29) Patikimas ir objektyvus turto vertinimas turi lemti reikšmės investuotojų interesų apsaugai. AIFV taiko skirtingas turto vertinimo metodologijas ir sistemas priklausomai nuo turto ir rinkų, kuriose jie daugiausiai investuoja. Pripažinti šiuos skirtumus yra tikslinga, tačiau taip pat reikia reikalauti, kad AIFV bet koku atveju atliktų vertinimo procedūras, kuriomis tinkamai įvertinamas AIF turtas. Turto įvertinimo ir gryniosios turto vertės apskaičiavimo procesas turėtų būti funkciškai nepriklausomas nuo AIFV portfelio valdymo ir AIFV atlyginimų nustatymo politikos, o kitomis priemonėmis derėtų užtikrinti, jog būtų užkirstas kelias interesų konfliktams ir būtų išvengta nederamo poveikio darbuotojams. Taikant tam tikras sąlygas, vertinimo funkcijai atlikti AIFV turėtų galėti paskirti išorės vertintoją.
- (30) Taikant griežtus apribojimus ir reikalavimus, įskaitant objektyvios priežasties buvimą, AIFV turėtų turėti galimybę perduoti užduotį jų vardu atlikti jų pačių vykdomas funkcijas pagal šią direktyvą, kad būtų padidintas jo verslo veiklos našumas. Taikant tas pačias sąlygas, taip pat turėtų būti leidžiama perduoti perduotas funkcijas. Tačiau AIFV bet koku atveju turėtų likti atsakingi už tinkamą perduotų funkcijų vykdymą ir šios direktyvos laikymąsi bet kuriuo metu.
- (31) I priede nustatytų valdymo funkcijų perdavimui turėtų būti taikomi griežti AIFV užduočių perdavimo apribojimai ir reikalavimai. Pagalbinių užduočių, pvz., AIFV administravimo ir techninių funkcijų, atliekamų vykdant dalį AIFV valdymo užduočių, perdavimui šioje direktyvoje išdėstyti specialūs apribojimai ir reikalavimai neturėtų būti taikomi.
- (32) Paskutiniai įvykiai išryškino esminį poreikį atskirti turto saugojimo ir valdymo funkcijas bei atskirti investuotojų turtą nuo valdytojo turto. Nors AIFV valdo AIF, kurių verslo modeliai bei turto saugojimo ir pan. tvarka skirtingi, labai svarbu, kad būtų paskirtas nuo AIFV nepriklausantis depozitoriumas depozitoriumo funkcijoms AIF atžvilgiu atlikti.
- (33) Šios direktyvos su depozitoriumo paskyrimu ir užduotimis susijusios nuostatos turėtų būti taikomos visiems AIFV, kuriems taikytina ši direktyva, valdomiems AIF, taigi visiems AIF verslo modeliams. Tačiau jos turėtų būti pritaikytos skirtingų verslo modelių ypatumams. Kai kuriems verslo modeliams tam tikros depozitoriumo užduotys svarbesnės nei kitiems, priklausomai nuo turto, į kurį investuoja AIF, tipo ir su tuo turtu susijusių užduočių.
- (34) Tam tikriems AIF, kurie neturi išpirkimo teisių, kuriomis galima pasinaudoti per penkerius metus nuo pradinių investicijų datos ir kurie pagal savo pagrindinę investicijų politiką paprastai neinvestuoja į turtą, kurį privalu tvarkyti pagal šią direktyvą, arba paprastai investuoja į emitentų ar į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendroves siekdami galimos tokių bendrovių kontrolės pagal šioje direktyvoje išdėstytas nuostatas, pvz., į privataus kapitalo, rizikos kapitalo fondus ir nekilnojamo turto fondus, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti, kad depozitoriumo funkcijoms atlikti būtų paskirtas notaras, advokatas, registro tvarkytojas arba kitas subjektas. Tokiais atvejais depozitoriumo funkcijos turėtų būti profesinės arba verslo veiklos, kurios atžvilgiu paskirtam subjektui taikoma teisės nuostatomis pripažinta privaloma profesinė registracija arba teisinės ar reguliavimo nuostatos, arba profesinio elgesio taisyklės, ir galinčios pateikti pakankamai finansinių ir profesinių garantijų, kad jis galėtų veiksmingai atlikti atitinkamas depozitoriumo funkcijas ir įvykdyti nuo šių funkcijų neatskiriamus išipareigojimus. Taip atsižvelgiama į dabartinę praktiką, būdingą tam tikriems uždarojo pobūdžio fondų tipams. Tačiau, atsižvelgiant į saugojimo funkcijos svarbą, visų kitų AIF atveju depozitoriumu turėtų būti kredito įstaiga, investicinė įmonė arba kitas subjektas, leistinas pagal Direktyvą 2009/65/EB. Tik ne ES AIF atveju turėtų būti įmanoma, kad depozitoriumu būtų kredito įstaiga arba kitas tokio pobūdžio subjektas, kaip šioje konstatuojamoje dalyje nurodyti subjektai, jei subjektui taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas ir priežiūra, kurie turi tokį pat poveikį kaip Sąjungos teisė, o jų įgyvendinimas veiksmingai užtikrinamas.
- (35) Depozitoriumui derėtų turėti registruotą buveinę arba filialą toje pačioje šalyje kaip ir AIF. Turėtų būti įmanoma, kad ne ES AIF depozitoriumas galėtų būti įsteigtas atitinkamoje trečiojoje šalyje tik tuo atveju, jei tenkinamos tam tikros papildomos sąlygos. Vadovaujantis deleguotuosiuose aktuose išdėstytais kriterijais, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai tvirtinti įgyvendinimo priemones, kuriose nurodoma, kad trečiosios šalies rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros nuostatų poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės aktuose išdėstytų nuostatų ir kad veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas. Be to, kompetentingoms institucijoms nesutariant dėl teisingo kitų papildomų sąlygų taikymo, turėtų būti taikoma Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnyje nustatyta tarpininkavimo procedūra. Kita galimybė – ne ES AIF depozitoriumas taip pat galėtų būti įsteigtas AIF valdančio AIFV buveinės valstybėje narėje arba referencinėje valstybėje narėje.

- (36) Komisija raginama apsvarstyti galimybes pateikti tinkamą horizontaliojo pobūdžio teisėkūros pasiūlymą, kuriame paaiškinamos depozitoriumo prievolės ir atsakomybė bei reglamentuojama vienoje valstybėje narėje esančio depozitoriumo teisė teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje.
- (37) Depozitoriumas turėtų būti atsakingas už tinkamą AIF grynųjų pinigų srautų priežiūrą, ypač užtikrinant, kad AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV atidarytose, arba AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu atidarytose sąskaitose būtų teisingai įrašomos investuotojų lėšos ir AIF priklausantys grynųjų pinigai arba AIF vardu veikiančio AIFV grynųjų pinigai. Depozitoriumas taip pat turėtų būti atsakingas už AIF turto saugojimą, įskaitant finansinių priemonių, kurios gali būti užregistruotos depozitoriumo apskaitos knygoje atidarytoje finansinių priemonių sąskaitoje, ir visų finansinių priemonių, kurias galima fiziškai pateikti depozitoriumui, tvarkymą, taip pat viso kito AIF turto arba AIF vardu AIFV valdomo turto nuosavybės teisių patikrinimą. Užtikrinamas, kad investuotojų lėšos būtų įrašomos grynųjų pinigų sąskaitose, depozitoriumas turėtų atsižvelgti į principus, nustatytus 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyvos 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai ⁽¹⁾, 16 straipsnyje.
- (38) Depozitoriumas turėtų veikti sąžiningai, nešališkai, profesionaliai, nepriklausomai ir AIF ar AIF investuotojų labui.
- (39) Depozitoriumui turėtų būti įmanoma turto saugojimą perduoti trečiajai šaliai, kuri savo ruožtu galėtų tą funkciją perduoti. Tačiau vienkartinis arba tolesnis funkcijos perdavimas turėtų būti pagrįstas objektyviomis priežastimis ir vykdomas laikantis griežtų reikalavimų dėl trečiosios šalies, kuriai ta perduota funkcija pavedama, tinkamumo, ir dėl depozitoriumo pareigos pasirenkant, skiriant tą trečiąją šalį ir peržiūrint tokių paskyrimą veikti deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai.
- (40) Trečioji šalis, kuriai perduodamas turto saugojimas, turėtų turėti galimybę išlaikyti bendrą atskirtą sąskaitą daugiau nei vienam AIF, vadinamąją bendrąją (angl. *omnibus*) sąskaitą.
- (41) Saugojimo funkcijų perdavimu neturėtų būti laikomas vertybinių popierių atsiskaitymo sistema, numatyta 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose tikslais ⁽²⁾, tvarkantiems subjektams duodamas pavedimas saugoti turtą arba patikėjimas teikti panašios trečiosios šalies vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų teikiamas paslaugas.
- (42) Griežti apribojimai ir reikalavimai, kurie taikomi depozitoriumo užduočių perdavimui, turėtų būti taikomi jam kaip depozitoriumui būdingų funkcijų, būtent grynųjų pinigų srautų kontrolės, turto saugojimo ir priežiūros funkcijų perdavimui. Su jo, kaip depozitoriumo, užduotimis susijusių kitų pagalbinių užduočių, tokių kaip vykdančių jo, kaip depozitoriumo, užduotis atliekamų administravimo ir techninių funkcijų, perdavimui šioje direktyvoje išdėstyti specialūs apribojimai ir reikalavimai netaikomi.
- (43) Šioje direktyvoje taip pat atsižvelgiama į tai, kad daug AIF, ypač rizikos draudimo fondai, šiuo metu naudojami pagrindinio maklerio paslaugomis. Šioje direktyvoje užtikrinama, kad AIF galėtų toliau naudotis pagrindinių maklerių paslaugomis. Vis dėlto, jei pagrindinis makleris funkciškai ir hierarchiškai neatskyrė savo atliekamų depozitoriumo funkcijų nuo savo, kaip pagrindinio maklerio, užduočių ir nebuvo tinkamai įvertinta, valdoma ir AIF investuotojams atskleista interesų konfliktų galimybė, pagrindinis makleris neturėtų būti paskirtas depozitoriumu, kadangi jis veikia kaip viena sandorio su AIF šalių, taigi negali tuo pačiu metu veikti siekdamas kuo didesnės AIF naudos, o tai reikalaujama iš depozitoriumo. Depozitoriumai turėtų turėti galimybę perduoti turto tvarkymo užduotis vienam ar daugiau pagrindinių maklerių arba kitoms trečiosioms šalims. Neskaitant perduotų turto tvarkymo užduočių, pagrindiniam makleriui derėtų leisti teikti AIF pagrindinio maklerio paslaugas. Tos pagrindinio maklerio paslaugos neturėtų būti funkcijų perdavimo susitarimų dalis.
- (44) Depozitoriumas turėtų atsakyti už AIFV, AIF ir investuotojų patirtus nuostolius. Šioje direktyvoje skiriamas saugomų finansinių priemonių praradimas ir kitokie nuostoliai. Jei prarandamos kitos nei saugomos finansinės priemonės, depozitoriumas turėtų atsakyti už sąmoningus ketinimus ar aplaidumą. Kai depozitoriumas tvarko finansines priemones, kurios prarandamos, depozitoriumas turėtų atsakyti, jei neįrodo, kad nuostoliai kilo dėl išorės įvykio, kurio jis negalėjo pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmės būtų buvusios neišvengiamos nepaisant visų pagrįstų pastangų. Šiuo atveju depozitoriumas, neturėtų išvengti atsakomybės, remdamasis tokiais aplinkybėmis kaip, pvz., nesąžininga darbuotojo veikla.
- (45) Jei depozitoriumas perduoda turto tvarkymo užduotis ir trečiosios šalies saugomos finansinės priemonės prarandamos, depozitoriumas turėtų už tai atsakyti. Tačiau, jei depozitoriumui aiškiai leidžiama atsakyti atsakomybės su sąlyga, kad ši atsakomybė pagal sutartį perduodama minėtai trečiajai šaliai, vadovaujantis depozitoriumo ir

⁽¹⁾ OL L 241, 2006 9 2, p. 26.

⁽²⁾ OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

AIF arba, atitinkamai atvejais, AIF vardu veikiančio AIFV rašytine sutartimi, kurioje toks atsakomybės atsisakymas objektyviai pagrindžiamas, taip pat kai ši trečioji šalis pagal jos ir depozitoriumo sutartį gali iš tiesų būti laikoma atsakinga už nuostolius, depozitoriumas šiuo atveju turėtų turėti galimybę būti atleistas nuo atsakomybės, jei jis gali įrodyti, kad parodė deramus sugebėjimus, rūpestingumą ir stropumą, ir kad tenkinami specialūs perdavimo reikalavimai. Nustatant sutartinio atsakomybės perdavimo trečiajai šaliai reikalavimą, šioje direktyvoje siekiama tokią sutartį susieti su tam tikromis išorinėmis pasekmėmis, numatant tiesioginę trečiosios šalies atsakomybę AIF arba AIF investuotojams už saugomų finansinių priemonių praradimą.

- (46) Be to, kai trečiosios šalies teisė reikalauja, kad tam tikras finansines priemones saugotų vietos subjektas ir nėra vietos subjektų, kurie tenkintų visus depozitoriumo funkcijų perdavimo reikalavimus, turėtų būti įmanoma depozitoriumą atleisti nuo atsakomybės, jei atitinkamo AIF fondo taisyklėse arba steigimo dokumentuose aiškiai leidžiama taip atleisti nuo atsakomybės; investuotojai prieš investuodami buvo deramai informuoti apie tą atleidimą nuo atsakomybės ir apie jį pateisinančias aplinkybes; AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV nurodė depozitoriumui perduoti tokių finansinių priemonių saugojimą vietos subjektui; depozitoriumas ir AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV yra sudarę rašytinę sutartį, kurioje toks atleidimas nuo atsakomybės aiškiai leidžiamas; bei yra depozitoriumo ir trečiosios šalies rašytinė sutartis, kuria depozitoriumo atsakomybė aiškiai perleidžiama tai trečiajai šaliai ir sudaromos galimybės AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV pateikti trečiajai šaliai pretenzijas, susijusias su finansinių priemonių praradimu, arba depozitoriumui pateikti tokias pretenzijas jų vardu.
- (47) Ši direktyva neturėtų daryti poveikio būsimoms teisėkūros priemonėms depozitoriumų atžvilgiu pagal Direktyvą 2009/65/EB, nes KIPVPS ir AIF skiriasi pagal investavimo strategijas, kuriomis jie vadovaujasi, ir pagal investuotojus, kuriems jie skirti.
- (48) Ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo kiekvienų finansinių metų pabaigos AIFV turėtų pateikti kiekvieno savo valdomo ES AIF ir kiekvieno AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis platina Sąjungoje, finansinių metų metinę ataskaitą pagal šią direktyvą. Tas šešių mėnesių laikotarpis neturėtų daryti poveikio valstybių narių teisei nustatyti trumpesnę laikotarpį.
- (49) Atsižvelgiant į tai, kad yra įmanoma, jog AIFV naudotų finansinį svertą ir tam tikromis sąlygomis didintų sisteminę riziką arba keltų sumaištį rinkose, AIFV, naudojančiams finansinius svertus, reikėtų nustatyti specialius

reikalavimus. Informacija, reikalinga šiai rizikai nustatyti, stebėti ir į ją reaguoti, visoje Sąjungoje nėra nuosekliai renkama ir valstybės narės ja nesikeičia, kad nustatytų galimus rizikos, kylančios finansų rinkų stabilumui Sąjungoje, šaltinius. Siekiant ištaisyti šią padėtį, AIFV, naudojančiams didelį finansinį svertą AIF lygiu, turėtų būti taikomi specialūs reikalavimai. Tokie AIFV turėtų būti įpareigoti atskleisti informaciją apie bendrą naudojamo finansinio svarto dydį, finansinį svertą, atsiradusį skolinantis grynuosius pinigus arba vertybinius popierius, taip pat finansinį svertą, susijusį su išvestinių vertybinių popierių pozicija, pakartotinį turto naudojimą ir pagrindinius finansinio svarto šaltinius jų AIF. Kompetentingų institucijų surinkta informacija derėtų keistis su kitomis institucijomis Sąjungoje, su EVPRI ir Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo⁽¹⁾, siekiant palengvinti AIFV valdomų AIF finansinio svarto poveikio Sąjungos finansų sistemai kolektyvinę analizę ir bendrą atsaką į šį poveikį. Jeigu vienas arba keli AIFV valdomi AIF galėtų potencialiai sukelti didelę sandorio šalies riziką kitų valstybių narių kredito įstaigoms ar kitoms sistemai svarbioms institucijoms, tokia informacija taip pat turėtų būti keičiamasi su atitinkamomis valdžios institucijomis.

- (50) Siekiant užtikrinti deramą rizikos, susijusios su AIFV savo valdomo AIF atžvilgiu naudojamu finansiniu svertu, įvertinimą, AIFV turėtų parodyti, jog kiekvieno jo valdomo AIF atveju finansinio svarto ribos yra priimtinos, ir kad jis niekada neviršija šių ribų. Kai gali kilti pavojus finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų galėti nustatyti finansinio svarto, kurį AIFV gali taikyti jo valdomiems AIF, lygio apribojimus. EVPRI ir ESRV turėtų būti informuojamos apie veiksmus, kurių imamasi šioje srityje.
- (51) Taip pat laikoma, kad reikia EVPRI leisti, atsižvelgus į ESRV patarimą, nustatyti, kad konkretus AIFV arba grupės AIFV naudojamas finansinis svertas kelia didelę riziką finansų sistemos stabilumui bei vientisumui, ir kompetentingoms valdžios institucijoms pateikti rekomendaciją, nurodančią veiksmus, kurių reikia imtis padėčiai ištaisyti.
- (52) Būtina užtikrinti, kad kompetentingos AIFV buveinės valstybės narės institucijos, bendrovės, kurias kontroliuoja AIFV valdomi AIF bei tokių bendrovių darbuotojai gautų tam tikrą informaciją, kuri toms bendrovėms būtina norint įvertinti, kokią įtaką ta kontrolė turės jų padėčiai.

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

- (53) Kai AIFV valdo AIF, kurie kontroliuoja emitentą, kurio akcijomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, informacija įprastu atveju turėtų būti atskleidžiama pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų ⁽¹⁾ ir 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo ⁽²⁾. AIFV, valdantiems AIF, kurie kontroliuoja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktą bendrovę, reikėtų taikyti specialius reikalavimus. Siekiant užtikrinti skaidrumą kontroliuojamos bendrovės atžvilgiu, turėtų būti taikomi griežtesni skaidrumo, informacijos atskleidimo ir ataskaitų reikalavimai. Be to, atitinkamų AIF metinėse ataskaitose reikėtų papildomai pateikti informacijos apie kontroliuojamą bendrovę arba tokią papildomą informaciją derėtų įtraukti į kontroliuojamos bendrovės metinę ataskaitą. Tokią informaciją derėtų pateikti darbuotojų atstovams, o kai jų nėra – patiems darbuotojams ir atitinkamo AIF investuotojams.
- (54) Jei AIF įgijo tam tikrų bendrovių kontrolę pagal šią direktyvą, taikomi specialūs atitinkamų bendrovių darbuotojų informavimo reikalavimai. Tačiau daugeliu atvejų AIFV nekontroliuoja AIF, nebent jis yra vidinio valdymo AIF. Be to, pagal bendrus bendrovių teisės principus nėra tiesioginio akcininkų ir darbuotojų atstovų ar, kai jų nėra, pačių darbuotojų santykio. Dėl šių priežasčių pagal šią direktyvą akcininkui ar jo valdytojui, t. y. AIF ir AIFV, negali būti nustatyti jokie tiesioginiai darbuotojų atstovų ar, kai jų nėra, pačių darbuotojų informavimo reikalavimai. Taigi darbuotojų atstovų ar, kai jų nėra, pačių darbuotojų informavimo reikalavimų atžvilgiu šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta atitinkamam AIFV taikoma kuo didesnių pastangų prievolė siekiant užtikrinti, kad atitinkamos bendrovės direktorių valdyba atskleistų atitinkamą informaciją darbuotojų atstovams ar, kai jų nėra, patiems darbuotojams.
- (55) Komisija raginama apsvastyti būtinybę ir galimybes iš dalies pakeisti informavimo ir informacijos atskleidimo reikalavimus, taikomus kontroliuojant į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendroves arba emitentus, nustatytus šioje direktyvoje bendruoju lygmeniu, neatsižvelgiant į tai, koks yra investuotojas.
- (56) Kai AIFV valdo vieną ar daugiau AIF, kuris (kurie) įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę, AIFV turėtų pateikti jo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie šio įsigijimo finansavimą. Ta prievolė pateikti informaciją apie finansavimą turėtų būti taikoma ir tais atvejais, kai AIFV valdo AIF, kurie įgyja akcijų, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitento kontrolę.
- (57) Kai AIFV valdo vieną ar daugiau AIF, kuris (kurie) įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės ar emitento kontrolę, tokiam AIFV 24 mėnesių laikotarpiu po to, kai AIF įgyja atitinkamos bendrovės kontrolę, pirma, neturėtų būti leidžiama palengvinti, remti ar nurodyti atlikti turto paskirstymą akcininkams, kapitalo mažinimą, akcijų išpirkimą ir (arba) bendrovės vykdumą savo akcijų įsigijimą pagal šią direktyvą; antra, AIFV turint leidimą AIF vardu balsuoti bendrovės valdymo organų posėdžiuose, jis neturėtų balsuoti už turto paskirstymą akcininkams, kapitalo mažinimą, akcijų išpirkimą ir (arba) bendrovės vykdumą savo akcijų įsigijimą pagal šią direktyvą; trečia, visais atvejais turėtų dėti kuo didesnes pastangas, kad būtų išvengta turto paskirstymo akcininkams, kapitalo mažinimo, akcijų išpirkimo ir (arba) bendrovės vykdumo savo akcijų įsigijimo pagal šią direktyvą. Valstybės narės, perkeldamos šios direktyvos nuostatas į savo nacionalinę teisę, turėtų atsižvelgti į šios direktyvos V skyriaus 2 skirsnio nuostatų reguliavimo tikslą ir taip pat tinkamai atsižvelgti į poreikį ES AIF ir ne ES AIF sudaryti vienodas veiklos sąlygas įgyjant Sąjungoje įsteigtų įmonių kontrolę.
- (58) Pranešimo ir informacijos atskleidimo reikalavimams bei specialioms apsaugos nuo turto, priklausancio kontroliuojamai į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei arba emitentui, išpardavimo priemonėms turėtų būti taikoma bendra išimtis, kai kontroliuojamos mažosios ir vidutinės įmonės ir specialieji subjektai, kurių paskirtis – pirkti, valdyti ar administruoti nekilnojamąjį turtą. Be to, tie reikalavimai nėra skirti informacijai, dėl kurios AIFV patektų į nepalankią padėtį kitų galimų konkurentų, pvz., valstybės vardu valdomų fondų arba konkurentų, kurie naudodami informaciją savo naudai gali siekti atitinkamos bendrovės išstūmimo iš verslo, atžvilgiu paviešinti. Taigi prievolės pranešti ir atskleisti informaciją turėtų būti taikomos laikantis su konfidencialia informacija susijusių sąlygų ir apribojimų, nustatytų 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo Europos bendrijoje ⁽³⁾ bei nedarant poveikio direktyvoms 2004/25/EB ir 2004/109/EB. Tai reiškia, jog valstybės narės turėtų nustatyti, kad, atsižvelgiant į nacionalinėje teisėje nustatytus apribojimus ir sąlygas, darbuotojų atstovams ir kitiems jiems padedantiems asmenims neturi būti leidžiama darbuotojams ar trečiosioms šalims atskleisti informacijos, darančios poveikį teisėtiems įmonės interesams, kuri jiems buvo aiškiai konfidencialiai patikėta. Tačiau valstybės narės turėtų galėti leisti darbuotojų

⁽¹⁾ OL L 142, 2004 4 30, p. 12.⁽²⁾ OL L 390, 2004 12 31, p. 38.⁽³⁾ OL L 80, 2002 3 23, p. 29.

atstovams ar jiems padedantiems asmenims perduoti konfidencialią informaciją darbuotojams ar trečiosioms šalims, jei šie įsipareigoja laikytis konfidencialumo sąlygos. Valstybės narės turėtų nustatyti, kad atitinkami AIFV iš direktorių valdybos nereikalauj atskleisti informaciją darbuotojų atstovams, o kai jų nėra – patiems darbuotojams, kai, vadovaujantis objektyviais kriterijais, šios informacijos pobūdis yra toks, jog tai rimtai pakenktų atitinkamos bendrovės veiklai arba būtų jai žalinga. Pranešimo ir informacijos atskleidimo reikalavimai bei specialios apsaugos nuo turto išpardavimo priemonės turėtų būti taikomos taip pat nedarant poveikio valstybių narių priimtoms griežtesnėms taisyklėms.

(59) Šioje direktyvoje taip pat išdėstomos sąlygos, kuriomis ES AIFV gali platinti ES AIF investicinius vienetų ar akcijas profesionaliems investuotojams Sąjungoje. Toks ES AIFV vykdomas pardavimas turėtų būti leidžiamas tik tuo atveju, jei AIFV tenkina šios direktyvos nuostatas, o pardavimas atliekamas tik turint prekybos leidimą, nedarant poveikio šioje direktyvoje numatytų apatinių ribų nesiekiančių AIFV atliekamam AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui. Turėtų būti įmanoma valstybėms narėms leisti apatinių ribų nesiekiantiems AIFV vykdyti AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą vadovaujantis nacionalinėmis nuostatomis.

(60) Turėtų būti įmanoma AIF investicinius vienetų ar akcijas įrašyti į reguliuojamos rinkos sąrašus Sąjungoje arba AIFV vardu veikiantiems tretiesiems subjektams turėtų būti įmanoma juos pasiūlyti ar pateikti tam tikroje valstybėje narėje, tik jei AIF valdančiam AIFV pačiam leista toje valstybėje narėje platinti AIF investicinius vienetų ar akcijas. Be to, AIF turto paskirstymas investuotojams Sąjungoje gali būti reglamentuojamas ir kitais nacionalinės ir Sąjungos teisės aktais, pvz., 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą ⁽¹⁾ ir Direktyva 2004/39/EB.

(61) Daug ES AIFV šiuo metu valdo ne ES AIF. Derėtų leisti veiklos leidimą turintiems ES AIFV valdyti ne ES AIF neplatinant šių AIF investicinių vienetų ar akcijų Sąjungoje, netaikant jiems šioje direktyvoje nustatytų griežtų reikalavimų dėl depozitoriumo ir reikalavimų dėl metinės ataskaitos, nes šie reikalavimai numatyti Sąjungos investuotojų apsaugai.

(62) Įsigaliojus Komisijos priimtam deleguotajam aktui šiuo klausimu, kuris atsižvelgiant į EVPRI pateiktas rekomendacijas šiuo klausimu, tikėtina, įsigalios praėjus dvejiems metams po šios direktyvos galutinio perkėlimo termino, veiklos leidimą turintiems ES AIFV, ketinantiems platinti ne ES AIF investicinius vienetų ar akcijas profesionaliems investuotojams jų buveinės valstybėje narėje ir (arba) kitose valstybėse narėse, derėtų leisti tai daryti turint prekybos leidimą, jei jie laikosi šios direktyvos. Šiai teisei įgyvendinti turėtų būti laikomasi pranešimo procedūrų ir tenkinamos sąlygos, susijusios su ne ES AIF trečiaja šalimi.

(63) Pereinamuoju laikotarpiu, kuris, tikėtina, atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas, baigsis priimant deleguotąjį aktą praėjus trejiems metams po prekybos leidimo įvedimo ne ES AIFV, ES AIFV, ketinantiems platinti ne ES AIF investicinius vienetų ar akcijas tam tikrose valstybėse narėse, tačiau neturintiems prekybos leidimo, turėtų būti leidžiama tai daryti atitinkamų valstybių narių, tačiau tik tuo atveju, jei jie laikosi šios direktyvos, išskyrus reikalavimus dėl depozitoriumo. Tačiau tokie ES AIFV turėtų užtikrinti, kad vienas ar daugiau subjektų būtų paskirti vykdyti depozitoriumo užduotis. Be to, turėtų būti sudaryti tinkami tarptautinius reikalavimus atitinkantys AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimai sisteminės rizikos priežiūros tikslu, kad būtų užtikrintas efektyvus keitimasis informacija, suteikiant galimybę AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą. Bendradarbiavimo susitarimai neturėtų tapti kliūtimi platinti ne ES AIF investicinius vienetų ar akcijas valstybėje narėje. Be to, trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, neturėtų būti įtraukta į Kovos su pinigų plovimu ir terorizmu finansavimu finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.

(64) Įsigaliojus Komisijos priimtam deleguotajam aktui šiuo klausimu, kuris atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas, tikėtina, įsigalios praėjus dvejiems metams po šios direktyvos galutinio perkėlimo termino, pagrindinis šios direktyvos principas turėtų būti tai, kad ne ES AIFV taikomos šia direktyva suteiktos teisės, pvz., teisė su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetų ar akcijas visoje Sąjungoje, jei jis laikosi šios direktyvos. Tai turėtų užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ES ir ne ES AIFV. Taigi šioje direktyvoje nustatoma leidimų išdavimo procedūra, taikoma ne ES AIFV, kuri bus taikytina įsigaliojus atitinkamam Komisijos deleguotajam aktui. Siekiant užtikrinti tokio laikymosi įgyvendinimą, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti šios direktyvos laikymąsi. Tokių ne ES AIFV kompetentingos priežiūros institucijos turėtų būti referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje.

⁽¹⁾ OL L 345, 2003 12 31, p. 64.

- (65) Taigi, kai ne ES AIFV ketina valdyti ES AIF ir (arba) su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, jis taip pat turėtų privalėti laikytis šios direktyvos, kad jam būtų taikomos to pačios prievolės kaip ES AIFV. Išskirtiniais atvejais, jei (toku mastu, kiek) šios direktyvos nuostatos laikymasis nesuderinamas su teise, taikoma ne ES AIFV arba ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, turėtų būti įmanoma ne ES AIFV atleisti nuo šios direktyvos atitinkamų nuostatų laikymosi, jei jis gali įrodyti, kad: šios direktyvos nuostatos laikymasis nesuderinamas su teisės, taikomos ne ES AIFV arba ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, privalomos nuostatos laikymusi; teisė, taikoma ne ES AIFV arba ne ES AIF, numato lygiavertę taisyklę, kuri turi tą patį reguliavimo tikslą ir kurią taikant atitinkamo AIF investuotojams teikiama to paties lygio apsauga; ir ne ES AIFV arba ne ES AIF laikosi tos lygiavertės taisyklės.
- (66) Be to, ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF ir (arba) su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, turėtų laikytis specialios veiklos leidimų suteikimo tvarkos ir tam tikrų specialių reikalavimų, susijusių su trečiaja ne ES AIFV šalimi ir, atitinkamai, trečiaja ne ES AIF šalimi.
- (67) EVPRI turėtų pateikti rekomendacijas dėl referencinės valstybės narės nustatymo ir, kai taikoma, dėl išimties nesuderinamumo su lygiaverte taisykle atvejais. Turėtų būti taikomi specialūs referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų keitimosi informacija reikalavimai. Be to, esant valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimui dėl referencinės valstybės narės nustatymo, dėl išimties taikymo šios direktyvos ir trečiosios šalies lygiavertę taisyklių laikymosi nesuderinamumo atveju bei dėl įvertinimo, ar tenkinami specialūs reikalavimai, susiję su trečiaja ne ES AIFV šalimi ir, atitinkamai, trečiaja ne ES AIF šalimi, turėtų būti taikoma Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnyje nustatyta tarpininkavimo procedūra.
- (68) EVPRI kasmet turėtų atlikti kompetentingų institucijų tarpusavio įvertinimo analizę priežiūros veiklos srityje, susijusioje su ne ES AIF priežiūra ir jiems suteikiamais veiklos leidimais, siekiant toliau didinti priežiūros veiklos rezultatų nuoseklumą pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 30 straipsnį.
- (69) Pereinamuoju laikotarpiu, kuris, atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas, tikėtina, baigsis priimant deleguotąjį teisės aktą praėjus trejiems metams po prekybos leidimo įvedimo ne ES AIFV, ne ES AIFV, ketinantiems platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas tik tam tikrose valstybėse narėse, tačiau neturintiems tokio prekybos leidimo, atitinkamų valstybių narių taip pat turėtų būti leidžiama tai daryti, tačiau tik tuo atveju, jei tenkinamos tam tikros minimalios sąlygos. Tiems ne ES AIFV turėtų būti taikomos bent jau tokios taisyklės, kurios yra panašios į taisyklės dėl informacijos atskleidimo investuotojams, taikytinas ES AIF valdantiems ES AIFV. Siekiant palengvinti sisteminės rizikos priežiūrą, tiems ne ES AIFV taip pat turėtų būti taikomi ataskaitų teikimo valstybės narės, kurioje platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingoms institucijoms reikalavimai. Todėl tokie AIFV turėtų laikytis šioje direktyvoje numatytų skaidrumo reikalavimų ir AIFV, valdančių AIF, įgyjančių į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių ir emitentų kontrolę, pareigų. Be to, turėtų būti sudaryti tinkami ir tarptautinius standartus atitinkantys valstybių narių, kuriose platinamos AIF investiciniai vienetai ar akcijos, atitinkamais atvejais, atitinkamų ES AIF kompetentingų institucijų ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, ir, jei taikoma, trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimai sisteminės rizikos priežiūros tikslu, kad būtų užtikrintas efektyvus keitimasis informacija, sudarant sąlygas atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą. Bendradarbiavimo susitarimai neturėtų tapti kliūtimi platinti trečiosios šalies fondų investicinius vienetus ar akcijas valstybėje narėje. Be to, trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV ar ne ES AIF, neturėtų būti įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.
- (70) Ši direktyva neturėtų pakeisti dabartinės padėties, kai Sąjungoje įsteigtas profesionalus investuotojas gali savo iniciatyva investuoti į AIF, nepaisydamas to, kur įsteigtas AIFV ir (ar) AIF.
- (71) Valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti platinti AIFV valdomų visų ar tam tikrų tipų AIF investicinius vienetus ar akcijas mažmeniniams investuotojams savo teritorijoje. Jeigu valstybė narė leidžia platinti tam tikrų tipų AIF investicinius vienetus ar akcijas, ji turėtų kiekvienu atveju įvertinti, ar konkretų AIF reikėtų laikyti tokio tipo AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas galima platinti mažmeniniams investuotojams jos teritorijoje. Nedarant poveikio kitų Sąjungos priemonių taikymui, valstybės narės, kaip išankstinę platinimo mažmeniniams investuotojams sąlygą, turėtų galėti tokiais atvejais AIF ir AIFV nustatyti griežtesnius reikalavimus nei tuo atveju, kai AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami profesionaliems investuotojams jų teritorijoje, neatsižvelgiant į tai, ar AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami šalies ar tarpvalstybinio mastu. Kai valstybė narė leidžia platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas mažmeniniams investuotojams savo teritorijoje, ši galimybė turėtų būti suteikta neatsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje narėje įsteigtas AIF valdantis AIFV, ir valstybės narės neturėtų kitoje valstybėje narėje įsteigtiems ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami tarpvalstybinio mastu, nustatyti griežtesnius ar papildomus reikalavimus už taikomus AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami valstybės viduje. Be to, AIFV, pagal Direktyvą 2004/39/EB išduotą leidimą turinčios investicinės įmonės ir pagal

Direktyvą 2006/48/EB išduotą leidimą turinčios kredito įstaigos, teikiančios investavimo paslaugas mažmeniniams klientams, turėtų atsižvelgti į visus papildomus reikalavimus, vertindami, ar konkretus AIF yra tinkamas ar deramas konkrečiam mažmeniniam klientui ir ar tai sudėtinga ar nesudėtinga finansinė priemonė.

- (72) Būtina išaiškinti kompetentingų institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, įgaliojimus ir pareigas bei sustiprinti mechanizmus, reikalingus efektyviam bendradarbiavimui tarpvalstybinės priežiūros srityje užtikrinti. Tam tikromis aplinkybėmis turėtų būti įmanoma kompetentingoms AIFV priimančių valstybių narių institucijoms imtis tiesioginių veiksmų, siekiant prižiūrėti nuostatų, už kurias jos atsakingos, laikymąsi. Kitų nuostatų atžvilgiu tam tikromis aplinkybėmis kompetentingoms AIFV priimančių valstybių narių institucijoms turėtų būti leidžiama kreiptis į buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, prašant imtis veiksmų ir įsikišti, jei tokių veiksmų nesiimama.
- (73) Šioje direktyvoje numatomas EVPRI bendro koordinavimo vaidmuo ir galimybė vykdyti EVPRI vadovaujamas privalomas tarpininkavimo procedūras kompetentingų institucijų ginčams spręsti.
- (74) EVPRI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektą, pagal kurį nustatomas bendradarbiavimo susitarimų, kuriuos turi pasirašyti buveinės valstybė narė arba AIFV referencinė valstybė narė ir atitinkamos trečiosios šalies priežiūros institucijos, turinys ir keitimosi informacija tvarka. Šiame techninių reguliavimo standartų projekte turėtų būti užtikrinta, kad pagal minėtuosius bendradarbiavimo susitarimus buveinės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gautų visą būtiną informaciją ir galėtų pasinaudoti pagal šią direktyvą nustatytais savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais. EVPRI taip pat turėtų sudaryti palankias sąlygas deryboms dėl bendradarbiavimo susitarimų ir tokių susitarimų sudarymui. Pavyzdžiui, EVPRI turėtų galėti naudoti savo palankių sąlygų sudarymo vaidmenį rengiant tokių bendradarbiavimo susitarimų standartinę formą.
- (75) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šios direktyvos pažeidimus, ir užtikrinti, kad jos būtų įgyvendintos. Sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (76) Šia direktyva nepažeidžiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, ypač pripažintų SESV ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau - Chartija), visų pirma,

teisė į asmens duomenų apsaugą, pripažinta SESV 16 straipsnyje ir Chartijos 8 straipsnyje. Visi kompetentingų institucijų informacijos mainai ir jos perdavimas turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisykles, nustatytas 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾. EVPRI informacijos mainai ir jos perdavimas turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisykles, nustatytas 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾, kurios turėtų būti visapusiškai taikytinos asmens duomenų tvarkymui šios direktyvos tikslais.

- (77) Siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽³⁾.
- (78) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kai tai aiškiai leidžiama šioje direktyvoje. Ypač Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotuosius aktus dėl finansinio svertų metodų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, įskaitant finansines ir (arba) teises struktūras, susijusias su atitinkamo AIF kontroliuojamais trečiaisiais subjektais, kai tos struktūros specialiai įsteigtos, siekiant tiesiogiai arba netiesiogiai sukurti finansinį svertą AIF lygmeniu. Privataus kapitalo ir rizikos kapitalo fondų atveju tai reikšia, kad finansinis svertas, kuris veikia portfeliui priklausančios bendrovės lygmeniu, neturėtų būti įtrauktas į tokias finansines ar teises struktūras.
- (79) Taip pat turėtų būti priimti deleguotieji aktai, kuriuose nustatoma, kaip apskaičiuoti palengvintam režimui taikomas ribas ir kaip vertinti AIFV, kurių valdomas turtas, įskaitant turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, tais pačiais kalendoriniais metais retkarčiais viršija atitinkamą ribą ir (arba) jos nesiekia; taip pat kuriuose nustatoma prievolė ribų nesiekiantiems AIFV registruotis ir teikti informaciją, kad būtų veiksmingai stebima sisteminė rizika, taip pat tokių AIFV prievolė informuoti atitinkamas kompetentingas institucijas, kai jie nebetenkina palengvinto režimo taikymo sąlygų.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (80) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant paaiškinti finansinio sverto metodus, įskaitant su atitinkamo AIF kontroliuojamais trečiaisiais subjektais susijusias finansines ir (arba) teises struktūras; siekiant nustatyti riziką, kurią reikia padengti nuosavomis lėšomis ar profesiniu civilinės atsakomybės draudimu, sąlygas, kuriomis nustatomas papildomų nuosavų lėšų tinkamumas ar profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimtis, būdus, kuriais nustatomi atliekami papildomų nuosavų lėšų ar profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimtys pritaikymai. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant apibrėžti kriterijus, kuriuos turi taikyti kompetentingos institucijos, vertindamos, ar AIFV vykdo savo prievoles, susijusias su verslo veikla, taip pat savo prievolę veikti siekiant kuo didesnės jų valdomų AIF arba šių AIF investuotojų naudos ir rinkos vientisumo; turėti reikiamus išteklius ir procedūras, būtinas tinkamai vykdyti jų verslo veiklą, ir veiksmingai jais naudotis; imtis visų pagrįstų veiksmų, kad išvengtų interesų konfliktų, o kai tokių konfliktų neįmanoma išvengti – nustatyti šiuos interesų konfliktus, juos valdyti ir stebėti bei, atitinkamais atvejais, juos atskleisti neleidžiant, jog šie konfliktai turėtų neigiamos įtakos AIF ir jų investuotų interesams, taip pat užtikrinti teisingą elgesį AIFV valdomų AIF atžvilgiu; vykdyti visus jų verslo veiklai taikomus reguliavimo reikalavimus, kad kuo geriau būtų tenkinami jų valdomų AIF ar šių AIF investuotojų interesai ir būtų skatinamas rinkos vientisumas; taip pat sąžiningai elgtis su visais AIF investuotojais.
- (81) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant numatyti interesų konfliktų, kuriuos privalo nustatyti AIFV, tipus bei pagrįstus veiksmus, kurių turėtų imtis AIFV, kad nustatytų struktūras bei organizacinę ir administracinę tvarką, kuria siekiama nustatyti interesų konfliktus, užkirsti jiems kelią, juos valdyti, stebėti ir atskleisti. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti: naudotinas rizikos valdymo funkcijas; tinkamą rizikos valdymo sistemos peržiūros dažnumą; būdą, kuriuo rizikos valdymo funkcija funkciškai ir hierarchiškai turėtų būti atskiriama nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją; konkrečias apsaugos nuo interesų konflikto priemones; taip pat AIFV taikytinus rizikos valdymo reikalavimus. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti likvidumo valdymo sistemas ir procedūras, kurias AIFV turėtų taikyti, taip pat investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinamumą. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti reikalavimus, kuriuos turi atitikti pakeitimo vertybiniais popieriais priemonių iniciatoriai, finansiniai rėmėjai arba pradiniai kreditoriai, kad AIFV būtų leidžiama investuoti į tokias priemones, išleistas po 2011 m. sausio 1 d.
- (82) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti reikalavimus, kurių AIFV turi laikytis, investuodami į tokias pakeitimo vertybiniais popieriais priemones; nustatyti elektroniniam duomenų tvarkymui skirtas administracines ir apskaitos procedūras, kontrolės ir apsaugos priemones, taip pat tinkamas vidaus kontrolės sistemas; nustatyti tinkamo turto įvertinimo ir AIF investicinių vienetų ar akcijų grynosios turto vertės apskaičiavimo procedūras, profesines garantijas, kurias išorės vertintojas privalo sugebėti pateikti, taip pat atvirojo tipo AIF tinkamo vertės nustatymo dažnumą.
- (83) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti sąlygas, kuriomis turėtų būti patvirtinamas AIFV funkcijų perdavimas, ir sąlygas, kuriomis AIFV perduoda savo funkcijas tokiu mastu, kad tampa „pašto dėžutės“ funkcijas vykdančiu subjektu ir nebegali būti laikomas AIF valdytoju; depozitoriumų atžvilgiu nustatyti kriterijus, kuriais remiantis vertinama, ar trečiųjų šalių, kuriose įsteigti depozitoriumai, rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros nuostatų poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės aktuose išdėstytų nuostatų, ir ar veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas, o šią informaciją reikia įtraukti į atitinkamą standartinį susitarimą, depozitoriumo funkcijų vykdymo sąlygas, įskaitant depozitoriumo vykdomoms saugojimo užduotims priskirtinų finansinių priemonių tipus, sąlygas, kuriomis depozitoriumas gali atlikti savo tvarkymo pareigas finansinių priemonių, užregistruotų centriname depozitoriume, atžvilgiu, bei sąlygas, kuriomis depozitoriumas saugo vardine forma išleistas ir emitento ar registro užregistruotas finansines priemones, deramo depozitoriumų stropumo pareigas, sąskaitų atskyrimo prievolę, sąlygas ir aplinkybes, kuriomis saugomos finansinės priemonės turėtų būti laikomos prarastomis, išorės įvykio, kurio negalima pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmių nebūtų buvę galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų, sampratą, taip pat sąlygas ir aplinkybes, kuriomis yra objektyvių priežasčių susitarti dėl atsakomybės atsisakymo. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti AIFV metinės ataskaitos, kurią jie turi pateikti apie kiekvieną savo valdomą AIF, turinį ir formą, taip pat nustatyti AIFV informacijos atskleidimo investuotojams prievoles ir ataskaitų teikimo kompetentingoms institucijoms reikalavimus ir jų teikimo dažnumą.
- (84) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti, kada laikoma, jog naudojamas didelis finansinis svertas ir siekiant nustatyti principus, kuriais turėtų vadovautis kompetentingos institucijos, nustatydamos finansinio sverto, kurį AIFV gali taikyti, lygio apribojimą. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti bendradarbiavimo ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF klausimais tvarką, kad būtų sukurta bendra sistema, skirta palengvinti atitinkamų bendradarbiavimo susitarimų sudarymą su trečiosiomis valstybėmis. Deleguotieji aktai

taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti kompetentingų institucijų keitimosi su AIFV susijusia informacija turinį ir tam tikros informacijos teikimą EVPRI.

- (85) Atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas šiuo klausimu ir į šioje direktyvoje nustatytus kriterijus, deleguotasis aktas taip pat turėtų būti priimamas siekiant išplėsti prekybos leidimo taikymą ES AIFV, Sąjungoje platinantiems ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir ne ES AIFV, Sąjungoje valdantiems AIF ir (arba) platinantiems AIF investicinius vienetus ar akcijas, o kitas deleguotasis aktas turėtų būti priimamas siekiant nutraukti nacionalinių platinimo privatiems investuotojams režimų taikymą šioje srityje.
- (86) Europos Parlamentas ir Taryba per tris mėnesius nuo pranešimo datos turėtų pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva turėtų būti įmanoma ši laikotarpį svarbiose rūpestį keliančiose srityse pratęsti trimis mėnesiais. Turėtų būti įmanoma Europos Parlamentui ir Tarybai informuoti kitas institucijas apie savo ketinimą nereikšti prieštaravimų. Toks ankstyvas pritarimas deleguotiesiems aktams yra ypač svarbus, kai reikia laikytis tam tikrų terminų, pvz., kad esant reikalui valstybės narės per šios direktyvos numatytą nuostatų perkėlimo laikotarpį galėtų perkelti deleguotuosius aktus į nacionalinę teisę.
- (87) Pagal Deklaraciją dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio, pridėtą prie Tarpvyriausybės konferencijos, patvirtinusios Lisabonos sutartį, Baigiamojo akto, Konferencija atsižvelgė į Komisijos ketinimus konsultuotis su valstybių narių paskirtais ekspertais rengiant deleguotųjų aktų finansinių paslaugų srityje projektus pagal jos nusistovėjusią praktiką.
- (88) Praėjus dvejiems metams nuo galutinio šios direktyvos perkėlimo termino, EVPRI turėtų pateikti nuomonę apie tuo metu jau galiojančių prekybos leidimų veikimą ir apie nacionalinių platinimo privatiems investuotojams režimų veikimą. EVPRI taip pat turėtų pateikti rekomendaciją dėl prekybos leidimų tvarkos taikymo ES AIFV, platinantiems ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, ir ne ES AIFV, valdantiems AIF ir (arba) platinantiems AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje. Komisija turėtų priimti deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo tos EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo, atsižvelgdama į šioje direktyvoje išvardytus kriterijus ir į jos tikslus, *inter alia*, dėl vidaus rinkos, investuotojų apsaugos ir veiksmingos sisteminės rizikos stebėsenos, kartu nurodydama datą, kada šioje direktyvoje nustatytos taisyklės dėl prekybos leidimų pratęsimo turėtų būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse.
- (89) 2009 m. balandžio mėn. Londone vykusio G20 susitikimo dalyviai sutarė, kad rizikos draudimo fondai arba jų

valdytojai turėtų būti registruojami ir iš jų turėtų būti reikalaujama reguliariai atskleisti atitinkamą informaciją priežiūros arba reguliavimo institucijoms. Jiems turėtų būti taikoma priežiūra siekiant užtikrinti, kad jie tinkamai atlieka rizikos valdymą. 2010 m. birželio mėn. Toronte G20 susitikimo dalyviai dar kartą patvirtino savo pasižadėjimą ir taip pat įsipareigojo pagreitinti griežtų priemonių, skirtų rizikos draudimo fondų skaidresnei veiklai ir reguliavimo priežiūrai užtikrinti, įgyvendinimą, kuris būtų vykdomas tarptautiniu lygmeniu skaidriai ir nediskriminuojamai. Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija, siekdama paremti G20 tikslus, 2009 m. birželio mėn. parengė aušto lygio rizikos draudimo fondų priežiūros principus, kuriais vadovaujantis būtų vykdomas tarptautinis nuoseklus šios srities reguliavimas. 2010 m. rugsėjo 16 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad vystant Sąjungos išorės santykius Europai būtina atkakliau propaguoti savo interesus ir vertybes pasitelkiant tarpusavio sąveikos ir abipusės naudos principus ir imtis veiksmų, siekiant, be kita ko, užtikrinti geresnę rinkos prieigą Europos verslui ir pagerinti bendradarbiavimą reguliavimo srityje su pagrindiniais prekybos partneriais. Komisija stengsis užtikrinti, kad šiuos įsipareigojimus panašiu būdu įgyvendintų ir Sąjungos tarptautiniai partneriai.

- (90) Praėjus trejiems metams nuo deleguotojo akto įsigaliojimo, pagal kurį prekybos leidimo režimas turėtų būti pradėtas taikyti visiems AIFV, EVPRI turėtų pateikti nuomonę apie tuo metu jau galiojančių prekybos leidimų veikimą ir apie nacionalinių platinimo privatiems investuotojams režimų veikimą. EVPRI taip pat turėtų pateikti rekomendaciją dėl tų nacionalinių režimų taikymo pabaigos. Komisija turėtų priimti deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo datos, atsižvelgdama į šioje direktyvoje išvardytus kriterijus ir į jos tikslus, *inter alia*, susijusius su vidaus rinka, investuotojų apsauga ir veiksminga sisteminės rizikos stebėseną, kartu nurodydama datą, kada turėtų būti baigti taikyti šioje direktyvoje nurodyti nacionaliniai režimai visose valstybėse narėse.
- (91) Praėjus ketveriems metams nuo šios direktyvos nuostatų perkėlimo termino, Komisija, remdamasi viešosiomis konsultacijomis ir atsižvelgdama į diskusijų su kompetentingomis institucijomis rezultatus, turėtų pradėti šios direktyvos taikymo ir taikymo srities persvarstymą. Atliekant tą persvarstymą turėtų būti išanalizuojama taikant šią direktyvą sukaupta patirtis, direktyvos taikymo poveikis investuotojams, AIF ar AIFV, esantiems Sąjungoje ir trečiojoje šalyje, ir tai, kiek buvo pasiekta šios direktyvos tikslų bei, jei reikia, pasiūlomi atitinkami pakeitimai. Į tą persvarstymo ataskaitą turėtų būti įtraukiama bendra šioje direktyvoje numatytų taisyklių veikimo apžvalga ir jas taikant įgyta patirtis. Komisija, atsižvelgdama į šią direktyvą, savo ataskaitoje turėtų išnagrinėti EVPRI ir Sąjungos kompetentingų institucijų funkcijas užtikrinant veiksmingą visų Sąjungos rinkose veikiančių AIFV priežiūrą, *inter alia*, pagal Reglamentą

(ES) Nr. 1095/2010, suteikdama EVPRI daugiau priežiūros funkcijų ne ES AIFV leidimų suteikimo ir kontrolės srityje. Šiuo atveju Komisija turėtų įvertinti galimas išlaidas ir naudą, jei EVPRI būtų suteiktos minėtosios funkcijos.

- (92) Šia direktyva siekiama sukurti tokią tvarką, kurią taikant būtų įmanoma spręsti galimas problemas, kurios gali atsirasti dėl AIFV veiklos ir užtikrinti veiksmingą Sąjungos kompetentingų institucijų atliekamą iškilusios rizikos priežiūrą. Būtina nustatyti griežtą priežiūros ir reguliavimo tvarką, kurioje neliktų jokių finansinio reguliavimo spragų. Šiuo atveju reiktų remtis jau galiojančiais profesionaliems investuotojams taikomais kruopštumo reikalavimais pagal atitinkamas šiems investuotojams skirtas taisykles. Be to, Komisija raginama peržiūrėti su profesionaliais investuotojais susijusius teisės aktus, siekiant įvertinti būtinybę taikyti griežtesnius reikalavimus dėl deramo stropumo proceso, kuriuos turėtų įgyvendinti Sąjungos profesionalūs investuotojai, investuojantys savo iniciatyva į ne ES finansinius produktus, tokius kaip ne ES AIF.
- (93) Atlikusi persvarstymą, Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje, jei reikia, pasiūlo pakeitimus, atsižvelgdama į šios direktyvos tikslus ir į galimą poveikį investuotojams, AIF arba AIFV Sąjungoje ir trečiojoje šalyse.
- (94) Kadangi šios direktyvos tikslų – aukšto investuotojų apsaugos lygio užtikrinimo nustatant bendrą AIFV veiklos leidimo ir priežiūros sistemą – valstybės narės negali pakankamai pasiekti, ką įrodo galiojančių nacionalinių šių subjektų reguliavimo ir kontrolės sistemų trūkumai, ir todėl šiuos tikslus geriau būtų galima pasiekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali patvirtinti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, išdėstyto ES sutarties 5 straipsnyje. Laikantis tame straipsnyje išdėstyto proporcingumo principo, šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti,
- (95) Direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB, 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų ⁽¹⁾ ir Reglamentas (ES) Nr. 1095/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (AIFV), kurie valdo ir (arba) platina alternatyvaus

investavimo fondų (AIF) investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, veiklos leidimo suteikimo, nuolatinės veiklos ir skaidrumo taisyklės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Laikantis šio straipsnio 3 dalies ir 3 straipsnio nuostatų, ši direktyva taikoma:

- ES AIFV, kurie valdo vieną ar daugiau AIF, neatsižvelgiant į tai, ar tokie AIF yra ES AIF, ar ne ES AIF;
- ne ES AIFV, kurie valdo vieną ar daugiau ES AIF; ir
- ne ES AIFV, kurie Sąjungoje platina vieno ar daugiau AIF investicinius vienetus ar akcijas, neatsižvelgiant į tai, ar šie AIF yra ES AIF, ar ne ES AIF.

2. 1 dalies atveju nesvarbu:

- ar AIF yra atvirojo, ar uždarojo tipo;
- ar AIF įsteigtas pagal sutarčių teisę, turto patikėjimo teisę, teisės aktą ar yra kitos teisinės formos;
- kokia AIFV teisinė struktūra.

3. Ši direktyva netaikoma šiems subjektams:

- kontroliuojančioms bendrovėms;
- įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, kurioms taikoma Direktyva 2003/41/EB, įskaitant, atitinkamai atvejais, tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus leidimus turinčius subjektus, atsakingus už tokių įstaigų valdymą ir veikiančius jų vardu, ar pagal tos direktyvos 19 straipsnio 1 dalį paskirtus investicijų valdytojus, jeigu tik jie nevaldo AIF;
- viršvalstybinėms institucijoms, kaip antai Europos Centrinis Bankas, Europos investicijų bankas, Europos investicijų fondas, Europos vystymosi finansavimo institucijos (angl. DFI) ir dvišaliai vystymosi bankai, Pasaulio bankas, Tarptautinis valiutos fondas ir kitos viršvalstybinės institucijos ir panašios tarptautinės organizacijos, jei tokios institucijos ar organizacijos valdo vieną ar daugiau AIF ir jei šie AIF veikia viešojo intereso labui;

- nacionaliniams centriniams bankams;

⁽¹⁾ OL L 302, 2009 11 17, p. 1.

- e) nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijoms ir įstaigoms ar kitoms institucijoms, kurios valdo fondus, remiančius socialinės apsaugos ir pensijų sistemas;
- f) darbuotojų dalyvavimo sistemoms ar darbuotojų santaupų sistemoms;
- g) specialiesiems pakeitimo vertybiniais popieriais subjektams.

4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad 1 dalyje nurodyti AIFV visuomet laikytųsi šios direktyvos.

3 straipsnis

Išimtys

1. Ši direktyva netaikoma AIFV, jei jie valdo vieną ar daugiau AIF, kurių vieninteliai investuotojai yra AIFV arba AIFV patrunuojančios ar patrunuojamos įmonės, arba kitos šių patrunuojančių įmonių patrunuojamos įmonės, su sąlyga, kad nė vienas iš šių investuotojų pats nėra AIF.

2. Nedarant poveikio 46 straipsnio taikymui, tik šio straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos šiems AIFV:

- a) AIFV, kurie tiesiogiai arba netiesiogiai per bendrovę, su kuria AIFV yra susijęs bendru valdymu ar kontrole arba dideliu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamu akcijų paketu, valdo portfelius tokių AIF, kurių bendras valdomas turtas, įskaitant visą turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, neviršija 100 mln. EUR ribos; arba
- b) AIFV, kurie tiesiogiai arba netiesiogiai per bendrovę, su kuria AIFV yra susijęs bendru valdymu ar kontrole arba dideliu tiesiogiai ar netiesiogiai valdomu akcijų paketu, valdo portfelius tokių AIF, kurių bendras valdomas turtas neviršija 500 mln. EUR ribos, kai AIF portfelius sudaro AIF, kurie nenaudoja finansinio sverto ir neturi išpirkimo teisių, naudotinių penkerius metus nuo pradinių investicijų į kiekvieną AIF datos.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodyti AIFV bent:

- a) privalėtų būti registruojami savo buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų;
- b) registracijos metu pateiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie savo valdomų AIF tapatybę;
- c) registracijos metu pateiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie savo valdomų AIF investavimo strategijas;

d) nuolat pateiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie pagrindines priemones, kurias jie platina, ir apie savo valdomų AIF pagrindines pozicijas bei svarbiausias rizikos koncentracijas, kad kompetentingos institucijos galėtų veiksmingai prižiūrėti sistemine riziką; taip pat

e) informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas tuo atveju, jei jie nebetenkina 2 dalyje nurodytų sąlygų.

Ši dalis ir 2 dalis taikomos nedarant poveikio bet kokioms valstybių narių priimtoms griežtesnėms taisyklėms dėl 2 dalyje nurodytų AIFV.

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, jei 2 dalyje nustatytos sąlygos nebetenkinamos, atitinkami AIFV per 30 kalendorinių dienų pagal atitinkamą šioje direktyvoje nustatytą tvarką pateiktų prašymą išduoti veiklos leidimą.

4. 2 dalyje nurodyti AIFV negali naudotis pagal šią direktyvą suteiktomis teisėmis, išskyrus tuos atvejus, kai jie pasirenka AIFV statusą pagal šią direktyvą. Jei AIFV pasirenka AIFV statusą pagal šią direktyvą, tuomet taikomos visos šio direktyvos nuostatos.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos procedūros, kurias turi atlikti AIFV, šioje direktyvoje numatyta tvarka pasirinkęs AIFV statusą pagal 4 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Komisija, priimdama deleguotuosius aktus, remdamasi 56 straipsniu ir laikydamasi 57 ir 58 straipsnių sąlygų, patvirtina priemones, kuriais nustatoma:

- a) kaip apskaičiuoti 2 dalyje nurodytas ribas ir kaip vertinti AIFV, valdančius AIF, kurių valdomas turtas, įskaitant turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, tais pačiais kalendoriniais metais retkarčiais viršija atitinkamą ribą ir (arba) jos nesiekia;
- b) prievolės registruotis ir teikti informaciją, kad būtų veiksmingai stebima sisteminė rizika, kaip numatyta 3 dalyje; taip pat
- c) prievolė informuoti kompetentingas institucijas, kaip nustatyta 3 dalyje.

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamų sąvokų apibrėžtys:

a) alternatyvaus investavimo fondai (AIF) – kolektyvinio investavimo subjektai, įskaitant jų investicinius padalinius:

i) kurie pritraukia kapitalą iš keleto investuotojų, siekdami jį investuoti tų investuotojų naudai pagal nustatytą investavimo politiką, ir

ii) kuriems nereikia leidimo pagal Direktyvos 2009/65/EB 5 straipsnį;

b) alternatyvaus investavimo fondo valdytojai (AIFV) – juridiniai asmenys, kurių įprasta veikla – vieno ar daugiau AIF valdymas;

c) filialas – kai kalbama apie AIFV, verslo vieta, kuri yra AIFV dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir teikianti paslaugas, kurioms teikti AIFV turi leidimą; visos verslo vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė AIFV, kurio registruotoji buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, laikomos vienu filialu;

d) valdytojo pelno dalis (angl. *carried interest*) – AIF pelno dalis, AIFV gaunama kaip kompensacija už AIF valdymą, neskaitant AIF pelno dalies, AIFV gaunamos kaip AIFV investicijų į AIF grąža;

e) glaudūs ryšiai – situacija, kurioje du arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų sieja:

i) dalyvavimas kapitale– tiesiogiai arba kontrolės būdu įgyvendinama nuosavybės teisė į 20 % ar didesnę įmonės kapitalo arba balsavimo teisių dalį;

ii) kontrolė– patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonės santykiai, kaip nurodyta 1983 m. birželio 13 d. Septintosios Tarybos direktyvos 83/349/EEB dėl konsoliduotos atskaitomybės ⁽¹⁾ 1 straipsnyje arba panašūs fizinio ar juridinio asmens ir įmonės ar patronuojamajai įmonei pavaldžios įmonės santykiai; šio punkto tikslu patronuojamajai įmonei pavaldi įmonė taip pat laikoma tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamąja įmone.

Kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu kontrolės ryšiais, taip pat laikoma, kad šie asmenys susiję glaudžiais ryšiais;

f) kompetentingos institucijos – valstybių narių nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIFV;

g) depozitoriumo kompetentingos institucijos:

i) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 4 punkte, jeigu depozitoriumas yra kredito įstaiga, kuriai suteiktas leidimas pagal tos direktyvos nuostatas;

ii) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte, jeigu depozitoriumas yra investicinė įmonė, kuriai suteiktas leidimas pagal tos direktyvos nuostatas;

iii) depozitoriumo buveinės valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti šios direktyvos 21 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c punkte nurodytų kategorijų įstaigą, jeigu depozitoriumas yra tokios kategorijos įstaiga;

iv) depozitoriumo registruotosios buveinės valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti šios direktyvos 21 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nurodytus subjektus, jeigu depozitoriumas yra toks subjektas, arba, tam tikrais atvejais, oficiali įstaiga, įgaliota registruoti ar prižiūrėti tokį subjektą pagal jam taikytinas profesinio elgesio taisykles;

v) atitinkamos trečiosios valstybės, kurioje depozitoriumas turi registruotą buveinę, nacionalinės valdžios institucijos, jeigu depozitoriumas paskirtas ne ES AIF depozitoriumu pagal šios direktyvos 21 straipsnio 5 dalies b punktą ir jam netaikomi šio punkto i–iv papunkčiai;

h) ES AIF kompetentingos institucijos – valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIF;

i) kontrolė – kontrolė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje;

⁽¹⁾ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

- j) subjektas įsteigtas:
- i) turi registruotą buveinę, jei tai AIFV;
 - ii) suteiktas leidimas arba jis įregistruotas, arba turintis registruotąją buveinę (kai jam nėra suteiktas leidimas arba įvykdyta registracija), jei tai AIF;
 - iii) turintis registruotą buveinę arba filialą, jei tai depozitoriumas;
 - iv) turintis registruotą buveinę arba filialą, jei tai juridinio asmens statusą turintis teisinis atstovas;
 - v) turintis gyvenamąją vietą, jei tai fizinio asmens statusą turintis teisinis atstovas;
- k) ES AIF:
- i) valstybėje narėje pagal taikytiną nacionalinę teisę leidimą gavęs arba įregistruotas AIF; arba
 - ii) valstybėje narėje leidimo negavęs arba neregistruotas AIF, turintis registruotą ir (arba) pagrindinę buveinę valstybėje narėje;
- l) ES AIFV – AIFV, turintis registruotą buveinę valstybėje narėje;
- m) finansuojantysis AIF – AIF, kuris
- i) investuoja ne mažiau kaip 85 % savo turto į kito AIF (finansuojamojo AIF) investicinius vienetus arba akcijas;
 - ii) investuoja ne mažiau kaip 85 % savo turto į daugiau kaip vieną finansuojamąjį AIF, kai šių finansuojamųjų AIF investavimo strategijos tapačios, arba
 - iii) kitu būdu įgijo bent 85 % savo turto atitinkančią poziciją tokio finansuojamojo AIF atžvilgiu;
- n) finansinė priemonė – Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnyje nurodyta priemonė;
- o) kontroliuojančioji bendrovė – vienoje ar daugiau bendrovių turinti akcijų bendrovė, kurios komercinis tikslas yra per jai pavaldžias ir asocijuotas bendroves arba per dalyvavimą kapitale įgyvendinti verslo strategiją arba strategijas, siekiant padidinti jų ilgalaikę vertę, ir kuri:
- i) vykdo operacijas savo sąskaita ir kurios akcijomis leista prekiauti Sąjungos reguliuojamoje rinkoje, arba
 - ii) nėra įsteigta pirmiausiai siekiant uždirbti investuotojams pelno parduodant jai pavaldžių arba asocijuotų bendrovių turtą, kaip matyti iš jos metinės ataskaitos ar kitų oficialių dokumentų;
- p) AIF buveinės valstybė narė:
- i) valstybė narė, kurioje AIF suteiktas leidimas arba kurioje jis įregistruotas pagal taikytiną nacionalinę teisę, arba, kai suteiktas daugiau kaip vienas leidimas ar AIF įregistruotas daugiau kaip vieną kartą, valstybė narė, kurioje AIF pirmą kartą suteiktas leidimas arba kurioje jis pirmą kartą įregistruotas, arba
 - ii) jeigu valstybėje narėje AIF nėra suteiktas leidimas arba jis nėra įregistruotas, valstybė narė, kurioje AIF turi registruotą ir (arba) pagrindinę buveinę;
- q) AIFV buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje AIFV turi registruotą buveinę; šioje direktyvoje visos nuorodos „AIFV buveinės valstybė narė“ ne ES AIFV atveju skaitomos „referencinė valstybė narė“, kaip numatyta VII skyriuje;
- r) AIFV priimančioji valstybė narė reiškia:
- i) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV valdo ES AIF;
 - ii) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV platina ES AIF investicinius vienetus ar akcijas;
 - iii) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV platina ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas;
 - iv) valstybę narę, išskyrus referencinę valstybę narę, kurioje ne ES AIFV valdo ES AIF;
 - v) valstybę narę, išskyrus referencinę valstybę narę, kurioje ne ES AIFV platina ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, arba
 - vi) valstybę narę, išskyrus referencinę valstybę narę, kurioje ne ES AIFV platina ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas;

- s) pradinis kapitalas – Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos lėšos;
- t) emitentas – emitentas pagal Direktyvos 2004/109/EB 2 straipsnio 1 dalies d punktą, kuris turi registruotąją buveinę Sąjungoje ir kurio akcijomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje pagal Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punktą;
- u) teisinis atstovas – fizinis asmuo, kurio gyvenamoji vieta yra Sąjungoje ar juridinis asmuo, turintis registruotąją buveinę Sąjungoje ir kuris, aiškiai paskirtas ne ES AIFV, veikia šio ne ES AIFV vardu santykiuose su valdžios institucijomis, klientais, įstaigomis ir sandorio su ne ES AIFV šalimis Sąjungoje dėl klausimų, susijusių su ne ES AIFV priemonėmis pagal šią direktyvą;
- v) finansinis svertas – metodas, kuriuo AIFV didina savo valdomo AIF poziciją, skolindamasis lėšų arba vertybinių popierių arba pasinaudodamas svertu, susijusiu su išvestinių finansinių priemonių pozicijomis arba kitomis priemonėmis;
- w) AIF valdymas – bent I priedo 1 punkte nurodytų vieno ar daugiau AIF investicijų valdymo funkcijų atlikimas;
- x) platinimas – tiesioginis ar netiesioginis AIFV valdomo AIF investicinių vienetų ar akcijų siūlymas arba pateikimas AIFV iniciatyva arba AIFV vardu Sąjungoje gyvenantiems ar registruotoms buveinėms turintiems investuotojams;
- y) finansuojamasis AIF – AIF, į kurį investuoja arba kuriame poziciją turi kitas AIF pagal m punktą;
- z) referencinė valstybė narė – pagal 37 straipsnio 4 dalį nustatoma valstybė narė;
- aa) ne ES AIF – AIF, kuris nėra ES AIF;
- ab) ne ES AIFV – AIFV, kuris nėra ES AIFV;
- ac) į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrovė – registruotąją buveinę Sąjungoje turinti bendrovė, kurios akcijomis neleidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje pagal Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punktą;
- ad) nuosavos lėšos – Direktyvos 2006/48/EB 56–67 straipsniuose nurodytos nuosavos lėšos;
- ae) patronuojančioji įmonė – patronuojanti įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;
- af) pagrindinis makleris – kredito įstaiga, reguliuojama investicinė įmonė arba kitas subjektas, kuriam taikomas rizikos ribojimo reguliavimas ir nuolatinė priežiūra, teikiantis vieną ar daugiau paslaugų profesionaliems investuotojams pirmiausiai siekiant kaip sandorio šaliai finansuoti arba vykdyti sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, taip pat galintis teikti kitas paslaugas, pvz., sandorių tarpuskaitos ir atsiskaitymo, turto tvarkymo paslaugas, vertybinių popierių skolinimo, vartotojui pritaikytas technologines ir paramos veiklai infrastruktūros paslaugas;
- ag) profesionalus investuotojas – investuotojas, kuris laikomas profesionaliu klientu arba pateikus prašymą gali būti laikomas profesionaliu klientu pagal Direktyvos 2004/39/EB II priedą;
- ah) kvalifikuotoji akcijų paketo dalis – tiesiogiai ar netiesiogiai turima AIFV akcijų paketo dalis, sudaranti 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių, kaip nustatyta Direktyvos 2004/109/EB 9 ir 10 straipsniuose, atsižvelgiant į akcijų sujungimo sąlygas, išdėstytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse, arba leidžianti daryti esminę įtaką AIFV, kuriame turima ta akcijų paketo dalis, valdymui;
- ai) darbuotojų atstovai – darbuotojų atstovai, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/14/EB 2 straipsnio e punkte;
- aj) mažmeninis investuotojas – investuotojas, kuris nėra profesionalus investuotojas;
- ak) patronuojamoji įmonė – dukterinė bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;
- al) ne ES AIF priežiūros institucijos – trečiosios šalies nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIF;
- am) ne ES AIFV priežiūros institucijos – trečiosios šalies nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIFV;

an) specialieji pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai – subjektai, kurių vienintelis tikslas – vykdyti pakeitimo ar pakeitimų vertybiniais popieriais veiklą, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 19 d. Europos centrinio banko reglamento (EB) Nr. 24/2009 dėl finansinių priemonių korporacijų, sudarančių pakeitimo vertybiniais popieriais sandorius, turto ir išipareigojimų statistikos ⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalyje, ir kitą tam tikslui pasiekti tinkamą veiklą;

ao) KIPVPS – kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektas, kuriam suteiktas leidimas pagal Direktyvos 2009/65/EB 5 straipsnį.

2. Šio straipsnio 1 dalies ad punkto tikslu *mutatis mutandis* taikomi 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ⁽²⁾ 13–16 straipsniai.

3. Komisija, priimdama deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

a) finansinio sverto metodai, kaip nustatyta 1 dalies v punkte, įskaitant su atitinkamo AIF kontroliuojamais trečiaisiais subjektais susijusias finansines ir (arba) teises struktūras; ir

b) finansinio sverto apskaičiavimo būdas.

4. Kai tai svarbu taikant šią direktyvą, taip pat siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos taikymo sąlygas, Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (EVPRI) parengia techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus AIFV tipams nustatyti.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

5 straipsnis

AIFV nustatymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas pagal šią direktyvą valdomas AIF turėtų tik vieną AIFV, kuris būtų atsakingas už atitiktis šiai direktyvai užtikrinimą. AIFV yra:

a) išorės valdytojas, kuris yra AIF arba AIF vardu paskirtas juridinis asmuo ir kuriam šiuo paskyrimu suteikiama atsakomybė už AIF valdymą (išorės AIFV); arba

b) jei pagal AIF teisinę formą valdymas gali būti vidinis ir jei AIF valdymo organas nusprendžia neskirti išorės AIFV, pats AIF, kuriam suteikiamas AIFV leidimas.

2. Tais atvejais, kai išorės AIFV nesugeba užtikrinti atitiktis šiai direktyvai, už kurią atsakingas AIF arba kitas AIF vardu veikiantis subjektas, jis nedelsdamas informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas ir, jei taikytina, atitinkamo ES AIF kompetentingas institucijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pareikalauja, kad AIFV imtųsi būtinų priemonių padėčiai ištaisyti.

3. Jei, nepaisant 2 dalyje nurodytų veiksmų, atitinkamų nuostatų ir toliau nesilaikoma, ES AIFV arba ES AIF atžvilgiu AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos reikalauja, kad AIFV atsakytų to AIF valdytojo pareigų. Tokiu atveju AIF investiciniai vienetai ar akcijos Sąjungoje nebeplatinami. Kai šiomis aplinkybėmis ne ES AIF valdo ne ES AIFV, šio AIF investiciniai vienetai ar akcijos Sąjungoje nebeplatinami. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja apie tai AIFV priimančios valstybės narės kompetentingas institucijas.

II SKYRIUS

VEIKLOS LEIDIMO SUTEIKIMAS AIFV

6 straipsnis

AIFV veiklos vykdymo išankstinės sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad AIFV valdytų vieną ar daugiau AIF tik gavę veiklos leidimą pagal šią direktyvą.

AIFV, kuriam suteiktas leidimas pagal šią direktyvą, privalo bet koku metu tenkinti šioje direktyvoje nustatytas veiklos leidimo suteikimo sąlygas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad išorės AIFV neužsiimtų kitokia nei šios direktyvos I priede nurodyta veikla ir KIPVPS papildomu valdymu, kuriam reikia leidimo pagal Direktyvą 2009/65/EB.

3. Valstybės narės reikalauja, kad joks vidinio valdymo AIF neužsiimtų kitokia nei to AIF vidinio valdymo veikla pagal I priedo nuostatas.

4. Nukrypdomos nuo 2 dalies, valstybės narės gali leisti išorės AIFV teikti šias paslaugas:

a) investicijų portfelių, įskaitant priklausančius pensijų fondams ir įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, valdymo paslaugas pagal Direktyvos 2003/41/EB 19 straipsnio 1 dalies nuostatas, remiantis įgaliojimais, kuriuos savo nuožiūra konkrečių klientų atžvilgiu suteikė investuotojai;

⁽¹⁾ OL L 15, 2009 1 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

- b) nepagrindines paslaugas, apimančias:
- i) konsultacijas investicijų klausimais;
 - ii) kolektyvinio investavimo subjektų investicinių vienetų ar akcijų saugojimo ir administravimo paslaugas;
 - iii) pavedimų, susijusių su finansinių priemonių, priėmimo ir perdavimo paslaugas.
5. AIFV pagal šią direktyvą nėra suteikiamas leidimas:
- a) teikti tik 4 dalyje nurodytas paslaugas;
 - b) teikti 4 dalies b punkte nurodytas nepagrindines paslaugas, neturint leidimo teikti paslaugas, nurodytas 4 dalies a punkte;
 - c) vykdyti tik I priedo 2 punkte nurodytą veiklą; ar
 - d) teikti I priedo 1 punkto a papunktyje nurodytas paslaugas, tuo pačiu neteikiant I priedo 1 punkto b papunktyje nurodytų paslaugų ar atvirkščiai.
6. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytoms AIFV teikiamoms paslaugoms taikomos Direktyvos 2004/39/EB 2 straipsnio 2 dalies ir 12, 13 bei 19 straipsnių nuostatos.
7. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV teiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją, kuri joms reikalinga siekiant visuomet stebėti, kaip laikomasi šioje direktyvoje nurodytų sąlygų.
8. Investicinės įmonės, turinčios pagal Direktyvą 2004/39/EB išduotą leidimą, ir kredito įstaigos, turinčios pagal Direktyvą 2006/48/EB išduotą leidimą, neprivalo gauti leidimo pagal šią direktyvą, kad galėtų teikti su AIF susijusias investavimo paslaugas, pvz., individualaus portfelio valdymo paslaugas. Tačiau investicinės įmonės tiesiogiai ar netiesiogiai siūlo ar pateikia AIF investicinius vienetus ar akcijas investuotojams Sąjungoje tik tuo atveju ir tokiu mastu, koku investicinius vienetus ar akcijas galima platinti pagal šią direktyvą.
- 7 straipsnis*
- Prašymas išduoti veiklos leidimą**
1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV pateiktų prašymą išduoti veiklos leidimą savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
2. Valstybės narės reikalauja, kad, kreipdamasis dėl veiklos leidimo, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pateiktų šią su AIFV susijusią informaciją:
- a) informaciją apie asmenis, faktiškai vykdančius AIFV veiklą;
 - b) informaciją apie tiesioginių ir netiesioginių, fizinių ir jūrinių AIFV akcininkų arba narių, turinčių kvalifikuotąsias akcijų paketų dalis, tapatybę ir tų akcijų paketų vertės sumas;
 - c) veiklos programą, kuria nustatoma organizacinė AIFV struktūra, įskaitant informaciją apie tai, kaip AIFV ketina laikytis prievolių pagal II, III, IV skyrius ir, jei taikytina, V, VI, VII bei VIII skyrius;
 - d) informaciją apie atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką pagal 13 straipsnį;
 - e) informaciją apie nustatytą užduočių perdavimo ir perduotų funkcijų perdavimo trečiosioms šalims tvarką, kaip nurodyta 20 straipsnyje.
3. Valstybės narės reikalauja, kad, kreipdamasis dėl veiklos leidimo, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai taip pat pateiktų šią informaciją apie AIF, kuriuos AIFV ketina valdyti:
- a) informaciją apie investavimo strategijas, įskaitant pagrindinių fondų tipus, jei AIF yra fondų fondas, ir AIFV finansinio sverto naudojimo politiką, taip pat AIFV valdomų arba ketinamų valdyti AIF rizikos pobūdį ir kitas savybes, taip pat nurodant informaciją apie valstybės narės arba trečiąsias šalis, kuriose tokie AIFV įsisteigę arba ketina įsisteigti;
 - b) informaciją apie finansuojamojo AIF įsteigimo vietą, jei AIF yra finansuojantysis AIF;
 - c) kiekvieno AIF, kurį AIFV ketina valdyti, fondo taisyklės arba steigimo dokumentus;
 - d) informaciją apie nustatytą depozitoriumo paskyrimo kiekvienam AIF, kurį AIFV ketina valdyti, tvarką pagal 21 straipsnį;
 - e) bet kokią 23 straipsnio 1 dalyje nurodytą papildomą informaciją apie kiekvieną AIF, kurį AIFV valdo ar ketina valdyti.
4. Kai pagal Direktyvą 2009/65/EB suteikiamas leidimas valdymo bendrovei (KIPVPS valdymo bendrovė) ir ji kreipiasi dėl leidimo vykdyti AIFV veiklą, kompetentingos institucijos nereikalauja, kad KIPVPS valdymo bendrovė pateiktų informaciją ar dokumentus, kuriuos KIPVPS valdymo bendrovė jau pateikė prašydama leidimo pagal Direktyvą 2009/65/EB, jei tokios informacijos ar dokumentų turinys dar nepaseno.

5. Kompetentingos institucijos kartą per ketvirtį informuoja EVPRI apie veiklos leidimus, išduotus ar panaikintus pagal šį skyrių.

EVPRI tvarko viešą centrinį registrą, kuriame įvardijamas kiekvienas pagal šią direktyvą leidimą gavęs AIFV bei AIF, kuriuos tokie AIFV valdo ir (arba) kurių investicinius vienetų ar akcijas platina Sąjungoje, ir kiekvieno tokio AIFV kompetentinga institucija. Registras yra prieinamas elektronine forma.

6. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio nuostatų derinimą, EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatoma informacija, teiktina kompetentingoms institucijoms paraiškoje gauti AIFV veiklos leidimą, projektus, įskaitant veiklos programą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

7. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros informacijos, nurodytos 6 dalies pirmoje pastraipoje, teikimui projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

8 straipsnis

Veiklos leidimo suteikimo sąlygos

1. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos suteikia veiklos leidimą tik tuo atveju, jeigu:

- a) jos įsitikina, kad AIFV sugebės laikytis šios direktyvos sąlygų;
- b) AIFV turi pakankamai pradinio kapitalo ir nuosavų lėšų pagal 9 straipsnį;
- c) asmenys, kurie faktiškai vykdo AIFV veiklą, yra pakankamai geros reputacijos ir turi pakankamos patirties taip pat ir AIFV valdomo AIF įgyvendinamų investavimo strategijų srityje, ir šių asmenų bei visų jų pareigas perimančių asmenų vardai ir pavardės nedelsiant pateikiami AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, o AIFV veiklos klausimus sprendžia mažiausiai du asmenys, atitinkantys minėtas sąlygas;

d) kvalifikuotąsias akcijų paketų dalis turintys AIFV akcininkai arba nariai yra tinkami, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį AIFV valdymą; taip pat

e) pagrindinė ir registruota AIFV buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje.

Veiklos leidimas galioja visose valstybėse narėse.

2. Iš anksto pasitariama su kitų susijusių valstybių narių atitinkamomis kompetentingomis institucijomis dėl leidimo išdavimo šioms AIFV:

- a) kito AIFV, KIPVPS valdymo įmonės, investicinės įmonės, kredito įstaigos arba draudimo įmonės, kuriems leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, patronuojamai įmonei;
- b) kito AIFV, KIPVPS valdymo bendrovės, investicinės įmonės, kredito įstaigos ar draudimo įmonės, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje patronuojančios įmonės valdomai įmonei; ir
- c) bendrovei, kontroliuojamai tų pačių fizinių ar juridinių asmenų, kontroliuojančių kitą AIFV, KIPVPS valdymo bendrovę, investicinę įmonę, kredito įstaigą ar draudimo įmonę, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje.

3. AIFV buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako išduoti veiklos leidimą, kai veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas jai trukdo:

- a) AIFV ir kitų fizinių ar juridinių asmenų glaudūs ryšiai;
- b) trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys vieną ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais AIFV sieja glaudūs ryšiai; arba
- c) sunkumai, susiję su tų įstatymų ir kitų teisės aktų vykdymu.

4. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali apriboti veiklos leidimo taikymo sritį, ypač kai tai susiję su AIF, kuriuos AIFV leista valdyti, investavimo strategijomis.

5. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per tris mėnesius nuo išsamaus prašymo pateikimo praneša pareiškėjui raštu, ar jam suteikiamas veiklos leidimas. Kompetentingos institucijos gali pratęsti šį laikotarpį dar trimis mėnesiais, jei jos mano, kad tai būtina dėl ypatingų konkretaus atvejo aplinkybių, pranešusios šį sprendimą AIFV.

Taikant šią dalį, prašymas laikomas išsamiu, jeigu AIFV pateikė bent 7 straipsnio 2 dalies a–d punktuose ir 7 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją.

AIFV savo buveinės valstybėje narėje gali pradėti valdyti AIF, taikantį pagal 7 straipsnio 3 dalies a punktą prašyme aprašytas investavimo strategijas, kai tik suteikiamas leidimas, bet ne anksčiau kaip praėjus vienam mėnesiui po 7 straipsnio 2 dalies e punkte ir 7 straipsnio 3 dalies c, d ir e punktuose nurodytos trūkstamos informacijos pateikimo.

6. Siekiant užtikrinti šio straipsnio nuostatų nuoseklų derinimą, EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, siekiant nustatyti:

- a) reikalavimus, taikomus AIFV pagal 3 dalies nuostatas;
- b) reikalavimus, taikomus 1 dalies d punkte nurodytiems kvalifikuotąją akcijų paketo dalį turintiems akcininkams ir nariams;
- c) kliūtis, kurios gali sutrukdyti kompetentingoms institucijoms veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

9 straipsnis

Pradinis kapitalas ir nuosavos lėšos

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV, kuris yra vidinio valdymo AIF, turėtų ne mažesnę nei 300 000 EUR pradinį kapitalą.
2. Kai AIFV paskirtas vieno ar daugiau AIF išorės valdytoju, jis privalo turėti ne mažesnę kaip 125 000 EUR pradinį kapitalą.
3. Jei AIFV valdomų AIF portfelių vertė viršija 250 mln. EUR, AIFV privalo turėti papildomą nuosavų lėšų sumą. Ši papildoma nuosavų lėšų suma yra lygi 0,02 % sumos, kuria AIFV portfelių vertė viršija 250 mln. EUR, tačiau reikalaujamas pradinis kapitalas kartu su papildoma suma neturi viršyti 10 mln. EUR.
4. Taikant 3 dalies nuostatas AIFV portfeliais laikomi visi AIFV valdomi AIF, įskaitant AIF, kurių vieną ar daugiau funkcijų AIFV perdavė pagal 20 straipsnį, tačiau išskyrus AIF portfelius, kurių valdymo užduotys perduotos AIFV.
5. Nepaisant 3 dalies, AIFV nuosavų lėšų suma niekada negali būti mažesnė nei suma, privaloma pagal Direktyvos 2006/49/EB 21 straipsnį.
6. Valstybės narės gali leisti AIFV neturėti iki 50 % 3 dalyje nurodytos papildomos nuosavų lėšų sumos, jeigu AIFV naudoja si tos pačios sumos dydžio garantiją, suteikta kredito įstaigos

ar draudimo įmonės, kurios registruotoji buveinė yra valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, kai joje galioja veiklos riziką ribojančios taisyklės, kurios, kompetentingų institucijų nuomone, tolygios nustatytoms Sąjungos teisėje.

7. Siekiant padengti galimą profesinės atsakomybės riziką, susijusią su veikla, kurią AIFV gali vykdyti pagal šią direktyvą, vidinio valdymo AIF ir išorės AIFV privalo:

- a) turėti papildomų nuosavų lėšų, tinkamų padengti galimą profesinės atsakomybės riziką, susijusią su profesiniu aplaidumu; arba
- b) turėti draudžiamai rizikai proporcingą profesinį civilinės atsakomybės draudimą nuo atsakomybės, susijusios su profesiniu aplaidumu.

8. Nuosavos lėšos, įskaitant 7 straipsnio a punkte nurodytas papildomas nuosavas lėšas, investuojamos į likvidų turtą arba turtą, kurį galima greitai ir lengvai paversti grynaisiais pinigais, ir nesiejamos su spekuliacinėmis pozicijomis.

9. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su šio straipsnio 7 dalimi, kuriomis nustatoma:

- a) rizika, kurią reikia padengti 7 dalyje nurodytu profesiniu civilinės atsakomybės draudimu ar nuosavomis lėšomis;
- b) sąlygos, kuriomis nustatoma 7 dalyje nurodyto profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimtis ar papildomų nuosavų lėšų tinkamumas; ir
- c) būdai, kuriais nustatomi atliekami 7 dalyje nurodyto profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimtį ar papildomų nuosavų lėšų pritaikymai.

10. Išskyrus 7 ir 8 dalis bei pagal 9 dalį priimtus deleguotuosius aktus, šis straipsnis netaikomas AIFV, kurie taip pat yra KIPVS valdymo bendrovės.

10 straipsnis

Veiklos leidimo taikymo srities pakeitimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie visus esminius pradinio veiklos leidimo sąlygų pakeitimus, ypač pagal 7 straipsnį teikiamos informacijos esminius pakeitimus, prieš juos įgyvendindamas.

2. Nusprendusios šiuos pakeitimus apriboti arba atmesti buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per mėnesį nuo to pranešimo gavimo informuoja AIFV. Kompetentingos institucijos gali pratęsti tą laikotarpį dar mėnesiu, jei jos mano, kad tai būtina dėl ypatingų konkretaus atvejo aplinkybių, pranešusios apie šį sprendimą AIFV. Pakeitimai gali būti įgyvendinti, jeigu per atitinkamą įvertinimo laikotarpį atitinkamos kompetentingos institucijos neprieštarauja pakeitimams.

11 straipsnis

Veiklos leidimo atšaukimas

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali atšaukti AIFV išduotą veiklos leidimą, jeigu AIFV:

- a) nepasinaudoja veiklos leidimu per 12 mėnesių, aiškiai atsako veiklos leidimo ar prieš šešis mėnesius nustojo verstis šioje direktyvoje numatyta veikla, nebent atitinkama valstybė narė numatė, kad veiklos leidimas tokiais atvejais nustoja galioti;
 - b) gavo leidimą pateikęs klaidingą informaciją ar pasinaudojęs kitomis netinkamomis priemonėmis;
 - c) nebeatitinka sąlygų, pagal kurias jam buvo išduotas veiklos leidimas;
 - d) nebeatitinka Direktyvos 2006/49/EB nuostatų, jeigu jam išduotas leidimas taip pat taikomas portfelio valdymo, vykdomo valdytojo nuožiūra, paslaugai, nurodytai šios direktyvos 6 straipsnio 4 dalies a punkte;
 - e) rimtai ar sistemingai pažeidinėjo pagal šią direktyvą priimtas nuostatas; arba
 - f) priskiriamas vienam iš atvejų, kuriais pagal nacionalinę teisę į šios direktyvos taikymo sritį nepatenkančių klausimų atžvilgiu numatytas veiklos leidimo panaikinimas.
- a) veikų sąžiningai, deramai profesionaliai, apdairiai, stropiai ir teisingai;
 - b) veikų savo valdomų AIF arba tų AIF investuotojų ir rinkos vientisumo labui;
 - c) turėtų reikiamus išteklius ir procedūras, būtinas tinkamam jų verslo veiklos vykdymui, ir veiksmingai jais naudotųsi;
 - d) imtųsi visų pagrįstų veiksmų, kad išvengtų interesų konfliktų, o kai jų neįmanoma išvengti – kad nustatytų šiuos interesų konfliktus, juos valdytų ir stebėtų bei, atitinkamais atvejais, juos atskleistų neleidžiant, jog šie konfliktai turėtų neigiamos įtakos AIF ir jų investuotojų interesams, taip pat užtikrintų teisingą elgesį jų valdomų AIF atžvilgiu;
 - e) vykdytų visus jų verslo veiklai taikytinus reguliavimo reikalavimus, kad kuo geriau patenkintų jų valdomų AIF ar tų AIF investuotojų interesus ir skatintų rinkos vientisumą;
 - f) su visais AIF investuotojais elgtųsi sąžiningai.

Jokiam AIF investuotojui negalima taikyti palankesnių sąlygų, nebent palankesnės sąlygos atskleistos atitinkamo AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose.

2. Kiekvienam AIFV, kuriam išduotas veiklos leidimas taip pat taikomas portfelio valdymo, vykdomo valdytojo nuožiūra, paslaugai, nurodytai 6 straipsnio 4 dalies a punkte:

- a) neleidžiama investuoti viso ar dalies kliento portfelio į šio AIFV valdomo AIF investicinius vienetų ar akcijas, nebent jis gauna išankstinį bendrą kliento sutikimą;
- b) teikiant 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas, taikoma 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų ⁽¹⁾.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomi kriterijai, kuriais atitinkamos kompetentingos institucijos turi remtis vertindamos, ar AIFV laikosi savo prievolių pagal 1 dalį.

⁽¹⁾ OL L 84, 1997 3 26, p. 22.

III SKYRIUS

AIFV VEIKLOS SĄLYGOS

1 SKIRSNIS

Bendrieji reikalavimai

12 straipsnis

Bendrieji principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad AIFV visuomet laikytųsi toliau išdėstytų nuostatų:

13 straipsnis

Atlyginimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV turėtų tų kategorijų darbuotojų, įskaitant vyresnius vadovus, už riziką atsakingus ir kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus bei darbuotojus, kurių gaunamo atlyginimo dydis siekia vyresniųjų vadovų ir už riziką atsakingų darbuotojų atlyginimų mastą, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį AIFV ar jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui, atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką, kuri derėtų su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu bei jį skatintų ir kuria nebūtų skatinamas su jų valdomų AIF rizikos pobūdžiu, fondo taisyklėmis ar steigimo dokumentais nesuderinamas rizikos prisiėmimas.

AIFV nustato atlyginimų politiką ir praktiką pagal II priedą.

2. EVPRI užtikrina, kad būtų parengtos patikimos atlyginimų nustatymo politikos gairės, atitinkančios II priedą. Šiose gairėse atsižvelgiama į patikimos atlyginimų nustatymo politikos principus, išdėstytus Rekomendacijoje 2009/384/EB, į AIFV dydį ir jų valdomų AIF dydį, jų vidinę organizaciją bei jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. EVPRI glaudžiai bendradarbiauja su Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (EBI).

14 straipsnis

Interesų konfliktai

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV imtųsi visų pagrįstų veiksmų, siekiant nustatyti valdant AIF kylančius interesų konfliktus tarp:

- a) AIFV, įskaitant jų vadovus, darbuotojus arba asmenis, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusius su AIFV kontrolės ryšiais, ir AIFV valdomo AIF arba to AIF investuotojų;
- b) AIF arba to AIF investuotojų ir kito AIF arba jo investuotojų;
- c) AIF arba to AIF investuotojų ir kito AIFV kliento;
- d) AIF arba to AIF investuotojų ir AIFV valdomo KIPVPS arba to KIPVPS investuotojų; arba
- e) dviejų AIFV klientų.

AIFV palaiko ir taiko veiksmingas organizacines ir administracines procedūras, siekdami imtis visų pagrįstų veiksmų, skirtų nustatyti interesų konfliktus, užkirsti jiems kelią, juos valdyti ir stebėti neleidžiant, jog šie konfliktai turėtų neigiamos įtakos AIF ir tų AIF investuotojų interesams.

Savo veiklos aplinkoje AIFV atskiria uždavinius ir pareigas, kurie gali būti laikomi nesuderinamais tarpusavyje arba kurie gali sukelti sisteminius interesų konfliktus. AIFV įvertina, ar jų veiklos sąlygos gali kelti kitokius esminius interesų konfliktus, ir atskleidžia juos AIF investuotojams.

2. Jeigu AIFV taikomos interesų konfliktų nustatymo, prevencijos, valdymo ir stebėsenos organizacinės procedūros yra nepakankamos, kad būtų galima pakankamai patikimai užkirsti kelią žalai, kuri gresia investuotojų interesams, prieš imdamasis veiklos jų vardu, AIFV aiškiai informuoja investuotojus apie interesų konfliktų bendrą pobūdį arba priežastis ir parengia atitinkamą politiką bei procedūras.

3. Kai AIF vardu veikiantis AIFV naudoja pagrindinio maklerio paslaugomis, jų teikimo sąlygos nustatomos rašytine sutartimi. Visų pirma sutartyje nurodomos AIF turto perdavimo ir pakartotinio naudojimo galimybės, kuriomis naudojamas laikantis AIF taisyklių ir steigimo dokumentų. Sutartyje numatoma, kad apie sutartį būtų informuotas depozitoriumas.

AIFV deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai pasirenka ir paskiria pagrindinį maklerį, su kuriuo turi būti sudaryta sutartis.

4. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodoma:

- a) 1 dalyje nurodytų interesų konfliktų rūšys;
- b) pagrįsti veiksmai, kurių AIFV turėtų imtis struktūrų bei organizacinių ir administracinių procedūrų atžvilgiu, siekdami nustatyti interesų konfliktus, užkirsti jiems kelią, juos valdyti, stebėti ir apie juos informuoti.

15 straipsnis

Rizikos valdymas

1. AIFV funkciškai ir hierarchiškai atskiria rizikos valdymo funkciją nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkcijas.

Funkcinį ir hierarchinį rizikos valdymo funkcijų atskyrimą pagal pirmą pastraipą peržiūri AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi proporcingumo principu, laikantis nuostatos, kad AIFV privalo bet koku atveju įrodyti, kad specialios apsaugos nuo interesų konfliktų priemonės sudaro galimybes nepriklausomai vykdyti rizikos valdymo veiklą ir kad rizikos valdymo procesas atitinka šio straipsnio reikalavimus ir yra nuolat veiksmingas.

2. AIFV įdiegia tinkamas rizikos valdymo sistemas, siekdami tinkamai nustatyti, išmatuoti, valdyti ir stebėti visų rūšių riziką, kuri susijusi su kiekviena AIF investavimo strategija ir kuri gresia arba gali grėsti kiekvienam AIF.

AIFV pakankamai dažnai, bent kartą per metus, peržiūri rizikos valdymo sistemas ir prireikus jas pakeičia.

3. AIFV bent jau:

- a) investuodami AIF vardu taiko tinkamą, dokumentais įformintą ir reguliariai atnaujinamą deramo stropumo procesą, atsižvelgdami į AIF investavimo strategiją, uždavinius ir rizikos pobūdį;
- b) užtikrina, kad nuolat būtų galima tinkamai nustatyti, išmatuoti, valdyti ir stebėti riziką, susijusią su kiekviena AIF investicine pozicija ir bendru jų poveikiu AIF portfeliui, be kita ko, taikant atitinkamas testavimo nepalankiausiomis sąlygomis procedūras;
- c) užtikrina, kad AIF rizikos pobūdis atitiktų AIF dydį, portfelio struktūrą, investavimo strategijas ir tikslus, nustatytus AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose, prospekte ir siūlymo dokumentuose.

4. AIFV nustato didžiausią finansinio sverto, kurį AIFV gali naudoti kiekvieno savo valdomo AIF vardu, lygį bei teisės pakartotinai naudoti įkeistą turtą arba garantijas, kurią galima suteikti pagal finansinio sverto susitarimą, mastą, be kita ko, atsižvelgiant į:

- a) AIF tipą;
- b) AIF investavimo strategiją;
- c) AIF finansinio sverto šaltinius;
- d) kitus tarpusavio ryšius arba svarbius ryšius su kitomis finansinių paslaugų įstaigomis, kurie galėtų kelti sisteminės rizikos grėsmę;
- e) būtinybę apriboti poziciją sandorio šalies atžvilgiu;
- f) mastą, kuriuo finansinis svertas padengiamas įkeistu turtu;
- g) turto ir įsipareigojimų santykį;
- h) AIFV veiklos atitinkamose rinkose mastą, pobūdį ir apimtį.

5. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemonės, kuriose nustatoma:

- a) rizikos valdymo sistemos, kurias AIFV turi taikyti atsižvelgdami į riziką, kuri AIFV kyla kaip atitinkamų AIF valdytojams;
- b) tinkamas rizikos valdymo sistemos peržiūros dažnumas;
- c) būdai, kuriais rizikos valdymo funkcija funkciškai ir hierarchiškai atskiriama nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją;
- d) 1 dalies antroje pastraipoje nurodytos specialios apsaugos nuo interesų konfliktų priemonės;
- e) 3 dalyje nurodyti reikalavimai.

16 straipsnis

Likvidumo valdymas

1. Kiekvienam savo valdomam AIF, kuris nėra uždaro tipo finansinio sverto netaikantis AIF, AIFV taiko tinkamą likvidumo valdymo sistemą ir patvirtina procedūras, kurias naudodami jie gali stebėti AIF likvidumo riziką ir užtikrinti, kad AIF investicijų likvidumo pobūdis atitiktų jo pagrindines prievoles.

AIFV periodiškai atlieka testavimą nepalankiausiomis sąlygomis esant įprastoms ir išskirtinėms likvidumo sąlygoms, kuris leidžia jiems įvertinti AIF likvidumo riziką ir atitinkamai stebi AIF likvidumo riziką.

2. AIFV užtikrina kiekvieno jų valdomo AIF investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinamumą.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemonės, kuriose nustatoma:

- a) likvidumo valdymo sistemos ir procedūros; ir
- b) 2 dalyje nustatytas investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinimas.

17 straipsnis

Investavimas į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas

Siekdama užtikrinti nuoseklumą skirtingų sektorių atžvilgiu ir pašalinti įmonių, kurios paskolas paverčia parduodamais vertybiniais popieriais, ir iniciatorių pagal Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 41 punktą bei AIFV, kurie investuoja į tuos vertybinius popierius ar kitas finansines priemones AIF vardu, interesų nesutapimus, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nustatomi šie reikalavimai:

- a) reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti iniciatorius, finansinis rėmėjas arba pradinis kreditorius, kad AIFV AIF vardu būtų leidžiama investuoti į vertybinius popierius arba kitas šio tipo finansines priemones, išleistas po 2011 m. sausio 1 d., įskaitant reikalavimus, kuriais remiantis užtikrinama, kad iniciatorius, finansinis rėmėjas arba pradinis kreditorius išlaikytų ne mažesnę nei 5 % grynąją dalį;
- b) kokybiniai reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti AIFV, vieno ar daugiau AIF vardu investuojantys į šiuos vertybinius popierius arba kitas finansines priemones.

2 SKIRSNIS

Organizaciniai reikalavimai

18 straipsnis

Bendrieji principai

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV visada naudotų pakankamus ir tinkamus žmogiškuosius ir techninius išteklius, kurių reikia, kad AIF būtų tinkamai valdomi.

Be kita ko, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos ir į AIFV valdomų AIF pobūdį, reikalauja, kad AIFV taikytų patikimas administravimo ir apskaitos procedūras, elektroninio duomenų apdorojimo kontrolės ir apsaugos tvarką bei tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, ypač įskaitant taisykles, reglamentuojančias jo darbuotojų asmeninius sandorius arba investicijų turėjimą ar valdymą siekiant investuoti savo vardu ir bent jau užtikrinant, kad visus su AIF susijusius sandorius galima būtų atkurti pagal jų kilmę, sandorio šalį, jo pobūdį, atlikimo laiką ir vietą, taip pat užtikrinant, kad AIFV valdomų AIF turtas būtų investuojamas pagal AIF taisykles arba steigimo dokumentus ir galiojančias teisės nuostatas.

2. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomos procedūros ir tvarka, numatytos pagal 1 dalį.

19 straipsnis

Turto vertinimas

1. AIFV užtikrina, kad kiekvienam jų valdomam AIF būtų nustatytos tinkamos ir nuoseklios procedūros, kad pagal šį straipsnį, taikytiną nacionalinę teisę bei AIF taisykles ir steigimo dokumentus būtų galima atlikti deramą ir nepriklausomą AIF turto įvertinimą.

2. Taisyklės, taikomos AIF turto vertinimui ir investicinio vieneto ar akcijos grynosios turto vertės apskaičiavimui, nurodomos tos šalies, kurioje AIF įsisteigęs, teisėje ir (arba) AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose.

3. AIFV taip pat užtikrina, kad investicinio vieneto ar akcijos grynoji turto vertė būtų apskaičiuojama ir paskelbiama investuotojams pagal šį straipsnį, taikytiną nacionalinę teisę ir AIF taisykles arba steigimo dokumentus.

Taikomomis vertinimo procedūromis užtikrinama, kad turto vertė ir investicinio vieneto ar akcijos grynoji turto vertė būtų apskaičiuojama bent kartą per metus.

Jei AIF yra atvirojo tipo, toks vertinimas ir apskaičiavimas taip pat vykdomas tokiu dažnumu, kiek tikslinga atsižvelgiant į AIF turimą turtą bei jo išleidimo ir išpirkimo dažnumą.

Jei AIF yra uždarojo tipo, toks vertinimas ir apskaičiavimas taip pat vykdomas, kai padidėja ar sumažėja atitinkamo AIF kapitalas.

Investuotojai informuojami apie vertinimus ir apskaičiavimus atitinkamo AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose numatyta tvarka.

4. AIFV užtikrina, kad vertinimo funkciją atliktų:

- a) išorės vertintojas – nuo AIF, AIFV arba kitų glaudžiai su AIF ar AIFV susijusių asmenų nepriklausomas fizinis ar juridinis asmuo; arba
- b) pats AIFV, jei vertinimo užduotis funkciškai nepriklausoma nuo portfelio valdymo ir atlyginimų nustatymo politikos, o kitomis priemonėmis užtikrinama, jog būtų sušvelninti interesų konfliktai ir būtų išvengta nederamo poveikio darbuotojams.

AIF paskirtas depozitoriumas neskiriamas to AIF išorės vertintoju, jei jis funkciškai ir hierarchiškai neatskyrė savo atliekamų depozitoriumo funkcijų nuo savo, kaip išorės vertintojo, užduočių ir nebuvo tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

5. Kai vertinimo funkciją atlieka išorės vertintojas, AIFV įrodo, kad:

- a) išorės vertintojui taikomas teisės nuostatomis pripažintos privalomos profesinės registracijos reikalavimas arba teisinės ar reguliavimo nuostatos, arba profesinio elgesio taisyklės;
- b) išorės vertintojas gali pateikti pakankamai profesinių garantijų, kad jis gali veiksmingai atlikti atitinkamas vertinimo funkcijas pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas; ir
- c) išorės vertintojo paskyrimas atitinka 20 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies reikalavimus ir deleguotuosius aktus, priimtus pagal 20 straipsnio 7 dalį.

6. Paskirtas išorės vertintojas neperduoda vertinimo funkcijos trečiosioms šalims.

7. AIFV praneša apie išorės vertintojo paskyrimą savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios gali pareikalauti, kad būtų paskirtas kitas išorės vertintojas, jeigu nesilaikoma 5 dalyje išdėstytų sąlygų.

8. Vertinimas atliekamas nešališkai ir deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai.

9. Jei vertinimo funkciją atlieka ne nepriklausomas išorės vertintojas, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali iš AIFV pareikalauti, kad jo vertinimo procedūras ir (arba) vertinimus patikrintų išorės vertintojas arba, jei reikia, auditorius.

10. AIFV atsako už tinkamą AIF turto vertinimą, taip pat už grynosios turto vertės apskaičiavimą ir už tos grynosios turto vertės paskelbimą. Taigi AIF atsakomybė AIF ir jo investuotojams jokių būdu nepriklauso nuo to, kad AIFV paskyrė išorės vertintoją.

Nepaisant pirmos pastraipos ir neatsižvelgiant į sutartinę tvarką, pagal kurią numatytos priešingos nuostatos, išorės vertintojas atsako AIFV už visus AIFV patirtus nuostolius dėl išorės vertintojo aplaidumo ar sąmoningo jo užduočių nevykdymo.

11. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

- a) tinkamo turto įvertinimo procedūroms ir investicinių vienetų ar akcijų grynosios turto vertės apskaičiavimui taikomi kriterijai;
- b) profesinės garantijos, kurias išorės vertintojas privalo galėti pateikti, kad galėtų veiksmingai atlikti vertinimo funkciją;

c) atvirojo tipo AIF atliekamo vertinimo dažnis, kuris tinka AIF valdomam turtui bei jo išleidimo ir išpirkimo politikai.

3 SKIRSNIS

AIFV funkcijų perdavimas

20 straipsnis

Perdavimas

1. AIFV, ketinantys perduoti trečiosioms šalims užduotį AIFV vardu atlikti jų pačių vykdomas funkcijas, praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms prieš įsigaliojant susitarimui dėl perdavimo. Turi būti tenkinamos šios sąlygos:

- a) AIFV privalo sugebėti pagrįsti savo bendrą funkcijų perdavimo struktūrą objektyviomis priežastimis;
- b) funkcijų perėmėjas privalo turėti pakankamai išteklų atitinkamoms užduotims atlikti, o faktiškai perėmėjo veiklą vykdančias asmenys privalo būti pakankamai geros reputacijos ir pakankamai patyrę;
- c) kai perduodamos su portfelio arba rizikos valdymu susijusios funkcijos, įgaliojimai turi būti suteikti tik toms įmonėms, kurios turi leidimą arba yra įregistruotos turtui valdyti ir kurioms taikoma priežiūra; ar, kai tos sąlygos negalima patenkinti, funkcijos gali būti perduodamos tik jeigu gautas išankstinis AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų pritarimas;
- d) kai perduodamos su portfelio valdymu arba rizikos valdymu susijusios funkcijos ir jos perduodamos trečiosios valstybės įmonei, turi būti ne tik įvykdyti c punkto reikalavimai, bet ir užtikrintas AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir įmonės priežiūros institucijos bendradarbiavimas;
- e) funkcijų perdavimas neturi užkirsti kelio veiksmingai AIFV priežiūrai, o svarbiausia tai turi netrukdyti AIFV veikti arba AIF būti valdomam siekiant kuo didesnės jų investuotojų naudos;
- f) AIFV privalo sugebėti įrodyti, kad funkcijų perėmėjas yra kompetentingas ir pajėgus prisiimti atitinkamas funkcijas, kad jis buvo visapusiškai atidžiai atrinktas ir kad AIFV gali veiksmingai nuolatos stebėti perduotos veiklos vykdymą, bet kada funkcijų perėmėjui pateikti papildomus nurodymus ir nedelsiant atšaukti funkcijų perdavimą, kai tai atitinka investuotojų interesus.

AIFV nuolatos tikrina kiekvieno funkcijų perėmėjo teikiamas paslaugas.

2. Jokios portfelio arba rizikos valdymo funkcijos neperduodamos:

- a) depozitoriumui ar depozitoriumo funkcijų perėmėjui; arba
- b) bet kokiam kitam subjektui, kurio interesai gali prieštarauti AIFV arba AIF investuotojų interesams, nebent toks subjektas funkciškai ir hierarchiškai atskirtų savo portfelio arba rizikos valdymo užduočių atlikimą nuo savo kitų galimai prieštaringų užduočių ir būtų tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

3. AIFV atsakomybei AIF ir jo investuotojams poveikio nedaro faktas, kad AIFV perdavė savo funkcijas trečiajai šaliai arba kad buvo perduotos perduotosios funkcijos, AIFV taip pat neturi teisės perduoti savo funkcijas tokiu mastu, kad jo iš esmės nebegalima būtų laikyti AIF valdytoju ir kad jis taptų tik „pašto dėžutės“ funkcijas atliekančiu subjektu.

4. Trečioji šalis gali perduoti bet kokią jai perduotą funkciją, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) prieš perduodant perduotąsias funkcijas AIFV tam pritarė;
- b) AIFV informavo savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas prieš įsigaliojant tolesnio funkcijų perdavimo susitarimams;
- c) 1 dalyje išdėstytos sąlygos suvokiamos taip, kad visos nuorodos į funkcijų perėmėją skaitomos kaip nuorodos į perduotų funkcijų perėmėją.

5. Jokios perduotosios portfelio arba rizikos valdymo funkcijos neperduodamos:

- a) depozitoriumui ar depozitoriumo užduočių perėmėjui; arba
- b) bet kokiam kitam subjektui, kurio interesai gali prieštarauti AIFV arba AIF investuotojų interesams, nebent toks subjektas funkciškai ir hierarchiškai atskirtų savo portfelio arba rizikos valdymo užduočių atlikimą nuo savo kitų galimai prieštaringų užduočių ir būtų tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

Atitinkamas funkcijų perėmėjas nuolatos tikrina kiekvieno perduotųjų funkcijų perėmėjo teikiamas paslaugas.

6. Kai perduotųjų funkcijų perėmėjas toliau perduoda bet kokią jam perduotą funkciją, *mutatis mutandis* taikomos 4 dalyje išdėstytos sąlygos.

7. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

- a) 1, 2, 4 ir 5 dalyse išdėstytų reikalavimų įvykdymo sąlygos;
- b) sąlygos, kuriomis laikoma, kad valdytojas perduoda savo funkcijas tokiu mastu, kad jam lieka tik „pašto dėžutės“ funkcijos ir todėl jo nebegalima laikyti AIF valdytoju, kaip išdėstyta 3 dalyje.

4 SKIRSNIS

Depozitoriumas

21 straipsnis

Depozitoriumas

1. AIFV užtikrina, kad kiekvienam jo valdomam AIF pagal šį straipsnį būtų paskirtas vienas depozitoriumas.

2. Depozitoriumo įsteigimo faktas patvirtinamas rašytine sutartimi. Sutartyje, *inter alia*, reglamentuojamas informacijos, kuri laikoma būtina, kad depozitoriumas galėtų vykdyti savo funkcijas, skirtas AIF, kurio depozitoriumu jis paskirtas, vadovaujantis šios direktyvos ir kitų susijusių įstatymų ir teisės aktų nuostatomis, judėjimas.

3. Depozitoriumas tai:

- a) kredito įstaiga, kurios registruotoji buveinė yra Sąjungoje ir kuriai suteiktas leidimas pagal Direktyvą 2006/48/EB;
- b) investicinė įmonė, kurios registruotoji buveinė yra Sąjungoje ir kuriai taikomi kapitalo pakankamumo reikalavimai pagal Direktyvos 2006/49/EB 20 straipsnio 1 dalį, įskaitant nuostatą dėl kapitalo poreikio veiklos rizikai padengti, kuriai suteiktas leidimas pagal Direktyvą 2004/39/EB, bei kuri teikia ir pagalbines paslaugas – vykdo finansinių priemonių saugojimą ir administravimą klientų sąskaita pagal Direktyvos 2004/39/EB I priedo B skirsnio 1 punktą; tokios investicinės įmonės bet kuriuo atveju turi turėti nuosavų lėšų, kurių suma būtų ne mažesnė nei Direktyvos 2006/49/EB 9 straipsnyje nurodyta pradinio kapitalo suma; arba
- c) kitų kategorijų įstaigos, kurioms taikomi rizikos ribojimo reguliavimas ir nuolatinė priežiūra ir kurios 2011 m. liepos 21 d. priklauso institucijos, kurią valstybės narės nustatė tinkančia būti depozitoriumu pagal Direktyvos 2009/65/EB 23 straipsnio 3 dalį, kategorijoms.

Tik ne ES AIF atveju ir nepažeidžiant 5 dalies b punkte išdėstytų nuostatų depozitoriumu taip pat gali būti kredito įstaiga arba kitas tokio pobūdžio subjektas, nurodytas šios dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose, jei laikomasi 6 dalies b punkto sąlygų.

Be to, AIF, kurie neturi išpirkimo teisių, kuriomis galima pasinaudoti per penkerius metus nuo pradinių investicijų datos ir kurie pagal savo pagrindinę investicijų politiką paprastai neinvestuoja į turtą, kurį privalu saugoti pagal 8 dalies a punktą, arba paprastai investuoja į emitentų ar į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendroves, siekdami galimos tokių bendrovių kontrolės pagal 26 straipsnį, atžvilgiu valstybės narės gali leisti, kad depozitoriumu būtų subjektas, depozitoriumo funkcijas atliekantis vykdydamas profesinę arba verslo veiklą, kurios atžvilgiu tokiam subjektui taikoma teisės nuostatomis pripažinta privaloma profesinė registracija arba teisinės ar reguliavimo nuostatos, arba profesinio elgesio taisyklės, galinčios pateikti pakankamai finansinių ir profesinių garantijų, kad jis gali veiksmingai atlikti atitinkamas depozitoriumo funkcijas ir įvykdyti nuo šių funkcijų neatskiriamus įsipareigojimus.

4. Siekiant išvengti depozitoriumo, AIFV ir (arba) AIF bei (arba) jo investuotojų interesų konfliktų:

a) AIFV neatlieka depozitoriumo funkcijos;

b) sandorio su AIF šalies funkcijas atliekantis pagrindinis makleris neskiriamas to AIF depozitoriumu, jei jis funkciškai ir hierarchiškai neatskyrė savo atliekamų depozitoriumo funkcijų nuo savo, kaip pagrindinio maklerio, užduočių ir nebuvo tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai. Pagal 11 dalį nustatytas depozitoriumo atliekamų saugojimo užduočių perdavimas tokiam pagrindiniam makleriui leidžiamas, jei tenkinamos atitinkamos sąlygos.

5. Depozitoriumas įsteigiamas vienoje iš šių vietų:

a) ES AIF atveju – AIF buveinės valstybėje narėje;

b) ne ES AIF atveju – trečiojoje šalyje, kurioje įsteigtas AIF, arba AIF valdančio AIFV buveinės valstybėje narėje, arba AIF valdančio AIFV referencinėje valstybėje narėje.

6. Nedarant poveikio 3 dalyje nustatytiems reikalavimams, trečiojoje šalyje įsteigto depozitoriumo paskyrimui bet kokių atveju taikomos šios sąlygos:

a) valstybės narės, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir AIFV buveinės valstybės narės (jei tai ne ta pati valstybė narė) kompetentingos institucijos yra su depozitoriumo kompetentingomis institucijomis pasirašiusios bendradarbiavimo ir informacijos mainų susitarimus;

b) depozitoriumui taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas, įskaitant reikalavimus dėl minimalaus kapitalo, ir priežiūra, kurių poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės, o jų įgyvendinimas veiksmingai užtikrinamas;

c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas depozitoriumas, neįtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;

d) valstybės narės, kuriose ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir AIFV buveinės valstybės narė (jei tai ne ta pati valstybė narė) yra su trečiaja šalimi, kurioje įsteigtas depozitoriumas, pasirašiusios susitarimą, kuris visiškai atitinka reikalavimus, nustatytus EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir kuriuo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais (įskaitant daugiašalius susitarimus dėl mokesčių);

e) laikantis 12 ir 13 dalių, depozitoriumas pagal sutartį atsako AIF arba AIF investuotojams ir aiškiai sutinka laikytis 11 dalies.

Jeigu kitos valstybės narės kompetentingos institucijos nesutinka su AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimais, atliktais taikant pirmos pastraipos a, c ar e punktus, atitinkamos kompetentingos institucijos gali kreiptis šiuo klausimu į EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi įgaliojimais, kurie jai suteikti pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

Vadovaudamasi 17 dalies b punkte nurodytais kriterijais, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodoma, kad trečiosios šalies rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės ir kad veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Paprastai depozitoriumas užtikrina tinkamą AIF grynųjų pinigų srautų priežiūrą, ypač užtikrindamas, kad būtų gauti visi investuotojų arba jų vardu atliekami mokėjimai pasirašius AIF investicinius vienetus ar akcijas ir visi AIF gryniesiems pinigais būtų įrašyti grynųjų pinigų sąskaitose, atidarytose AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu arba AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu subjekte, nurodytame Direktyvos 2006/73/EB 18 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, arba kitame to paties pobūdžio subjekte atitinkamoje rinkoje, kurioje reikalingos grynųjų pinigų sąskaitos, jei tokiam subjektui taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas ir priežiūra, kurie turi tokį patį poveikį kaip Sąjungos teisė, o jų įgyvendinimas veiksmingai užtikrinamas, taip pat laikantis Direktyvos 2006/73/EB 16 straipsnyje nustatytų principų.

Jeigu grynųjų pinigų sąskaitos atidarytos AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu, pirmoje pastraipoje nurodyto subjekto ir paties depozitoriumo nuosavi gryniesiems pinigais į tokias sąskaitas neįrašomi.

8. AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV turtas perduodamas depozitoriumo saugojimui šiomis sąlygomis:

- a) finansinių priemonių, kurios gali būti saugomos, atveju:
 - i) depozitoriumas saugo visas finansines priemones, kurios gali būti registruojamos depozitoriumo apskaitos knygoje atidarytose finansinių priemonių sąskaitose, ir visas finansines priemones, kurios gali būti fiziškai perduotos depozitoriumui;
 - ii) tuo tikslu depozitoriumas užtikrina, kad visos tos finansinės priemonės, kurios gali būti registruojamos depozitoriumo apskaitos knygoje atidarytose finansinių priemonių sąskaitose, būtų depozitoriumo apskaitos knygoje registruojamos AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu atidarytose atskirose sąskaitose, vadovaujantis principais, nustatytais Direktyvos 2006/73/EB 16 straipsnyje, kad pagal taikytinus teisės aktus būtų galima visuomet aiškiai nustatyti, jog jos priklauso AIF;
- b) kito turto atveju:
 - i) depozitoriumas patikrina AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV tokio turto nuosavybės teisę ir apskaito turtą, kurio atžvilgiu depozitoriumas yra tikras, jog šis turtas yra AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV nuosavybė;
 - ii) vertinimas, ar turtas yra AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV nuosavybė, grindžiamas AIF ar AIFV pateikta informacija ar dokumentais arba, jei jie prieinami, išorės įrodymais;
 - iii) depozitoriumas nuolat atnauja šiuos duomenis.

9. Neskaitant 7 ir 8 dalyse nurodytų užduočių, depozitoriumas:

- a) užtikrina, kad AIF investicinių vienetų ar akcijų pardavimas, išleidimas, atpirkimas, išpirkimas ir panaikinimas būtų vykdomi pagal taikytiną nacionalinę teisę ir AIF taisykles arba steigimo dokumentus;
- b) užtikrina, kad AIF investicinių vienetų ar akcijų vertė būtų apskaičiuojama pagal taikytiną nacionalinę teisę ir AIF taisykles arba steigimo dokumentus bei 19 straipsnyje išdėstytą tvarką;
- c) vykdo AIFV nurodymus, nebent jie prieštarautų taikytinai nacionalinei teisei ar AIF taisyklėms arba steigimo dokumentams;

d) užtikrina, kad sandorių, susijusių su AIF turtu, atveju kiekviena AIF priklausanti suma būtų perduodama AIF per įprastą laikotarpį;

e) užtikrina, kad AIF pajamos būtų naudojamos vadovaujantis taikytina nacionaline teise ir AIF taisyklėmis ar steigimo dokumentais.

10. Vykdydami atitinkamas savo funkcijas, AIFV ir depozitoriumas veikia sąžiningai, nešališkai, profesionaliai, nepriklausomai bei AIF ir AIF investuotojų interesais.

Depozitoriumas nevykdo su AIF arba AIF vardu veikiančiu AIFV susijusios veiklos, kuri gali sukelti AIF, AIF investuotojų, AIFV ir jo paties interesų konfliktą, nebent depozitoriumas funkciškai ir hierarchiškai būtų atskyręs savo depozitoriumo užduočių atlikimą nuo savo kitų galimai prieštaringų užduočių, taip pat tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

8 dalyje nurodyto turto depozitoriumas pakartotinai nepanaudoja be išankstinio AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV sutikimo.

11. Depozitoriumas neperduoda trečiosioms šalims jokių šiame straipsnyje aprašytų funkcijų, išskyrus nurodytas 8 dalyje.

Depozitoriumas trečiosioms šalims gali perduoti 8 dalyje nurodytas funkcijas, jei įvykdytos šios sąlygos:

- a) užduotys nėra perduodamos siekiant nevykdyti šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų;
- b) depozitoriumas gali įrodyti, kad funkcijos perduotinos dėl objektyvios priežasties;
- c) depozitoriumas pasirinkdamas ir skirdamas trečiąją šalį, kuriai jis nori perduoti dalį savo užduočių, buvo deramai profesionalus, apdairus ir stropus, taip pat periodiškai peržiūrėdamas paskyrimą ir nuolat stebėdamas trečiąją šalį, kuriai depozitoriumas perdavė dalį savo užduočių, ir tvarką, kurios ši trečioji šalis laikosi jai perduotų užduočių atžvilgiu, depozitoriumas ir toliau veikia deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai; ir
- d) depozitoriumas užtikrina, kad trečioji šalis visuomet patenkina toliau išvardytas sąlygas, vykdydama jai perduotas užduotis:
 - i) trečioji šalis turi struktūras ir kompetenciją, kurios pakankamos ir proporcingos AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV turto, kuris jai patikėtas, pobūdžiui ir sudėtingumui;

ii) kai perduodamos 8 dalies a punkte nurodytos saugojimo užduotys, trečiajai šaliai taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas, įskaitant reikalavimus dėl minimalaus kapitalo, ir priežiūra atitinkamoje jurisdikcijoje ir trečiajai šaliai taikomas periodiškas išorės auditas, siekiant užtikrinti, kad ji turi finansines priemones;

iii) depozitoriumo klientų turtą trečioji šalis atskiria nuo nuosavo ir depozitoriumo turto tokiu būdu, kad būtų galima bet kuriuo metu aiškiai nustatyti, jog šis turtas priklauso atitinkamo depozitoriumo klientams;

iv) trečioji šalis turto negali panaudoti be išankstinio AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV sutikimo bei išankstinio pranešimo depozitoriumui; ir

v) trečioji šalis laikosi 8 ir 10 dalyse nustatytų bendrų prievolių ir draudimų.

Nepaisant antros pastraipos d punkto ii papunkčio, kai trečiosios šalies teisėje reikalaujama, kad tam tikras finansines priemones saugotų vietos subjektas ir nėra vietos subjektų, kurie tenkintų depozitoriumo užduočių perdavimo reikalavimus, nustatytus tame papunktyje, depozitoriumas gali deleguoti savo funkcijas tokiam vietos subjektui tik trečiosios šalies teisės reikalaujama apimtimi ir tik tol, kol nėra vietos subjektų, kurie tenkintų funkcijų perdavimo reikalavimus laikantis tokių reikalavimų:

- a) susijusio AIF investuotojai turi būti tinkamai informuoti, kad toks funkcijų perdavimas būtinas dėl trečiosios šalies teisės nustatytų teisinių suvaržymų ir apie aplinkybes, pagrindžiančias funkcijų perdavimą prieš jiems investuojant; ir
- b) AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV privalo nurodyti depozitoriumui perduoti tokių finansinių priemonių saugojimą tokiame vietos subjektui.

Trečioji šalis savo ruožtu gali perduoti tas funkcijas, jei tenkinami tie patys reikalavimai. Tokiu atveju atitinkamiems subjektams *mutatis mutandis* taikoma 13 dalis.

Taikant šios dalies nuostatas, saugojimo funkcijų perdavimu nelaikomos vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų paslaugos, nustatytos Direktyvoje 98/26/EB, teikiamos toje direktyvoje numatytais tikslais, arba panašios trečiųjų šalių vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų teikiamos paslaugos.

12. Depozitoriumas atsako AIF arba AIF investuotojams už finansines priemones, saugomas pagal 8 dalies a punktą ir prarastas depozitoriumo arba trečiosios šalies, kuriai buvo perduotas jų saugojimas.

Jei taip prarandamos saugomos finansinės priemonės, depozitoriumas AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV nedelsdamas

grąžina identiškos rūšies finansinę priemonę arba atitinkamą sumą. Depozitoriumas nėra atsakingas, jei gali įrodyti, kad nuostoliai kilo dėl išorės įvykio, kurio jis negalėjo pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmių nebūtų buvę galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų.

Depozitoriumas taip pat atsako AIFV arba AIF investuotojams už visus kitus nuostolius, kuriuos šie patiria dėl to, kad depozitoriumas aplaidžiai ar sąmoningai tinkamai nevykdo savo prievolių pagal šią direktyvą.

13. Depozitoriumo atsakomybei neturi poveikio funkcijų perdavimas, nurodytas 11 dalyje.

Nepaisant šios dalies pirmos pastraipos, kai prarandamos pagal 11 dalį trečiosios šalies tvarkomos finansinės priemonės, depozitoriumas gali būti atleistas nuo atsakomybės, jei jis gali įrodyti, kad:

- a) įvykdyti visi 11 dalies antroje pastraipoje nustatyti reikalavimai, taikomi depozitoriumo atliekamų saugojimo užduočių perdavimui; taip pat
- b) yra depozitoriumo ir trečiosios šalies rašytinė sutartis, kuria depozitoriumo atsakomybė aiškiai perleidžiama tai trečiajai šaliai ir sudaromos galimybės AIF arba, atitinkamais atvejais, AIF vardu veikiančiam AIFV pateikti trečiajai šaliai pretenzijas, susijusias su finansinių priemonių praradimu, arba depozitoriumui pateikti tokias pretenzijas jų vardu; ir
- c) yra depozitoriumo ir AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV rašytinė sutartis, kurioje aiškiai leidžiamas depozitoriumo atleidimas nuo atsakomybės ir kurioje nustatoma objektyvi priežastis, kuria grindžiamas toks susitarimas dėl atleidimo nuo atsakomybės.

14. Be to, kai pagal trečiosios šalies teisę reikalaujama, kad tam tikras finansines priemones saugotų vietos subjektas ir nėra vietos subjektų, kurie tenkintų 11 dalies d punkto ii papunktyje išdėstytus funkcijų perdavimui taikomus reikalavimus, depozitoriumas gali būti atleistas nuo atsakomybės, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) atitinkamo AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose aiškiai leidžiama taip atleisti nuo atsakomybės laikantis šioje dalyje nustatytų sąlygų;
- b) atitinkamo AIF investuotojai prieš investuodami buvo deramai informuoti apie šį atleidimą nuo atsakomybės ir apie jį pateisinančias aplinkybes;
- c) AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV nurodė depozitoriumui perduoti šių finansinių priemonių saugojimą vietos subjektui;

d) depozitoriumas ir AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV yra sudarę rašytinę sutartį, kurioje toks atleidimas nuo atsakomybės aiškiai leidžiamas; ir

e) yra depozitoriumo ir trečiosios šalies rašytinė sutartis, kuria depozitoriumo atsakomybė aiškiai perleidžiama tam vietos subjektui ir sudaromos galimybės AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV pateikti tam vietos subjektui pretenzijas, susijusias su finansinių priemonių praradimu, arba depozitoriumui pateikti tokias pretenzijas jų vardu.

15. Atsakomybė AIF investuotojams gali būti taikoma tiesiogiai arba netiesiogiai per AIFV, atsižvelgiant į santykių tarp depozitoriumo, AIFV ir investuotojų teisinį pobūdį.

16. Depozitoriumas paprašytas pateikia savo kompetentingoms institucijoms visą informaciją, kurią jis gavo vykdydamas savo pareigas ir kurios gali prireikti AIF arba AIFV kompetentingoms institucijoms. Jei AIF arba AIFV ir depozitoriumo kompetentingos institucijos yra skirtingos, depozitoriumo kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda gautą informaciją AIF ir AIFV kompetentingoms institucijoms.

17. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

a) duomenys, kuriuos, kaip nurodyta 2 dalyje, reikia įtraukti į rašytinį susitarimą;

b) bendrieji kriterijai, kuriais remiantis įvertinama, ar, kaip nurodyta 6 dalies b punkte, trečiosios šalies rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės ir ar veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas;

c) sąlygos, taikomos depozitoriumų funkcijų pagal 7, 8 ir 9 dalių nuostatas vykdymui, įskaitant:

i) depozitoriumo pagal 8 dalies a punktą atliekamoms saugojimo užduotims priskirtų finansinių priemonių tipus;

ii) sąlygas, kuriomis depozitoriumas gali atlikti savo saugojimo pareigas finansinių priemonių, užregistruotų centriname depozitoriume, atžvilgiu; taip pat

iii) sąlygas, kuriomis depozitoriumas pagal 8 dalies b punktą saugo vardine forma išleistas ir emitento ar registro užregistruotas finansines priemones;

d) depozitoriumų deramo stropumo prievolės pagal 11 dalies c punktą;

e) sąskaitų atskyrimo prievolė pagal 11 dalies d punkto iii papunktį;

f) sąlygos ir aplinkybės, kuriomis saugomos finansinės priemonės laikomos prarastomis;

g) 12 dalyje nurodyto išorės įvykio, kurio negalima pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmių nebūtų buvę galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų, samprata;

h) sąlygos ir aplinkybės, kuriomis yra objektyvių priežasčių susitarti dėl atsakomybės atsisakymo pagal 13 dalį.

IV SKYRIUS

SKAIDRUMO REIKALAVIMAI

22 straipsnis

Metinė ataskaita

1. Ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo finansinių metų pabaigos AIFV pateikia kiekvieno savo valdomo ES AIF ir kiekvieno AIF, kurio investicinius vienetų ar akcijas platina Sąjungoje, kiekvienų finansinių metų metinę ataskaitą. Metinė ataskaita investuotojams pateikiama jų prašymu. Metinė ataskaita pateikiama AIFV buveinės valstybės narės ir prireikus AIF buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Jei pagal Direktyvą 2004/109/EB AIF privalo viešai paskelbti metinę finansinę ataskaitą, investuotojams jų prašymu reikia pateikti tik tokią 2 dalyje nurodytą papildomą informaciją atskirai arba kaip papildomą metinės finansinės ataskaitos dalį. Pastaruoju atveju metinė finansinė ataskaita viešai paskelbiama ne vėliau kaip praėjus keturiems mėnesiams nuo finansinių metų pabaigos.

2. Metinėje ataskaitoje pateikiama bent:

a) balanso ataskaita arba turto ir įsipareigojimų ataskaita;

b) finansinių metų pajamų ir išlaidų ataskaita;

c) finansinių metų veiklos ataskaita;

d) 23 straipsnyje nurodytos informacijos esminiai pakeitimai per ataskaitoje nagrinėjamus finansinius metus;

e) visa finansiniais metais gauto atlyginimo suma, padalyta į fiksuotą ir kintamąjį atlyginimą, kurį moka AIFV savo darbuotojams, naudos gavėjų skaičius ir atitinkamais atvejais AIF mokamos priskaičiuotos palūkanos;

f) bendroji atlyginimo suma, paskirstyta AIFV vadovybei ir darbuotojams, kurių veiksmai daro esminį poveikį AIF rizikos pobūdžiui.

3. Metinėje ataskaitoje pateikiama apskaitos informacija rengiama pagal AIF buveinės valstybės narės apskaitos standartus arba pagal trečiosios šalies, kurioje AIF įsteigtas, apskaitos standartus ir pagal apskaitos taisykles, numatytas AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose.

Metinėje ataskaitoje pateikiama apskaitos informacija turi būti patikrinta vieno ar daugiau asmenų, turinčių įgaliojimą pagal teisės aktus atlikti ataskaitų auditą pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito ⁽¹⁾. Auditoriaus ataskaita, įskaitant visas išlygas, turi būti visiškai atkartota metinėje ataskaitoje.

Nukrypstant nuo antros pastraipos, valstybės narės gali leisti AIFV, platinantiems ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, tų AIF metines ataskaitas tikrinti pagal tarptautinius audito standartus, galiojančius šalyje, kurioje AIF turi registruotą buveinę.

4. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomas metinės ataskaitos turinys ir forma. Tos priemonės pritaikomos atsižvelgiant į AIF, kuriam jos taikomos, tipą.

23 straipsnis

Informacijos atskleidimas investuotojams

1. AIFV prieš investuojant pateikia AIF investuotojams, kaip nurodyta AIF taisyklėse ar steigimo įstatuose, toliau nurodytą informaciją, susijusią su kiekvienu jų valdomu ES AIF ir kiekvienu AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje, ir visus jos esminius pakeitimus:

a) AIF investavimo strategijos ir uždavinių aprašą, informaciją apie tai, kur įsisteigęs finansuojamasis AIF, ir kur įsteigti pagrindiniai fondai, jei AIF yra fondo fondas, turto, į kurį AIF gali investuoti, rūšių ir būdų, kuriuos AIF gali naudoti, visų su tuo susijusių rizikos rūšių, visų galiojančių investavimo apribojimų, aplinkybių, kuriomis AIF turi teisę naudoti finansinį svertą, leidžiamų finansinio svarto tipų ir šaltinių, su jais susijusių rizikos, visų finansinio svarto naudojimo

apribojimų aprašą ir visus susitarimus dėl pakartotino įkeisto turto ir turto naudojimo ir didžiausią finansinį svertą lygį, kurį AIFV turi teisę taikyti AIF vardu;

b) procedūrų, kurių laikydamasis AIF gali keisti savo investavimo strategiją arba investavimo politiką (arba abi), aprašą;

c) pagrindinių teisinių pasekmių, kylančių dėl susitarimų, sudarytų siekiant investuoti, aprašą, įskaitant informaciją apie jurisdikciją, taikytiną teisę ir teisinių priemonių, kuriomis numatomas teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas valstybės, kurioje AIF yra įsteigtas, teritorijoje, buvimą arba nebuvimą;

d) AIFV, AIF depozitaro, auditoriaus ir visų kitų paslaugų teikėjų tapatybę ir jų pareigų bei investuotojų teisių aprašą;

e) aprašą, kaip AIFV laikosi 9 straipsnio 7 dalyje nustatytų reikalavimų;

f) visų AIFV perduotų valdymo funkcijų, kaip nurodyta I priede, ir visų depozitoriumo perduotų saugojimo funkcijų aprašą, įgaliojimo tapatybės nustatymą ir visus interesų konfliktus, kurie gali kilti dėl tokio funkcijų perdavimo;

g) AIF vertinimo procedūros ir vertinamo turto įkainojimo metodikos, įskaitant sunkiai įvertinamo turto vertinimo metodus pagal 19 straipsnį, aprašą;

h) AIF likvidumo rizikos valdymo aprašą, įskaitant išpirkimo teises tiek įprastinėmis, tiek išskirtinėmis aplinkybėmis, galiojančius išpirkimo susitarimus su investuotojais;

i) visų įmokų, mokesčių ir išlaidų, tiesiogiai ar netiesiogiai taikomų investuotojams, bei didžiausių jų sumų aprašą;

j) aprašą, kaip AIFV užtikrina sąžiningą elgesį su investuotojais ir, kai investuotojui nustatoma pirmumo teisė arba teisė įgyti tokią pirmumo teisę, jam suteiktos pirmumo teisės aprašą, investuotojus, kurie įgyja tokią pirmumo teisę, bei atitinkamais atvejais jų teises ar ekonomines sąsajas su AIF ar AIFV;

k) paskutinę metinę ataskaitą, nurodytą 22 straipsnyje;

l) investicinių vienetų arba akcijų išleidimo ir pardavimo tvarką bei sąlygas;

m) naujausią AIF grynąją turto vertę arba naujausią AIF investicinio vieneto arba akcijos rinkos kainą pagal 19 straipsnį;

n) ankstesnius AIF veiklos rezultatus, jei jie žinomi;

⁽¹⁾ OL L 157, 2006 6 9, p. 87.

o) pagrindinio maklerio tapatybę ir visų esminių AIF susitarimų su pagrindiniais makleriais aprašą ir aprašą, kaip valdomi su tuo susiję interesų konfliktai, bei, atitinkamai atvejais, sutarties su depozitoriumu nuostatą dėl galimybės perduoti ir dar kartą panaudoti AIF turtą bei informaciją apie visus galimai įvykusius atsakomybės perdavimus pagrindiniam makleriui;

p) aprašymą, kaip ir kada bus atskleista informacija, kurios reikalaujama pagal 4 ir 5 dalis.

2. AIFV informuoja investuotojus, prieš jiems investuojant į AIF, apie visus depozitoriumo sudarytus susitarimus sutartiniu pagrindu būti atleistam nuo atsakomybės pagal 21 straipsnio 13 dalį. AIFV taip pat nedelsdamas informuoja investuotojus apie visus depozitoriumo atsakomybės pasikeitimus.

3. Jei AIF privalo paskelbti prospektą pagal Direktyvą 2003/71/EB arba pagal nacionalinę teisę, tik 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją, kuri papildo prospekte pateikiamą informaciją, reikia atskleisti atskirai arba kaip prospekto papildomą informaciją.

4. Apie kiekvieną savo valdomą ES AIF ir kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetų ar akcijas platina Sąjungoje, AIFV periodiškai atskleidžia investuotojams tokią informaciją:

a) AIF turto procentinę dalį, kuriai taikoma speciali tvarka dėl šio turto nelikvidumo;

b) visas naujas AIF likvidumo valdymo priemones;

c) tuometinį AIF rizikos pobūdį ir AIFV taikomas rizikos valdymo sistemas tai rizikai valdyti.

5. AIFV, valdantys ES AIF, naudojančius finansinius svertus arba Sąjungoje platinančius AIF, naudojančių finansinius svertus, investicinius vienetų ar akcijas, reguliariai atskleidžia tokią informaciją, susijusią su AIF:

a) didžiausio finansinio sverto, kurį AIFV gali naudoti AIF vardu, lygio bei teisės pakartotinai naudoti įkeistą turtą arba garantijų pagal finansinio sverto susitarimus pakeitimus;

b) bendrą finansinio sverto, kurį naudoja tas AIF, sumą.

6. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomi 4 bei 5

dalyse nurodyti AIFV informacijos atskleidimo įpareigojimai, įskaitant 5 dalyje nurodytą informacijos atskleidimo dažnumą. Tos priemonės pritaikomos atsižvelgiant į AIFV, kuriam jos taikomos, tipą.

24 straipsnis

Prievolės teikti ataskaitas kompetentingoms institucijoms

1. AIFV reguliariai teikia ataskaitas savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kuriose nurodo pagrindines rinkas ir priemones, kuriomis jis prekiauja savo valdomų AIF vardu.

Jis pateikia informaciją apie pagrindines priemones, kuriomis prekiauja, rinkas, kurių narys yra arba kuriose aktyviai prekiauja, ir kiekvieno valdomo AIF pagrindines pozicijas bei svarbiausias koncentracijas.

2. Apie kiekvieną valdomą ES AIF ir AIF, kurio investicinius vienetų ar akcijas platina Sąjungoje, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia:

a) AIF turto dalį, kuriai taikoma speciali tvarka dėl šio turto nelikvidumo;

b) visus naujus AIF likvidumo valdymo susitarimus;

c) esamą AIF rizikos pobūdį ir AIFV taikomas rizikos valdymo sistemas rinkos rizikai, likvidumo rizikai, sandorio šalies rizikai ir kitai rizikai, įskaitant veiklos riziką, valdyti;

d) informaciją apie pagrindines turto, į kurį investavo AIF, kategorijas; ir

e) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, atlikto pagal 15 straipsnio 3 dalies b punktą ir 16 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, rezultatus.

3. Paprašius AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:

a) kiekvieno AIFV valdomo ES AIF ir kiekvieno AIF, kurio investicinius vienetų ar akcijas jis platina Sąjungoje, metinę ataskaitą už kiekvienus finansinius metus pagal 22 straipsnio 1 dalį;

b) kiekvieno ketvirčio pabaigoje visų AIFV valdomų AIF išsamų sąrašą.

4. AIFV, valdantis AIF, kurie iš esmės naudoja finansinį svertą, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms teikia informaciją apie kiekvieno jo valdomo AIF bendrą finansinio svarto lygį ir finansinio svarto, susijusio su grynųjų pinigų arba vertybinių popierių skolinimusi, bei finansinio svarto, susijusio su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, pasiskirstymą bei AIF turto pakartotinio naudojimo pagal finansinio svarto susitarimus mastą.

Tą informaciją sudaro kiekvieno AIFV valdomo AIF penkių didžiausių grynųjų pinigų arba vertybinių popierių skolinimosi šaltinių tapatybė ir finansinio svarto sumos, kurias suteikė kiekvienas iš tų penkių šaltinių kiekvienam iš tų AIF.

Šioje dalyje nurodyti ne ES AIFV ataskaitų teikimo įsipareigojimai taikomi tik jų valdomų ES AIF ir ne ES AIF, kurių investicinius vienetų ar akcijas jie platina Sąjungoje, atžvilgiu.

5. Jei tai yra reikalinga veiksmingai sisteminės rizikos stebėsenai vykdyti, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti pateikti ne tik šiame straipsnyje apibūdintą informaciją, bet ir periodiškai arba *ad hoc* pagrindu pateikti papildomą informaciją. Kompetentingos institucijos informuoja EVPRI apie papildomos informacijos reikalavimus.

Išskirtinėmis aplinkybėmis ir, jei būtina, siekiant užtikrinti finansų sistemos stabilumą ir vientisumą arba skatinti ilgalaikį tvarų augimą, EVPRI gali paprašyti buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nustatyti papildomus ataskaitų teikimo reikalavimus.

6. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

- a) kada laikoma, kad finansinis svertas naudojamas iš esmės 4 dalies tikslais; ir
- b) pareigos teikti ataskaitas ir šiame straipsnyje minimą informaciją.

Tose priemonėse atsižvelgiama į tai, kad reikia vengti pernelyg didelės kompetentingų institucijų administracinės naštos.

V SKYRIUS

AIFV, VALDANTYS TAM TIKRŲ RŪŠIŲ AIF

1 SKIRSNIS

AIFV, valdantys AIF, kurie taiko finansinį svertą

25 straipsnis

Kompetentingų institucijų darbas su informacija, bendradarbiavimas vykdamas priežiūrą ir finansinio svarto apribojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad AIFM buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos naudotų informaciją, surinkamą pagal 24 straipsnį, siekdamas nustatyti mastą, kuriuo finansinio svarto naudojimas didina finansų sistemos sisteminę riziką, sumaišties rinkose riziką, arba ilgalaikiam ekonomikos augimui keliamą riziką.

2. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad visa informacija, surinkta pagal 24 straipsnį, apie visus AIFV, kuriuos jos prižiūri, ir informacija, surinkta pagal 7 straipsnį, būtų prieinama kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, EVPRI ir ESRV pagal 50 straipsnyje nustatytą bendradarbiavimo vykdamas priežiūrą tvarką. Be to, nedelsdamos, taikydamos šį mechanizmą ir dvišaliu pagrindu jos teikia informaciją kitų tiesiogiai susijusių valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jų prižiūrimas AIFV arba šio AIFV valdomas AIF galėtų kelti svarią sandorio šalies riziką kitų valstybių narių kredito įstaigai ar kitai sisteminiu požiūriu svarbiai įstaigai.

3. AIFV įrodo, kad jo nustatytos kiekvieno jo valdomo AIF finansinio svarto ribos yra pagrįstos ir kad jis visuomet laikosi tų ribų. Kompetentingos institucijos įvertina riziką, kuri galėtų atsirasti AIFV naudojant finansinį svertą jo valdomo AIF atžvilgiu, ir, jei tai laikoma reikalinga finansų sistemos stabilumui ir vientisumui užtikrinti, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, apie tai pranešusios EVPRI, ESRV ir atitinkamo AIF kompetentingoms institucijoms, nustato finansinio svarto, kurį AIFV turi teisę taikyti, lygio ribas arba kitus AIF valdymo apribojimus jo valdomų AIF atžvilgiu siekiant apriboti mastą, kuriuo finansinio svarto naudojimas didina finansų sistemos sisteminę riziką arba sumaišties rinkose riziką. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos deramai informuoja EVPRI ir ESRV bei AIF kompetentingas institucijas ir apie veiksmus, kurių imtasi šioje srityje, laikydamosi 50 straipsnyje nustatytos tvarkos.

4. 3 dalyje minimas pranešimas turi būti pateiktas ne vėliau kaip likus dešimt darbo dienų iki dienos, kurią turėtų įsigaliooti ar būti atnaujinta siūloma priemonė. Pranešime pateikiama informacija apie siūlomą priemonę, nurodomos jos priežastys ir kada ji turėtų įsigaliooti. Išskirtinėmis aplinkybėmis AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad siūloma priemonė turi įsigaliooti per pirmame sakinyje minimą laikotarpį.

5. EVPRI atlieka palankesnių sąlygų sudarytojos ir koordinatūros vaidmenį ir, visų pirma, stengiasi užtikrinti, kad kompetentingos institucijos laikytųsi nuoseklaus požiūrio dėl pagal 3 dalį kompetentingų institucijų siūlomų priemonių.

6. Gavusi 3 dalyje minimą pranešimą EVPRI pateikia AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl siūlomos priemonės arba priemonės, kurios buvo imtasi. Visų pirma, rekomendacijoje turi būti nagrinėjama, ar patenktos sąlygos imtis veiksmų, ar priemonės yra tinkamos ir kokia priemonių galiojimo trukmė.

7. Remdamasi pagal 2 dalį gauta informacija ir atsižvelgusi į EVPRI rekomendaciją, ESRV gali nustatyti, kad AIFV ar grupės AIFV naudojamas finansinis svetas kelia didelę riziką finansinės sistemos stabilumui ir vientisumui, ir gali pateikti rekomendaciją kompetentingoms institucijoms bei nurodyti veiksmus, kurių reikia imtis padėčiai ištaisyti, įskaitant finansinio sveto lygio, kurį tas AIFV ar grupė AIFV turi teisę taikyti, ribas. EVPRI nedelsdama praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, ESRV ir Komisijai apie bet kokią tokią nustatymą.

8. Jei kompetentinga institucija siūlo imtis veiksmų, kurie prieštarauja 6 ar 7 dalyje minimai EVPRI rekomendacijai, ji apie tai praneša EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI gali viešai paskelbti apie tai, kad kompetentinga institucija nesilaiko ar neketina laikytis jos rekomendacijų. Be to, EVPRI gali kiekvienai konkrečiai atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingos institucijos pateiktas rekomendacijas nesilaikymo priežastis. Atitinkamoms kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

9. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatomi principai, paaiškinantys aplinkybes, kuriomis kompetentingos institucijos taiko 3 dalies nuostatas, atsižvelgdamos į įvairias AIF strategijas, skirtingas rinkų, kuriose veikia AIF, sąlygas ir galimą tų nuostatų taikymo ciklinį poveikį.

2 SKIRSNIS

AIFV, valdančių AIF, kurie įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių ir emitentų kontrolę, prievolės

26 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas:

a) AIFV, valdantiems vieną ar daugiau AIF, kurie atskirai arba kartu, remdamiesi susitarimu dėl kontrolės įgijimo, įsigyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 5 dalį;

b) AIFV, bendradarbiaujantiems su vienu ar daugiau kitų AIFV, susitarimo, pagal kurį tų AIFV bendrai valdomi AIF įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 5 dalį, pagrindu.

2. Šis skirsnis netaikomas tais atvejais, kai į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės yra:

a) mažosios ar vidutinės įmonės, kaip numatyta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB dėl mikro, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo⁽¹⁾ priedo 2 straipsnio 1 dalyje; arba

b) specialiosios paskirties subjektai, kurių paskirtis – pirkti, valdyti ar administruoti nekilnojamąjį turtą.

3. Nedarant poveikio šios straipsnio 1 ir 2 dalims, AIFV, valdantiems AIF, kurie įgyja nekontrolinį į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės akcijų paketą, taip pat taikoma 27 straipsnio 1 dalis.

4. 28 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys ir 30 straipsnis taikomi ir AIFV valdomiems AIF, kurie įgyja emitentų kontrolę. Taikant tuos straipsnius, *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 1 ir 2 dalys.

5. Šiame skirsnyje į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių kontrolė reiškia daugiau nei 50 % bendrovės balsavimo teisių.

Apskaičiuojant atitinkamo AIF turimų balsavimo teisių procentinę dalį, atsižvelgiama ne tik į atitinkamo AIF tiesiogiai turimas balsavimo teises, bet ir į toliau išvardytų subjektų balsavimo teises, nustatant tokių subjektų kontrolę pagal pirmą pastraipą:

a) AIF kontroliuojamos įmonės; ir

b) fizinio ar juridinio asmens, veikiančio savo vardu, bet dėl AIF, arba dėl AIF kontroliuojamos įmonės interesų.

Balsavimo teisių procentinė dalis apskaičiuojama atsižvelgiant į visas akcijas, kurioms suteikta balsavimo teisė, netgi jei naudojimas šiomis teisėmis yra sustabdytas.

Nepaisant 4 straipsnio 1 dalies i punkto, 28 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių tikslu apibrėžiant emitentų kontrolę, taikoma Direktyvos 2004/25/EB 5 straipsnio 3 dalis.

6. Šis skirsnis taikomas laikantis sąlygų ir apribojimų, nustatytų Direktyvos 2002/14/EB 6 straipsnyje.

⁽¹⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

7. Šis skirsnis taikomas nedarant poveikio valstybių narių priimtoms griežtesnėms taisyklėms dėl jų teritorijose veikiančių emitentų ir į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių akcijų paketų įsigijimo.

27 straipsnis

Pranešimas apie bendrovių, neįtrauktų į biržos prekybos sąrašus, didelės kapitalo dalies įsigijimą ir kontrolės įgijimą

1. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įsigyjant, perleidžiant į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės akcijas ar jų turint, šį AIF valdantis AIFV praneštų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie AIF turimą į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės balsavimo teisių dalį, kai ši dalis sudaro ar viršija 10 %, 20 %, 30 %, 50 % ir 75 % ribas ar tampa mažesnė nei šios ribos.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV apie AIF kontrolės įgijimą praneštų:

- a) į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei;
- b) akcininkams, kurių tapatybės ir adresai yra žinomi AIFV arba kuriuos gali pateikti į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrovė arba registras, kuriuo AIFV naudojasi arba gali gauti teisę naudotis; ir
- c) AIFM buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3. Pranešime, kurio reikalaujama pagal 2 dalį, pateikiama tokia papildoma informacija:

- a) naujas balsavimo teisių pasiskirstymas;
- b) sąlygos, kuriomis buvo įgyta kontrolė, įskaitant įvairių susijusių akcininkų, visų fizinių ar juridinių asmenų, turinčių teisę balsuoti jų vardu, ir atitinkamais atvejais įmonių tinklo, kuris faktiškai turi balsavimo teises, tapatybės duomenis;
- c) data, kada buvo įgyta kontrolė.

4. Pranešime į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei AIFV prašo bendrovės direktorių valdybos nedelsiant pranešti darbuotojų atstovams arba, jei tokių atstovų nėra, patiems darbuotojams apie AIFV valdomo AIF kontrolės įgijimą ir pateikti 3 dalyje nurodytą informaciją. AIFV deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad darbuotojų atstovai arba, jei tokių atstovų nėra, patys darbuotojai būtų tinkamai informuoti pagal šį straipsnį.

5. 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti pranešimai perduodami kuo greičiau ir ne vėliau kaip per dešimt darbo dienų, skaičiuojant nuo dienos, kurią AIF balsavimo teisių dalis pasiekė ar viršijo atitinkamą ribą arba tapo mažesnė nei ši riba arba, kurią AIF įgijo į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę.

28 straipsnis

Informacijos atskleidimas kontrolės įgijimo atveju

1. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės ar emitento kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV pateiktų šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją šiems subjektams:

- a) atitinkamai bendrovei;
- b) bendrovės akcininkams, kurių tapatybės ir adresai yra žinomi AIFV arba kuriuos gali pateikti bendrovė arba registras, kuriuo AIFV naudojasi arba gali gauti teisę naudotis; ir
- c) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Valstybės narės gali reikalauti, kad 2 dalyje nurodyta informacija taip pat būtų pateikta į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kompetentingoms institucijoms, kurias šiam tikslui paskyrė valstybės narės.

2. AIFV pateikia informaciją apie:

- a) AIFV, kuris atskirai arba susitaręs su kitais AIFV valdo AIF, kurie įgijo kontrolę, tapatybę;
- b) interesų konfliktų, ypač kylančių tarp AIFV, AIF ir bendrovės, politiką, įskaitant informaciją apie specialias apsaugos priemones, nustatytas siekiant užtikrinti, kad visi susitarimai tarp AIFV ir (arba) AIF bei bendrovės būtų sudaryti sąžiningos konkurencijos sąlygomis; ir
- c) emitento vidaus ir išorinės komunikacijos, ypač susijusios su darbuotojais, politiką.

3. Savo pagal 1 dalies a punktą pateiktame pranešime bendrovei AIFV reikalauja, kad bendrovės direktorių valdyba nedelsdama praneštų darbuotojų atstovams arba, jei tokių nėra, patiems darbuotojams 1 dalyje nurodytą informaciją. AIFV deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad darbuotojų atstovai arba, jei tokių atstovų nėra, patys darbuotojai direktorių valdybos būtų tinkamai informuoti pagal šį straipsnį.

4. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV praneša (jei AIFV veikia AIF vardu) arba užtikrina, kad AIF praneštų apie pastarojo ketinimus dėl į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės verslo ateityje ir galimus padarinius įdarbinimui, įskaitant visus esminius įdarbinimo sąlygų pakeitimus:

- a) į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei; ir
- b) į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės akcininkams, kurių tapatybės ir adresai yra žinomi AIFV arba kuriuos gali pateikti į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrovė arba registras, kuriuo AIFV naudojasi arba gali gauti teisę naudotis.

Be to, atitinkamą AIF valdantis AIFV reikalauja ir deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės direktorių valdyba į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės darbuotojų atstovams arba, jei tokių atstovų nėra, patiems darbuotojams suteiktų pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją.

5. Valstybės narės reikalauja, kad AIF įgijus į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV praneštų buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir AIF investuotojams informaciją apie įgijimo finansavimą.

29 straipsnis

Specialios nuostatos dėl į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendrovės kontroliuojančių AIF metinės ataskaitos

1. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV:

- a) reikalautų ir dėtų visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad pagal 2 dalį parengtą į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės metinę ataskaitą bendrovės direktorių valdyba pateiktų darbuotojų atstovams arba, jei tokių atstovų nėra, patiems darbuotojams per laikotarpį, per kurį tokia metinė ataskaita turi būti parengta pagal taikomą nacionalinę teisę; arba
- b) įtrauktų į kiekvieno tokio AIF metinę ataskaitą, numatytą 22 straipsnyje, su į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrove susijusią informaciją, nurodytą 2 dalyje.

2. Papildoma informacija, kurią pagal 1 dalį reikia pateikti bendrovės ar AIF metinėje ataskaitoje, apima bent sąžiningą bendrovės verslo plėtros apžvalgą, kuri atspindėtų padėtį metinėje ataskaitoje nagrinėjamo laikotarpio pabaigoje. Ataskaitoje

taip pat turėtų būti nurodyta:

- a) visi svarbūs įvykiai, įvykę nuo praėjusiųjų finansinių metų pabaigos;
- b) galima bendrovės plėtra ateityje; ir
- c) informacija apie savo akcijų įsigijimą, kaip numatyta Tarybos direktyvos 77/91/EEB ⁽¹⁾ 22 straipsnio 2 dalyje.

3. Atitinkamą AIF valdantis AIFV:

- a) reikalauja ir deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės direktorių valdyba praneštų su atitinkama bendrove susijusią informaciją, numatytą 1 dalies b punkte, atitinkamos bendrovės darbuotojų atstovams, o jei tokių nėra, patiems darbuotojams per 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį; arba
- b) 1 dalies a punkte minimą informaciją pateikia AIF investuotojams, jei ši informacija jau turima, per 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės metinės ataskaitos parengimo dieną pagal taikytiną nacionalinę teisę.

30 straipsnis

Turto išpardavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIF individualiai ar kartu įsigijus į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės ar emitento kontrolę, kaip nustatyta pagal 26 straipsnio 1 dalį kartu su to straipsnio 5 dalimi 24 mėnesių laikotarpiu po to, kai AIF įsigijo bendrovės kontrolę, šį AIF valdančiam AIFV:

- a) nebūtų leista sudaryti palankesnių sąlygų turtui paskirstyti, kapitalui mažinti, akcijoms išpirkti ir (arba) bendrovės nuosavoms akcijoms įsigyti, kaip apibūdinta 2 dalyje, taip pat nebūtų leista šios veiklos skatinti ar nurodyti imtis šių veiksmų;
- b) jeigu AIFV turi teisę AIF vardu balsuoti bendrovės valdymo organuose, jam nebūtų leista balsuoti už turto paskirstymą, kapitalo mažinimą, akcijų išpirkimą ir (arba) bendrovės nuosavų akcijų įsigijimą, kaip apibūdinta 2 dalyje; ir
- c) bet kuriomis aplinkybėmis šis AIFV turėtų dėti visas įmanomas pastangas siekdamas užkirsti kelią paskirstymui, kapitalo mažinimui, akcijų išpirkimui ir (arba) bendrovės nuosavų akcijų įsigijimui, kaip apibūdinta 2 dalyje.

⁽¹⁾ OL L 26, 1977 1 31, p. 1.

2. Pagal 1 dalį AIFV atžvilgiu nustatytos pareigos apima:

- a) bet kokių turto paskirstymą akcininkams, atliktą tada, kai gryniesi išteklių remiantis bendrovės metinėmis ataskaitomis paskutinę paskutiniųjų finansinių metų dieną yra arba paskirsčius šį turtą tampa mažesni už pasirašyto kapitalo sumą pridėjus rezervą, kuris negali būti paskirstytas remiantis teisės aktais ar įstatais; šiuo atveju į balanse nurodytą turtą neįtraukus nepareikalaus pasirašyto kapitalo dalies, ši suma išskaičiuojama iš pasirašyto kapitalo sumos;
- b) bet kokių turto paskirstymą akcininkams, kurio suma viršytų paskutiniųjų finansinių metų pabaigos pelno sumą pridėjus bet kokių perkeltą pelną ir iš rezervo paimtas šiuo tikslu naudotinas sumas ir atėmus bet kokius perkeltus nuostolius bei į rezervą įrašytas sumas, kaip nustatyta pagal teisės aktus ar įstatus;
- c) jeigu leidžiama įsigyti nuosavų akcijų – bendrovės įgijinius, įskaitant bendrovės anksčiau įsigytas ir jos laikomas akcijas, taip pat asmens, veikiančio savo paties vardu, tačiau bendrovės naudai, įsigytas akcijas, dėl kurių grynojo turto vertė sumažėtų iki sumos, nesiekiančios nurodytosios a punkte.

3. 2 dalies tikslais:

- a) 2 dalies a ir b punktuose naudojama sąvoka „turto paskirstymas“ pirmiausia apima dividendų ir su akcijomis susijusių palūkanų išmokėjimą;
- b) nuostatos dėl kapitalo mažinimo nesiejamos su pasirašyto kapitalo mažinimu, kurio tikslas – atsverti susidariusius nuostolius arba įtraukti pinigų sumas į nepaskirstomų lėšų rezervą su sąlyga, kad tai atlikus minėtojo rezervo suma neviršytų 10 % sumažinto pasirašyto kapitalo sumos;
- c) 2 dalies c punkte išvardytiems apribojimams taikomi Direktyvos 77/91/EEB 20 straipsnio 1 dalies b–h punktai.

VI SKYRIUS

ES AIFV TEISĖS PLATINTI ES AIF INVESTICINIUS VIENETUS AR AKCIJAS IR VALDYTI ES AIF SĄJUNGOJE

31 straipsnis

ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas AIFV buveinės valstybėje narėje

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV turėtų teisę platinti bet kurio jo valdomo ES AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams AIFV buveinės valstybėje narėje, kai tik atitinka šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

Kai ES AIF yra finansuojantysis AIF, pirmoje pastraipoje nustatytai teisei platinti investicinius vienetus ir akcijas taikoma sąlyga, kad finansuojamasis AIF taip pat turi būti ES AIF, valdomas veiklos leidimą turinčio ES AIFV.

2. Dėl kiekvieno ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketina platinti, AIFV pateikia pranešimą savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Pranešime nurodoma III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

3. Per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 2 dalį gavimo AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama pradėti platinti AIF, nurodyto 2 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užkerta kelią AIF investicinių vienetų ir akcijų platinimui tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiks šios direktyvos arba jeigu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiks šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas savo buveinės valstybėje narėje nuo kompetentingos institucijos pranešimo dienos.

Jeigu AIFV buveinės valstybės narės ir AIF kompetentingos institucijos nėra tos pačios, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIF kompetentingoms institucijoms, kad AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas.

4. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki tokio pakeitimo, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie bet kokius AIFV planuojamus pakeitimus arba praneša iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV atliekamas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, susijusios kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant to, kas išdėstyta pirmoje ir antroje pastraipose, arba jeigu neplanuotas pakeitimas atliktas ir dėl šio AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

5. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

a) 2 dalyje nurodyto standartinio pranešimo modelio forma ir turinys; ir

b) 4 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

6. Valstybės narės, nedarydamos poveikio 43 straipsnio 1 daliai, reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

32 straipsnis

ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas kitose nei AIFV buveinės valstybėse narėse

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų platinti savo valdomo ES AIF investicinius vienetus ar akcijas kitų nei AIFV buveinės valstybių narių profesionaliems investuotojams, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

Kai ES AIF yra finansuojantysis AIF, pirmoje pastraipoje nustatyta teisei platinti investicinius vienetus ar akcijas taikoma sąlyga, kad finansuojamasis AIF taip pat turi būti ES AIF, valdomas veiklos leidimą turinčio ES AIFV.

2. AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia pranešimą apie kiekvieną ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Tame pranešime pateikiami IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

3. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 2 dalį gavimo AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos perduoda išsamią pranešimo bylą valstybių narių, kuriose ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas įmanomas tik jeigu AIFV vykdo ir vykdys AIF valdymą laikydamasis šios direktyvos ir jeigu AIFV kitaip laikosi šios direktyvos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

4. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą

praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas AIFV priimančioje valstybėje narėje nuo pranešimo dienos.

Jeigu AIFV buveinės valstybės narės ir AIF kompetentingos institucijos nėra tos pačios, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat praneša AIF kompetentingoms institucijoms, kad AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas AIFV priimančioje valstybėje narėje.

5. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai galioja AIFV priimančiosios valstybės narės teisės aktai ir priežiūra.

6. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 3 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų srityje įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 3 dalyje nurodytus dokumentus.

7. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki planuojamo pakeitimo, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša raštu arba iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, susijusios kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

Jei pakeitimai priimtini, nes nedaro įtakos AIFV vykdomam AIF valdymui pagal šią direktyvą arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie tuos pakeitimus praneša AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

8. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

a) 2 dalyje nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;

b) 3 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;

c) 3 dalyje nurodyto perdavimo forma; ir

d) 7 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu, Komisijai suteikti įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

9. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

33 straipsnis

Kitose valstybėse narėse įsteigtų ES AIF valdymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje, tiesiogiai arba per įsteigtą filialą, jei AIFV yra suteiktas leidimas valdyti tokio tipo AIF.

2. AIFV, pirmą kartą ketinantis valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms nurodo tokią informaciją:

a) valstybę narę, kurioje jis ketina valdyti AIF tiesiogiai arba per įsteigtą filialą;

b) veiklos programą, visų pirma nurodydamas paslaugas, kurias jis ketina teikti, ir AIF, kuriuos ketina valdyti, tapatybę.

3. Jei AIFV ketina steigti filialą, be 2 dalyje nurodytos informacijos, jis pateikia tokią informaciją:

a) organizacinę filialo struktūrą;

b) adresą AIF buveinės valstybėje narėje, kuriuo kreipiantis galima gauti dokumentus;

c) už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes bei jų kontaktinius duomenis.

4. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per mėnesį nuo išsamių dokumentų, nurodytų 2 dalyje, gavimo arba per du mėnesius nuo išsamių dokumentų, nurodytų 3 dalyje, gavimo perduoda šiuos išsamius dokumentus AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV AIF valdymas atitinka ir atitiks šią direktyvą ir jeigu AIFV kitaip atitinka šią direktyvą.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad suteikė veiklos leidimą susijusiam AIFV.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie dokumentų perdavimą nedelsdamos praneša AIFV.

Gavęs pranešimą apie dokumentų perdavimą, AIFV gali pradėti teikti paslaugas AIFV priimančiojoje valstybėje narėje.

5. AIFV priimančioji valstybė narė atitinkamam AIFV nusutato papildomų reikalavimų dėl klausimų, kuriuos reglamentuoja ši direktyva.

6. Pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 dalį ir, konkrečiu atveju, pagal 3 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki tokio pakeitimo, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie AIFV planuojamus pakeitimus arba iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu atliktas neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsnio nuostatomis, imasi visų reikiamų priemonių.

Jei pakeitimai priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba kitokiam AIFV atitikimui šiai direktyvai, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

7. EVPRI, siekdama užtikrinti, kad šis straipsnis būtų nuosekliai derinamas, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus patikslinti, kokią informaciją reikia pranešti pagal 2 ir 3 dalis.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsniais, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus.

8. EVPRI, siekdama užtikrinti, kad šio straipsnio sąlygos būtų vienodai taikomos, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus, skirtus nustatyti standartinėms informacijos perdavimo remiantis 2 ir 3 dalis formoms, šablonams ir procedūroms.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

VII SKYRIUS

SPECIALIOS TAISYKLĖS TREČIŲJŲ ŠALIŲ ATŽVILGIU

34 straipsnis

ES AIFV, valdančių ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos neplatunami valstybėse narėse, sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų valdyti ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos neplatunami Sąjungoje, įsigiu:

- a) AIFV tenkina visus šioje direktyvoje, išskyrus 21 ir 22 straipsniuose, šių AIF atžvilgiu nustatytus reikalavimus; ir
- b) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos vadovaujasi tinkama bendradarbiavimo tvarka siekdamos, kad būtų užtikrintas bent veiksmingas keitimasis informacija, kurį atliekant AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šia direktyva, galėtų vykdyti savo pareigas.

2. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 bei 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, kad būtų parengta bendra sistema, skirta padėti nustatyti šią bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis tvarką.

3. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, parengia gaires, skirtas Komisijos patvirtintų priemonių, susijusių su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, taikymo sąlygoms nustatyti.

35 straipsnis

ES AIFV valdomų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo Sąjungoje turint prekybos leidimą sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad ES AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas, galėtų profesionaliems investuotojams Sąjungoje platinti savo valdomų ne ES AIF ir ES finansuojančiųjų AIF, kurie neatitinka 31 straipsnio 1 dalies antros pastraipos reikalavimų, investicinius vienetus ar akcijas, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. AIFV atitinka visus šioje direktyvoje, išskyrus VI skyrių, nustatytus reikalavimus. Be to, taikomos šios sąlygos:

- a) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos turi vadovautis tinkama bendradarbiavimo tvarka siekdamos, kad būtų užtikrintas bent veiksmingas keitimasis informacija atsižvelgiant į 50 straipsnio 4 dalį, kurį atliekant kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šios direktyvos nuostatomis, galėtų vykdyti savo pareigas;
- b) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF darbo grupės nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;
- c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIF, yra pasirašiusi susitarimą su veiklos leidimą turinčio AIFV buveinės valstybės nare ir su bet kuria kita valstybe nare, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje nustatytus standartus ir pagal jį užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija apie mokesčius, įskaitant apie daugiašalius mokesčių susitarimus, įsigiu tokių esama.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu pirmos pastraipos a ir b punktų taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali nukreipti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

3. Kai AIFV ketina platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas savo buveinės valstybėje narėje, AIFV pateikia savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Pranešime nurodoma III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

4. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamaus pranešimo pagal 3 dalį gavimo AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama jos teritorijoje pradėti platinti AIF, nurodyto 3 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užkerta kelią AIF investicinių vienetų ir akcijų platinimui tik įsigiu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos arba įsigiu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas savo buveinės valstybėje narėje nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV buveinės valstybėje narėje.

5. Jei AIFV ketina platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas ne savo buveinės valstybėje narėje, AIFV pateikia savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Pranešime nurodoma IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

6. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios 5 dalyje nurodytos pranešimo bylos gavimo perduoda šią išsamią pranešimo bylą valstybės narės, kurioje ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka šią direktyvą ir jeigu AIFV kitaip laikosi šios direktyvos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

7. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas atitinkamose AIFV priimančiose valstybėse narėse nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

8. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai galioja AIFV priimančiųjų valstybių narių teisės aktai ir priežiūra.

9. Valstybės narės užtikrina, kad 5 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 6 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų sričiai įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 6 dalyje nurodytus dokumentus.

10. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 3 arba 5 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki planuojamo pakeitimo arba iš karto įvykus neplanuotam pakeitimui, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie tą pakeitimą.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV apskritai nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitokiu būdu nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

Jei pakeitimai priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša EVPRI – kai minėtieji pakeitimai susiję su konkrečių AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo nutraukimu arba su papildomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimu – ir, jei taikoma, AIFV priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

11. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 bei 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su 2 dalies a punkte nurodyta bendradarbiavimo tvarka, kad būtų parengta bendra sistema, skirta padėti nustatyti tą bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis tvarką.

12. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, gali parengti gaires, skirtas Komisijos patvirtintų priemonių, susijusių su 2 dalies a punkte nurodyta bendradarbiavimo tvarka, taikymo sąlygoms nustatyti.

13. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, skirtų nustatyti minimaliam 2 dalies a punkte nurodytos bendradarbiavimo tvarkos turiniui, projektą siekdama užtikrinti, kad buveinės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gautų pakankamai informacijos ir galėtų pasinaudoti pagal šią direktyvą nustatytais savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

14. EVPRI, siekdama užtikrinti, kad šis straipsnis būtų nuosekliai derinamas, parengia techninių reguliavimo standartų projektą, skirtą tiksliai nustatyti buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir AIFV priimančiųjų valstybių narių kompetentingų institucijų informacijos koordinavimo ir mainų procedūroms.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

15. Jei kompetentinga institucija atmeta prašymą keisti informaciją, kaip numatyta pagal 14 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

16. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

- a) 3 dalyje nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;
- b) 5 dalyje nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;
- c) 6 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;
- d) 6 dalyje nurodyto perdavimo forma;
- e) 10 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

17. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

36 straipsnis

ES AIFV valdomų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse neturint prekybos leidimo sąlygos

1. Nedarant poveikio 35 straipsniui, valstybės narės gali leisti veiklos leidimą turinčiam ES AIFV tik savo teritorijoje platinti profesionaliems investuotojams savo valdomų ne ES AIF ir ES finansuojančiųjų AIF, kurie netenkina 31 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje išvardytų reikalavimų, investicinius vienetus ar akcijas, jeigu:

a) AIFV atitinka visus šioje direktyvoje, išskyrus 21 straipsnyje, nustatytus reikalavimus. Tačiau tie AIFV užtikrina, kad būtų paskirti vienas ar daugiau subjektų vykdyti 21 straipsnio 7, 8 ir 9 dalyse apibrėžtas pareigas. AIFV šių funkcijų neatlieka. AIFV suteikia savo priežiūros institucijoms informaciją apie šių subjektų, atsakingų už 21 straipsnio 7, 8 ir 9 dalyse apibrėžtų pareigų vykdymą, tapatybę;

b) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos, siekdamos stebėti sisteminę riziką ir atsižvelgdamos į tarptautinius standartus, vadovaujasi tinkama bendradarbiavimo tvarka, kad būtų užtikrintas veiksmingas keitimasis informacija, kuri atliekant AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;

c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.

2. Valstybės narės šio straipsnio tikslu gali savo teritorijoje AIFV taikyti griežtesnes ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo investuotojams taisykles.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 bei 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, kad būtų parengta bendra sistema, skirta padėti nustatyti tą bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis tvarką.

4. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, parengia gaires, skirtas Komisijos patvirtintų priemonių, susijusių su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, taikymo sąlygoms nustatyti.

37 straipsnis

Veiklos leidimo ne ES AIFV, ketinantiems valdyti ES AIF ir (arba) platinti savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje pagal 39 ar 40 straipsnius, suteikimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad ne ES AIFV, ketinantys valdyti ES AIF ir (arba) platinti Sąjungoje savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas pagal 39 ar 40 straipsnius, gautų išankstinį savo referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų veiklos leidimą pagal šiuos straipsnius.

2. Ne ES AIFV, ketinantis gauti išankstinį veiklos leidimą, kaip nurodyta 1 dalyje, turi atitikti šią direktyvą, išskyrus VI skyrių. Jeigu ir atsižvelgiant į tai, koku mastu tas atitikimas nesuderinamas su teisės, kuri taikoma ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, laikymusi, AIFV nėra įpareigojamas laikytis šios direktyvos, jeigu jis gali įrodyti, kad:

- a) neįmanoma suderinti tokio laikymosi ir privalomų teisės, kuri taikoma ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, nuostatų laikymosi;
- b) pagal teisę, taikomą ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, numatyta lygiavertė tą patį reguliavimo tikslą turinti taisyklė, pagal kurią užtikrinama to paties lygio atitinkamo AIF investuotojų apsauga; ir
- c) ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF laikosi lygiavertės taisyklės, nurodytos b punkte.

3. Ne ES AIFV, ketinantis gauti išankstinį veiklos leidimą, nurodytą 1 dalyje, turi turėti savo referencinėje valstybėje narėje įsisteigusį teisinį atstovą. Teisinis atstovas yra AIFV kontaktinis punktas Sąjungoje, taigi bet koks oficialus kompetentingų institucijų ir AIFV, taip pat ES subjektų, investuojančių į atitinkamą AIF, ir AIFV susirašinėjimas, kaip nustatyta pagal šią direktyvą, vyksta tarpininkaujant šiam teisiniam atstovui. Teisinis atstovas kartu su AIFV atlieka atitikties užtikrinimo funkciją, susijusią su valdymo ir platinimo veikla, kurią AIFV vykdo pagal šią direktyvą.

4. Ne ES AIFV referencinė valstybė narė nustatoma taip:

- a) jeigu ne ES AIFV ketina valdyti tik vieną ES AIF arba keletą toje pačioje valstybėje narėje įsteigtų ES AIF ir neketina Sąjungoje platinti jokio AIF investicinių vienetų ar akcijų pagal 39 ar 40 straipsnį, to ar tų AIF buveinės valstybė narė laikoma referencine valstybe nare, o šios valstybės narės kompetentingos institucijos laikomos kompetentingomis atlikti veiklos leidimo suteikimo procedūrą ir stebėti AIFV veiklą;
- b) jeigu ne ES AIFV ketina valdyti keletą skirtingose valstybėse narėse įsteigtų ES AIF ir neketina Sąjungoje platinti jokio AIF investicinių vienetų ar akcijų pagal 39 ar 40 straipsnį, referencinė valstybė narė yra:

 - i) valstybė narė, kurioje įsteigta daugiausia AIF; arba
 - ii) valstybė narė, kurioje valdoma didžiausia turto dalis;

- c) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ES AIF investicinius vienetus ar akcijas vienoje valstybėje narėje, referencinė valstybė narė yra:

 - i) kai AIF suteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje registruotas – AIF buveinės valstybė narė arba valstybė narė, kur AIFV ketina platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas;
 - ii) kai AIF nesuteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje neregistruotas – valstybė narė, kur AIFV ketina platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas;

- d) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas vienoje valstybėje narėje, ta valstybė narė ir yra referencinė valstybė narė;
- e) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, tačiau skirtingose valstybėse narėse, referencinė valstybė narė yra:

 - i) kai AIF suteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje registruotas – AIF buveinės valstybė narė arba viena iš valstybių narių, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą investicinių vienetų ar akcijų platinimą; arba
 - ii) kai AIF nesuteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje neregistruotas – viena iš valstybių narių, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą investicinių vienetų ar akcijų platinimą;

- f) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, tačiau skirtingose valstybėse narėse, referencinė valstybė narė yra viena iš tų valstybių narių;
- g) jeigu ne ES AIFV ketina Sąjungoje platinti keletą ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, referencinė valstybė narė yra:

 - i) kai visi šie AIF registruoti ar jiems visiems suteiktas veiklos leidimas toje pačioje valstybėje narėje – tų AIF buveinės valstybė narė arba valstybė narė, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą daugiausia tų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą;

- ii) kai ne visi šie AIF registruoti ar ne visiems iš jų suteiktas veiklos leidimas toje pačioje valstybėje narėje – valstybė narė, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą daugiausia tų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą;
- h) jeigu ne ES AIFV ketina platinti keleto ES AIF ir ne ES AIF arba Sąjungoje platinti keleto ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, referencinė valstybė narė yra valstybė narė, kurioje jis ketina vystyti veiksmingą daugiausia tų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą.

Remiantis kriterijais, nustatytais pirmos pastraipos b punkte, c punkto i papunktyje, e punkte, f punkte ir g punkto i papunktyje, įmanoma keletas referencinių valstybių narių. Tokiais atvejais valstybės narės reikalauja, kad ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF, tačiau neketinantis platinti jų investicinių vienetų ar akcijų, ir (arba) ketinantis platinti savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, pagal 39 ir 40 straipsnius, pateiktų prašymą visų valstybių narių, kurios gali būti laikomos referencinėmis valstybėmis narėmis, kompetentingoms institucijoms atsižvelgdamas į tuose punktuose nustatytus kriterijus, kad jos tarpusavyje nustatytų referencinę valstybę narę. Tos kompetentingos institucijos per mėnesį nuo tokio prašymo gavimo kartu nusprendžia, kuri valstybė narė bus ne ES AIFV referencinė valstybė narė. Valstybės narės, kuri paskiriama referencine valstybe nare, kompetentingos institucijos nedelsdamos apie tai informuoja ne ES AIFV apie šį paskyrimą. Jeigu ne ES AIFV nėra tinkamai per septynias dienas po sprendimo priėmimo informuojamas apie šį atitinkamų kompetentingų institucijų priimtą sprendimą arba jeigu susijusios kompetentingos institucijos per vieną mėnesį nepriima sprendimo, ne ES AIF gali pats pasirinkti savo referencinę valstybę narę remdamasis šioje dalyje nustatytais kriterijais.

AIFM turi galėti įrodyti, kad ketina vystyti veiksmingą investicinių vienetų ar akcijų platinimą konkrečioje valstybėje narėje, pristatydamas savo pasirinktos valstybės narės kompetentingoms institucijoms savo platinimo strategiją.

5. Valstybės narės reikalauja, kad ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF, tačiau neketinantis platinti jų investicinių vienetų ar akcijų, ir (arba) ketinantis Sąjungoje platinti savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas, pagal 39 ir 40 straipsnius, pateiktų savo referencinei valstybei narei prašymą veiklos leidimui gauti.

Kompetentingos institucijos, gavusios prašymą suteikti veiklos leidimą, įvertina, ar AIFV nustatė referencinę valstybę narę laikydamosi 4 dalyje išdėstytų kriterijų. Kompetentingoms institucijoms nusprendus, kad referencinė valstybė narė nustatyta nesilaikant minėtųjų kriterijų, jos atmeta ne ES AIFV prašymą suteikti veiklos leidimą ir paaiškina atmetimo priežastis. Kompetentingoms institucijoms nusprendus, kad 4 dalies kriterijų buvo laikomasi, jos apie tai praneša EVPRI ir prašo EVPRI išduoti su jų atliktu vertinimu susijusią rekomendaciją. Kompetentingos institucijos į savo pranešimą EVPRI įtraukia AIFV pateiktą jo

vertinimą, susijusio su referencine valstybe nare, pagrindimą ir informaciją apie AIFV investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją.

Per mėnesį po antroje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo EVPRI išduoda susijusioms kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl jų atlikto referencinės valstybės narės vertinimo remiantis 4 dalyje išdėstytais kriterijais. EVPRI gali išduoti neigiamą rekomendaciją tik nusprendusi, kad nebuvo laikomasi 4 dalyje išdėstytų kriterijų.

8 straipsnio 5 dalyje nurodyto termino eiga sustabdoma, kol EVPRI atlieka peržiūrą pagal šią dalį.

Jei kompetentingos institucijos pasiūlo suteikti leidimą, nors tai ir prieštarauja trečioje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, jos praneša apie tai EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI viešai paskelbia apie tai, kad kompetentingos institucijos nesilaiko ar ketina nesilaikyti jos rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar skelbti kompetentingų institucijų pateiktas rekomendacijas nesilaikymo priežastis. Kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

Jeigu kompetentingos institucijos siūlo suteikti leidimą, nors tai prieštarauja trečioje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, ir jeigu AIFV ketina platinti jo valdomo AIF investicinius vienetus ar akcijas kitose valstybėse narėse nei referencinė valstybė narė, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša apie tai minėtųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir nurodo savo priežastis. Jeigu taikoma, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat apie tai informuoja AIFV valdomų AIF buveinės valstybių narių kompetentingas institucijas ir nurodo savo priežastis.

6. Kai valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės nustatymu, susijusios kompetentingos institucijos gali nukreipti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

7. Nepažeidžiant 8 dalies, leidimas nesuteikiamas, jei netenkinamos šios papildomos sąlygos:

- a) AIFV pagal 4 dalies kriterijus nurodė savo referencinę valstybę narę ir pateikė informaciją apie savo investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją, o atitinkamos kompetentingos institucijos laikėsi 5 dalyje nurodytos procedūros;
- b) AIFV paskyrė teisinį atstovą, įsteigtą AIFM referencinėje valstybėje narėje;

c) kartu su AIFV, teisinis atstovas yra kontaktinis ne ES AIF asmuo atitinkamos AIF investuotojams, EVPRI ir kompetentingoms institucijoms kalbant apie veiklą, kuria AIFV leidžiama verstis Sąjungoje, ir šis atstovas yra tinkamai pasirengęs, kad galėtų bent jau atlikti atitikties šiai direktyvai funkciją;

d) referencinės valstybės narės, atitinkamos ES AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, priežiūros institucijos vadovaujasi tinkamais bendradarbiavimo susitarimais, kad būtų užtikrintas bent jau veiksmingas keitimasis informacija, sudarantis sąlygas kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;

e) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;

f) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, yra pasirašiusi susitarimą su referencine valstybe nare, kuris visiškai atitinka standartus, nustatytus EPBO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir kuriuo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais, įskaitant, jei esama, daugiašalius susitarimus dėl mokesčių;

g) trečiųjų šalių, pagal kurių teisę reglamentuojama AIFV veikla, įstatymai, taisyklės arba administracinės nuostatos ir trečiųjų šalių priežiūros institucijų tikrinimo ir tyrimo įgaliojimų apribojimai netrukdo kompetentingoms institucijoms veiksmingai vykdyti savo priežiūros funkcijų, numatytų pagal šią direktyvą.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu šios dalies a–e ir g punktu taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

Jeigu per pagrįstą laikotarpį ES AIF kompetentinga institucija nesudaro bendradarbiavimo susitarimų, kaip numatyta pirmos pastraipos d punkte, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

8. Leidimas suteikiamas pagal II skyrių, kuris taikomas *mutatis mutandis*, laikantis šių kriterijų:

a) 7 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija papildoma pateikiant:

i) AIFV vertinimo, susijusio su referencine valstybe nare, pagrindimą pagal 4 dalyje nustatytus kriterijus, kartu su informacija apie investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją;

ii) šios direktyvos nuostatų, kurių AIFV negali laikytis, nes atsižvelgiant į 2 dalį AIFV šių nuostatų laikymasis būtų nesuderinamas su teisės, kuri taikoma ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, privalomomis nuostatomis, sąrašą;

iii) EVPRI parengtais techniniais reguliavimo standartais pagrįstus rašytinius įrodymus, kad pagal atitinkamos trečiosios šalies teisės aktus numatyta lygiavertė tą patį reguliavimo tikslą, kaip ir nuostata, kurios neįmanoma laikytis, turinti taisyklę, ir pagal kurią užtikrinama to paties lygio susijusių AIF investuotojų apsauga ir kad AIFV laikosi šios lygiavertės taisyklės; tokie rašytiniai įrodymai turi būti paremti teisine nuomone, kurioje būtų patvirtinama, kad trečiosios šalies teisėje yra minėtoji privaloma nesuderinama nuostata, ir būtų apibūdintas šios normos reguliavimo tikslas ir ja užtikrinamos investuotojų apsaugos pobūdį; ir

iv) AIFV teisinio atstovo tapatybę ir įsisteigimo vietos duomenis;

b) 7 straipsnio 3 dalyje nurodyti informacijos reikalavimai gali būti taikomi tik ES AIF, kuriuos AIFV ketina valdyti, ir tiems AIFV valdomiems AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti Sąjungoje gavęs prekybos leidimą;

c) 8 straipsnio 1 dalies a punktas nedaro poveikio šio straipsnio 2 daliai;

d) 8 straipsnio 1 dalies e punktas netaikomas;

e) 8 straipsnio 5 dalies antra pastraipa skaitoma, kaip apimanti nuorodą: „pagal 37 straipsnio 8 dalies a punktą nurodyta informacija“.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su tuo, kad AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

9. Jei referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos mano, kad AIFV gali remtis 2 dalies nuostatomis, kad jam nebūtų taikomas reikalavimas laikytis tam tikrų šios direktyvos nuostatų, jos nedelsdamos apie tai informuoja EVPRI. Šį vertinimą jos pagrindžia AIFV pagal 8 dalies a punkto ii ir iii papunkčius pateikta informacija.

Per vieną mėnesį nuo pirmoje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo, EVPRI teikia kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl to, ar gali būti taikoma išimtis leidžiant nesilaikyti šios direktyvos dėl 2 dalyje nurodyto nesuderinamumo. Rekomendacijoje, visų pirma, sprendžiamas klausimas, ar tenkinamos sąlygos šiai išimčiai taikyti, remiantis AIFV pagal 8 dalies a punkto ii ir iii papunkčius pateikta informacija ir techniniais lygiavertiškumo standartais. EVPRI siekia kurti bendrą Europos priežiūros kultūrą ir nuoseklią priežiūros praktiką, taip pat užtikrinti, kad kompetentingos institucijos, taikydamos šią dalį, laikytųsi nuoseklios metodikos.

8 straipsnio 5 dalyje nurodyto termino eiga sustabdoma, kol EVPRI atlieka peržiūrą pagal šią dalį.

Jei referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos siūlo suteikti leidimą, nors tai prieštarauja antroje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, jos praneša apie tai EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI paskelbia viešai apie tai, kad kompetentingos institucijos nesilaiko ar neketina laikytis tos rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingų institucijų pateiktas rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Atitinkamoms kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

Jei kompetentingos institucijos siūlo suteikti leidimą, nors tai prieštarauja antroje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, ir jei AIFV ketina platinti jo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas kitose valstybėse narėse, nei referencinė valstybė narė, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša apie tai minėtųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir nurodo savo priežastis.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu šios dalies taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

10. Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja EVPRI apie pradinio leidimo suteikimo proceso rezultatus, bet kokį AIFV suteikto leidimo keitimą ir panaikinimą.

Kompetentingos institucijos informuoja EVPRI apie atmetus prašymus suteikti leidimą ir pateikia duomenis apie leidimo prašiusius AIFV ir priežastis, kodėl prašymas buvo atmetas. EVPRI tvarko centrinį tų duomenų registrą, kuriuo gali naudotis kompetentingos institucijos, pateikusios prašymą. Kompetentingos institucijos užtikrina šios informacijos konfidencialumą.

11. Referencinės valstybės narės nustatymui tolesnis AIFV verslo plėtojimas Sąjungoje įtakos neturi. Vis dėlto, jei AIFV per du metus nuo pradinio veiklos leidimo gavimo dienos pakeičia savo investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją ir jei šis pokytis būtų turėjęs įtakos referencinės valstybės narės parinkimui tuo atveju, jei pakeista platinimo strategija būtų buvusi pradinė platinimo strategija, AIFV praneša pradinės referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie šį pasikeitimą prieš jį įgyvendinimą ir nurodo savo referencinę valstybę narę pagal 4 dalyje nurodytus kriterijus ir remdamasis nauja strategija. AIFV pagrindžia savo vertinimą, pateikdamas naują platinimo strategiją pradinei referencinei valstybei narei. Tuo pat metu AIFV pateikia informaciją apie savo teisinį atstovą, įskaitant jo vardą, pavardę ir įsisteigimo vietą. Teisinis atstovas turi būti įsteigtas naujoje referencinėje valstybėje narėje.

Pradinė referencinė valstybė narė įvertina, ar AIFV pasirinkimas pagal pirmą pastraipą yra tinkamas, ir informuoja EVPRI apie šį vertinimą. EVPRI teikia rekomendaciją dėl kompetentingų institucijų atlikto vertinimo. Savo pranešime EVPRI kompetentingos institucijos nurodo AIFV pateiktą vertinimo, susijusio su referencine valstybe nare, pagrindimą, kartu su informacija apie naują AIFV platinimo strategiją.

Per vieną mėnesį nuo antroje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo, EVPRI teikia kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl jų vertinimo. EVPRI pateikia neigiamą rekomendaciją tik tuomet, kai mano, kad nesilaikoma 4 dalyje nurodytų kriterijų.

Pradinės referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, gavusios EVPRI rekomendaciją pagal trečią pastraipą, informuoja ne ES AIFV, jo pradinį teisinį atstovą ir EVPRI apie savo sprendimą.

Jei pradinės referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos sutinka su AIFV vertinimu, jos informuoja naujosios referencinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie šį pasikeitimą. Pradinė referencinė valstybė narė nedelsdama perduoda AIFV suteikto leidimo ir priežiūros dokumentų bylos kopiją naujai referencinei valstybei narei. Nuo leidimo ir priežiūros dokumentų bylos perdavimo dienos naujosios referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos yra atsakingos už leidimo AIFV suteikimo procedūrą ir priežiūrą.

Jei galutinis kompetentingų institucijų vertinimas yra priešingas trečiojo pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai:

- a) kompetentingos institucijos praneša apie tai EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI paskelbia viešai apie tai, kad kompetentingos institucijos nesilaiko ar ketina nesilaikyti minėtosios rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingų institucijų pateiktas rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Atitinkamoms kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą;
- b) jei AIFV platina jo valdomų AIF investicinius vienetų ar akcijas kitose valstybėse narėse nei pradinė referencinė valstybė narė, pradinė referencinė valstybė narė praneša apie tai minėtųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir nurodo priežastis. Prireikus referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja AIFV valdomų AIF buveinės valstybių narių kompetentingas institucijas ir nurodo priežastis.

12. Jei atsižvelgiant į faktinę AIFV verslo plėtojimo Sąjungoje eigą per du metus nuo leidimo suteikimo dienos pasirodo, kad AIFV leidimo suteikimo metu pateikta investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategija nebuvo vadovautasi arba, kad AIFV pateikė klaidinančią informaciją, susijusią su šia strategija, arba jei AIFV pakeičia savo platinimo strategiją nesilaikydamas 11 dalies, pradinės referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prašo AIFV nurodyti referencinę valstybę narę remiantis faktine platinimo strategija. *Mutatis mutandis* taikoma 11 dalyje nurodyta procedūra. Jei AIFV netenkina kompetentingų institucijų prašymo, jos panaikina suteiktą veiklos leidimą.

Jei AIFV pakeičia savo platinimo strategiją praėjus 11 dalyje nurodytam laikotarpiui ir, remdamasis nauja platinimo strategija, ketina pakeisti referencinę valstybę narę, AIFV gali pradinės referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikti prašymą pakeisti referencinę valstybę narę. *Mutatis mutandis* taikoma 11 dalyje nurodyta procedūra.

Kai valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su vertinimu dėl referencinės valstybės narės paskyrimo pagal 11 dalį ar šią dalį, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

13. Bet kokie ginčai, kylantys tarp AIFV referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir AIFV, sprendžiami pagal referencinės valstybės teisę ir jurisdikciją.

Bet kokie ginčai, kylantys tarp AIFV arba AIF ir atitinkamo AIF ES investuotojų, sprendžiami pagal valstybės narės teisę ir jurisdikciją.

14. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais siekiama apibrėžti procedūrą, kurios turi laikytis potencialios referencinės valstybės narės, nustatant, kuri iš jų yra referencinė valstybė narė pagal 4 dalies antrą pastraipą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydama 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones dėl 7 dalies d punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų, kad būtų nustatyta bendra sistema siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokiems bendradarbiavimo susitarimams su trečiosiomis šalimis sudaryti.

16. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, gali parengti gaires, skirtas Komisijos tvirtinamų priemonių, susijusių su 7 dalies d punkte nurodytais bendradarbiavimo susitarimais, taikymo sąlygoms nustatyti.

17. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatomas būtinas 7 dalies d punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų turinys, projektą siekiant užtikrinti, kad referencinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gautų pakankamai informacijos ir galėtų naudotis savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais pagal šią direktyvą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

18. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio derinimą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos apibrėžiamos referencinės valstybės narės ir AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų koordinavimo ir keitimosi informacija procedūros, projektą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus.

19. Jei kompetentinga institucija atmeta prašymą keisti informaciją, kaip numatyta pagal 17 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

20. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 29 straipsnį EVPRI skatina veiksmingą dvišalį ir daugiašalį ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir atitinkamo AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų keitimąsi informacija, užtikrinant, kad bus visiškai laikomasi taikytinų Sąjungos teisės aktų nuostatų dėl konfidencialumo ir duomenų apsaugos.

21. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 31 straipsnį EVPRI atlieka bendro pobūdžio koordinatorės vaidmenį derinant ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir atitinkamo AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų veiksmus. Visų pirma, EVPRI gali imtis šių veiksmų:

- a) sudaryti palankesnes sąlygas kompetentingoms susijusioms institucijoms keistis informacija;
- b) apibrėžti, kokią informaciją referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos turi teikti atitinkamoms priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms;
- c) imtis visų tinkamų priemonių tam, kad palengvintų referencinės valstybės narės ir priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų veiksmų ne ES AIFV atžvilgiu koordinavimą tais atvejais, kai gali kilti grėsmė sklandžiam finansų rinkų veikimui.

22. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatoma 12 dalies antroje pastraipoje nurodytų prašymų forma ir turinys, projektą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

23. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, susijusius su šiais aspektais:

- a) koku būdu AIFV turi laikytis šios direktyvos reikalavimų, atsižvelgiant į tai, kad AIFV įsteigta trečiojoje šalyje; visų pirma kalbama apie 22–24 straipsniuose reikalaujamos informacijos pateikimą;
- b) kokiomis sąlygomis laikoma, kad pagal teisę, taikomą ne ES AIFV arba ne ES AIF, numatyta lygiavertė tą patį reguliavimo tikslą turinti taisyklė, pagal kurią užtikrinama to paties lygio atitinkamų investuotojų apsauga.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

38 straipsnis

Ne ES AIFV veiklos leidimo suteikimo ir priežiūros tarpusavio vertinimas

1. EVPRI kasmet atlieka kompetentingų valdžios institucijų vykdomos priežiūros veiklos, susijusios su ne ES AIFV veiklos leidimo suteikimu ir priežiūra pagal 37, 39, 40 ir 41 straipsnius, tarpusavio vertinimo analizę siekdama didinti priežiūros veiklos rezultatų nuoseklumą, kaip numatyta pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 30 straipsnį.

2. Ne vėliau kaip 2013 m. liepos 22 d. EVPRI parengia metodus, kuriuos taikant būtų užtikrintas objektyvus tikrinamų valdžios institucijų vertinimas ir jų veiklos palyginimas.

3. Tarpusavio vertinimo analizė visų pirma apima šių aspektų vertinimą:

- a) priežiūros veiklos konvergencijos lygį, pasiektą vykdant ne ES AIFV veiklos leidimo suteikimą ir priežiūrą;
- b) koku mastu vykdant priežiūros veiklą įgyvendinami šioje direktyvoje nustatyti tikslai;
- c) įgyvendinant šią direktyvą ir jos įgyvendinimo priemones bei EVPRI pagal šią direktyvą parengtus reguliavimo ir įgyvendinimo techninius standartus, įskaitant administracines priemones ir sankcijas, taikomas ne ES AIFV, jei nesilaikoma šios direktyvos, pasiektą konvergencijos veiksmingumą ir lygį.

4. Remdamasi tarpusavio vertinimo išvadomis, EVPRI gali parengti gaires ir rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį, kad būtų užtikrinta nuosekli, veiksminga ir naši ne ES AIFV priežiūros veikla.

5. Kompetentingos institucijos deda visas pastangas, siekdamos laikytis tų gairių ir rekomendacijų.

6. Per du mėnesius po to, kai paskelbiama gairė ar rekomendacija, kiekviena kompetentinga institucija patvirtina, ar ji laikosi arba ketina laikytis tos gairės ar rekomendacijos. Jei kompetentinga institucija nesilaiko ar neketina laikytis gairės ar rekomendacijos, ji praneša apie tai EVPRI ir nurodo nesilaikymo priežastis.

7. EVPRI viešai paskelbia apie tai, kad kompetentinga institucija nesilaiko ar neketina laikytis tos gairės ar rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingos institucijos pateiktas tos gairės ar rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Kompetentingai institucijai iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

8. Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 43 straipsnio 5 dalyje nurodytoje ataskaitoje EVPRI informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją apie remiantis šiuo straipsniu paskelbtas gaires ir rekomendacijas, nurodydama, kurios kompetentingos institucijos jų nesilaikė, ir pateikdama informaciją apie tai, kaip EVPRI ketina užtikrinti, kad tos kompetentingos institucijos ateityje laikytųsi jos rekomendacijų ir gairių.

9. Komisija tinkamai atsižvelgia į tas ataskaitas, atlikdama šios direktyvos peržiūrą pagal 69 straipsnį ir bet kokią galimą vėlesnį vertinimą.

10. EVPRI viešai paskelbia geriausios praktikos pavyzdžius, kuriuos galima nustatyti tarpusavio vertinimuose. Be to, visi kiti tarpusavio vertinimų rezultatai gali būti skelbiami viešai, gavus kompetentingos institucijos, kurios tarpusavio vertinimas atliekamas, sutikimą.

39 straipsnis

Ne ES AIFV valdomų ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo Sąjungoje turint prekybos leidimą sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne ES AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas, galėtų profesionaliems investuotojams Sąjungoje platinti savo valdomo ES AIF investicinius vienetus ar akcijas gavęs prekybos leidimą, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Kai AIFV ketina platinti ES AIF investicinius vienetus ar akcijas savo referencinėje valstybėje narėje, AIFV pateikia savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketina platinti.

Pranešime pateikiami III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

3. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamaus pranešimo pagal 2 dalį gavimo AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama jos teritorijoje pradėti platinti AIF, nurodyto 2 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali užkirsti kelią AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos arba jeigu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas savo referencinėje valstybėje narėje nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI ir AIF kompetentingas institucijas, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV referencinėje valstybėje narėje.

4. Kai AIFV ketina platinti ES AIF investicinius vienetus ar akcijas kitose valstybėse narėse nei referencinė valstybė narė, AIFV pateikia savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketina platinti.

Pranešime pateikiami IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

5. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 4 dalį gavimo referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos perduoda išsamią pranešimo bylą valstybių narių, kuriose ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka šią direktyvą ir jeigu AIFV apskritai laikosi šios direktyvos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

6. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas atitinkamose AIFV priimančiose valstybėse narėse nuo to pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI ir AIF kompetentingas institucijas, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

7. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai taikoma AIFV priimančių valstybių narių teisė ir priežiūra.

8. Valstybės narės užtikrina, kad 4 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 5 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų srityje įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 6 dalyje nurodytus dokumentus.

9. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 ir (arba) 4 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki planuoto pakeitimo arba iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas, savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie tą pakeitimą.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant to, kas išdėstyta pirmoje ir antroje pastraipose, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

Jei pakeitimai yra priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomam AIF valdymui, nepažeidžiant šios direktyvos arba kitokiam AIFV atitikimui šiai direktyvai, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša EVPRI – kai minėtieji pakeitimai susiję su konkrečių AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo nutraukimu arba su papildomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimu – ir, jei taikoma, AIFV priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

10. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

- a) 2 ir 4 dalyse nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;
- b) 5 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;
- c) 5 dalyje nurodyto perdavimo forma; ir
- d) 9 dalyje nurodyto raštinio pranešimo forma.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

11. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

40 straipsnis

Ne ES AIFV valdomų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo Sąjungoje turint prekybos leidimą sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne ES AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas, galėtų profesionaliems investuotojams Sąjungoje platinti savo valdomo ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas gavęs prekybos leidimą, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Ne ES AIFV turi atitikti ne tik šioje direktyvoje ES AIFV nustatytus reikalavimus, bet ir šias sąlygas:

- a) referencinės valstybės narės ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos vadovaujasi tinkamais bendradarbiavimo susitarimais, kad būtų užtikrintas bent jau veiksmingas keitimasis informacija, sudarantis sąlygas kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;
- b) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;
- c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, yra pasirašiusi susitarimą su referencine valstybe nare ir su visomis kitomis valstybėmis narėmis, kuriose ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka standartus, nustatytus EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir juo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais, įskaitant, daugiašalius susitarimus dėl mokesčių.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu pirmos pastraipos a ir b punktų taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

3. AIFV pateikia pranešimą referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti savo referencinėje valstybėje narėje.

Tame pranešime pateikiami III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

4. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamaus pranešimo pagal 3 dalį gavimo AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama jos teritorijoje pradėti platinti AIF, nurodyto 3 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali užkirsti kelią AIF investicinių vienetų ir akcijų platinimui tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos arba jeigu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas savo referencinėje valstybėje narėje nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV referencinėje valstybėje narėje.

5. Kai AIFV ketina platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas taip pat ir kitose valstybėse narėse, nei jo referencinė valstybė narė, AIFV pateikia savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Pranešime pateikiami IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

6. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 5 dalį gavimo referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos perduoda išsamią pranešimo bylą valstybių narių, kuriose ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka ir atitiks šią direktyvą ir jeigu AIFV kitaip atitinka šią direktyvą.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

7. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas atitinkamoje AIFV priimančiose valstybėse narėse nuo pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

8. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai taikomi AIFV priimančių valstybių narių teisės aktai ir priežiūra, kai tos valstybės narės nėra referencinės valstybės narės.

9. Valstybės narės užtikrina, kad 5 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 6 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų srityje įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 6 dalyje nurodytus dokumentus.

10. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 3 arba 5 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki

planuoto pakeitimo, o neplanuoto pakeitimo atveju – nedelsiant savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie tokį pakeitimą.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV atliekamas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 46 straipsnį imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

Jei pakeitimai yra priimtini, nes nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša EVPRI – kai minėtieji pakeitimai susiję su konkrečių AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo nutraukimu arba su papildomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimu – ir, jei taikoma, AIFV priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

11. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, dėl 2 dalies a punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų, kad būtų nustatyta bendra sistema siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokiems bendradarbiavimo susitarimams su trečiosiomis šalimis sudaryti.

12. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, gali parengti gaires, skirtas Komisijos tvirtinamų priemonių, susijusių su 2 dalies a punkte nurodytais bendradarbiavimo susitarimais, taikymo sąlygoms nustatyti.

13. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatomas būtinas 2 dalies a punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų turinys, projektą siekiant užtikrinti, kad referencinės valstybės narės ir priimančių valstybių narių kompetentingos institucijos gautų pakankamai informacijos ir galėtų naudotis savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais pagal šią direktyvą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartus.

14. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio derinimą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos apibrėžiamos referencinės valstybės narės ir AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų koordinavimo ir keitimosi informacija procedūros, projektą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

15. Jei kompetentinga institucija atmeta prašymą keistis informacija, kaip numatyta pagal 14 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

16. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

- a) 3 ir 5 dalyse nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;
- b) 6 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;
- c) 6 dalyje nurodyto perdavimo forma; ir
- d) 10 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

17. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

41 straipsnis

Ne ES AIFV vykdomo AIF, įsteigtų kitoje valstybėje narėje nei referencinė valstybė narė, valdymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ne ES AIFV galėtų tiesiogiai ar įsteigdamas filialą valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje nei referencinė valstybė narė, su sąlyga, jei AIFV yra suteiktas leidimas valdyti tokio tipo AIF.

2. Ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje nei referencinė valstybė narė, pirmą kartą savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms perduoda tokią informaciją:

- a) valstybę narę, kurioje jis ketina valdyti AIF tiesiogiai arba per įsteigtą filialą;
- b) veiklos programą, visų pirma, nurodydamas paslaugas, kurias ketina teikti, ir AIF, kuriuos ketina valdyti.

3. Jei ne ES AIFV ketina steigti filialą, be 2 dalyje nurodytos informacijos, jis pateikia tokią informaciją:

- a) organizacinę filialo struktūrą;
- b) adresą AIF buveinės valstybėje narėje, kuriuo galima gauti dokumentus;
- c) už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes bei jų kontaktinius duomenis.

4. Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos per vieną mėnesį nuo išsamių dokumentų gavimo pagal 2 dalį dienos arba per du mėnesius nuo išsamių dokumentų gavimo pagal 3 dalį dienos, AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms perduoda šiuos išsamius dokumentus. Šie dokumentai perduodami tik tuo atveju, jei AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka ir atitiks šią direktyvą ir jei AIFV kitaip atitinka šią direktyvą.

Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą, kad atitinkamam AIFV jos suteikė leidimą.

Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie dokumentų perdavimą nedelsdamos praneša AIFV. Gavęs pranešimą apie dokumentų perdavimą, AIFV gali pradėti teikti paslaugas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV priimančiose valstybėse narėse AIFV gali pradėti valdyti AIF.

5. AIFV priimančios valstybės narės atitinkamam AIFV nenustato papildomų reikalavimų tais klausimais, kuriuos reglamentuoja ši direktyva.

6. Duomenų, perduodamų pagal 2 dalį arba atitinkamais atvejais pagal 3 dalį, pakeitimo atveju, AIFV savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie pakeitimą raštu praneša likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki planuojamo pakeitimo, o neplanuoto pakeitimo atveju – nedelsiant jam įvykus.

Jei, atlikus planuojamą pakeitimą, AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jei planuojamas pakeitimas buvo įgyvendintas nepaisant pirmos ir antros pastraipų arba jei įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba, AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos imasi visų reikiamų priemonių pagal 46 straipsnį, įskaitant, jei būtina, aiškų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo draudimą.

Jei pakeitimai yra priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie šiuos pakeitimus nedelsdamos informuoja AIFV priimančiųjų valstybių narių kompetentingas institucijas.

7. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio derinimą, EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma informacija, kurią reikia pranešti pagal 2 ir 3 dalis.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

8. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos parengiamos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikytini keitimaisi informacija pagal 2 ir 3 dalis, projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

42 straipsnis

Ne ES AIFV valdomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo neturint prekybos leidimo valstybėse narėse sąlygos

1. Nedarant poveikio 37, 39 ir 40 straipsniams valstybės narės gali leisti ne ES AIFV platinti profesionaliems investuotojams tik jų teritorijoje savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas, jeigu laikomasi bent šių sąlygų:

- a) ne ES AIFV laikosi 22, 23 ir 24 straipsnių, taikomų kiekvienam AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis platina, vadovaudamasis šiuo straipsniu ir 26–30 straipsniais, kai pagal šį straipsnį AIFV vykdomas AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas patenka į 26 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Laikoma, kad tuose straipsniuose nurodytos kompetentingos institucijos ir AIF investuotojai yra tų valstybių narių, kuriose platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingos institucijos ir AIF investuotojai;
- b) valstybės narės, kuriose platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, jei taikytina, atitinkamo ES AIF kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje yra įsteigtas ne ES AIFV, priežiūros institucija ir, jei taikytina, trečiosios šalies, kurioje yra įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucija yra sudariusios tinkamus ir tarptautinius standartus atitinkančius bendradarbiavimo susitarimus sisteminės rizikos priežiūros tikslu, kad būtų užtikrintas veiksmingas keitimasis informacija, suteikiant galimybę atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;
- c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV arba ne ES AIF, nėra įtraukta į FATF, nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.

Jeigu per pagrįstą laikotarpį ES AIF kompetentinga institucija nesudaro bendradarbiavimo susitarimo, kaip nustatyta pirmos pastraipos b punkte, valstybės narės, kurioje ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

2. Valstybės narės, siekdamos šio straipsnio tikslų, savo teritorijoje gali nustatyti griežtesnes taisykles, taikomas ne ES AIFV atliekamam AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui investuotojams.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones dėl 1 dalyje nurodytų bendradarbiavimo susitarimų, kad būtų nustatyta bendra sistema siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokiems bendradarbiavimo susitarimams su trečiosiomis šalimis sudaryti.

4. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia gaires, kuriose nustatomos su 1 dalyje nurodytais bendradarbiavimo susitarimais susijusių priemonių, kurias patvirtina Komisija, taikymo sąlygos.

VIII SKYRIUS

PLATINIMAS MAŽMENINIAMS INVESTUOTOJAMS

43 straipsnis

AIFV atliekamas AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas mažmeniniams investuotojams

1. Nedarant poveikio kitiems Sąjungos teisės instrumentams, valstybės narės gali leisti AIFV platinti mažmeniniams investuotojams AIF, kuriuos jie valdo remdamiesi šia direktyva, investicinius vienetus ar akcijas savo teritorijoje, neatsižvelgiant į tai, ar AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami šalies ar tarpvalstybiniu mastu, nei į tai, ar jie yra ES AIF ar ne ES AIF.

Tokiais atvejais valstybės narės gali nustatyti griežtesnius reikalavimus AIFV arba AIF nei tuo atveju, kai pagal šios direktyvos nuostatas AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami profesionaliems investuotojams jų teritorijoje. Tačiau valstybės narės negali nustatyti griežtesnių arba papildomų reikalavimų ES AIF, įsteigtiems kitoje valstybėje narėje, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami tarpvalstybiniu mastu, nei AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami šalies mastu.

2. Valstybės narės, leidžiančios platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas mažmeniniams investuotojams savo teritorijoje, ne vėliau kaip 2014 m. liepos 22 d. informuoja Komisiją ir EVPRI apie:

- a) AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV turi teisę platinti mažmeniniams investuotojams jų teritorijoje, tipus;
- b) visus papildomus reikalavimus, kuriuos valstybė narė nustatė AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui mažmeniniams investuotojams.

Valstybės narės taip pat informuoja Komisiją ir EVPRI apie bet kokius vėlesnius pakeitimus, susijusius su pirmą pastraipą.

IX SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

1 SKIRSNIS

Paskyrimas, įgaliojimai ir žalos atlyginimo procedūros

44 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios turi atlikti šioje direktyvoje numatytas pareigas.

Apie paskirtas institucijas ir apie bet kokių pareigų paskirstymą jos informuoja EVPRI ir Komisiją.

Kompetentingos institucijos yra valdžios institucijos.

Valstybės narės reikalauja, kad jų kompetentingos institucijos, prireikus, remdamosi EVPRI priimtomis gairėmis, nustatytų atitinkamus metodus, taikomus prižiūrint, kaip AIFV laikosi savo pareigų pagal šią direktyvą.

45 straipsnis

Kompetentingų institucijų atsakomybė valstybėse narėse

1. Už AIFV rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą atsako AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, neatsižvelgiant į tai, ar AIFV valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas kitoje valstybėje narėje, ar ne, nedarant poveikio toms šios direktyvos nuostatomis, kuriomis priežiūros atsakomybė perduodama AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. Kai AIFV valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas per filialą AIFV priimančioje valstybėje narėje, už AIFV 12 ir 14 straipsnių laikymosi priežiūrą atsako tos valstybės narės kompetentingos institucijos.

3. AIFV priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas jos teritorijoje (neatsižvelgiant į tai, ar tai daroma per filialą, ar ne), pateiktų informaciją, reikalingą norint prižiūrėti, kaip AIFV laikosi jiems taikomų taisyklių, už kurių laikymąsi tos kompetentingos institucijos yra atsakingos.

Tie reikalavimai nėra griežtesni negu tie, kuriuos AIFV priimančioji valstybė narė nustato AIFV, kuriems ši valstybė yra buveinės valstybė narė, siekdama stebėti, kaip jie laikosi tų pačių taisyklių.

4. Jeigu AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos įsitikina, kad AIFV, kuris valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas jos teritorijoje (neatsižvelgiant į tai, ar tai daroma per filialą, ar ne), pažeidžia vieną iš taisyklių, už kurių laikymąsi priežiūrą jos yra atsakingos, tos institucijos reikalauja, kad atitinkamas AIFV nutrauktų tą pažeidimą ir informuotų apie tai buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

5. Jeigu atitinkamas AIFV atsako suteikti savo priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją, kurią jos turi gauti atsižvelgiant į jų atsakomybę, arba nesiima būtinų veiksmų 4 dalyje nurodytam pažeidimui nutraukti, jo priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atitinkamai informuoja apie tai AIFV buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos kuo greičiau:

a) imasi visų tinkamų priemonių siekdamas užtikrinti, kad atitinkamas AIFV pateiktą informaciją, kurios pagal 3 dalį pareikalavo AIFV priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos, arba nutrauktų pažeidimą, kaip nurodyta 4 dalyje;

b) prašo atitinkamos trečiųjų šalių priežiūros institucijos pateikti reikiamą informaciją.

Apie a punkte nurodytų priemonių pobūdį pranešama AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

6. Jeigu, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 5 straipsnį, arba dėl to, kad tokios priemonės pasirodė esančios netinkamos arba negalimos atitinkamoje valstybėje narėje, AIFV ir toliau atsisako teikti informaciją, kurios pagal 3 dalį pareikalavo jo priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, arba ir toliau pažeidžia 4 dalyje nurodytas įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, galiojančias jo priimančiojoje valstybėje narėje, AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, pranešusios apie tai AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, gali imtis reikiamų priemonių, įskaitant pagal 46 ir 48 straipsnius nustatytas priemones, kad užkirstų kelią kitiems pažeidimams ar už juos nubaustų ir tiek, kiek tai būtina, neleistų tam AIFV atlikti bet kokias kitas operacijas jį priimančiojoje valstybėje narėje. Jeigu AIFV priimančiojoje valstybėje narėje vykdoma funkcija yra AIF valdymas, priimanti valstybė narė gali reikalauti, kad AIFV nutrauktų tų AIF valdymą.

7. Jeigu AIFV priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių tikėti, kad AIFV nevykdo prievolių, kylančių iš taisyklių, už kurių laikymosi priežiūrą jos yra atsakingos, jos apie tas išvadas informuoja AIFV buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kurios imasi tinkamų priemonių, įskaitant, jei reikia, prašymo suteikti reikiamos informacijos pateikimą atitinkamoms trečiųjų šalių institucijoms.

8. Jeigu, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, arba dėl to, kad tokios priemonės pasirodė esančios netinkamos arba AIFV buveinės valstybė narė nesiima veiksmų per pagrįstą laikotarpį, AIFV ir toliau užsiima tokia veikla, kuri aiškiai prieštarauja atitinkamo AIF investuotojų interesams, kenkia AIFV priimančiosios valstybės narės finansiniam stabilumui ar rinkos vientisumui, AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, pranešusios apie tai AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, gali imtis visų atitinkamų priemonių, kurių reikia siekiant apsaugoti atitinkamo AIF investuotojų interesus, AIFV priimančiosios valstybės narės finansinį

stabilumą ir rinkos vientisumą, įskaitant galimybę neleisti atitinkamam AIFV toliau platinti atitinkamo AIF investicinius vienetus ar akcijas priimančiojoje valstybėje narėje.

9. 7 ir 8 dalyse nustatyta procedūra taikoma ir tuo atveju, kai priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių nesutikti su referencinės valstybės sprendimu išduoti veiklos leidimą ne ES AIFV.

10. Jeigu atitinkamos kompetentingos institucijos nesutinka su kokiomis nors priemonėmis, kurių kompetentinga institucija ėmėsi pagal 4–9 dalis, jos gali kreiptis į EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi įgaliojimais, kurie jai suteikti pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

11. Atitinkamais atvejais EVPRI sudaro palankias sąlygas deryboms dėl valstybės narės kompetentingų institucijų ir trečiųjų šalių priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimų ir tokių susitarimų sudarymui, kaip reikalaujama pagal šią direktyvą.

46 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Minėtos institucijos tokiais įgaliojimais naudojasi:

- a) tiesiogiai;
 - b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;
 - c) savo atsakomybe perduodamos atitinkamas funkcijas kitiems subjektams;
 - d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.
2. Kompetentingos institucijos turi šiuos įgaliojimus:
- a) teisę susipažinti su bet kokios formos dokumentu ir gauti jo kopiją;
 - b) teisę pareikalauti, kad bet koks asmuo, susijęs su AIFV ar AIF veikla, suteiktų informaciją, ir, prireikus, pakviesti bei apklausti asmenį siekiant gauti informaciją;
 - c) atlikti patikras vietoje, iš anksto pranešus arba nepranešus;
 - d) teisę reikalauti pateikti turimus telefoninių pokalbių įrašus ir turimus duomenų perdavimo išklotines;
 - e) teisę reikalauti nutraukti bet kokią veiklą, nesuderinamą su nuostatomis, priimtomis įgyvendinant šią direktyvą;
 - f) teisę reikalauti užšaldyti ar laikinai areštuoti turtą;
 - g) teisę reikalauti laikinai uždrausti vykdyti profesinę veiklą;

- h) teisę reikalauti, kad leidimą turintys AIFV, depozitoriumai ar auditoriai pateiktų informaciją;
- i) teisę patvirtinti bet kokios rūšies priemonę siekiant užtikrinti, kad AIFV ar depozitoriumai toliau laikytųsi šioje direktyvoje nustatytų jiems taikytinų reikalavimų;
- j) teisę reikalauti sustabdyti investicinių vienetų išleidimą, atpirkimą ar išpirkimą investicinių vienetų savininkų ar visuomenės labui;
- k) teisę atšaukti AIFV ar depozitoriumui išduotą leidimą;
- l) teisę inicijuoti teisminį persekiojimą baudžiamąja tvarka;
- m) reikalauti, kad auditoriai ar ekspertai atliktų patikras ar tyrimus.

3. Jeigu referencinės valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad leidimą turintis ne ES AIFV pažeidžia savo pareigas pagal šią direktyvą, ji apie tai kuo greičiau praneša EVPRI, pateikdama išsamias priežastis.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų būtinus įgaliojimus imtis visų priemonių užtikrinti, kad rinkos tinkamai veiktų tais atvejais, kai vieno ar daugiau AIF veikla finansinių priemonių rinkoje galėtų kelti pavojų tinkamam tos rinkos veikimui.

47 straipsnis

EVPRI įgaliojimai ir kompetencija

1. EVPRI gali nustatyti ir reguliariai peržiūrėti valstybių narių kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl naudojimosi jų leidimų išdavimo įgaliojimais ir dėl ataskaitų teikimo pareigų, nustatytų pagal šią direktyvą.

EVPRI taip pat turi būtinus įgaliojimus, įskaitant 48 straipsnio 3 dalyje išvardytus įgaliojimus, vykdyti visas šioje direktyvoje nustatytas užduotis.

2. Pareiga saugoti profesinę paslaptį taikoma visiems asmenims, kurie dirba ar anksčiau dirbo EVPRI, ir kompetentingai institucijai arba bet kuriam kitam asmeniui, kuriam EVPRI perdavė savo užduotis, įskaitant EVPRI samdomus auditorius ir ekspertus. Profesinė paslaptimi laikoma informacija neatskleidžiama jokiam kitam asmeniui ar institucijai, nebent jos atskleidimas yra būtinas vykstant teisminiam nagrinėjimui.

3. Visa informacija, kuria pagal šią direktyvą tarpusavyje keičiasi EVPRI, kompetentingos institucijos, EBI, Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁾ ir ESRV, laikoma konfidencialia, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos perdavimo metu EVPRI arba kompetentinga institucija, arba kita susijusi institucija ar įstaiga nurodo, kad ši informacija gali būti atskleista, arba jei jos atskleidimas yra būtinas teisminiam nagrinėjimui.

4. Jei įvykdytos visos 5 dalyje numatytos sąlygos, pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 9 straipsnį EVPRI gali prašyti kompetentingos institucijos ar kompetentingų institucijų atitinkamai imtis kurios nors iš šių priemonių:

- a) uždrausti Sąjungoje platinti ne ES AIFV valdomo AIF arba ES AIFV valdomo ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, negavus 37 straipsnyje numatyto leidimo arba nepateikus pranešimo, kaip reikalaujama pagal 35, 39 ir 40 straipsnius, arba pagal 42 straipsnį negavus atitinkamos valstybės narės leidimo užsiimti tokia veikla;

- b) nustatyti ne ES AIFV apribojimus jų valdomo AIF atžvilgiu, jei tarpvalstybiniu mastu yra didelė rizikos koncentracija tam tikroje rinkoje;

- c) nustatyti ne ES AIFV apribojimus jų valdomo AIF atžvilgiu, jei jo veikla kelia potencialią didelę sandorio šalies riziką kredito įstaigai ar kitoms sisteminiu požiūriu svarbioms įstaigoms.

5. EVPRI pagal 4 dalį ir laikydamasi 6 dalyje nustatytų reikalavimų gali priimti sprendimą, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

- a) keliama didelė grėsmė, kylanti ar didėjanti dėl AIFV veiklos, tinkamam finansinės rinkos funkcionavimui ir vientisumui ar visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui Sąjungoje, esant tarptautiniam aspektui; ir

- b) atitinkama kompetentinga institucija ar kompetentingos institucijos nesiėmė veiksmų šiai grėsmei sumažinti arba priemonės, kurių buvo imtasi, nepakankami sumažino šią grėsmę.

6. Priemonėmis, kurių kompetentinga institucija ar kompetentingos institucijos ėmėsi pagal 4 dalį, turi būti:

⁽¹⁾ OL L 331, 2010 12 15, p. 48.

- a) veiksmingai sumažinta grėsmė tinkamam finansinės rinkos funkcionavimui ir vientisumui ar visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui Sąjungoje arba žymiai pagerintas kompetentingų institucijų gebėjimas stebėti riziką;
- b) nekeliama rizika, kad bus renkamasi palankesnes reglamentavimo sąlygas;
- c) nedaromas neigiamas poveikis finansų rinkų veiksmingumui, įskaitant likvidumo šiose rinkose mažinimą arba rinkos dalyvių abejonių didinimą taip, kad tai tampa neproporcinga priemonių naudingumui.

7. Prieš pateikdama prašymą kompetentingai institucijai imtis bet kokių 4 dalyje minimų priemonių ar jas atnaujinti, EVPRI atitinkamais atvejais konsultuojasi su ESRV ir kitomis atitinkamomis institucijomis.

8. EVPRI praneša ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir atitinkamo ne ES AIFV priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie sprendimą prašyti kompetentingos institucijos ar kompetentingų institucijų imtis bet kokios 4 dalyje minimos priemonės ar ją atnaujinti. Pranešime nurodoma bent tokia informacija:

- a) AIFV ir jo veikla, kuriai taikomos priemonės bei taikymo trukmė;
- b) priežastys, dėl kurių EVPRI mano, kad būtina taikyti priemonę, vadovaujantis šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis ir reikalavimais, įskaitant šias priežastis patvirtinančius įrodymus.

9. Atitinkamai reguliariai ir mažiausiai kas tris mėnesius EVPRI peržiūri savo pagal 4 dalį nustatytas priemones. Jei praėjus trijų mėnesių laikotarpiui priemonė neatnaujinama, jos galiojimas savaime baigiasi. 5–8 dalys taikomos priemonių atnaujinimui.

10. Atitinkamo ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti EVPRI persvarstyti savo sprendimą. Taikoma Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 44 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta procedūra.

48 straipsnis

Administracinės nuobaudos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl priemonių ir nuobaudų, taikytinų pažeidus nacionalinės teisės nuostatas, priimtas pagal šią direktyvą, ir imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų užtikrintas tų taisyklių laikymasis. Nedarant poveikio veiklos leidimų panaikinimo procedūroms arba valstybių narių

teisei taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės, vadovaudamosi nacionaline teise, užtikrina, kad atsakingiems asmenims, pažeidusiems nuostatas, priimtas įgyvendinant šią direktyvą, būtų taikomos atitinkamos administracinės priemonės ar administracinės sankcijos. Valstybės narės užtikrina, kad tos priemonės būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Valstybės narės nustato, kad kompetentingos institucijos gali viešai paskelbti apie bet kokią priemonę ar sankciją, kuri bus paskirta už nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, pažeidimą, išskyrus atvejus, kai toks viešas paskelbimas keltų rimtą grėsmę finansų rinkoms, pakenktų investuotojų interesams ar padarytų neproporcingą žalą susijusioms šalims.

3. EVPRI rengia metines ataskaitas dėl administracinių priemonių taikymo ir sankcijų skyrimo pažeidus nuostatas, priimtas įgyvendinant šią direktyvą įvairiose valstybėse narėse. Kompetentingos institucijos teikia EVPRI visą tuo tikslu reikiamą informaciją.

49 straipsnis

Teisė apskūsti

1. Kompetentingos institucijos raštu pagrindžia sprendimus atsisakyti išduoti veiklos leidimą ar atšaukti AIFV išduotą leidimą valdyti ir (arba) platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, arba neigiamus sprendimus, priimtus įgyvendinant priemones, patvirtintas taikant šią direktyvą, ir praneša apie tokį pagrindimą prašymą pateikusiems asmenims.

2. Valstybės narės nustato, kad sprendimai, priimti laikantis įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų pagal šią direktyvą, būtų tinkamai motyvuoti ir galėtų būti apskūsti teismams.

Teisė apskūsti teismui taikoma ir tuo atveju, jeigu per šešis mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą pateikimo, kartu pateikiant visą būtiną informaciją, dėl to prašymo nepriimamas joks sprendimas.

2 SKIRSNIS

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

50 straipsnis

Pareiga bendradarbiauti

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja viena su kita bei su EVPRI ir ESRV, jeigu to reikia vykdam šioje direktyvoje nustatytas pareigas arba šioje direktyvoje ar nacionalinėje teisėje nustatytus įgaliojimus.

2. Valstybės narės sudaro geresnes sąlygas šiame skirsnyje numatytam bendradarbiavimui.

3. Kompetentingos institucijos naudojasi savo įgaliojimais siekdamos bendradarbiauti net tuomet, kai tirama veikla nėra jų pačių valstybėje narėje galiojančių taisyklių pažeidimas.

4. Valstybių narių kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda viena kitai ir EVPRI informaciją, būtiną jų pareigoms pagal šią direktyvą vykdyti.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pateikia jų pagal 35, 37 ir (arba) 40 straipsnius sutartos atitinkamos bendradarbiavimo tvarkos kopiją atitinkamo AIFV priimančiosioms valstybėms narėms. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi procedūromis, susijusiomis su taikytiniais techniniais reguliavimo standartais, nurodytais 35 straipsnio 14 dalyje, 37 straipsnio 17 dalyje arba 40 straipsnio 14 dalyje, atitinkamo AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms perduoda informaciją apie AIFV, gautą iš trečiosios šalies priežiūros institucijų pagal bendradarbiavimo susitarimus su tokiomis priežiūros institucijomis arba atitinkamais atvejais pagal 45 straipsnio 6 ar 7 dalį.

Jeigu priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad atitinkamo AIFV buveinės valstybės narės pagal 35, 37 ir (arba) 40 straipsnius sudarytas bendradarbiavimo susitarimas neatitinka taikytinų techninių reguliavimo standartų reikalavimų, atitinkamos kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą nagrinėti EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

5. Jeigu vienos valstybės narės kompetentingos institucijos turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių įtarti, kad AIFV, kuriam netaikoma tų kompetentingų institucijų vykdoma priežiūra, vykdo ar įvykdė šios direktyvos nuostatoms prieštaraujančius veiksmus, jos praneša apie tai EVPRI ir atitinkamą AIFV buveinės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, suteikdamos kuo tikslesnę informaciją. Informaciją gavusios institucijos imasi atitinkamų veiksmų ir informuoja EVPRI bei pranešusias kompetentingas institucijas apie tokių veiksmų rezultatus bei kiek įmanoma apie svarbius tarpinius rezultatus. Ši dalis nedaro poveikio pranešusios kompetentingos institucijos įgaliojimams.

6. Siekdama užtikrinti vienodą šios direktyvos nuostatų, kuriomis reglamentuojamas keitimasis informacija, taikymą, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatomos taikymo sąlygos, susijusios su kompetentingų institucijų tarpusavio keitimosi informacija ir su šių institucijų keitimosi informacija su EVPRI tvarka, projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

51 straipsnis

Asmens duomenų perdavimas ir saugojimas

1. Kompetentingos institucijos, perduodamos viena kitai asmens duomenis, taiko Direktyvą 96/46/EB. EVPRI, perduodama asmens duomenis valstybės narės arba trečiosios šalies kompetentingoms institucijoms, laikosi Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

2. Duomenys saugojami ne ilgiau kaip penkerius metus.

52 straipsnis

Informacijos atskleidimas trečiosioms šalims

1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali perduoti trečiajai šaliai duomenis ir jų analizę tik pavieniais atvejais, jei tenkinamos Direktyvos 95/46/EB 25 arba 26 straipsnyje nustatytos sąlygos ir jei valstybės narės kompetentinga institucija įsitikinusi, kad perduoti duomenis būtina taikant šią direktyvą. Trečioji šalis neperduoda duomenų kitai trečiajai šaliai, jeigu negautas aiškus rašytinis valstybės narės kompetentingos institucijos leidimas.

2. Valstybės narės kompetentinga institucija iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos gautą informaciją trečiosios šalies priežiūros institucijai atskleidžia tik tuo atveju, jei susijusi valstybės narės kompetentinga institucija gavo aiškų informaciją pateikusios kompetentingos institucijos sutikimą ir, jei taikoma, informacija atskleidžiama tik tais tikslais, dėl kurių ši kompetentinga institucija davė sutikimą.

53 straipsnis

Informacijos, susijusios su AIFV veiklos galimomis pasekmėmis sistemai, mainai

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos, atsakingos už AIFV veiklos leidimų suteikimą ir (arba) AIFV priežiūrą pagal šią direktyvą, perduoda informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kai ši informacija yra svarbi stebint atskirų AIFV ar visų AIFV galimą poveikį sistemškai svarbių finansų įstaigų stabilumui ir rinkų, kuriose veikia AIFV, tinkamam funkcionavimui ir į jį reaguojant. Informacija taip pat pateikiama EVPRI ir ESRV, kurios perduoda šią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

2. Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnyje nustatytomis sąlygomis AIFV kompetentingos institucijos perduoda ESRV ir EVPRI apibendrintą informaciją, susijusią su AIFV, už kurios jos atsako, veikla.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemonės, kuriose nurodomas informacijos, kuria turi būti keičiamasi pagal 1 dalį, turinys.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodomos informacijai, kuria turi būti keičiamasi pagal 1 dalį, taikomos sąlygos ir keitimosi ja dažnumas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

54 straipsnis

Bendradarbiavimas vykdamant priežiūrą

1. Vienos valstybės narės kompetentingos institucijos gali kreiptis į kitos valstybės narės kompetentingas institucijas dėl bendradarbiavimo vykdamant priežiūrą, atliekant patikrą vietoje ar tyrimą pastarosios valstybės narės teritorijoje pagal savo įgaliojimus, numatytus šioje direktyvoje.

Jeigu kompetentingos institucijos gauna prašymą dėl patikros vietoje ar tyrimo, jos atlieka vieną iš toliau nurodytų veiksmų:

- a) pačios atlieka patikrą ar tyrimą;
- b) leidžia prašymą pateikusiai institucijai atlikti patikrą ar tyrimą;
- c) leidžia auditoriams ar ekspertams atlikti patikrą ar tyrimą.

2. 1 dalies a punkte nurodytu atveju valstybės narės kompetentinga institucija, kuri kreipėsi dėl bendradarbiavimo, gali prašyti, kad jos darbuotojai padėtų patikrą ar tyrimą atliekantiems darbuotojams. Tačiau patikrą ar tyrimą apskritai kontroliuoja valstybė narė, kurios teritorijoje jis yra atliekamas.

1 dalies b punkte nurodytu atveju valstybės narės, kurios teritorijoje vykdomi patikra ar tyrimas, kompetentinga institucija gali prašyti, kad jos darbuotojai padėtų patikrą ar tyrimą atliekantiems darbuotojams.

3. Kompetentingos institucijos gali atsisakyti keisti informaciją arba patenkinti prašymą bendradarbiauti atliekant tyrimą arba patikrą vietoje tik tokiais atvejais:

- a) tyrimas, patikra vietoje ar keitimasis informacija gali turėti neigiamos įtakos prašymą gavusios valstybės narės suverenetui, saugumui ar viešajai tvarkai;
- b) prašymą gavusios valstybės narės institucijose jau pradėtas teismo procesas dėl tos pačios veiklos ir tų pačių asmenų;

- c) prašymą gavusioje valstybėje narėje jau priimtas galutinis teismo sprendimas dėl tų pačių asmenų ir tos pačios veiklos.

Kompetentingos institucijos informuoja prašymą pateikusias kompetentingas institucijas apie visus sprendimus, priimtus pagal pirmą pastraipą, nurodydamos jų priežastis.

4. Siekiant užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatoma kompetentingų institucijų bendradarbiavimo atliekant patikras vietoje ir tyrimus bendra tvarka, projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

55 straipsnis

Ginčų sprendimas

Tuo atveju, jei valstybių narių kompetentingos institucijos nesutaria dėl vienos iš atitinkamų kompetentingų institucijų vertinimo, veiksmų ar neveikimo srityse, kuriose pagal šią direktyvą daugiau kaip vienos valstybės narės kompetentingos institucijos privalo bendradarbiauti ar koordinuoti savo veiksmus, kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą nagrinėti EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

X SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

56 straipsnis

Delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 ir 68 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus ketverių metų laikotarpiu nuo 2011 m. liepos 21 d. Komisija pateikia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiems mėnesiams iki ketverių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 57 straipsnį.

2. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami laikantis 57 ir 58 straipsnių sąlygų.

57 straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 ir 68 straipsniuose nurodytą įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją per protingą terminą iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti, ir galimas atšaukimo priežastis.

3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą datą. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

58 straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotųjų aktų

1. Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguotojo akto per tris mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsimas trimis mėnesiais.

2. Jeigu iki 1 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų dėl deleguotojo akto, deleguotasis aktas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jo nuostatose nurodytą dieną.

Deleguotasis aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioji iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareikš prieštaravimų.

3. Jeigu per 1 dalyje nurodytą laikotarpį Europos Parlamentas arba Taryba pareikia prieštaravimų dėl deleguotojo akto, šis aktas neįsigalioja. Pagal SESV 296 straipsnį prieštaravimus pareikšusi institucija nurodo prieštaravimų dėl deleguotojo akto priežastis.

59 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2001/528/EB ⁽¹⁾. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

⁽¹⁾ OL L 191, 2001 7 13, p. 45.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

60 straipsnis

Leidžiančių nukrypti nuostatų atskleidimas

Jeigu valstybė narė pasinaudoja 6, 9, 21, 22, 28, 43 straipsniuose ir 61 straipsnio 5 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata ar galimybe, ji informuoja apie tai ir apie vėlesnius pakeitimus Komisiją. Komisija paskelbia šią informaciją tinklavietėje arba sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su ja kitu lengvai prieinamu būdu.

61 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. AIFV, vykdydami veiklą pagal šią direktyvą, iki 2013 m. liepos 22 d. imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų laikomasi nacionalinės teisės aktų, kaip numatyta šioje direktyvoje, ir per vienerius metus nuo tos datos pateikia prašymą gauti veiklos leidimą.

2. 31, 32 ir 33 straipsniai netaikomi AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui, neseniai pasiūlytais visuomenei pagal prospektą, kuris buvo parengtas ir paskelbtas pagal Direktyvą 2003/71/EB iki 2013 m. liepos 22 d. tol, kol galioja tas prospektas.

3. Tačiau AIFV, tiek, kiek jie valdė uždaro tipo AIF iki 2013 m. liepos 22 d., ir papildomai neinvestavę po 2013 m. liepos 22 d., gali toliau valdyti tokius AIF, neturėdami veiklos leidimo pagal šią direktyvą.

4. Tačiau AIFV, tiek, kiek jie valdė uždaro tipo AIF, kurio investicinių vienetų ar akcijų pasirašymo laikotarpis investuotojams pasibaigė prieš įsigaliojant šiai direktyvai ir kurie įsteigti laikotarpiui, kuris baigiasi ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po 2013 m. liepos 22 d., gali toliau valdyti tokius AIF neprivalėdami laikytis šios direktyvos, išskyrus 22 straipsnį ir atitinkamais atvejais – 26 ir 30 straipsnius, arba pateikti prašymą gauti veiklos leidimą pagal šią direktyvą.

5. AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba, jeigu AIF nėra reguliuojamas, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali leisti, kad įstaigos, nurodytos 21 straipsnio 3 dalies a punkte ir įsteigtos kitoje valstybėje narėje, būtų paskirtos depozitoriumu iki 2017 m. liepos 22 d. Ši nuostata neturi įtakos visapusiškam 21 straipsnio, išskyrus 5 dalies a punkto nuostatas dėl depozitoriumo įsteigimo vietos, taikymui.

62 straipsnis

Direktyvos 2003/41/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2003/41/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) įstaigoms, kurioms taikomos direktyvos 73/239/EEB (*), 85/611/EEB (**), 93/22/EEB (***), 2000/12/EB (****), 2002/83/EB (*****) ir 2011/61/ES ... (*****);

(*) 1973 m. liepos 24 d. Pirmoji Tarybos direktyva dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (OL L 228, 1973 8 16, p. 3).

(**) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, 1985 12 31, p. 3).

(***) 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 6 11, p. 27).

(****) 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (OL L 126, 2000 5 26, p. 1).

(*****) 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (OL L 345, 2002 12 19, p. 1).

(*****) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).“;

2) 19 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės neriboja įstaigų teisės paskirti investicijų valdytojus, įsteigtus kitoje valstybėje narėje ir tinkamai įgaliotus užsiimti šia veikla, investicijų portfeliui valdyti, kaip numatyta direktyvose 85/611/EEB, 93/22/EEB, 2000/12/EB, 2002/83/EB ir 2011/61/ES, bei nurodytus šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje.“

63 straipsnis

Direktyvos 2009/65/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/65/EB iš dalies keičiama taip:

1) įterpiamas šis straipsnis:

„50a straipsnis

Siekdama užtikrinti suderinamumą skirtinguose sektoriuose ir pašalinti įmonių, kurios paskolas paverčia parduodamais vertybiniais popieriais arba kitomis finansinėmis priemonėmis (iniciatorių), ir KIPVPS, kurie investuoja į tuos vertybinius popierius ar kitas finansines priemones, interesų nesutapimus, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius

aktus pagal 112a straipsnį bei laikydamosi 112b ir 112c straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatomi šie reikalavimai:

a) reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti iniciatorius, kad KIPVPS būtų leidžiama investuoti į vertybinius popierius arba kitas šio tipo finansines priemones, išleistas po 2011 m. sausio 1 d., taip pat reikalavimai, kuriais remiantis užtikrinama, kad iniciatorius išlaikytų ne mažesnę nei 5 % grynąją dalį;

b) kokybiniai reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti KIPVPS, investuojantis į tuos vertybinius popierius arba kitas finansines priemones.“;

2) 112 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ir 111 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus ketverių metų laikotarpiui nuo 2011 m. sausio 4 d. Įgaliojimai priimti 50a straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami nuo 2011 m. liepos 21 d. Komisija pateikia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiesiems mėnesiams iki ketverių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 112a straipsnį.“;

3) 112a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ir 111 straipsniuose nurodytą įgaliojimų delegavimą.“

64 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/48/EB, investicinės įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB, draudimo bendrovės, kurioms taikoma 1973 m. liepos 24 d. Pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (*), gyvybės draudimo bendrovės, kaip apibrėžta 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (**), perdraudimo bendrovės, kaip apibrėžta 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/68/EB dėl perdraudimo (***), kolektyvinio investavimo į perleidžiamus

vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), kaip apibrėžta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVS), derinimo (****), ir įstaigos, atsakingos už profesinių pensijų skyrimą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/41/EB, ir alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (*****) reguliavimo tikslais gali naudotis kredito reitingais tik jeigu juos suteikė Sąjungoje įsisteigusios ir pagal šį reglamentą įregistruotos kredito reitingų agentūros.

(*) OL L 228, 1973 8 16, p. 3.

(**) OL L 345, 2002 12 19, p. 1.

(***) OL L 323, 2005 12 9, p. 1.

(****) OL L 302, 2009 11 17, p. 32.

(*****) OL L 174, 2011 7 1, p. 1.“

65 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 1 straipsnio 2 dalyje žodžiai „bet kokių būsimų teisės aktų dėl alternatyvių investicinių fondų valdytojų (AIFV)“ pakeičiami žodžiais „2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (*).“

(*) OL L 174, 2011 7 1, p. 1.“

66 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. liepos 22 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

2. Valstybės narės taiko įstatymus ir kitus teisės aktus, nurodytus 1 dalyje, nuo 2013 m. liepos 22 d.

3. Nepaisant 2 dalies, valstybės narės taiko įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie būtini 35 ir 37–41 straipsniams įgyvendinti, pagal Komisijos vadovaujantis 67 straipsnio 6 dalimi priimtą deleguotąjį aktą ir nuo jame nurodytos dienos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų pagal 36 ir 42 straipsnius priimti įstatymai ir kiti teisės aktai baigia galioti pagal Komisijos deleguotąjį aktą, priimtą pagal 68 straipsnio 6 dalį ir nuo jame nurodytos dienos.

5. Valstybės narės, tvirtindamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

6. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

67 straipsnis

Deleguotasis aktas dėl 35, 37–41 straipsnių taikymo

1. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 22 d. EVPRI pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai:

a) nuomonę, kaip veikia pagal 32 ir 33 straipsnius išduoti prekybos leidimai ES AIFV, valdantiems ES AIF ir (arba) platinantiems ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir kaip veikia ES AIFV vykdomas ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomas AIF valdymas ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionalinės teisės aktais, kaip nustatyta 36 ir 42 straipsniuose; ir

b) rekomendaciją dėl prekybos leidimo taikymo ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse ir ne ES AIFV atliekamam AIF valdymui ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, vadovaujantis 35, 37–41 straipsniuose nustatytais taisyklėmis.

2. EVPRI grindžia savo nuomonę ir rekomendaciją dėl prekybos leidimo taikymo ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomam AIF valdymui ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, *inter alia*, atsižvelgdama į:

a) ES AIFV, valdantiems ES AIF ir (arba) platinantiems ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, išduotų prekybos leidimų veikimo klausimu:

i) tai, kaip buvo naudotasi prekybos leidimais;

ii) tai, kokių problemų iškilo šiose srityse:

— veiksmingas kompetentingų institucijų bendradarbiavimas,

— efektyvus pranešimų teikimo sistemos funkcionavimas,

- investuotojų apsauga,
 - EVPRI tarpininkavimas, įskaitant atvejų skaičių ir tarpininkavimo veiksmingumą;
- iii) informacijos, susijusios su nacionalinių kompetentingų institucijų, EVPRI ir ESRV atliekama sisteminės rizikos stebėseną, rinkimo ir dalijimosi ja efektyvumą;
- b) ES AIFV vykdomo ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomo AIF valdymo ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionalinės teisės aktais, veikimo klausimu:
- i) tai, ar ES AIFV laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, išskyrus 21 straipsnį;
 - ii) tai, ar ne ES AIFV laikosi 22, 23 ir 24 straipsnių, taikomų kiekvienam AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina AIFV, ir atitinkamais atvejais – 26–30 straipsnių;
 - iii) tai, ar valstybės narės, kurioje platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingos institucijos, jei taikytina, ES AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, ir, jei taikytina, trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos yra sudariusios tarptautinius standartus atitinkančius bendradarbiavimo susitarimus sisteminės rizikos priežiūros tikslu ir ar tokie susitarimai yra veiksmingi;
 - iv) bet kokius klausimus, susijusius su investuotojų apsauga, kurių galėjo iškilti;
 - v) bet kokius trečiosios šalies reguliavimo ir priežiūros sistemos ypatumus, dėl kurių kompetentingos institucijos galbūt negalės veiksmingai atlikti savo priežiūros funkcijų pagal šią direktyvą;
- c) abiejų sistemų veikimo klausimu – galimus rinkos sutrikdymus ir konkurencijos iškraipymus (vienodų sąlygų užtikrinimas) arba bet kokius bendrojo pobūdžio ar konkrečius sunkumus, su kuriais susiduria ES AIFV, įsisteigdami ar platindami jų valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas bet kioje trečiojoje šalyje.

3. Šiuo tikslu, įsigaliojus nacionaliniams įstatymams ir kitiems teisės aktams, kurie būtini, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ir kol EVPRI nepateikė 1 dalies a punkte nustatytos nuomonės, valstybių narių kompetentingos institucijos kas ketvirtį teikia EVPRI informaciją apie jų priežiūrimus AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar

akcijas taikydami šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą arba savo nacionalinius režimus, taip pat informaciją, kurios reikia norint įvertinti 2 dalyje nurodytus dalykus.

4. Jeigu EVPRI mano, kad nekyla didelių su investuotojų apsauga, rinkos sutrikdymu, konkurencingumu ir sisteminės rizikos stebėseną susijusių kliūčių, kurios trukdo taikyti prekybos leidimą ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomam AIF valdymui ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, vadovaujantis 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytais taisyklėmis, ji pateikia teigiamą rekomendaciją šiuo klausimu.

5. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis apibrėžiamas informacijos, kuri turi būti pateikiama pagal 2 dalį, turinys.

6. Pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija priima deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo teigiamos EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo dienos, atsižvelgdama į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, t. y. į vidaus rinką, investuotojų apsaugą ir veiksmingą sisteminės rizikos stebėseną, kartu nurodydama datą, kada 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytos taisyklės turės būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse.

Jeigu pagal 58 straipsnį pareiškiama prieštaravimai dėl pirmoje pastraipoje minimo deleguotojo akto, pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija iš naujo priima deleguotąjį aktą, pagal kurį 35, 37–41 straipsniuose nustatytos taisyklės turės būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse vėlesnę datą, kuri, jos manymu, yra tinkama, atsižvelgiant į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, t. y. į vidaus rinką, investuotojų apsaugą ir veiksmingą sisteminės rizikos stebėseną.

7. Jeigu EVPRI nepateikė savo rekomendacijos per 1 dalyje nustatytą laikotarpį, Komisija prašo pateikti rekomendaciją, nurodydama naują terminą.

68 straipsnis

Deleguotasis aktas dėl 36 ir 42 straipsnių taikymo nutraukimo

1. Praėjus trejiems metams nuo 67 straipsnio 6 dalyje nurodyto deleguotojo akto, pagal kurį 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytos taisyklės turės būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse, įsigaliojimo dienos, EVPRI pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai:

- a) nuomonę, kaip veikia ES AIFV išduoti prekybos leidimai ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui Sąjungoje pagal 35 straipsnį bei ne ES AIFV išduoti leidimai valdyti AIF ir (arba) platinti jų investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje pagal 37–41 straipsnius ir kaip veikia ES AIFV vykdomas ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomas AIF valdymas ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionaliniais režimais, kaip nustatyta 36 ir 42 straipsniuose; ir
- b) rekomendaciją nutraukti 36 ir 42 straipsniuose nustatytų nacionalinių režimų egzistavimą paraleliai su prekybos leidimu pagal 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytas taisykles.
2. EVPRI grindžia savo nuomonę ir rekomendaciją nutraukti 36 ir 42 straipsniuose nustatytų nacionalinių režimų egzistavimą, *inter alia*, atsižvelgdama į:
- a) prekybos leidimų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui Sąjungoje, išduotų ES AIFV, bei leidimų valdyti AIF ir (arba) platinti jų investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, išduotų ne ES AIFV, veikimo klausimu:
- i) tai, kaip buvo naudotasi prekybos leidimais;
 - ii) tai, kokių problemų iškilo šiose srityse:
 - veiksmingas kompetentingų institucijų bendradarbiavimas,
 - efektyvus pranešimų teikimo sistemos funkcionavimas,
 - referencinės valstybės narės nurodymas,
 - kompetentingų institucijų negalėjimas veiksmingai atlikti savo priežiūros funkcijų dėl AIFV valdančios trečiosios šalies įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų ar dėl trečiosios šalies priežiūros institucijų priežiūros ir tyrimo įgaliojimų apribojimų,
 - investuotojų apsauga,
 - investuotojų prieigos teisės Sąjungoje,
 - poveikis besivystančioms šalims,
 - EVPRI tarpininkavimas, įskaitant atvejų skaičių ir tarpininkavimo veiksmingumą;
 - iii) derybas dėl reikiamų bendradarbiavimo susitarimų, jų sudarymą, galiojimą ir veiksmingumą;
 - iv) informacijos, susijusios su nacionalinių kompetentingų institucijų, EVPRI ir ESRV atliekama sisteminės rizikos stebėseną, rinkimo ir dalijimosi ja efektyvumą;
 - v) 38 straipsnyje nurodyto tarpusavio vertinimo rezultatus;
- b) ES AIFV vykdomo ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomo AIF valdymo ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionaliniais režimais, veikimo klausimu:
- i) tai, ar AIFV laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, išskyrus 21 straipsnį;
 - ii) tai, ar ne ES AIFV laikosi 22, 23 ir 24 straipsnių, taikomų kiekvienam AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina AIFV, ir atitinkamais atvejais – 26–30 straipsnių;
 - iii) tai, ar valstybės narės, kurioje platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingos institucijos, jei taikytina, atitinkamo ES AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, ir, jei taikytina, trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos yra sudariusios tarptautinius standartus atitinkančius bendradarbiavimo susitarimus sisteminės rizikos priežiūros tikslu ir ar tokie susitarimai yra veiksmingi;
 - iv) bet kokius klausimus, susijusius su investuotojų apsauga, kurių galėjo iškilti;
 - v) bet kokius trečiosios šalies reguliavimo ir priežiūros sistemos ypatumus, dėl kurių Sąjungos kompetentingos institucijos galbūt negalės veiksmingai atlikti savo priežiūros funkcijų pagal šią direktyvą;
- c) abiejų sistemų veikimo klausimu – galimus rinkos sutrikdymus ir konkurencijos iškraipymus (vienodų sąlygų užtikrinimas) ir bet kokią galimą neigiamą poveikį investuotojo prieigos teisėms ar investicijoms besivystančioje šalyje arba šios šalies naudai;

d) kiekybinį vertinimą, kuriame nurodomas trečiųjų šalių, kuriose įsisteigęs AIFV, platinantis AIF investicinius vienetus ar akcijas valstybėje narėje taikant 40 straipsnyje nurodytą prekybos leidimų režimą arba taikant 42 straipsnyje nurodytus nacionalinius režimus, jurisdikcijų skaičius.

3. Šiuo tikslu, įsigaliojus 67 straipsnio 6 dalyje nurodytam deleguotajam aktui ir kol EVPRI nepateikė šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos nuomonės, kompetentingos institucijos kas ketvirtį teikia EVPRI informaciją apie jų prižiūrimus AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas taikydami šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą arba pagal savo nacionalinius režimus.

4. Jeigu EVPRI mano, kad nekyla didelių su investuotojų apsauga, rinkos sutrikdymu, konkurencingumu ar sisteminės rizikos stebėseną susijusių kliūčių, kurios trukdo nutraukti nacionalinius režimus pagal 36 ir 42 straipsnius ir padaryti prekybos leidimą ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui Sąjungoje ir ne ES AIFV atliekamam AIF valdymui ir (arba) jo investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, vadovaujantis 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytomis taisyklėmis, vieninteliu galimu tokiai atitinkamo AIFV veiklai Sąjungoje taikytinu režimu, jį pateikia teigiamą rekomendaciją šiuo klausimu.

5. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis apibrėžiamas informacijos, kuri turi būti pateikiama pagal 2 dalį, turinys.

6. Pagal 56 straipsnį bei laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija priima deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo teigiamos EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo dienos, atsižvelgdama į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, tokius kaip susijusius su vidaus rinka, investuotojų apsauga ir veiksminga sisteminės rizikos stebėseną, kartu nurodydama datą, kada turės būti baigti taikyti pagal 36 ir 42 straipsnius nustatyti nacionaliniai režimai, o 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytas prekybos leidimo režimas taps vieninteliu ir privalomu visose valstybėse narėse taikytinu režimu.

Jeigu pagal 58 straipsnį pateikiami prieštaravimai dėl pirmoje pastraipoje minimo deleguotojo akto, pagal 56 straipsnį bei laikydamosi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija iš naujo priima deleguotąjį aktą, pagal kurį 36 ir 42 straipsniuose nustatyti nacionaliniai režimai baigiami taikyti, o 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytas prekybos leidimo režimas taps vieninteliu ir privalomu visose valstybėse narėse taikytinu režimu vėlesnę datą, kuri, jos manymu, yra tinkama, atsižvelgiant į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, tokius kaip susijusius su vidaus rinka, investuotojų apsauga ir veiksminga sisteminės rizikos stebėseną.

7. Jeigu EVPRI nepateikė savo rekomendacijos per 1 dalyje nurodytą terminą, Komisija prašo pateikti rekomendaciją, nurodymą naują terminą.

69 straipsnis

Persvarstymas

1. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 22 d. Komisija, remdamasi viešosiomis konsultacijomis ir atsižvelgdama į diskusijas su kompetentingomis institucijomis, imasi persvarstyti šios direktyvos taikymą ir taikymo sritį. Atliekant persvarstymą išanalizuojama direktyvą taikant sukaupta patirtis, direktyvos taikymo poveikis investuotojams, AIF ar AIFV, esantiems Sąjungoje ir trečiosiose šalyse, ir tai, kokių mastu pasiekta šios direktyvos tikslų. Jei reikia, Komisija pasiūlo atitinkamus pakeitimus. Į persvarstymą įtraukiama bendra šios direktyvos taisyklių veikimo apžvalga ir jas taikant įgyta patirtis, įskaitant:

- a) ES AIFV vykdomą ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą valstybėse narėse, pasitelkiant nacionalinius režimus;
- b) ne ES AIFV vykdomą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą valstybėse narėse, pasitelkiant nacionalinius režimus;
- c) pagal šią direktyvą veiklos leidimą turinčio AIFV vykdomą AIF valdymą ir AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą Sąjungoje pasitelkiant šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą;
- d) kitų nei AIFV asmenų ar subjektų ar jų vardu vykdomą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą Sąjungoje;
- e) Europos profesionalių investuotojų arba jų vardu atliekamas investicijas į AIF;
- f) 21 straipsnyje nustatytų depozitoriumo taisyklių poveikį Sąjungos depozitoriumo rinkai;
- g) 22–24, 28 ir 29 straipsniuose nustatytų skaidrumo ir atskaitų teikimo reikalavimų poveikį sisteminės rizikos vertinimui;
- h) galimą neigiamą poveikį mažmeniniams investuotojams;
- i) šios direktyvos poveikį privataus kapitalo ir rizikos kapitalo fondų veikimui ir perspektyvoms;
- j) šios direktyvos poveikį investuotojų prieigos teisei Sąjungoje;

- k) šios direktyvos poveikį investicijoms besivystančių šalių naudai;
- l) šios direktyvos poveikį siekiant užtikrinti šios direktyvos 26–30 straipsniuose nurodytų į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių arba emitentų apsaugą ir vienodas AIFV ir kitų investuotojų veiklos sąlygas įgijus bendrovių, neįtrauktų į biržos prekybos sąrašus, ar emitentų didelę kapitalo dalį arba kontrolę.

Komisija, persvarstydama pirmos pastraipos a, b ir c punktuose įvardytą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą ir (arba) AIF valdymą, apsvarsto, ar tinkama suteikti EVPRI daugiau su priežiūra susijusios atsakomybės šioje srityje.

2. 1 dalyje nurodyto persvarstymo tikslu valstybės narės kasmet teikia Komisijai informacijos apie jų prižiūrimus AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas taikydami šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą arba savo nacionalinius režimus, nurodydamos prekybos leidimų režimo perkėlimo į savo jurisdikciją ir, jei taikoma, taikymo pradžios datą.

EVPRI pateikia Komisijai informaciją apie visus ne ES AIFV, kuriems buvo suteikti veiklos leidimai arba kurie paprašė suteikti veiklos leidimą pagal 37 straipsnį.

Pirmoje ir antroje pastraipose minima informacija apima:

- a) informaciją apie susijusių AIFV įsisteigimo vietą;
- b) jei taikoma, ES AIF, kuriuos jie valdo ir (arba) kurių akcijas ir investicinius vienetus platina, duomenis;
- c) jei taikoma, ne ES AIF, kuriuos valdo ES AIFV, bet kurių investicinių vienetų ar akcijų jie neplatina Sąjungoje, duomenis;
- d) jei taikoma, ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, duomenis;

- e) informaciją apie taikomą režimą (nacionalinį ar Sąjungos), pagal kurį atitinkami AIFV vykdo savo veiklą; ir
- f) bet kokią kitą informaciją, kuri padėtų suprasti kaip AIFV vykdomas AIF valdymas ir AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas Sąjungoje vyksta praktikoje.

3. Persvarstydama pagal 1 dalį, Komisija taip pat tinkamai atsižvelgia į tarptautinio masto pokyčius ir diskusijas su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis.

4. Komisija, baigusi persvarstymą, nedelsdama pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Komisija, jei taikoma, pateikia pasiūlymus, taip pat ir šios direktyvos pakeitimus, atsižvelgiant į šios direktyvos tikslus ir jos poveikį investuotojų apsaugai, rinkos iškraipymams ir konkurencijai, sisteminės rizikos stebėsenai ir galimą poveikį investuotojams, AIF ar AIFV, veikiantiems Sąjungoje ir trečiosiose šalyse.

70 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

71 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2011 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BUZEK

Tarybos vardu

Pirmininkė

GYŐRI E.

I PRIEDAS

1. AIFV, valdydamas AIF, atlieka bent šias investicijų valdymo paslaugas:
 - a) portfelio valdymą;
 - b) rizikos valdymą.
 2. Kitos funkcijos, kurias AIFV gali papildomai atlikti būdamas atsakingu už kolektyvinį AIF valdymą:
 - a) administravimas:
 - i) teisinės ir fondų valdymo apskaitos paslaugos;
 - ii) klientų užklauso;
 - iii) vertinimas ir kainodara, įskaitant mokestines pajamas;
 - iv) stebėjimas, ar laikomasi reikalavimų;
 - v) investicinių vienetų savininkų/akcininkų registro tvarkymas;
 - vi) pajamų paskirstymas;
 - vii) investicinių vienetų/akcijų emisija ir išpirkimas;
 - viii) sutarčių sudarymas, įskaitant sertifikatų išsiuntimą;
 - ix) įrašų laikymas;
 - b) platinimas;
 - c) su AIF turtu susijusi veikla – paslaugų, reikalingų AIFV patikėtinio pareigoms atlikti, teikimas, infrastruktūros valdymas, nekilnojamojo turto administravimo veikla, įmonių konsultavimas kapitalo struktūros, pramonės strategijos ir susijusiais klausimais, konsultacijos ir paslaugos, susijusios su įmonių jungimusi ir pirkimu, bei kitos paslaugos, susijusios su AIF, taip pat bendrovių ir kito turto, į kurį jis yra investavęs, valdymu.
-

II PRIEDAS

ATLYGINIMŲ NUSTATYMO POLITIKA

1. Formuodami ir taikydami viso atlyginimo nustatymo politiką, įskaitant tų darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį AIFV arba jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui, įskaitant vyresniąją vadovybę, už riziką atsakingus, kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus ir visus darbuotojus, kurie gauna visą atlyginimą, priskiriamą tai pačiai atlyginimų grupei kaip ir minėtų darbuotojų grupės, įskaitant darbo užmokesčio ir savo nuožiūra planuojamų išmokėti pensijų politiką, AIFV laikosi toliau išvardytų principų tokiu būdu ir tokiu mastu, kad atsižvelgtų į savo dydį, vidaus organizaciją ir veiklos pobūdį, aprėptį ir sudėtingumą:
- a) atlyginimų nustatymo politika dera su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu bei prie jo prisideda ir neskatina priimti rizikos, kuri būtų nesuderinama su AIFV valdomų AIF rizikos pobūdžiu, taisyklėmis ar steigimo dokumentais;
 - b) atlyginimų nustatymo politika atitinka AIFV ir jo valdomų AIF ar AIF investuotojų verslo strategiją, tikslus, vertybes bei interesus ir apima interesų konfliktams išvengti skirtas priemones;
 - c) AIFV valdymo organas, atlikdamas priežiūros funkciją, tvirtina bei periodiškai peržiūri bendruosius atlyginimų nustatymo politikos principus ir atsako už jos įgyvendinimą;
 - d) bent kartą per metus atliekama atlyginimų nustatymo politikos įgyvendinimo centralizuota ir nepriklausoma vidaus peržiūra, tikrinant atitiktį valdymo organo, atliekančio priežiūros funkciją, patvirtintai atlyginimų nustatymo politikai ir tvarkai;
 - e) kontrolės funkcijas atliekantiems darbuotojams atlyginama atsižvelgiant į su jų funkcijomis susijusių tikslų įgyvendinimą, neatsižvelgiant į jų kontroliuojamų verslo padalinių veiklos rezultatus;
 - f) už rizikos valdymą ir atitikties kontrolę atsakingų vadovaujančių darbuotojų atlyginimus tiesiogiai prižiūri atlyginimų nustatymo komitetas;
 - g) kai atlyginimas susietas su veiklos rezultatais, visa atlyginimo suma yra grindžiama bendru atskiرو asmens bei atitinkamo verslo padalinio ar AIF veiklos rezultatų ir bendrų AIFV rezultatų vertinimu, o vertinant atskiرو asmens veiklos rezultatus atsižvelgiama į finansinius ir nefinansinius kriterijus;
 - h) veiklos rezultatų vertinimas yra daugiamecis, atitinkantis AIFV valdomų AIF gyvavimo ciklą, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procesas būtų grindžiamas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad faktinis veiklos rezultatais pagrįstų atlyginimo dalių išmokėjimas būtų išskirstytas per laikotarpį, kuriuo atsižvelgiama į AIFV valdomų AIF išpirkimo politiką ir investavimo riziką;
 - i) garantuotas kintamasis atlyginimas yra išimtinis, mokamas tik priimant naujus darbuotojus ir tik pirmaisiais metais;
 - j) fiksuotoji ir kintamoji viso atlyginimo dalys yra tinkamai subalansuotos; fiksuotoji dalis sudaro pakankamai didelę viso atlyginimo dalį, kad būtų galima vykdyti visiškai lanksčią politiką, susijusią su kintamosiomis atlyginimo dalimis, įskaitant galimybę nemokėti kintamosios atlyginimo dalies;
 - k) su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos nustatomos atsižvelgiant į veiklos rezultatus, pasiektus per tam tikrą laiką, ir taip, kad jomis nebūtų atlyginama už prastus rezultatus;
 - l) veiklos rezultatų vertinimas, naudojamas apskaičiuoti kintamas atlyginimo dalis arba kintamų atlygio dalių fondus, apima visapusišką derinimo mechanizmą, kuriuo siekiama integruoti visų svarbių tipų dabartinę ir būsimą riziką;
 - m) atsižvelgiant į AIF teisinę struktūrą ir steigimo dokumentų ar fondo taisykles, nemažą dalį, kuri yra ne mažesnė nei 50 % kintamos atlyginimo dalies, sudaro susijusio AIF investiciniai vienetai arba akcijos, arba lygiaverčiai nuosavybės interesai, arba su akcijomis susijusios priemonės ar lygiavertės kitos nepiniginės priemonės, nebent AIF valdymas sudaro mažiau nei 50 % viso AIFV valdomo portfelio, tokiu atveju 50 % minimumas netaikomas.

Šiame punkte nurodytoms priemonėms taikoma atitinkama atidėjimo laikotarpio politika, skirta paskatoms suderinti su AIFV, jų valdomų AIF ir AIF investuotojų interesais. Valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nustatyti apribojimus tų priemonių tipams ar projektams arba atitinkamai uždrausti tam tikras priemones. Šis punktas taikomas tiek kintamojo atlygio sudedamajai daliai, atidedamai pagal n punktą, tiek neatidedamai kintamojo atlygio sudedamajai daliai;

- n) didelė dalis, kuri yra ne mažesnė kaip 40 % kintamosios atlyginimo dalies, atidedama laikotarpiui, kuris yra tinkamas atsižvelgiant į atitinkamo AIF gyvavimo ciklą bei išpirkimo politiką ir kuris yra tinkamai suderintas su atitinkamo AIF rizikos pobūdžiu.

Šiame punkte nurodytas laikotarpis yra bent jau trejų – penkerių metų trukmės, nebent susijusio AIF gyvavimo ciklas yra trumpesnis; pagal atidėjimo tvarką mokami atlyginimai skiriami ne greičiau kaip *pro rata* pagrindu; jeigu kintamosios atlyginimo dalies suma yra itin didelė, atidedama ne mažiau kaip 60 % tos sumos;

- o) kintamasis atlyginimas, įskaitant atidėtą dalį, išmokamas arba skiriamas tik tuo atveju, jeigu jis yra tvarus atsižvelgiant į viso AIFV finansinę padėtį ir pagrįstas atsižvelgiant į atitinkamo verslo padalinio, AIF ir asmens veiklos rezultatus.

Visas kintamasis atlyginimas paprastai gerokai sumažinamas, jeigu atitinkamo AIFV ar AIF finansinės veiklos rezultatai yra nelabai geri arba neigiami, atsižvelgiant į esamą atlygį ir anksčiau uždirbtų sumų išmokėjimo sumažinimą, įskaitant nuobaudų ir susigrąžinamų sumų sistemą;

- p) pensijų politika atitinka AIFV ir jo valdomų AIF verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus.

Jei darbuotojas išeina iš AIFV prieš išėjimo į pensiją laiką, AIFV savo nuožiūra planuojamą išmokėti pensiją turi nustatyti penkerių metų laikotarpiui priemonėmis, apibrėžtomis m punkte. Jei darbuotojas sulaukia pensinio amžiaus, savo nuožiūra planuojama išmokėti pensiją darbuotojui turi būti išmokėta priemonėmis, apibrėžtomis m punkte, kurioms gali būti taikomas penkerių metų išmokų atidėjimo laikotarpis;

- q) iš darbuotojų reikalaujama nesinaudoti asmeninėmis apsidraudimo strategijomis arba nedalyvauti nuo atlyginimo ir prievolių priklausančiame draudime, siekiant sumažinti rizikos išlyginimo poveikį, kuris yra numatytas jų atlyginimo sąlygose;
- r) kintamasis atlyginimas nemokamas taikant priemones ar metodus, pagal kuriuos lengviau išvengti šios direktyvos reikalavimų.

2. 1 dalyje išdėstyti principai taikomi bet kurio tipo atlyginimui, kurį moka AIFV, bet kuriai sumai, kurią tiesiogiai moka pats AIF, įskaitant priskaičiuotas palūkanas, arba bet kuriam AIF investicinių vienetų ar akcijų perdavimui, kurie naudingi tų kategorijų darbuotojams, įskaitant vadovybę, už riziką atsakingus, kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus ir visus darbuotojus, kurie gauna visą atlyginimą, priskiriamą tai pačiai atlyginimų grupei kaip ir minėtų darbuotojų grupės, kurių profesinė veikla daro esminį poveikį jų rizikos pobūdžiui ar jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui.

3. AIFV, kurie yra reikšmingi pagal savo dydį arba pagal savo valdomų AIF dydį, savo vidaus struktūrą ir pobūdį, savo veiklos apimtį ir sudėtingumą, įsteigia atlyginimų komitetą. Atlyginimų nustatymo komitetas sudaromas taip, kad jis galėtų kompetentingai ir nepriklausomai vertinti atlyginimų nustatymo politiką bei praktiką ir paskatas, sukurtas siekiant valdyti riziką.

Atlyginimų nustatymo komitetas atsako už su atlyginimais susijusių sprendimų rengimą, įskaitant sprendimus, kurie daro poveikį atitinkamo AIFV ar AIF rizikai bei rizikos valdymui ir kuriuos turi priimti valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją. Atlyginimų nustatymo komitetui pirmininkauja valdymo organo narys, kuris neatlieka jokių vykdomųjų funkcijų atitinkamame AIFV. Atlyginimų nustatymo komiteto nariai yra valdymo organo, kuris neatlieka jokių atitinkamo AIFV valdymo funkcijų, nariai.

III PRIEDAS

DOKUMENTACIJA IR INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI PATEIKTA KETINANT PLATINTI INVESTICINIUS VIENETUS AR AKCIJAS AIFV BUVEINĖS VALSTYBĖJE NARĖJE

- a) Pranešimas su veiklos programa, nurodant AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti, tapatybės duomenis ir informaciją, kur įsteigti AIF;
 - b) AIF taisyklės arba steigimo dokumentai;
 - c) AIF depozitoriumas;
 - d) AIF aprašas ir kita informacija, pateikiama investuotojams;
 - e) informacija apie finansuojamojo AIF įsteigimo vietą, jei AIF yra finansuojantysis AIF;
 - f) bet kuri 23 straipsnio 1 dalyje nurodyta papildoma informacija apie kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti;
 - g) atitinkamais atvejais informacija apie nustatytą tvarką, kuria užkertamas kelias AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui mažmeniniams investuotojams, įskaitant tokius atvejus, kai AIFV teikia investavimo paslaugas AIF atžvilgiu per nepriklausomus subjektus.
-

IV PRIEDAS

DOKUMENTACIJA IR INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI PATEIKTA KETINANT PLATINTI INVESTICINIUS VIENETUS AR AKCIJAS KITOSE, NEI AIFV BUVEINĖS VALSTYBĖSE NARĖSE

- a) Pranešimas su veiklos programa, nurodant AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti, tapatybės duomenis ir informaciją, kur įsteigti AIF;
 - b) AIF taisyklės arba steigimo dokumentai;
 - c) AIF depozitoriumas;
 - d) AIF aprašas ir kita informacija, pateikiama investuotojams;
 - e) informacija apie finansuojamojo AIF įsteigimo vietą, jei AIF yra finansuojantysis AIF;
 - f) bet kuri 23 straipsnio 1 dalyje nurodyta papildoma informacija apie kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti;
 - g) nurodymas, kurioje valstybėje narėje ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams;
 - h) informacija apie nustatytą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo tvarką ir, atitinkamais atvejais, informacija apie nustatytą tvarką, kuria užkertamas kelias AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui mažmeniniams investuotojams, įskaitant tokius atvejus, kai AIFV teikia investavimo paslaugas AIF atžvilgiu per nepriklausomus subjektus.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2011/62/ES

2011 m. birželio 8 d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, nuostatos dėl falsifikuotų vaistų patekimo į teisėtą tiekimo tinklą prevencijos

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį ir 168 straipsnio 4 dalies c punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB ⁽⁴⁾ nustatomos, *inter alia*, vaistų gamybos, importo, pateikimo rinkai ir didmeninio platinimo Sąjungoje taisyklės bei su vaistų veikliosiomis medžiagomis susijusios taisyklės.
- (2) Vis didesnį nerimą kelia tai, kad Sąjungoje daugėja vaistų, kurie yra falsifikuoti arba kurių istorija ar šaltinis yra falsifikuoti. Paprastai tuose vaistuose yra standartų neatitinkančių arba falsifikuotų sudedamųjų dalių arba iš viso nėra sudedamųjų dalių arba jų kiekis, įskaitant ir veikliąsias medžiagas, yra neteisingas, ir tai kelia didelę grėsmę visuomenės sveikatai.
- (3) Patirtis rodo, kad tokie falsifikuoti vaistai pacientus pasiekia ne tik neteisėtais būdais, bet ir per teisėtą tiekimo tinklą. Tai kelia ypač didelę grėsmę žmonių sveikatai ir gali nulemti pacientų pasitikėjimo ir teisėto tiekimo tinklu mažėjimą. Direktyva 2001/83/EB turėtų būti iš dalies pakeista, kad būtų galima reaguoti į šią išaugusią grėsmę.
- (4) Grėsmę visuomenės sveikatai pripažino ir Pasaulio sveikatos organizacija (toliau – PSO), įsteigusi Tarptautinę kovos su vaistų padirbimu darbo grupę (toliau – IMPACT). IMPACT parengė Nacionalinių kovos su vaistų padirbimu teisės aktų principus ir pagrindus, kuriuos

2007 m. gruodžio 12 d. Lisabonoje patvirtino IMPACT generalinė asamblėja. Sąjunga aktyviai dalyvavo IMPACT.

- (5) Reikėtų apibrėžti terminą „falsifikuoti vaistai“ siekiant aiškiai atskirti falsifikuotus vaistus nuo kitų neteisėtų vaistų, taip pat nuo vaistų, kuriais pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisės. Be to, vaistai, turintys netyčinių kokybės defektų, atsiradusių dėl gamybos ar vėlesnio platinimo metu padarytų klaidų, neturėtų būti painiojami su falsifikuotais vaistais. Siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą taip pat reikėtų apibrėžti terminus „veiklioji medžiaga“ ir „pagalbinė medžiaga“.
- (6) Asmenys, kurie įsigyja vaistų, juos laiko, sandėliuoja, tiekia arba eksportuoja, turi teisę vykdyti savo veiklą tik jei laikosi reikalavimų dėl didmeninio platinimo leidimo turėjimo, nustatytų pagal Direktyvą 2001/83/EB. Vis dėlto dabartinis vaistų platinimo tinklas yra sudėtingas ir dar sudėtingėja, jame yra daug dalyvių, kurie ne visada atitinka toje direktyvoje pateiktą didmeninių platintojų apibrėžtį. Siekiant užtikrinti tiekimo tinklo patikimumą, teisės aktai, susiję su vaistais, turėtų būti taikomi visiems tiekimo tinklo dalyviams. Tai apima ne tik didmeninius platintojus (nesvarbu, ar jie fiziškai tvarko vaistus, ar jų netvarko), bet ir tarpininkus, kurie dalyvauja parduodant ar perkant tuos vaistus, nors patys jų neparduoda ir neperka, taip pat šių vaistų neturi savo nuosavybėje ir fiziškai jų netvarko.
- (7) Falsifikuotos veikliosios medžiagos ir veikliosios medžiagos, kurios neatitinka Direktyvos 2001/83/EB reikalavimų, kelia didelį pavojų visuomenės sveikatai. Tas pavojus turėtų būti pašalintas sustiprinant tikrinimo reikalavimus, taikomus vaistų gamintojui.
- (8) Yra daug įvairių gerų gamybos praktikų, kurios tinkamos taikyti gaminant pagalbines medžiagas. Siekiant užtikrinti aukšto lygio visuomenės sveikatos apsaugą, vaistų gamintojas turėtų įvertinti pagalbinių medžiagų tinkamumą pagal pagalbines medžiagas tinkamą gerą gamybos praktiką.
- (9) Siekiant palengvinti naudojamų veikliųjų medžiagų atitikties Sąjungos taisyklėms įgyvendinimą ir kontrolę, tų medžiagų gamintojai, importuotojai arba platintojai turėtų pranešti atitinkamoms kompetentingoms institucijoms apie savo veiklą.
- (10) Vaistai gali būti įvežti į Sąjungą, kai jų neketinama importuoti, t. y. nėra skirti išleisti į laisvą apyvartą. Jei tie vaistai yra falsifikuoti, jie kelia pavojų visuomenės sveikatai Sąjungoje. Be to, šie falsifikuoti vaistai gali

⁽¹⁾ OL C 317, 2009 12 23, p. 62.

⁽²⁾ OL C 79, 2010 3 27, p. 50.

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. gegužės 27 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 67.

pasiekti pacientus trečiojoje šalyje. Valstybės narės turėtų imtis priemonių siekdamas neleisti, kad, jei tie vaistai įvežami į Sąjungą, jie patektų į apyvartą. Priimdama nuostatas, papildančias valstybių narių pareigą imtis tokių priemonių, Komisija turėtų atsižvelgti į turimus administracinius išteklius ir praktinį poveikį, taip pat į būtinybę išlaikyti sparčius teisėtų vaistų prekybos srautus. Tos nuostatos neturėtų daryti poveikio muitinės teisės aktams, taip pat kompetencijos pasidalijimui tarp Sąjungos ir valstybių narių bei atsakomybės pasidalijimui valstybės narėse.

- (11) Vaistų apsaugos priemonės Sąjungoje turėtų būti suderintos, kad būtų galima atsižvelgti į naują rizikos pobūdį, kartu užtikrinant gerai veikiančią vaistų vidaus rinką. Pagal tas apsaugos priemones turėtų būti galima patikrinti atskirų pakuočių autentiškumą ir jas identifikuoti, taip pat nustatyti, ar nebuvo pažeista pakuotė. Tų apsaugos priemonių apimtis turėtų būti tokia, kad būtų tinkamai atsižvelgta į tam tikrų vaistų ar tam tikrų kategorijų vaistų, pavyzdžiui, generinių vaistų ypatybes. Receptiniai vaistai paprastai turėtų būti su apsaugos priemonėmis. Vis dėlto atsižvelgiant į su vaistais ar vaistų kategorijoms susijusią falsifikacijos riziką ar dėl falsifikacijos kylančią riziką, turėtų būti sudaromos galimybės netaikyti tam tikriems receptiniams vaistams ar šių vaistų kategorijoms reikalavimo turėti apsaugos priemones panaudojus deleguotuoju aktu, prieš tai įvertinus riziką. Apsaugos priemonės neturėtų būti taikomos nereceptiniams vaistams ar vaistų kategorijoms, nebent išimties tvarka įvertinus matyti, kad yra falsifikacijos rizika ir tai gali turėti rimtų pasekmių. Atitinkamai šie vaistai turėtų būti išvardyti deleguotajame akte.

Vertinant riziką reikėtų atsižvelgti į tokius aspektus kaip vaistų kainą; ir Sąjungoje ir trečiojoje šalyje buvusius įvykius, susijusius su falsifikuotais vaistais, apie kuriuos buvo pranešta; falsifikacijos padarinius visuomenės sveikatai atsižvelgiant į konkrečias susijusių produktų ypatybes; ir ligų, kurios jais turėtų būti gydomos, sunkumą. Apsaugos priemonės turėtų užtikrinti, kad būtų galima patikrinti kiekvieną tiekiamo vaisto pakuotę, nesvarbu, kaip vaistai buvo tiekiami, įskaitant nuotolinę prekybą. Unikalus identifikatorius ir atitinkama kaupyklų sistema turėtų būti taikomi nedarant poveikio 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ bei turėtų išlikti aiškos ir efektyvios apsaugos priemonės tuo atveju, kai tvarkomi asmens duomenys. Kaupyklų sistemoje esanti informacija dėl apsaugos priemonių galėtų apimti komerciškai jautrią informaciją. Tokia informacija turi būti tinkamai apsaugota. Kai nustatomos apsaugos priemonės, turėtų būti tinkamai atsižvelgta į valstybių narių tiekimo grandinių ypatingas charakteristikas.

- (12) Bet kuris tiekimo tinklo dalyvis, pakuojantis vaistus, turi turėti gamybos leidimą. Siekiant, kad apsaugos priemonės būtų veiksmingos, tik gamybos leidimo turėtojui, kuris

pats nėra pirminis vaistų gamintojas, turėtų būti leista, laikantis griežtų sąlygų, nuimti, pakeisti ar uždengti tas apsaugos priemones. Ypač apsaugos priemonės reikėtų pakeisti lygiavertėmis apsaugos priemonėmis, kai produktas perpakuojamas. Tuo tikslu reikėtų aiškiai apibrėžti terminą „lygiavertis“. Tomis griežtomis sąlygomis turėtų būti užtikrinama tinkama apsauga, kad falsifikuoti vaistai nepatektų į platinimo tinklą siekiant apsaugoti pacientus, taip pat apsaugoti prekybos leidimų turėtojų ir gamintojų interesus.

- (13) Gamybos leidimų turėtojai, kurie perpakuoja vaistus, turėtų visiškai atsakyti už žalą tais atvejais ir tokiomis sąlygomis, kurie nustatyti 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvoje 85/374/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo ⁽²⁾.
- (14) Siekiant padidinti tiekimo tinklo patikimumą, didmeniniai platintojai turėtų tikrinti, ar jiems vaistus tiekiantys didmeniniai platintojai turi didmeninio platinimo leidimus.
- (15) Reikia patikslinti nuostatas, taikomas vaistų eksportui iš Sąjungos ir nuostatas, taikomas vaistų įvežimui į Sąjungą tik siekiant juos eksportuoti. Pagal Direktyvą 2001/83/EB asmuo, eksportuojantis vaistus, yra didmeninis platintojas. Didmeniniams platintojams taikomos nuostatos ir geros platinimo praktikos turėtų būti taikomos visai šiai veiklai, kai ji vykdoma Sąjungos teritorijoje, įskaitant ir tokias sritis kaip laisvosios prekybos zonos ar laisvosios prekybos sandėliai.
- (16) Siekiant užtikrinti skaidrumą, didmeninių platintojų, kurie, kaip tikrinimo priemonėmis nustatė kompetentinga valstybės narės institucija, laikosi taikomų Sąjungos teisės aktų, sąrašas turėtų būti skelbiamas Sąjungos lygiu sukurtoje duomenų bazėje.
- (17) Visų su vaistų ir jų sudedamųjų dalių gamyba ir tiekimu susijusių dalyvių tikrinimo ir kontrolės nuostatos turėtų būti patikslintos ir turėtų būti taikomos konkrečios nuostatos dėl skirtingų rūšių dalyvių. Tai neturėtų užkirsti kelio valstybėms narėms atlikti papildomus tikrinimus, jei jos mano, kad tai yra reikalinga.
- (18) Siekiant visoje Sąjungoje užtikrinti panašų žmonių sveikatos apsaugos lygį ir išvengti vidaus rinkos iškraipymų, turėtų būti sustiprinti suderinti vaistų, taip pat veikliųjų medžiagų gamintojų ir platintojų tikrinimo principai ir gairės. Tokie suderinti principai ir gairės taip pat turėtų padėti užtikrinti esamų savitarpio pripažinimo susitarimų

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 210, 1985 8 7, p. 29.

su trečiosiomis šalimis taikymą, kuris pagrįstas veiksmingu tikrinimu ir įgyvendinimu visoje Sąjungoje.

- (19) Veikliųjų medžiagų įmonės turėtų būti tikrinamos ne tik įtarus, kad nesilaikoma taisyklių, bet ir vadovaujantis rizikos analize.
- (20) Veikliųjų medžiagų gamintojai turėtų laikytis geros gamybos praktikos nepriklausomai nuo to, ar šios veikliosios medžiagos gaminamos Sąjungoje, ar yra importuojamos. Jeigu veikliosios medžiagos gaminamos trečiojoje šalyje, turėtų būti užtikrinta, kad į Sąjungą eksportuoti skirtų veikliųjų medžiagų gamybai taikomomis teisėnėmis nuostatomis, taip pat patalpų tikrinimu ir įgyvendinimo nuostatų taikymu, būtų suteiktas toks pats visuomenės sveikatos apsaugos lygis, kaip ir Sąjungos teisės aktais.
- (21) Neteisėtas vaistų pardavimas visuomenei internetu kelia didelę grėsmę visuomenės sveikatai, nes falsifikuoti vaistai gali tokiu būdu pasiekti visuomenę. Reikia spręsti problemas, susijusias su tokiomis grėsmėmis. Jas sprendžiant reikėtų atsižvelgti į tai, kad konkrečios mažmeninio tiekimo visuomenei sąlygos nesusuderintos Sąjungos lygiu, todėl valstybės narės gali nustatyti vaistų tiekimo visuomenei sąlygas laikydamosi Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) nustatytų apribojimų.
- (22) Tirdamas vaistų mažmeninio tiekimo sąlygų suderinamumą su Sąjungos teisės aktais, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau - Teisingumo Teismas) pripažino itin specifinį vaistų pobūdį, kurių gydymasis poveikis išskiria juos iš kitų prekių. Teisingumo Teismas taip pat patvirtino, kad žmonių sveikata ir gyvybė tarp SESV saugomų interesų užima svarbiausią vietą ir kad būtent valstybės narės turi nuspręsti, kokio lygio visuomenės sveikatos apsaugą jos ketina suteikti ir kaip šį lygį pasiekti. Kadangi šis lygis įvairiose valstybėse narėse gali skirtis, valstybėms narėms turi būti suteikta diskrecija⁽¹⁾ spręsti dėl vaistų tiekimo visuomenei jų teritorijoje sąlygų.
- (23) Ypač atsižvelgiant į grėsmę visuomenės sveikatai ir valstybėms narėms suteiktus įgaliojimus nustatyti visuomenės sveikatos apsaugos lygį, Teisingumo Teismo praktikoje buvo pripažinta, kad iš esmės valstybės narės gali apriboti mažmeninę prekybą vaistais ir leisti jais prekiauti tik vaistininkams⁽²⁾.
- (24) Todėl ir atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką valstybės narės turėtų galėti nustatyti visuomenės sveikatos apsauga pagrįstas sąlygas mažmeniniam vaistų tiekimui,

kuriuos taikant informacinės visuomenės paslaugas siūloma parduoti nuotolinės prekybos būdu, tiekimo sąlygas. Tokios sąlygos neturėtų nepagrįstai riboti vidaus rinkos veikimo.

- (25) Visuomenei reikėtų padėti nustatyti svetaines, kuriose visuomenei teisėtai siūloma parduoti vaistus nuotoliniu būdu. Reikėtų nustatyti bendrą logotipą, kuris būtų atpažįstamas visoje Sąjungoje, kartu sudarant galimybę nustatyti valstybę narę, kurioje įsisteigęs asmuo, siūlantis parduoti vaistus nuotoliniu būdu. Komisija turėtų sukurti šio logotipo dizainą. Svetainės, kuriose siūloma visuomenei pirkti vaistus nuotoliniu būdu, turėtų būti susietos su atitinkamos kompetentingos institucijos svetaine. Valstybių narių kompetentingų institucijų, taip pat Europos vaistų agentūros (toliau - Agentūra) svetainėse turėtų būti pateiktas paaiškinimas dėl logotipo naudojimo. Visos tos svetainės turėtų būti susietos, kad visuomenė gautų suprantamą informaciją.
- (26) Be to, Komisija, bendradarbiaudama su Agentūra ir valstybėmis narėmis, rengia informavimo kampanijas, kad išpėtų apie riziką perkant vaistus iš neteisėtų šaltinių internetu.
- (27) Valstybės narės turėtų taikyti veiksmingas sankcijas už veiksmus, susijusius su falsifikuotais vaistais, atsižvelgdamos į pavojų visuomenės sveikatai, kurį kelia šie produktai.
- (28) Vaistų falsifikacija yra pasaulinė problema, tad siekiant užtikrinti, kad nuo falsifikacijos apsaugančios strategijos būtų veiksmingos, ypač tokių produktų pardavimo internetu atvejais, reikia veiksmingo ir aktyvaus tarptautinio koordinavimo ir bendradarbiavimo. Siekdamos tų tikslų Komisija ir valstybės narės turėtų glaudžiai bendradarbiauti ir remti tarptautiniuose forumuose, pavyzdžiui, Europos Taryboje, Europole ir Jungtinėse Tautose, šiuo klausimu vykdomą darbą. Be to, Komisija, dirbdama kartu su valstybėmis narėmis, turėtų bendradarbiauti su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, kad būtų galima veiksmingai kovoti su prekyba falsifikuotais vaistais pasaulio mastu.
- (29) Šia direktyva nepažeidžiamos nuostatos dėl intelektualinės nuosavybės teisių. Ja siekiama neleisti falsifikuotiems vaistams patekti į teisėtą platinimo tinklą.
- (30) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį siekiant papildyti Direktyvos 2001/83/EB, su šia direktyva padarytais pakeitimais, nuostatas, susijusias su gera veikliųjų medžiagų gamybos ir platinimo praktika, išsamiais taisyklėmis dėl vaistų, įvežamų į Sąjungą bet neimportuojamų, ir susijusias su apsaugos priemonėmis. Labai svarbu, kad parengiamųjų darbų metu Komisija rengtų tinkamas

⁽¹⁾ 2009 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-171/07 ir C-172/07, *Apothekerkammer des Saarlandes ir kt. prieš Saarland*, (2009) Rink. p. I-4171, 19 ir 31 punktai.

⁽²⁾ 2009 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-171/07 ir C-172/07, *Apothekerkammer des Saarlandes ir kt. prieš Saarland*, (2009) Rink. p. I-4171, 34 ir 35 punktai.

konsultacijas, įskaitant konsultacijas su ekspertais. Rengdama ir sudarydama deleguotuosius aktus, Komisija turėtų užtikrinti, kad informacija ir atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai.

- (31) Siekiant užtikrinti vienodas taikymo sąlygas, ypač dėl išsamių taisyklių, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl priemonių, kuriomis siekdama įvertinti reglamentavimo pagrindą, taikomą veikliųjų medžiagų, kurias trečiosios šalys eksportuoja į Sąjungą, gamybai, ir dėl bendro logotipo, pagal kurį atpažįstamos svetainės, kuriose visuomenei teisėtai siūloma pirkti vaistus nuotoliniu būdu priėmimo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾.

- (32) Būtina iš esmės pritaikyti gamybos procesus prie vaistų apsaugos priemonių, pradedamų taikyti pagal šią direktyvą. Tam, kad gamintojai galėtų padaryti tokį pritaikymą, nuostatų dėl apsaugos priemonių taikymo pradžios terminai turėtų būti pakankamai ilgi ir turėtų būti skaičiuojami nuo deleguotųjų aktų, kuriuose nustatytos išsamios taisyklės dėl šių apsaugos priemonių, paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* datos. Be to, būtina atsižvelgti į tai, kad kai kuriose valstybėse narėse jau veikia nacionalinė sistema. Šioms valstybėms narėms turėtų būti suteiktas papildomas pereinamasis laikotarpis prisitaikyti prie darnios Sąjungos sistemos.

- (33) Kadangi valstybės narės šios direktyvos tikslo, t. y. apsaugoti vaistų vidaus rinkos veikimą, kartu užtikrinant aukštą visuomenės sveikatos apsaugos nuo falsifikuotų vaistų lygį, negali deramai pasiekti ir kadangi dėl priemonės masto šio tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

- (34) Svarbu, kad valstybių narių kompetentingos institucijos, Komisija ir Agentūra bendradarbiautų siekdamos užtikrinti, kad būtų keičiamasi informacija apie patvirtintas kovos su vaistų falsifikacija priemones ir informacija apie galiojančias sankcijų sistemas. Šiuo metu tokie mainai vyksta naudojantis teisėsaugos pareigūnų darbo grupe. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pacientų ir vartotojų organizacijos būtų informuojamos apie teisėsaugos veiklą tiek, kiek tai reikalinga operatyviais tikslais.

- (35) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽²⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti.

- (36) Šiuo metu Direktyva 2001/83/EB iš dalies pakeista Direktyva 2001/84/EB ⁽³⁾ dėl farmakologinio budrumo. Ta direktyva, *inter alia*, iš dalies pakeitė 111 straipsnį dėl tikrinimų ir 116 straipsnį dėl prekybos leidimų sustabdymo, atšaukimo ir keitimo esant tam tikroms aplinkybėms. Be to, ja į Direktyvos 2001/83/EB 121a, 121b ir 121c straipsnius buvo įterptos nuostatos dėl deleguotųjų aktų. Pagal šią direktyvą būtini kai kurie tolesni ir papildomi Direktyvos 2001/83/EB tų straipsnių pakeitimai.

- (37) Direktyva 2001/83/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2001/83/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiami šie punktai:

„3a. Veiklioji medžiaga:

Bet kuri medžiaga ar medžiagų mišinys, skirti vaisto gamybai ir kurie, juos panaudojus vaisto gamyboje, tampa to vaisto veikliąja sudedamąja dalimi, darančia farmakologinį, imuninį ar metabolinį poveikį, kuriuo siekiama atkurti, pataisyti ar pakeisti fiziologines funkcijas, arba nustatyti medicininę diagnozę.

3b. Pagalbinė medžiaga:

Bet kuri vaisto sudėtinė medžiaga, kuri nėra veiklioji medžiaga arba pakuotės medžiaga.“;

b) įrašomas šis punktas:

„17a. Tarpininkavimas vaistų prekyboje:

Veikla, susijusi su vaistų pirkimu ar pardavimu, išskyrus didmeninį platinimą, kuri neapima jų fizinio tvarkymo ir kurią sudaro nepriklausomos ir kito juridinio ar fizinio asmens vardu vykdomos derybos.“;

c) papildoma šiuo punktu:

„33. Falsifikuotas vaistas:

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 348, 2010 12 31, p. 74.

Bet koks vaistas su neteisingai nurodoma:

- a) jo tapatybe, įskaitant jo pakuotę ir ženklumą, jo pavadinimą ar jo sudėtį, susijusią su bet kuria jo sudedamąja dalimi, įskaitant pagalbinę medžiagą ir tų medžiagų stiprumą;
- b) jo šaltiniu, įskaitant jo gamintoją, jo pagaminimo šalį, jo kilmės šalį, ar jo leidimo prekiauti turėtoją; arba
- c) jo istorija, įskaitant duomenų įrašus ir dokumentus, susijusius su jo pasinaudotais platinimo kanalais.

Ši termino apibrėžtis netaikoma, kai yra netyčinių kokybės defektų ir ja nedaromas poveikis intelektinės nuosavybės teisių pažeidimams.“

2. 2 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio 4 dalies, šios direktyvos IV antraštinė dalis taikoma vaistų, skirtų tik eksportuoti, gamybai ir tarpiniams produktams, veikliosioms medžiagoms ir pagalbinėms medžiagoms.

4. 1 dalis nepažeidžia 52b ir 85a straipsnių.“

3. Po 8 straipsnio 3 dalies įterpiamas šis punktas:

„ha) Rašytinis patvirtinimas, kad vaisto gamintojas patikrino, ar veikliosios medžiagos gamintojas laikėsi geros gamybos praktikos principų ir gairių, atlikdamas auditą, laikydamasis 46 straipsnio f punkto. Rašytiniame patvirtinime nurodomi audito data ir pareiškimas, kad audito rezultatai patvirtina, jog gamyba atitinka geros gamybos praktikos principus ir gaires.“

4. 40 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės įtraukia informaciją apie leidimą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje, į Sąjungos duomenų bazę, nurodytą 111 straipsnio 6 dalyje.“

5. 46 straipsnio f punktas pakeičiamas taip:

„f) laikytis vaistų geros gamybos praktikos principų ir gairių bei naudoti tik veikliąsias medžiagas, pagamintas laikantis veikliųjų medžiagų geros gamybos praktikos ir platinimas laikantis veikliųjų medžiagų gerų platinimo praktikų. Šiuo tikslu gamybos leidimo turėtojas patikrina, ar veikliųjų medžiagų gamintojas ir platintojai laikėsi geros gamybos praktikos ir gerų platinimo praktikų, atlikdamas auditus veikliųjų medžiagų gamintojo gamybos ir platintojų platinimo vietose. Gamybos leidimo turėtojas tokią atitiktį patikrina pats arba nedarant poveikio jo atsakomybei, kaip numatyta pagal šią

direktyvą, tai padaro jo vardu veikiantis subjektas, su kuriuo gamybos leidimo turėtojas yra sudaręs sutartį.

Gamybos leidimo turėtojas užtikrina, kad pagalbinės medžiagos būtų tinkamos naudoti vaistų gamybai, nustatydamas, kokia yra tinkama gera gamybos praktika. Toks nurodymas atliekamas remiantis oficialiu rizikos vertinimu pagal taikomas gaires, kurios nurodytos 47 straipsnio penktoje pastraipoje. Atliekant tokių rizikos vertinimą atsižvelgiama į kitų atitinkamų kokybės sistemų reikalavimus, o taip pat į pagalbinių medžiagų kilmę ir paskirtį bei buvusius kokybės defektus. Gamybos leidimo turėtojas užtikrina, kad būtų taikoma taip nustatyta atitinkama geros gamybos praktika. Gamybos leidimo turėtojas priemonės, kurių imamasi pagal šią dalį, pagrindžia dokumentais;

g) nedelsiant pranešti kompetentingai institucijai ir prekybos leidimo turėtojai, jei sužino, kad vaistai, kuriems taikomas šis gamybos leidimas, yra falsifikuoti, arba įtariama, kad jie gali būti falsifikuoti, nesvarbu ar tie vaistai platinami per teisėtą tiekimo tinklą, arba neteisėtomis priemonėmis, įskaitant informacinės visuomenės paslaugas;

h) patikrinti, ar kompetentinga institucija yra įregistravusi gamintojus, importuotojus ir platintojus, iš kurių jis gauna veikliąsias medžiagas, valstybėje narėje, kurioje šie subjektai yra įsisteigę;

i) patikrinti veikliųjų ir pagalbinių medžiagų autentiškumą ir kokybę.“

6. Įterpiamas šis straipsnis:

„46b straipsnis

1. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jų teritorijoje gaminant, importuojant ir platinant veikliąsias medžiagas, įskaitant ir eksportuoti skirtas veikliąsias medžiagas, būtų laikomasi geros veikliųjų medžiagų gamybos praktikos ir gerų veikliųjų medžiagų platinimo praktikų.

2. Veikliąsias medžiagas galima importuoti tik įvykdytąs sąlygas:

a) veikliosios medžiagos pagamintos laikantis geros gamybos praktikos standartų, prilygstančių bent Sąjungos standartams, nustatytiems pagal 47 straipsnio trečią pastraipą; ir

b) prie veikliųjų medžiagų pateikiamas eksportuojančios trečiosios šalies kompetentingos institucijos rašytinis patvirtinimas, kad:

i) eksportuojamą veikliąją medžiagą gaminančiai įmonei taikomi geros gamybos praktikos standartai prilygsta bent Sąjungos pagal 47 straipsnio trečią pastraipą nustatytiems standartams;

ii) atitinkamai gaminančiai įmonei taikoma reguliari griežta ir skaidri kontrolė ir veiksmingas geros gamybos praktikos reikalavimų įgyvendinimas, įskaitant pakartotinius tikrinimus ir tikrinimus, apie kuriuos iš anksto nepranešta, kad būtų užtikrinta bent Sąjungos reikalavimus atitinkanti visuomenės sveikatos apsauga; ir

iii) nustačius, kad šių reikalavimų nesilaikoma, eksportuojanti trečioji šalis nedelsdama informaciją apie tai perduoda Sąjungai.

Šis rašytinis patvirtinimas nedaro poveikio pareigoms, nustatytoms pagal 8 straipsnį ir 46 straipsnio f punktą.

3. Šio straipsnio 2 dalies b punkte nustatytas reikalavimas netaikomas, jei eksportuojanti šalis yra įtraukta į sąrašą, nurodytą 111b straipsnyje.

4. Išskirtiniu atveju ir kai yra būtina užtikrinti vaistų prieinamumą, kai valstybė narė patikrina veikliąją medžiagą eksportui gaminančią įmonę ir nustato, kad ši įmonė laikosi geros gamybos principų ir gairių, nustatytų pagal 47 straipsnio trečią pastraipą, bet kuri valstybė narė gali netaikyti šio straipsnio 2 dalies b punkte nustatyto reikalavimo laikotarpiu, kuris yra ne ilgesnis kaip geros gamybos praktikos pažymėjimo galiojimo laikas. Valstybės narės, kurios naudojasi tokia netaikymo galimybe, apie tai praneša Komisijai.“

7. 47 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipos pakeičiamos taip:

„Veikliųjų medžiagų geros gamybos praktikos principus ir gaires, nurodytas 46 straipsnio f punkto pirmoje pastraipoje ir 46b straipsnyje, Komisija nustato naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 121a straipsnį bei laikydamasi 121b ir 121c straipsniuose nustatytų sąlygų.

Veikliųjų medžiagų gerų platinimo praktikų principus, nurodytus 46 straipsnio f punkto pirmoje pastraipoje, Komisija patvirtina kaip gaires.

Komisija priima oficialaus rizikos vertinimo, reikalingo nustatant atitinkamą gerą gamybos praktiką pagalbinėms medžiagoms, nurodyto 46 straipsnio f punkto antroje pastraipoje, gaires.“

8. Įterpiamas šis straipsnis:

„47a straipsnis

1. 54 straipsnio o punkte nurodytos apsaugos priemonės negali būti visiškai ar iš dalies pašalintos arba uždengtos, išskyrus atvejus, kai įvykdomos toliau nurodytos sąlygos:

a) prieš visiškai arba iš dalies pašalindamas arba uždengdamas tas apsaugos priemones gamybos leidimo turėtojas patikrina atitinkamo vaisto autentiškumą, taip pat, ar nepažeista jo pakuotė;

b) gamybos leidimo turėtojas laikosi 54 straipsnio o punkto, pakeisdamas tas apsaugos priemones kitomis apsaugos priemonėmis, kurios yra lygiavertės toms apsaugos priemonėms, kuriomis galima patikrinti vaisto autentiškumą, jį identifikuoti, ir nustatyti, ar nebuvo pažeista pakuotė. Toks pakeitimas atliekamas neatidarynant pirminės pakuotės, nustatytos 1 straipsnio 23 dalyje;

Apsaugos priemonės laikomos lygiavertėmis, jei:

i) jos atitinka reikalavimus, nustatytus deleguotuosiuose aktuose, priimtuose pagal 54a straipsnio 2 dalį, ir

ii) jos yra vienodai veiksmingos, kad būtų galima patikrinti vaistų autentiškumą ir juos identifikuoti bei nustatyti, ar nebuvo pažeista vaistų pakuotė;

c) apsaugos priemonių pakeitimas atliekamas laikantis taikomos geros vaistų gamybos praktikos; ir

d) apsaugos priemonių pakeitimą prižiūri kompetentinga institucija.

2. Gamybos leidimų turėtojai, įskaitant vykdančius veiklą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje, laikomi gamintojais ir todėl jie atsako už žalą tais atvejais ir tokiomis sąlygomis, kaip tai yra nustatyta Direktyvoje 85/374/EEB.“

9. 51 straipsnio 1 dalyje nurodyta pastraipa įterpiama prieš antrą pastraipą:

„Jei vaistai skirti pateikti Sąjungos rinkai – kvalifikuotas specialistas, nurodytas 48 straipsnyje, užtikrina, kad prie pakuotės būtų pritvirtintos 54 straipsnio o punkte nurodytos apsaugos priemonės.“

10. Įterpiami šie straipsniai:

„52a straipsnis

1. Sąjungoje įsisteigę veikliųjų medžiagų importuotojai, gamintojai ir platintojai registruoja savo veiklą valstybės narės, kurioje jie įsisteigę, kompetentingoje institucijoje.

2. Registracijos paraiškoje pateikiama bent ši informacija:

i) vardas, pavardė arba pavadinimas ir nuolatinis adresas;

ii) veikliosios medžiagos, kurias ketinama importuoti, gaminti arba platinti;

iii) informacija, susijusi su patalpomis, kuriose bus vykdoma veikla, ir su technine įranga.

3. Asmenys, nurodyti 1 dalyje, pateikia registracijos paraišką kompetentingai institucijai bent 60 dienų prieš numatomą savo veiklos pradžią.

4. Kompetentinga institucija, remdamasi rizikos vertinimu, gali nuspręsti atlikti patikrinimą. Jei kompetentinga institucija per 60 dienų nuo registracijos paraiškos gavimo praneša pareiškėjui, kad bus atliekamas patikrinimas, veikla nepradedama tol, kol kompetentinga institucija nepraneša pareiškėjui, kad šis gali pradėti savo veiklą. Jei kompetentinga institucija per 60 dienų nuo registracijos paraiškos gavimo nepraneša pareiškėjui, kad bus atliekamas patikrinimas, pareiškėjas gali pradėti veiklą.

5. Asmenys, nurodyti 1 dalyje, kasmet kompetentingai institucijai praneša apie padarytus keitimus, susijusius su informacija, pateikta registracijos paraiškoje. Apie bet kuriuos keitimus, kurie gali turėti įtakos gaminamų, importuojamų arba platinamų veikliųjų medžiagų kokybei ar saugumui, būtina pranešti nedelsiant.

6. Asmenys, nurodyti 1 dalyje, kurie pradėjo savo veiklą anksčiau nei 2013 m. sausio 21 d., pateikia registracijos paraišką kompetentingai institucijai ne vėliau kaip 2013 m. kovo 21 d.

7. Valstybės narės įtraukia informaciją, apie registracijos paraišką, pateiktą pagal šio straipsnio 2 dalį, į Sąjungos duomenų bazę, nurodytą 111 straipsnio 6 dalyje.

8. Šis straipsnis nepažeidžia 111 straipsnio.

52b straipsnis

1. Nepaisant 2 straipsnio 1 dalies ir nepažeidžiant VII antraštinės dalies valstybės narės imasi priemonių, būtinų neleisti, kad įvežti į Sąjungą, bet neskirti pateikti Sąjungos rinkai, vaistai patektų į apyvartą, jei yra pakankamas pagrindas manyti, kad šie vaistai yra falsifikuoti.

2. Siekdama nustatyti kokios yra būtinos priemonės, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, Komisija naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 121a straipsnio bei laikydamosi 121b ir 121c straipsniuose nustatytų sąlygų gali patvirtinti priemones, papildančias šio straipsnio 1 dalį, susijusias su kriterijais, kuriais reikia remtis, ir tikrinimais, kuriuos reikia atlikti, kai vertinamas galimas vaistų, kurie įvežti į Sąjungą, bet neskirti pateikti rinkai, falsifikacijos pobūdis.“

11. 54 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„o) vaistų, išskyrus radioaktyviuosius preparatus, nurodytus 54a straipsnio 1 dalyje, apsaugos priemonės, kuriomis naudodamiesi didmeniniai platintojai ir asmenys, turintys leidimą arba įgalioti tiekti vaistus visuomenei gali:

— patikrinti vaistų autentiškumą, ir

— identifikuoti atskiras pakuotes;

taip pat įtaisyti, leidžiančius patikrinti, ar nebuvo pažeista išorinė pakuotė.“

12. Įterpiamas šis straipsnis:

„54a straipsnis

1. Receptiniai vaistai turi 54 straipsnio o punkte nurodytas apsaugos priemones, išskyrus atvejus, kai jie įrašyti į sąrašą laikantis tvarkos pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą.

Nereceptiniai vaistai neturi 54 straipsnio o punkte nurodytų apsaugos priemonių, išskyrus atvejus, kai išimties tvarka jie įrašyti į sąrašą laikantis tvarkos pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą, jei įvertinus nustatyta, kad yra šių vaistų falsifikacijos rizika.

2. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 121a straipsnį bei laikydamosi 121b ir 121c straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, papildančias 54 straipsnio o punktą, siekdama nustatyti išsamias apsaugos priemonių, nurodytų 54 straipsnio o punkte, naudojimo taisykles.

Tuose deleguotuosius aktuose nustatoma:

a) 54 straipsnio o dalyje nurodytų apsaugos priemonių unikalaus identifikatoriaus, kuris suteikia galimybę patikrinti vaistų autentiškumą ir identifikuoti atskiras pakuotes, charakteristikos ir techninės specifikacijos. Nustatant apsaugos priemones reikia tinkamai atsižvelgti į ekonominį veiksmingumą;

b) sąrašai, kuriuose išvardyti vaistai ar vaistų kategorijos, kuriems, kai jie yra receptiniai vaistai, apsaugos priemonės, nurodytos 54 straipsnio o punkte, netaikomos, ir kai jie yra nereceptiniai vaistai, šios priemonės taikomos. Tie sąrašai nustatomi atsižvelgiant į falsifikacijos riziką, susijusią ar kylančią dėl vaistų ar jų kategorijų. Tuo tikslu taikomi bent šie kriterijai:

i) vaisto kaina ir pardavimo apimtis;

ii) Sąjungoje ir trečiosiose šalyse anksčiau nustatytų vaistų falsifikacijos atvejų skaičius ir dažnis praityje ir šių atvejų skaičių ir dažnio raida;

iii) atitinkamų vaistų ypatumai;

iv) ligų, kurios jais gydomos, sunkumas;

v) kitas galimas pavojus visuomenės sveikatai;

c) 4 dalyje nurodyta pranešimo Komisijai tvarka, ir skubaus tokių pranešimų vertinimo ir atitinkamų sprendimų priėmimo sistema siekiant taikyti b punktą;

d) sąlygos, pagal kurias gamintojai, didmeniniai platintojai, vaistinininkai ir asmenys, turintys leidimą arba įgalioti tiekti vaistus visuomenei, taip pat kompetentingos institucijos tikrintų apsaugos priemones, nustatytas 54 straipsnio o punkte. Tos sąlygos leistų patikrinti kiekvienos tiekiamų vaistų, kuriems taikomos apsaugos priemonės, pakuotės autentiškumą, kaip nurodyta 54 straipsnio o punkte, ir nustatyti tokio tikrinimo apimtį. Patvirtinant tas sąlygas atsižvelgiama į tiekimo tinklų valstybėse narėse ypatybes, taip pat į būtinybę užtikrinti, kad tikrinimo priemonių poveikis atskiriems tiekimo tinklų dalyviams būtų proporcingas;

e) nuostatos dėl informacijos kaupyklų, kuriose būtų saugoma informacija apie apsaugos priemones, suteikiančias galimybę patikrinti vaistų autentiškumą ir juos indentifikuoti, kaip numatyta 54 straipsnio o punkte, sistemos sukūrimo, valdymo ir prieinamumo. Informacijos kaupyklų sistemos išlaidas padengs vaistų, kuriems taikomos apsaugos priemonės, gamybos leidimų turėtojai.

3. Patvirtindama 2 dalyje nurodytas priemones, Komisija tinkamai atsižvelgia bent į:

a) asmens duomenų apsaugą, kaip numatyta pagal Sąjungos teisę;

b) teisėtus komercinės slaptos informacijos apsaugos interesus;

c) duomenų, gautų naudojant apsaugos priemones, nuosavybę ir slaptumą; ir

d) priemonių ekonominį veiksmingumą.

4. Nacionalinės kompetentingos institucijos praneša Komisijai apie nereceptinius vaistus, kurie, jų nuomone, gali būti falsifikuoti, ir gali pranešti Komisijai apie vaistus, kuriems, jų nuomone, neįkyla falsifikacijos rizika vadovaujantis kriterijais, nustatytais pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą.

5. Valstybė narė gali išplėsti unikalaus identifikatoriaus, nurodyto 54 straipsnio o punkte, taikymo sritį bet kuriems receptiniams vaistams arba kompensuojamiems vaistams, kompensacijos arba farmakologinio budrumo tikslais.

Valstybės narės gali naudotis informacija, saugoma kaupyklų sistemoje, nurodytoje šio straipsnio 2 dalies e punkte, kompensacijos, farmakologinio budrumo arba farmakologinės epidemiologijos tikslais.

Valstybės narės gali išplėsti 54 straipsnio o punkte nurodytą įtaisų, leidžiančių nustatyti, ar pakuotė nebuvo

pažeista, taikymo sritį, įtraukiant bet kuriuos vaistus, pacientų saugumo tikslais.“

13. 57 straipsnyje pirmos pastraipos ketvirtoji įtrauka pakeičiama taip:

„— autentiškumą ir identifikavimą pagal 54a straipsnio 5 dalį.“

14. VII antraštinės dalies pavadinimas pakeičiamas taip:

„Didmeninis vaistų platinimas ir tarpininkavimas vaistų prekyboje“.

15. 76 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Bet kuris platintojas, kuris nėra leidimo prekiauti turėtojas, importuojantis vaistą iš kitos valstybės narės, turi pranešti leidimo prekiauti turėtojui ir valstybės narės, į kurią vaistas bus importuojamas, kompetentingai institucijai apie savo ketinimą jį importuoti. Vaistų, kuriems leidimas nebuvo išduotas pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004, atveju kompetentingai institucijai pranešama, nedarant poveikio papildomoms procedūroms, numatytioms tos valstybės narės teisės aktuose, ir mokesčiams, mokėtiniams kompetentingoms institucijoms už pranešimo tyrimą.

4. Vaistų, kuriems buvo išduotas leidimas pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004, atveju platintojas pateikia pranešimą leidimo prekiauti turėtojui ir Agentūrai, kaip reikalaujama pagal šio straipsnio 3 dalį. Mokestis, mokėtinas Agentūrai už tikrinimą, ar įvykdomos atitikties sąlygos, nustatytos Sąjungos teisės aktuose dėl vaistų ir dėl leidimo prekiauti.“

16. 77 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad vaistų didmeniniam platinimui būtų taikomas reikalavimas turėti leidimą vykdyti vaistų didmenininko veiklą, kuriame nurodoma jų teritorijoje esančios patalpos, kurių atžvilgiu jis galioja.“;

b) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. Valstybės narės įtraukia informaciją apie leidimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, į Sąjungos duomenų bazę, nurodytą 111 straipsnio 6 dalyje. Komisijos arba bet kurios valstybės narės prašymu valstybės narės pateikia visą tinkamą informaciją apie atskirus leidimus, kuriuos jos yra išdavusios pagal šio straipsnio 1 dalį.

5. Atsakomybė už asmenų, turinčių leidimą vykdyti vaistų didmenininko veiklą, patikrinimus ir jų patalpų patikrinimus tenka tai valstybei narei, kuri išdavė leidimą jos teritorijoje esančioms patalpoms.“

17. 80 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiamas šis punktas:

„ca) jie turi patikrinti, ar jų gauti vaistai yra nefalsifikuoti, t. y. patikrinti išorinės pakuotės apsaugos priemonę laikantis reikalavimų, nustatytų 54 straipsnio 2 dalyje nurodytuose deleguotuosiuose aktuose;“;

b) e punktas pakeičiamas taip:

„e) jie turi saugoti duomenis pirkimo/pardavimo sąskaitų faktūrų forma ar elektroniniu arba bet kuriuo kitu pavidalu taip, kad apie bet kurį gautų, išsiųstų ar naudojantis tarpininkavimu įsigytų ar parduotų vaistų sandorį būtų galima gauti bent šią informaciją:

— datą,

— vaisto pavadinimą,

— gautų, tiekų vaistų ar vaistų, įsigytų ar parduotų naudojantis tarpininkavimu, kiekį,

— tiekėjo arba prirėkus krovinio gavėjo pavadinimą ir adresą,

— vaistų serijos numerį bent vaistų, kurie turi apsaugos priemonės, nurodytas 54 straipsnio o punkte;“;

c) papildoma šiais punktais:

„h) savo veiklos atžvilgiu jie turi turėti kokybės sistemą, nustatančią atsakomybę, procesus ir rizikos valdymo priemones;

i) jie turi nedelsiant informuoti kompetentingą instituciją ir, prirėkus, leidimo prekiauti vaistais turėtoją apie gautus arba siūlomus vaistus, kurie, kaip jie nustato arba įtaria, yra falsifikuoti.“;

d) papildoma šiomis pastraipomis:

„Taikant b punktą, kai vaistai gaunami iš kito didmeninio platintojo, didmeninio platinimo leidimo turėtojai turi patikrinti, ar vaistus tiekiantis didmeninis platintojas vykdo gerų platinimo praktikų principus ir gaires. Tai apima patikrinimą, ar didmeninis platintojas turi didmeninio platinimo leidimą.

Kai vaistas yra gautas iš gamintojo ar importuotojo, didmeninio platinimo leidimo turėtojai turi patikrinti, ar vaistų gamintojas arba importuotojas turi gamybos leidimą.

Kai vaistas yra gautas naudojantis tarpininkavimo paslaugomis, didmeninio platinimo leidimų turėtojai privalo patikrinti, ar atitinkamas tarpininkas atitinka pagal šią direktyvą nustatytus reikalavimus.“

18. 82 straipsnio pirma pastraipa papildoma šia įtrauka:

„— vaistų serijos numeris bent produktų, kuriems taikomos apsaugos priemonės, nurodytos 54 straipsnio o punkte;“.

19. Įterpiami šie straipsniai:

„85a straipsnis

Vykdamas vaistų didmeninį platinimą į trečiąsias šalis, 76 straipsnis ir 80 straipsnio c punktas netaikomi. Jeigu vaistai gaunami tiesiogiai iš trečiosios šalies, tačiau neimportuojami, 80 straipsnio b ir ca punktai taip pat netaikomi. 82 straipsnyje nustatyti reikalavimai taikomi tiekiant vaistus asmenims trečiojoje šalyje, turintiems leidimą arba įgaliojimąms tiekti vaistus visuomenei.

85b straipsnis

1. Tarpininkavimu vaistų prekyboje užsiimančias asmenys užtikrina, kad vaistams, dėl kurių tarpininkaujama, būtų išduotas leidimas prekiauti pagal Reglamentą (EB) Nr. 762/2004 arba tokį leidimą pagal šią direktyvą būtų išdavusios valstybės narės kompetentingos institucijos.

Tarpininkavimu vaistų prekyboje užsiimančias asmenys turi turėti nuolatinį adresą ir kontaktinius duomenis Sąjungoje, kad būtų užtikrinta, jog kompetentingos institucijos gali tiksliai juos atpažinti, nustatyti jų vietą, palaikyti su jais ryšį ir prižiūrėti jų veiklą.

Tarpininkavimui vaistų prekyboje *mutatis mutandis* taikomi 80 straipsnio d-i punktuose nustatyti reikalavimai.

2. Asmenys gali užsiimti tarpininkavimu vaistų prekyboje tik, jei jie yra įregistruoti valstybės narės, kurioje yra jų 1 dalyje nurodytas nuolatinis adresas, kompetentingoje institucijoje. Tie asmenys turi nurodyti bent savo vardą, pavardę ir pavadinimą bei nuolatinį adresą. Nepagrįstai nedelsdami jie praneša kompetentingai institucijai apie visus šios informacijos keitimus.

Tarpininkavimo vykdamas prekybos vaistais veiklą vykdančias asmenys anksčiau nei 2013 m. sausio 21 d., registruoja šią veiklą kompetentingoje institucijoje ne vėliau kaip 2013 m. kovo 21 d.

Kompetentinga institucija įrašo pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją į registrą, kuris yra viešai prieinamas.

3. Į gaires, nurodytas 84 straipsnyje, turi būti įtrauktos specialios nuostatos dėl tarpininkavimo.

4. Šis straipsnis nepažeidžia 111 straipsnio. Atsakomybė už patikrinimą, nurodytą 111 straipsnyje, atlikimą tenka valstybei narei, kurioje įregistruotas tarpininkavimo vykdamas prekybą vaistais veiklą vykdančias asmuo.

Jei tarpininkavimu vaistų prekyboje užsiimantis asmuo nevykdo reikalavimų, nustatytų šitame straipsnyje, kompetentinga institucija gali nuspręsti išbraukti šį asmenį iš registro, nurodyto 2 dalyje. Kompetentinga institucija apie tai praneša atitinkamam asmeniui.“

20. Prieš VIII antraštinę dalį įterpiama ši antraštinė dalis:

„VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOTOLINIS PARDAVIMAS VISUOMENEI

85c straipsnis

1. Nedarant poveikio nacionalinės teisės aktams, pagal kuriuos draudžiama siūlyti parduoti visuomenei receptinius vaistus nuotoliniu būdu, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis, valstybės narės užtikrina, kad vaistai visuomenei būtų siūlomi parduoti nuotoliniu būdu, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis kaip apibrėžiama 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką (*), laikantis šių sąlygų:

- a) fizinis arba juridinis asmuo, siūlantis parduoti vaistus, turi leidimą arba yra įgaliotas tiekti vaistus visuomenei, taip pat ir nuotoliniu būdu, pagal valstybės narės, kurioje šis asmuo įsisteigęs, nacionalinės teisės aktus;
- b) a punkte nurodytas asmuo pranešė valstybei narei, kurioje tas asmuo yra įsisteigęs, bent šią informaciją:
 - i) vardą, pavardę arba pavadinimą, nuolatinę veiklos vietą, iš kurios tiekiami tie vaistai, adresą;
 - ii) veiklos, kuria bus siūloma parduoti vaistus visuomenei nuotoliniu būdu, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis, pradžios datą;
 - iii) tam tikslui naudojamos svetainės adresą ir atitinkamą informaciją, kuri reikalinga, kad būtų galima nustatyti tą svetainę;
 - iv) prireikus, nuotoliniu būdu, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis, visuomenei parduodamų vaistų klasifikaciją pagal VI antraštinę dalį.

Prireikus tokia informacija atnaujinama;

- c) vaistai turi atitikti paskirties valstybės narės nacionalinės teisės aktus pagal 6 straipsnio 1 dalį;
- d) nedarant poveikio informavimo reikalavimams, nustatytiems 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva)(**), svetainėje, kurioje siūloma parduoti vaistus, pateikiama bent ši informacija:

i) kompetentingos institucijos arba kompetentingos institucijos, kuriai pranešta informacija pagal b punktą, kontaktiniai duomenys;

ii) internetinė nuoroda su įsisteigimo valstybės narės svetaine, nurodyta 4 dalyje;

iii) bendras logotipas, nurodytas 3 dalyje, kuris aiškiai nurodomas kiekviename svetainės, kuri susijusi su siūlymu parduoti vaistus visuomenei nuotoliniu būdu, puslapyje. Bendrame logotipe pateikiama internetinė nuoroda, susieta su asmens įrašu sąrašė, nurodytame 4 dalies c punkte.

2. Valstybės narės gali dėl su visuomenės sveikatos apsauga susijusių priežasčių nustatyti savo teritorijoje sąlygas mažmeniniam vaistų tiekimui visuomenei nuotoliniu būdu, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis.

3. Būtina nustatyti bendrą logotipą, kuris būtų atpažįstamas visoje Sąjungoje, kartu sudarant galimybę nustatyti valstybę narę, kurioje įsisteigęs asmuo, siūlantis parduoti vaistus visuomenei nuotoliniu būdu. Tas logotipas aiškiai pateikiamas svetainėse, kuriose siūloma parduoti vaistus visuomenei nuotoliniu būdu pagal 1 dalies d punktą.

Siekdama suderinti šio bendro logotipo naudojimą, Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl:

- a) techninių, elektroninių ir šifravimo reikalavimų, kad būtų galima patikrinti bendro logotipo autentiškumą;
- b) bendro logotipo dizaino.

Prireikus, tie įgyvendinimo aktai iš dalies keičiami atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 121 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

4. Kiekviena valstybė sukuria svetainę, kurioje pateikiama bent ši informacija:

- a) informacija apie nacionalinės teisės aktus, taikomus siūlymui parduoti vaistus visuomenei nuotoliniu būdu, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis, įskaitant informaciją apie tai, kad valstybėse narėse taikoma vaistų klasifikacija ir jų tiekimo sąlygos gali skirtis;
- b) informacija apie bendro logotipo tikslą;
- c) asmenų, siūlančių parduoti vaistus visuomenei nuotoliniu būdu, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis, sąrašas, laikantis 1 dalies, ir jų svetainių adresai;
- d) svarbiausia informacija dėl pavojaus, susijusio su vaistais, neteisėtai tiekiamais visuomenei pasinaudojant informacinės visuomenės paslaugomis.

Šioje svetainėje yra pateikiama internetinė nuoroda į 5 dalyje nurodytą svetainę.

5. Agentūra sukuria svetainę, kurioje pateikiama informacija, nurodyta 4 dalies b ir d punktuose, informacija apie Sąjungos teisės aktus, taikomus falsifikuotiems vaistams, taip pat internetinė nuoroda į valstybių narių svetaines, nurodytas 4 dalyje. Agentūros svetainėje būtina aiškiai paminėti, kad valstybių narių svetainėse pateikiama informacija apie asmenis, kuriems leista arba kurie įgalioti nuotoliniu būdu visuomenei tiekti vaistus, naudojantis informacinės visuomenės paslaugomis, atitinkamoje valstybėje narėje.

6. Nedarant poveikio Direktyvai 2000/31/EB ir reikalavimams, nustatytiems pagal šią antraštinę dalį, valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad kitiems asmenims, kurie nenurodyti 1 dalyje, siūlanties visuomenei parduoti vaistus nuotoliniu būdu pasinaudodami visuomenės informavimo paslaugomis ir vykdančiams savo veiklą jų teritorijose, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos.

85d straipsnis

Nedarant poveikio valstybių narių kompetencijai, Komisija, bendradarbiaudama su Agentūra ir valstybės narės valdžios institucijomis, rengia arba skatina plačiosios visuomenės informavimo apie falsifikuotų vaistų keliamus pavojus kampanijas. Tos kampanijos didina vartotojų informuotumą apie pavojus, susijusius su vaistais, neteisėtai teikiamais visuomenei nuotoliniu būdu pasinaudojant informacine visuomenės paslaugomis, ir apie bendro logotipo funkciją, valstybių narių svetaines ir Agentūros svetainę.

(*) OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

(**) OL L 178, 2000 7 17, p. 1.“

21. 111 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija, bendradarbiaudama su Agentūra, taikydama tikrinimus, prireikus atlikdama tikrinimus neįspėjusi, ir, jei tikslinga, prašydama oficialios vaistų kontrolės laboratorijos arba tuo tikslu valstybės narės paskirtos laboratorijos atlikti mėginių tyrimus, užtikrina, kad būtų laikomasi vaistams taikomų teisinių reikalavimų. Šis bendradarbiavimas – tai keitimasis informacija su Agentūra apie planuojamus ir atliktus tikrinimus. Valstybės narės ir Agentūra bendradarbiauja koordinuodamos tikrinimus trečiosiose šalyse. Tikrinimai apima dalykus, minimus 1a–1f dalyse, tačiau vien jais neapsiriboja.

1a. Vaistų gamintojai, įsisteigę Sąjungoje arba trečiojoje šalyje, taip pat didmeniniai vaistų platintojai yra pakartotinių tikrinimų objektai.

1b. Atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija turi turėti priežiūros sistemą, įskaitant atitinkamo

dažnumo, paremto rizika, tikrinimus veikliųjų medžiagų gamintojų, importuotojų arba platintojų, įsisteigusių jų teritorijoje, patalpose, ir veiksmingą tolesnių priemonių taikymą atsižvelgiant į minėtų tikrinimų rezultatus.

Kai kompetentinga institucija mano, kad yra priežasčių įtarti, jog nevykdomi teisiniai reikalavimai, nustatyti pagal šią direktyvą, įskaitant geros gamybos praktikos ir gerų platinimo praktikų principus ir gaires, nurodytus 46 straipsnio f punkte ir 47 straipsnyje, ji gali atlikti patikrinimus patalpose, priklausančiose:

- a) veikliųjų medžiagų gamintojams arba platintojams, įsisteigusiems trečiojoje šalyje;
- b) pagalbinių medžiagų gamintojams arba importuotojams.

1c. 1a ir 1b dalyse nurodyti tikrinimai taip pat gali būti atliekami Sąjungoje ir trečiojoje šalyje valstybės narės, Komisijos arba Agentūros prašymu.

1d. Patikrinimai taip pat gali būti atliekami ir prekybos vaistais leidimų turėtojų, ir šios prekybos tarpininkų patalpose.

1e. Siekiant patikrinti, ar duomenys, įteikti, siekiant gauti atitikties pažymėjimą, atitinka Europos farmakopėjos aprašus, Nomenklatūrą ir kokybės normų standartizavimo įstaiga, kaip apibrėžta Europos farmakopėjos plėtos konvencijoje (Europos vaistų kokybės ir sveikatos priežiūros direktoratas) gali pareikalauti, kad Komisija ar Agentūra paprašytų atlikti tokį patikrinimą, kai atitinkamai pradinei vaistinei medžiagai yra taikomas Europos farmakopėjos aprašas.

1f. Suinteresuotosios valstybės narės kompetentinga institucija gali atlikti pradinių vaistinių medžiagų gamintojų patikrinimus paties gamintojo konkrečiu prašymu.

1g. Patikrinimus atlieka pareigūnai, atstovaujantys kompetentingai institucijai, kurie privalo turėti įgaliojimus:

- a) patikrinti vaistų, veikliųjų medžiagų ar pagalbinių medžiagų gamintojų gamybos arba prekybines patalpas ir bet kurias leidimo gaminti turėtojo laboratorijas, skirtas atlikti patikrinimus pagal 20 straipsnį;
- b) paimti mėginius nepriklausomiems tyrimams Oficialioje vaistų kontrolės laboratorijoje arba valstybės narės tam tikslui paskirtoje laboratorijoje atlikti;
- c) išnagrinėti visus su patikrinimu susijusius dokumentus, laikantis valstybės narės 1975 m. gegužės 21 d. galiojančių nuostatų dėl šių įgaliojimų apribojimo, atsižvelgiant į gamybos metodo aprašymą;

d) patikrinti leidimų prekiauti turėtojų patalpas, įrašus, dokumentus ir farmakologinio budrumo pagrindinę bylą arba bet kokias leidimo prekiauti turėtojo pasamdytas bendroves vykdyti veiklą, aprašytą IX antraštinėje dalyje.

1h. Tikrinimai atliekami laikantis 111a straipsnyje nurodytų gairių.“;

b) 3–6 dalys pakeičiamos taip:

„3. Po kiekvieno 1 dalyje nurodyto tikrinimo kompetentinga institucija praneša, ar patikrintas subjektas laikosi 47 ir 84 straipsniuose nurodytos geros gamybos praktikos bei gerų platinimo praktikų principų ir gairių arba ar leidimo prekiauti turėtojas laikosi IX antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų.

Tikrinimą atlikusi kompetentinga institucija tų ataskaitų turinį pateikia patikrintam subjektui.

Prieš patvirtindama ataskaitą kompetentinga institucija suteikia patikrintam subjektui galimybę pateikti pastabas.

4. Nedarydama poveikio susitarimams, kuriuos Sąjunga gali būti sudariusi su trečiosiomis šalimis, valstybė narė, Komisija ar Agentūra gali reikalauti, kad gamintojas, įsisteigęs trečiojoje šalyje, būtų patikrintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje.

5. Kai šis reikalavimas taikytinas, patikrintam subjektui per 90 dienų nuo 1 dalyje nurodyto patikrinimo, išduodamas geros gamybos praktikos arba gerų platinimo praktikų pažymėjimas, jei patikrinus nustatoma, kad jis laikosi Sąjungos teisės aktuose numatytų geros gamybos praktikos arba gerų platinimo praktikų principų ir gairių.

Jei patikrinimai atliekami kaip sertifikavimo tvarkos pagal Europos farmakopėjos aprašus dalis, išduodamas pažymėjimas.

6. Valstybės narės įtraukia jų išduodamus geros gamybos praktikos ir gerų platinimo praktikų pažymėjimus į Sąjungos duomenų bazę, kurią Agentūra tvarko Sąjungos vardu. Pagal 52a straipsnio 7 dalį valstybės narės taip pat įtraukia į tą duomenų bazę informaciją, susijusią su veikliųjų medžiagų importuotojų, gamintojų ir platintojų registracija. Šia duomenų baze galima viešai naudotis.“;

c) 7 dalis iš dalies keičiama taip:

i) žodžiai „1 dalies“ pakeičiami žodžiais „1g dalies“;

ii) žodžiai „naudojamų kaip pradinės medžiagos“ išbraukiami;

d) 8 dalies pirmoje pastraipoje žodžiai „1 dalies d punkte“ pakeičiami žodžiais „1g dalies d punkte.“

22. Įterpiami šie straipsniai:

„111a straipsnis

Komisija priima išsamias gaires, kuriose nustatomi principai, taikomi 111 straipsnyje nurodytiems tikrinimams.

Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Agentūra, nustato leidimų, nurodytų 40 straipsnio 1 dalyje ir 77 straipsnio 1 dalyje, ataskaitų, nurodytų 111 straipsnio 3 dalyje, geros gamybos praktikos ir gerų platinimo praktikų pažymėjimų, nurodytų 111 straipsnio 5 dalyje, formą ir turinį.

111b straipsnis

1. Trečiosios šalies prašymu Komisija vertina, ar tos šalies į Sąjungą eksportuojamoms veikliosioms medžiagoms taikoma reglamentavimo sistema ir atitinkamomis kontrolės bei įgyvendinimo priemonėmis užtikrinamas visuomenės sveikatos lygis, prilygstantis Sąjungos sveikatos lygiui. Jeigu atlikus įvertinimą patvirtinamas toks lygiavertiskumas, Komisija priima sprendimą dėl šios trečiosios šalies įtraukimo į sąrašą. Tas vertinimas – tai atitinkamų dokumentų tikrinimas ir, jei nėra šių veiklos sritį reglamentuojančių susitarimų, nurodytų šios direktyvos 51 straipsnio 2 dalyje; tas vertinimas apima trečiosios šalies reglamentavimo sistemos patikrinimą vietoje ir, prireikus, vienos ar kelių veikliosios medžiagos gamybos vietų trečiojoje šalyje prižiūrimą patikrinimą. Atliekant šį vertinimą ypač atsižvelgiama į:

a) šalies geros gamybos praktikos taisykles;

b) atitikimą geros gamybos praktikai tikrinimo reguliaramą;

c) geros gamybos praktikos taikymo veiksmingumą;

d) trečiosios šalies informacijos apie reikalavimų neatitinkančius veikliųjų medžiagų gamintojus teikimo reguliaramą ir greitumą.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, būtinus taikyti šio straipsnio 1 dalies a–d punktuose nustatytus reikalavimus. Tie įgyvendinimo aktai priimami pagal 121 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą.

3. Komisija reguliariai tikrina, ar vykdomos 1 dalyje nustatytos sąlygos. Pirmą kartą tikrinama ne vėliau kaip per trejus metus nuo šalies įtraukimo į sąrašą, nurodytą 1 dalyje.

4. Komisija, bendradarbiaudama su Agentūra ir valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atlieka 1 ir 2 dalyje nurodytus vertinimą ir tikrinimą.“

23. 116 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Šio straipsnio antra pastraipa taip pat taikoma ir tada, kai vaisto gamyba vykdoma nesilaikant išsamios informacijos, pateiktos pagal 8 straipsnio 3 dalies d punktą, arba, kai kontrolė atliekama nesilaikant kontrolės metodų, aprašytų pagal 8 straipsnio 3 dalies h punktą.“

24. Įterpiamas šis straipsnis:

„117a straipsnis

1. Valstybės narės turi veikiančią sistemą, kuria siekiama neleisti, kad vaistai, kuriuos įtariama esant pavojingais sveikatai, pasiektų pacientą.

2. 1 dalyje nurodyta sistema apima pranešimų apie įtariamai falsifikuotus vaistus ir pranešimų apie įtariamus vaistų kokybės defektus priėmimą ir tvarkymą. Ta sistema taip pat apima prekybos leidimų turėtojų vaistų atšaukimus arba kompetentingų nacionalinių institucijų nurodymu atliekamų vaistų atšaukimus iš visų atitinkamų tiekimo tinklo dalyvių normaliu darbo laiku ir ne darbo valandomis. Sistema taip pat leidžia, prireikus padedant sveikatos specialistams, atsiimti atgal vaistus iš pacientų, kurie gavo tokius vaistus.

3. Jei įtariama, kad atitinkamas vaistas kelia didelį pavojų visuomenės sveikatai, valstybės narės, kurioje tas vaistas pirmą kartą identifikuotas, kompetentinga institucija nedelsdama nusiunčia visoms valstybėms narėms ir visiems tos valstybės narės tiekimo tinklo dalyviams skubaus išpėjimo pranešimą. Jei laikoma, kad tokie vaistai jau pasiekė pacientus, skubūs vieši pranešimai paskelbiami per 24 valandas, kad tuos vaistus būtų galima atsiimti iš pacientų. Tuose pranešimuose pateikiama pakankamai informacijos apie įtariamą kokybės defektą arba falsifikaciją, ir susijusią riziką.

4. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. liepos 22 d. praneša Komisijai apie atitinkamų nacionalinių sistemų, nurodytų šiame straipsnyje, detales.“

25. Įterpiami šie straipsniai:

„118a straipsnis

1. Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Tos sankcijos nepriklauso nuo sankcijų, taikomų pažeidus tokio paties pobūdžio ir svarbos nacionalinės teisės aktus.

2. 1 dalyje nurodytos taisyklės taikomos, *inter alia*, kai:

a) vykdoma falsifikuotų vaistų gamyba, platinimas, tarpininkavimas, importas ir eksportas, taip pat kai falsifikuoti vaistai parduodami visuomenei nuotoliniu būdu pasinaudojant informacinėmis visuomenės paslaugomis;

b) nesilaikoma veikliųjų medžiagų gamybos, platinimo, importo ir eksporto nuostatų, nustatytų pagal šią direktyvą;

c) nesilaikoma pagalbinių medžiagų naudojimo nuostatų, nustatytų pagal šią direktyvą.

Prireikus, taikant sankcijas atsižvelgiama į riziką, kurią visuomenės sveikatai kelia falsifikuoti vaistai.

3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. sausio 21 d. praneša Komisijai apie nacionalines nuostatas, priimtas pagal šį straipsnį, ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius šių nuostatų pakeitimus.

Komisija ne vėliau kaip 2018 m. sausio 21 d. pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje pateikiama valstybių narių perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių, susijusių su šiuo straipsniu, apžvalga ir tų priemonių veiksmingumo apžvalga.

118b straipsnis

Valstybės narės organizuoja susitikimus, kuriuose dalyvauja pacientų ir vartotojų organizacijos, ir, prireikus, valstybės narės teisėsaugos pareigūnai, tam, kad galėtų pranešti visuomenei informaciją apie veiksmus, kurių ėmėsi prevencijos ir kovos su pažeidimais srityje, kovodamos su vaistų falsifikacija.

118c straipsnis

Taikydamos šią direktyvą valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti už vaistus atsakingų kompetentingų institucijų ir muitinės institucijų bendradarbiavimą.“

26. 121a straipsnio 1 dalyje žodžiai „22b straipsnyje“ pakeičiami žodžiais „22b, 47, 52b ir 54a straipsniuose“.

27. 121b straipsnio 1 dalyje žodžiai „22b straipsnyje“ pakeičiami žodžiais „22b, 47, 52b ir 54a straipsniuose“.

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2013 m. sausio 21 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės tas priemones taiko nuo 2013 m. sausio 21 d.

Tačiau valstybės narės taiko:

- a) nuostatas, būtinas įgyvendinti šios direktyvos 1 straipsnio 6 punktą, kiek jis susijęs su Direktyvos 2001/83/EB 46b straipsnio 2 dalies b punktu ir 46b straipsnio 3 ir 4 dalimis, įterptais šia direktyva, nuo 2013 m. liepos 21 d.;
 - b) nuostatas, būtinas įgyvendinti šios direktyvos 1 straipsnio 8, 9, 11 ir 12 punktus praėjus trejiems metams po deleguotųjų aktų, nurodytų šios direktyvos 1 straipsnio 12 punkte, paskelbimo dienos.
- Nepaisant to, valstybės narės, kurios 2011 m. liepos 21 d. turi veikiančias sistemas dėl šios direktyvos 1 straipsnio 11 punkte nurodytų tikslų, taiko nuostatas, būtinas įgyvendinti šios direktyvos 1 straipsnio 8, 9, 11 ir 12 punktus ne vėliau kaip praėjus šešeriems metams nuo deleguotųjų aktų, nurodytų šios direktyvos 1 straipsnio 12 punkte, taikymo dienos;
- c) nuostatas, būtinas įgyvendinti šios direktyvos 1 straipsnio 20 punktą tiek, kiek tai susiję su Direktyvos 2001/83/EB 85c straipsniu, įterptu šia direktyva, ne vėliau kaip praėjus vieneriems metams po įgyvendinimo aktų, nurodytų 85c straipsnio 3 dalyje, įterptoje šia direktyva, paskelbimo datos.

3. Valstybės narės, patvirtindamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4. Valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ne vėliau kaip praėjus penkeriems metams po Direktyvos 2001/83/EB 54a straipsnio 2 dalyje, įterptoje šia direktyva, nurodytų deleguotųjų aktų taikymo dienos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje nurodoma:

- a) vaistų falsifikacijos tendencijų aprašymas, pagal galimybes įskaitant išreiškimą skaičiais, pateikiant vaistų, kuriems padarytas poveikis, kategorijas, platinimo kanalus, įskaitant nuotolinę prekybą internetu, pasinaudojant informacinėmis visuomenės paslaugomis, susijusias valstybes nares, falsifikacijos pobūdį ir šių produktų kilmės regionus; ir

- b) priemonių, numatytų šioje direktyvoje ir susijusių su falsifikuotų vaistų patekimo į teisėtą tiekimo tinklą prevencija, indėlio įvertinimas. Atliekant šį vertinimą ypač vertinami Direktyvos 2001/83/EB 54 straipsnio o punktas ir 54a straipsnis, įterpti šia direktyva.

4 straipsnis

Siekdama priimti deleguotuosius aktus, nurodytus Direktyvos 2001/83/EB 54a straipsnio 2 dalyje, įterptoje šia direktyva, Komisija atlieka tyrimą, vertindama bent šiuos aspektus:

- a) apsaugos priemonių, nurodytų Direktyvos 2001/83/EB 54 straipsnio o punkte, įterptame šia direktyva, unikalaus identifikatoriaus technines galimybes;
- b) vaistų, kuriems pritaikytos apsaugos priemonės, autentiškumo tikrinimo masto ir tikrinamų sąlygų galimybes. Atliekant šį vertinimą atsižvelgiama į tiekimo tinklų valstybėse narėse ypatybes;
- c) kaupyklų sistemos, nurodytos Direktyvos 2001/83/EB 54a straipsnio 2 dalies e punkte, įterptame šia direktyva, steigimo ir valdymo technines galimybes.

Tyrime kiekvienos galimybės atžvilgiu vertinama nauda, išlaidos ir ekonominis veiksmingumas.

5 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2011 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BUZEK

Tarybos vardu

Pirmininkė

GYŐRI E.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2011/65/ES

2011 m. birželio 8 d.

dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/95/EB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽⁴⁾ turi būti iš esmės pakeista. Siekiant aiškumo, minėta direktyva turėtų būti išdėstyta nauja redakcija.
- (2) Skirtumai tarp valstybių narių priimtų įstatymų ar administracinių priemonių dėl pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje (EEĮ) apribojimo gali sudaryti kliūtis prekybai ir iškreipti konkurenciją Sąjungoje, ir taip tiesiogiai paveikti vidaus rinkos kūrimą ir veikimą. Todėl būtina nustatyti šios srities taisykles ir prisidėti prie žmonių sveikatos apsaugos ir aplinkai nekenksmingo EEĮ atliekų naudojimo ir šalinimo.
- (3) Direktyvoje 2002/95/EB numatyta, kad Komisija persvarsto tos direktyvos nuostatas, visų pirma, kad galėtų į jos taikymo sritį įtraukti tam tikrų kategorijų įrangą ir išnagrinėtų, ar reikia ribojamų medžiagų sąrašą suderinti su mokslo pažanga, atsižvelgiant į atsargumo principą, kaip patvirtinta 2000 m. gruodžio 4 d. Tarybos rezoliucijoje.

- (4) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB dėl atliekų ⁽⁵⁾ atliekų prevencija numatoma kaip svarbiausias prioritetas atliekų tvarkymą reglamentuojančiuose teisės aktuose. Prevencija apibrėžta, *inter alia*, kaip priemonės, kuriomis mažinamas kenksmingų medžiagų kiekis medžiagose ir gaminiuose.

- (5) 1988 m. sausio 25 d. Tarybos rezoliucijoje dėl Bendrijos kovos su aplinkos tarša kadmio veiksmų programos ⁽⁶⁾ Komisija raginama nedelsiant pradėti rengti specialiąsias šios programos priemones. Žmonių sveikata taip pat turi būti saugoma, todėl turėtų būti įgyvendinama bendra strategija, kuri visų pirma ribotų kadmio naudojimą ir skatintų ieškoti pakaitalų. Rezoliucijoje pabrėžiama, kad naudoti kadmį turėtų būti leidžiama tik tuomet, kai nėra tinkamų alternatyvų.

- (6) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 850/2004 dėl patvariųjų organinių teršalų ⁽⁷⁾ primenama, kad valstybės narės negali tinkamai pasiekti tikslo apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą nuo patvariųjų organinių teršalų, nes minėtieji teršalai daro poveikį kitose valstybėse narėse, todėl jo geriau siekti Sąjungos lygmeniu. Remiantis tuo reglamentu, patvariųjų organinių teršalų, kaip antai dioksinų ir furanų, kurie yra savaime susidarantys pramoninių procesų šalutiniai produktai, išmetimas turėtų būti kuo greičiau nustatomas ir mažinamas siekiant, jei įmanoma, jį visiškai panaikinti.

- (7) Turima informacija rodo, kad atliekų tvarkymo sunkumams, susijusiems su atitinkamais sunkiaisiais metalais ir antipirenais, sumažinti būtinos EEĮ atliekų surinkimo, apdorojimo, perdirbimo ir pašalinimo priemonės, kaip nustatyta 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (EEĮA) ⁽⁸⁾. Nepaisant tų priemonių, nemažai EEĮ atliekų tebebus randama pašalintų įprastu būdu Sąjungoje ar už jos ribų. NET jei EEĮ atliekos būtų surenkamos atskirai ir perduodamos perdirbti, jose esantis gyvsidabris, kadmio, švinas, chromas VI, polibrominti bifeniilai (PBB) ir polibrominti difenileiteriai (PBDE) greičiausiai keltų pavojų sveikatai ar aplinkai, ypač jei būtų apdoroti ne geriausiomis sąlygomis.

⁽¹⁾ OL C 306, 2009 12 16, p. 36.⁽²⁾ OL C 141, 2010 5 29, p. 55.⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepasiekta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. gegužės 27 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 19.⁽⁵⁾ OL L 312, 2008 11 22, p. 3.⁽⁶⁾ OL C 30, 1988 2 4, p. 1.⁽⁷⁾ OL L 158, 2004 4 30, p. 7.⁽⁸⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24.

- (8) Atsižvelgiant į technines ir ekonomines galimybes, taip pat ir mažųjų bei vidutinių įmonių (MVĮ), veiksmingiausias būdas užtikrinti žymų su tomis medžiagomis susijusio pavojaus sveikatai ir aplinkai sumažinimą, kuriuo galėtų būti pasiektas pasirinktas apsaugos lygis Sąjungoje, yra tų medžiagų pakeitimas EEĮ saugiomis arba saugesnėmis medžiagomis. Apribojus tų pavojingų medžiagų naudojimą, greičiausiai pagerėtų EEĮ atliekų perdirbimo galimybės ir ekonominis pelningumas ir sumažėtų neigiamas poveikis perdirbimo įmonių dirbančiųjų sveikatai.
- (9) Šia direktyva reglamentuojamos medžiagos yra gerai ištirtos ir įvertintos moksliskai ir joms taikytos įvairios priemonės Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis.
- (10) Rengiant šioje direktyvoje numatytas priemones, turėtų būti atsižvelgta į esamas tarptautines gaires ir rekomendacijas, jos turėtų būti paremtos turima mokslo ir technine informacija. Priemonės yra būtinos pasirinktam žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygiui pasiekti, tinkamai vadovaujantis atsargumo principu ir atsižvelgiant į pavojus, kurie galėtų kilti Sąjungoje nesilaikant priemonių. Priemonės reikėtų stebėti ir, prireikus, pakeičiant atsižvelgiant į turimą techninę ir mokslinę informaciją. Šios direktyvos priedai turėtų būti periodiškai peržiūrimi, kad būtų atsižvelgiama, *inter alia*, į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą ⁽¹⁾, XIV ir XVII priedus. Ypač reikėtų prioritetu laikyti pavojų žmonių sveikatai ir aplinkai, kuris kyla naudojant heksabromciklododekaną (HBCDD), bis (2-etilheksil), benzilbutilflalatą (BBP) ir dibutilflalatą (DBP). Atsižvelgiant į tolesnį medžiagų ribojimą, Komisija turėtų iš naujo ištirti medžiagas, kurios buvo anksčiau vertintos, vadovaujantis naujais kriterijais, nustatytais šioje direktyvoje, atliekant pirmąją jos peržiūrą.
- (11) Ši direktyva papildo bendruosius Sąjungos teisės aktus dėl atliekų tvarkymo, tokius kaip Direktyva 2008/98/EB ir Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006.
- (12) Į šią direktyvą reikėtų įtraukti daug sąvokų apibrėžčių, siekiant nustatyti jos taikymo sritį. Be to, „elektros ir elektroninės įrangos“ apibrėžtis turėtų būti papildyta „įrangos, kuriai veikti reikalinga“ apibrėžtimi, kad būtų atsižvelgta į tam tikrų gaminių daugiariopą paskirtį, o EEĮ numatomos funkcijos turi būti apibrėžtos remiantis objektyviomis charakteristikomis, pvz., produkto dizainu ir pardavimu.
- (13) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą ⁽²⁾, leidžiama nustatyti specialius energiją vartojančių gaminių, kuriems gali būti taikoma ir ši direktyva, ekologinio projektavimo reikalavimus. Direktyva 2009/125/EB ir pagal ją priimtose įgyvendinimo priemonės nedaro poveikio Sąjungos teisės aktams dėl atliekų tvarkymo.
- (14) Ši direktyva turėtų būti taikoma nedarant poveikio Sąjungos teisės aktams dėl saugos ir sveikatos reikalavimų ir specialioms Sąjungos atliekų tvarkymo teisės aktams, visų pirma 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ⁽³⁾ ir Reglamentui (EB) Nr. 850/2004.
- (15) Reikėtų atsižvelgti į EEĮ be sunkiųjų metalų, PBDE ir PBB techninį projektavimą.
- (16) Kai tik bus turima mokslinės informacijos, atsižvelgiant į atsargumo principą, reikėtų išnagrinėti kitų pavojingų medžiagų, įskaitant medžiagas, kurių dimensija arba vidinė ar paviršiaus struktūra labai mažo matmens (nanomedžiagos), kurios gali būti pavojingos dėl su jų dydžiu ar struktūra susijusių savybių, naudojimo apribojimą ir jų pakeitimą aplinkai priimtinesniais pakaitalais, kurie užtikrina bent tą patį vartotojų apsaugos lygį. Šiuo tikslu II priede numatytų ribojamų medžiagų sąrašo peržiūra ir dalinis keitimas turėtų būti nuoseklus, turėtų būti didinama sąveika su kitais Sąjungos teisės aktais, visų pirma su Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006, ir turėtų būti atspindėtas pagal šiuos aktus atlikto darbo papildomas pobūdis, tuo pačiu metu užtikrinant šios direktyvos ir minėto reglamento abipusiai nepriklausomą veikimą. Turėtų būti konsultuojamasi su atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis ir atskirai atsižvelgta į galimą poveikį MVĮ.
- (17) Atsinaujinančių išteklių energijos plėtojimas yra vienas iš svarbiausių Sąjungos tikslų, o atsinaujinančių energijos šaltinių indėlis siekiant tikslo aplinkos ir klimato srityje yra esminis. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją ⁽⁴⁾ primenama, kad reikėtų užtikrinti tų tikslų ir kitų Sąjungos teisės aktų aplinkos srityse dermę. Taigi ši direktyva neturėtų trukdyti vystyti atsinaujinančių išteklių energijos technologijų, kurios nekelia neigiamo poveikio sveikatai ir aplinkai, yra tvarios ir ekonomiškai gyvybingos.

⁽²⁾ OL L 285, 2009 10 31, p. 10.

⁽³⁾ OL L 266, 2006 9 26, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

⁽¹⁾ OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

- (18) Išimtyms pakeitimo reikalavimams turėtų būti leidžiamos, jei pakeitimas neįmanomas moksliniu ir techniniu požiūriu, atskirai atsižvelgiant į MVĮ padėtį, arba jei pakaitalo neigiamas poveikis aplinkai, sveikatai ir vartotojų saugai greičiausiai nusvertų pakeitimo teigiamą poveikį aplinkai, sveikatai ir vartotojų saugai arba jei neužtikrintas pakaitalų patikimumas. Sprendimuose dėl išimčių taikymo ir galimų išimčių taikymo trukmės turėtų būti atsižvelgta į turimų pakaitalų kiekį ir jų socialinį bei ekonominį poveikį. Prireikus visiems išimčių poveikiams turėtų būti taikoma gyvavimo ciklo samprata. Pavojingos medžiagos EEĮ turėtų būti taip pat keičiamos su EEĮ naudotojų sveikata ir sauga suderinamu būdu. 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvoje 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų ⁽¹⁾ ir 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų ⁽²⁾ reikalaujama, kad prieš teikiant rinkai medicinos prietaisus, būtų atlikta atitikties vertinimo procedūra, kurią gali tekti atlikti valstybės narės kompetentingos institucijos paskirtai notifikuotajai įstaigai. Jei tokia notifikuotoji įstaiga patvirtina, kad nėra įrodyta, jog toks galimas pakaitalas, naudojamas pagal numatytą paskirtį medicinos prietaisuose arba *in vitro* diagnostiniuose medicinos prietaisuose, yra saugus, bus laikoma, kad to galimo pakaitalo naudojimas turi akivaizdų neigiamą socialinį ir ekonominį poveikį bei poveikį sveikatai bei vartotojų saugai. Turėtų būti galima nuo šios direktyvos įsigaliojimo datos prašyti suteikti išimtį įrangai, net anksčiau negu ta įranga faktiškai įtraukiama į šios direktyvos taikymo sritį.
- (19) Tam tikrų konkrečių medžiagų ar jų sudedamųjų dalių naudojimo apribojimo išimtyms turėtų būti taikomos ribotai ir ribotą laiką, kad palaipsniui pavojingos medžiagos apskritai nebėbūt naudojamos EEĮ, jei jų bus įmanoma išvengti.
- (20) Kadangi gaminių pakartotinai naudoti, atnaujinti ir pailginti naudojimo laiką yra naudinga, būtina turėti atsarginių dalių.
- (21) EEĮ, kuriai taikoma ši direktyva, atitikties vertinimo procedūros turėtų derėti su kitais susijusiais Sąjungos teisės aktais, visų pirma su 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ⁽³⁾. Atitikties vertinimo procedūrų suderinimas gamintojams turėtų suteikti teisinio aiškumo, kokius atitikties įrodymus jie turi pateikti valdžios institucijoms visoje Sąjungoje.
- (22) Atitikties ženklavimas, taikomas gaminiams Sąjungos lygmeniu CE ženklavimas taip pat turėtų būti taikomas EEĮ, kuriai taikoma ši direktyva.
- (23) Taikant 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 765/2008, nustatančiu su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ⁽⁴⁾, nustatytus rinkos priežiūros mechanizmus, užtikrinamas atitikties šiai direktyvai tikrinimas.
- (24) Siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, ypač išimčių taikymo gairių ir formų atžvilgiu, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi, laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽⁵⁾.
- (25) Siekiant šios direktyvos tikslų, Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį ir atsižvelgiant į II priedo pakeitimus, išsamias didžiausią leidžiamą koncentraciją gaminiuose nustatančias taisykles, ir suderinimą su III ir IV prieduose nurodyta technikos ir mokslo pažanga. Labai svarbu, kad parengiamųjų darbų metu Komisija tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygmeniu.
- (26) Turėtų būti įpareigojama į nacionalinę teisę perkelti tik tas šios direktyvos nuostatas, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnės direktyvos nuostatų. Pareiga perkelti iš esmės nepakeistas nuostatas atsiranda pagal anksčiau priimtą direktyvą.
- (27) Ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais, nustatytais VII priedo B dalyje.
- (28) Peržiūrėdama šią direktyvą, Komisija turėtų atlikti išsamią jos derėjimo su Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 analizę.
- (29) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽⁶⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai tas lenteles paskelbti.

⁽¹⁾ OL L 169, 1993 7 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 331, 1998 12 7, p. 1.

⁽³⁾ OL L 218, 2008 8 13, p. 82.

⁽⁴⁾ OL L 218, 2008 8 13, p. 30.

⁽⁵⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽⁶⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

(30) Kadangi šios direktyvos tikslas – t. y. nustatyti pavojingų medžiagų naudojimo EEĮ apribojimus – valstybės narės negali tinkamai pasiekti, ir kadangi jo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu dėl problemos masto ir sąsajos su kitais Sąjungos teisės aktais, reglamentuojančiais atliekų naudojimą ir šalinimą bei tokias bendro intereso sritis, kaip žmonių sveikatos apsauga, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje nustatomos pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje (EEĮ) ribojimo taisyklės, siekiant prisidėti prie žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos, numatant aplinkos apsaugai priimtina EEĮ atliekų naudojimą ir šalinimą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, ši direktyva taikoma EEĮ, priskiriamai I priede nustatytoms kategorijoms.

2. Nedarant poveikio 4 straipsnio 3 daliai ir 4 straipsnio 4 daliai, valstybės narės užtikrina, kad EEĮ, kuri nepateko į Direktyvos 2002/95/EB taikymo sritį, bet kuri neatitiktų šios direktyvos, vis dėlto ir toliau galėtų būti pateikiama rinkai ne vėliau kaip iki 2019 m. liepos 22 d.

3. Ši direktyva taikoma nedarant poveikio Sąjungos teisės aktams dėl saugos, sveikatos ir cheminių medžiagų, visų pirma Reglamentui (EB) Nr. 1907/2006, bei specialių Sąjungos atliekų tvarkymo teisės aktų reikalavimams.

4. Ši direktyva netaikoma:

- a) įrangai, kuri būtina valstybių karių saugumo pagrindinių interesų apsaugai, įskaitant ginklus, amuniciją ir karo reikmenis, skirtus išskirtinai kariniams tikslams;
- b) įrangai, suprojektuotai siųsti į kosmosą;
- c) įrangai, kuri išskirtinai suprojektuota ir turi būti instaliuota kaip kitos rūšies įrangos, kuriai netaikoma ši direktyva arba kuri nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, dalis ir kuri gali veikti tik kaip tos įrangos dalis ir kuri gali būti pakeista tik tokia pačia išskirtinai suprojektuota įranga;
- d) dideliems stacionariems pramoniniams prietaisams;
- e) dideliems stacionariems įrenginiams;

- f) keleivinio ar krovinio transporto priemonėms, išskyrus elektrines du ratus turinčias transporto priemones, kurių tipas nepatvirtintas;
- g) ne keliais judantiems mechanizms, tiekiamiems tik profesionaliems naudotojams;
- h) aktyviesiems implantuojamiems medicinos prietaisams;
- i) fotovoltinėms plokštėms, skirtoms naudoti sistemoje, kuri sukurta, sumontuota ir įrengta profesionalų tam tikroje vietoje, kad būtų nuolat naudojama gaminti energiją iš saulės šviesos viešosioms, komercinėms, pramoninėms ir gyventojų reikmėms;
- j) įrangai, specialiai suprojektuotai išimtinai tyrimų ir taikomosios veiklos tikslais, kuri teikiama tik remiantis principu „verslas verslui“.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų sąvokų apibrėžtys:

- 1) elektros ir elektroninė įranga arba EEĮ – įranga, kuriai tinkamai veikti reikalinga elektros srovė arba elektromagnetiniai laukai, ir tokios srovės bei laukų generavimo, perdavimo ir matavimo įranga, skirta naudoti esant ne didesnei kaip 1 000 V kintamosios srovės įtampai ir ne didesnei kaip 1 500 V nuolatinės srovės įtampai;
- 2) 1 punkto prasme tinkamai veikti reikalinga elektros srovė arba elektromagnetiniai laukai – elektros srovės arba elektromagnetinių laukų reikmė tam, kad galima būtų atlikti bent vieną iš numatytų funkcijų;
- 3) dideli stacionarūs pramoniniai prietaisai – mašinų, įrangos ir (arba) sudedamųjų dalių didelės apimties kompleksas, veikiantis kartu konkrečioje naudojimo srityje, profesionalų sumontuojamas ir išmontuojamas tam tikroje vietoje ir naudojamas bei aptarnaujamas profesionalų pramoniniame gamybos įrenginyje arba mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos įstaigoje;
- 4) didelis stacionarus įrengimas – keleto tipų aparatų ir, tam tikrais atvejais, kitų prietaisų didelės apimties derinys, kuris sumontuojamas ir įrengiamas profesionalų, skirtas nuolatos naudoti iš anksto nustatytoje ir tam skirtoje vietoje, ir išmontuojamas profesionalų;
- 5) kabeliai – visi kabeliai, kurių vardinė įtampa mažesnė negu 250 V, kurie naudojami kaip jungtis arba kaip ilgutinai, sujungiant EEĮ su elektros lizdu arba sujungiant vieną su kita dvi ar daugiau EEĮ;
- 6) gamintojas – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, gaminantis EEĮ arba užsakantis suprojektuoti arba pagaminti EEĮ ir ja prekiaujantis savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą;
- 7) įgaliotasis atstovas – bet kuris Sąjungoje įsisteigęs fizinis ar juridinis asmuo, gavęs raštišką gamintojo įgaliojimą vykdyti nustatytas užduotis pastarojo vardu;

- 8) platintojas – bet kuris tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiekia EEĮ rinkai ir nėra nei gamintojas, nei importuotojas;
- 9) importuotojas – bet kuris Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, pateikiantis Sąjungos rinkai EEĮ iš trečiosios šalies;
- 10) ūkinės veiklos vykdytojai – gamintojas, įgaliotasis atstovas, importuotojas ir platintojas;
- 11) tiekimas rinkai – EEĮ, skirtos platinti ar naudoti Sąjungos rinkoje, bet kuris tiekimas vykdant komercinę veiklą už atlygį arba be jo;
- 12) pateikimas rinkai – EEĮ tiekimas Sąjungos rinkai pirmą kartą;
- 13) darnusis standartas – Komisijai pareikalavus pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus bei informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽¹⁾, 6 straipsnį vienos iš Direktyvos 98/34/EB I priede išvardytų Europos standartizacijos institucijų priimtas standartas;
- 14) techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nustatomi techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti gaminys, procesas arba paslauga;
- 15) CE ženklas – ženklas, kuriuo gamintojas nurodo, kad gaminys atitinka reikalavimus, nurodytus derinamuosiuose Sąjungos teisės aktuose, kuriuose numatytas ženklinimas šiuo ženklu;
- 16) atitikties vertinimas – nustatymo, ar įvykdyti su EEĮ susiję šios direktyvos reikalavimai, procesas;
- 17) rinkos priežiūra – valstybės institucijų atliekama veikla ir priemonės, kurių jos imasi, kad užtikrintų, jog EEĮ atitinka šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus ir nekelia pavojaus sveikatai, saugai ar kitiems visuomenės interesams;
- 18) susigrąžinimas – bet kuri priemonė, kuria siekiama užtikrinti, kad galutiniam naudotojui jau pateiktas gaminys bus grąžintas;
- 19) pašalinimas – bet kuri priemonė, kuria siekiama užkirsti kelią tiekimo grandinėje esantiems gaminiams pateikti rinkai;
- 20) homogeninė medžiaga – arba vienalytės sudėties medžiaga, arba medžiaga, sudaryta iš medžiagų derinio, kuri negali būti išskaidyta arba atskirta į skirtingas medžiagas mechaniniais veiksmais kaip atsukimas, pjovimas, traškymas, malimas ar šlifavimas;
- 21) medicinos prietaisas – kaip apibrėžta Direktyvos 93/42/EEB 1 straipsnio 2 dalies a punkte ir kuris taip pat yra EEĮ;
- 22) prietaisas, naudojamas *in vitro* diagnozei – kaip apibrėžta Direktyvos 98/79/EB 1 straipsnio 2 dalies b punkte;
- 23) aktyvusis implantuojamas medicinos prietaisas – bet kuris implantuojamas medicinos prietaisas kaip apibrėžta 1990 m. birželio 20 d. Tarybos direktyvos 90/385/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus, suderinimo⁽²⁾ 1 straipsnio 2 dalies c punkte.
- 24) pramoniniai stebėjimo ir kontrolės prietaisai – stebėjimo ir kontrolės prietaisai, skirti naudoti tik pramonėje arba profesionaliems naudotojams;
- 25) pakaitalo prieinamumas – pakaitalas gali būti pagamintas ir pristatytas per pagrįstą laikotarpį, palyginus su II priede išvardytų medžiagų gaminimui ir pristatymui reikalingu laikotarpiu;
- 26) pakaitalo patikimumas – tikimybė, kad EEĮ, kurioje naudojamas pakaitalas, nustatytais sąlygomis nustatytu laikotarpiu sėkmingai atliks reikiamas funkcijas;
- 27) atsarginė dalis – atskira EEĮ dalis, kuri gali pakeisti EEĮ dalį. Be šios EEĮ dalies EEĮ negali funkcionuoti kaip numatyta. EEĮ funkcionalumas atgaminamas arba yra pagerinamas, jei dalis pakeičiama atsargine dalimi;
- 28) ne keliais judantys mechanizmai, tiekiami tik profesionaliems naudotojams, – mechanizmai, turintys integruotą energijos šaltinį, kurių veikimui reikalingas mobilumas ar nuolatinis arba pusiau nuolatinis perkėlinėjimas tarp viena po kitos einančių stacionarių darbo vietų ir kurie tiekiami tik profesionaliems naudotojams.

4 straipsnis

Prevenција

1. Valstybės narės užtikrina, kad rinkai pateikiamose EEĮ, įskaitant jos remontui, jos pakartotiniam naudojimui, funkcijų tobulinimui ar galingumo stiprinimui skirtose atsarginėse dalyse ir kabeliuose nebūtų II priede dalyje išvardytų medžiagų.
2. Šios direktyvos taikymo tikslais leistina didžiausia koncentracijos vertė, nurodyta kaip homogeninės medžiagos masės procentinė dalis, yra tokia, kaip nustatyta II priede. Priimdama deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį ir atsižvelgdama į 21 ir 22 straipsniuose nustatytas sąlygas, Komisija patvirtina išsamias taisykles dėl didžiausių koncentracijos verčių laikymosi turėdama omenyje, *inter alia*, paviršiaus dangą.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

⁽²⁾ OL L 189, 1990 7 20, p. 17.

3. 1 dalis taikoma medicinos prietaisams ir stebėjimo bei kontrolės prietaisams, pateikiamiems rinkai nuo 2014 m. liepos 22 d., *in vitro* diagnostiniams medicinos prietaisams, pateikiamiems rinkai nuo 2016 m. liepos 22 d., ir pramoniniams stebėjimo bei kontrolės prietaisams, pateikiamiems rinkai nuo 2017 m. liepos 22 d.

4. 1 dalis netaikoma kabeliams ar atsarginėms dalims, skirtiems toliau išvardytos įrangos remontui, pakartotiniam naudojimui, funkcijų tobulinimui arba galingumo stiprinimui:

- a) EEĮ, pateiktos rinkai iki 2006 m. liepos 1 d.;
- b) medicinos prietaisams, pateiktiems rinkai iki 2014 m. liepos 22 d.;
- c) *in vitro* medicinos prietaisams, pateiktiems rinkai iki 2016 m. liepos 22 d.;
- d) stebėjimo ir kontrolės prietaisams, pateiktiems rinkai iki 2014 m. liepos 22 d.;
- e) pramoniniams stebėjimo ir kontrolės prietaisams, pateiktiems rinkai iki 2017 m. liepos 22 d.;
- f) specialios išimties atveju EEĮ, dėl kurios buvo padaryta išimtis ir kuri buvo pateikta rinkai tos išimties galiojimo laikotarpiu.

5. 1 dalis netaikoma pakartotinai naudotoms atsarginėms dalims, paimtoms iš EEĮ, pateiktos rinkai iki 2006 m. liepos 1 d., naudojamoms įrangoje, pateiktoje rinkai iki 2016 m. liepos 1 d., jei pakartotinis naudojimas vyksta uždaro patikrinamos grandinės principu veikiančioje „verslas verslui“ surinkimo sistemoje ir jei vartotojas informuojamas apie pakartotinį naudojimą.

6. 1 dalis netaikoma III ir IV prieduose išvardyta paskirtimi naudojamoms medžiagoms.

5 straipsnis

Priedų derinimas su mokslo ir technikos pažanga

1. Siekdama III ir IV priedus suderinti su mokslo ir technikos pažanga ir 1 straipsnyje nustatytų tikslų, Komisija, priimdama atskirus deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį ir laikydamasi 21 ir 22 straipsnyje nustatytų sąlygų, patvirtina tokias priemones:

- a) į III ir IV priedų specialaus naudojimo sąrašus įtraukia EEĮ medžiagas ir sudedamąsias dalis, jei jų įtraukimas neturi neigiamos įtakos aplinkos ir sveikatos apsaugos lygiui, numatytam Reglamente (EB) Nr. 1907/2006 ir jei įvykdoma bent viena iš toliau nurodytų sąlygų:
 - jų eliminavimas ar konstrukcijos pakeitimas arba medžiagų arba sudedamųjų dalių, kuriems nereikia II priede nurodytų medžiagų, naudojimas jose yra techniškai ar moksliai neįmanomas,
 - pakaitalų patikimumas nėra užtikrintas,
 - dėl pakeitimo atsiradęs bendras neigiamas poveikis aplinkai, sveikatai ir vartotojų saugai galėtų nusverti pakeitimo bendrą teigiamą poveikį aplinkai, sveikatai ir vartotojų saugai.

Sprendimuose dėl EEĮ medžiagų ir sudedamųjų dalių įtraukimo į III ir IV priedų sąrašus ir dėl bet kurių išimčių taikymo trukmės turi būti atsižvelgta į turimų pakaitalų kiekį ir pakeitimo socialinį bei ekonominį poveikį. Sprendimuose dėl bet kurių išimčių taikymo trukmės turi būti atsižvelgta į bet kokią galimą neigiamą poveikį naujovėms. Prireikus visam išimties poveikiui turi būti taikoma gyvavimo ciklo samprata;

- b) EEĮ medžiagų ir sudedamųjų dalių išbraukimą iš III ir IV sąrašų, jei jie nebeatitinka a punkto sąlygų.

2. Pagal 1 dalies a punktą patvirtintos priemonės galioja ne ilgiau kaip penkerius metus I priedo 1–7, 10 ir 11 kategorijoms ir ne ilgiau kaip septynerius metus I priedo 8 ir 9 kategorijoms. Dėl galiojimo laikotarpio kiekvienu atveju priimamas atskiras sprendimas, ir jis gali būti atnaujinamas.

III priede 2011 m. liepos 21 d. išvardytų išimčių galiojimo laikotarpis, kuris gali būti atnaujinamas, turi būti penkeri metai nuo 2011 m. liepos 21 d. I priedo 1–7 ir 10 kategorijoms ir septyneri metai I priedo 8 ir 9 kategorijoms nuo 4 straipsnio 3 dalyje nustatytų atitinkamų datų, nebent konkrečiai nurodytas trumpesnis laikotarpis.

IV priede 2011 m. liepos 21 d. išvardytų išimčių ilgiausias galiojimo laikotarpis, kuris gali būti atnaujinamas, yra septyneri metai nuo 4 straipsnio 3 dalyje nustatytų atitinkamų datų, nebent konkrečiai nurodytas trumpesnis laikotarpis.

3. Paraiškos dėl išimties taikymo, jos atnaujinimo arba atšaukimo pateikiamos Komisijai, laikantis V priedo.

4. Komisija:

- a) gavusi prašymą, per 15 dienų raštu patvirtina, kad gavo prašymą. Patvirtinime nurodoma prašymo gavimo data;
- b) apie prašymą nedelsdama informuoja valstybės nares ir joms pateikia pareiškėjo paduotą prašymą ir visą papildomą informaciją;
- c) paraiškos santrauką paskelbia viešai;
- d) įvertina paraišką ir jos pagrindimą.

5. Paraiška dėl išimties atnaujinimo pateikiama likus ne mažiau kaip 18 mėnesių iki išimties galiojimo pabaigos.

Komisija priima sprendimą dėl paraiškos atnaujinti išimtį likus ne mažiau kaip 6 mėnesiams iki išimties galiojimo pabaigos, išskyrus atvejus, kai dėl specialių aplinkybių pateisinami kiti terminai. Išimtis bet koku atveju ir toliau galioja, kol Komisija priima sprendimą dėl atnaujinimo paraiškos.

6. Jei priimamas sprendimas atmesti paraišką dėl išimties atnaujinimo arba atšaukti išimtį, išimtis nustoja galioti anksčiausiai 12 mėnesių ir vėliausiai 18 mėnesių laikotarpiu nuo sprendimo priėmimo dienos.

7. Prieš iš dalies keisdama priedus, Komisija, *inter alia*, konsultuojasi su ūkinės veiklos vykdytojais, perdirbėjais, apdorojimo operatoriais, aplinkosaugos organizacijomis ir darbuotojų bei vartotojų asociacijomis ir viešai paskelbia gautas pastabas.

8. Komisija patvirtina suderintą paraiškų, nurodytų šio straipsnio 3 dalyje, formą ir išsamias tokių paraiškų teikimo gaires, atsižvelgdama į MVĮ padėtį. Tokie įgyvendinimo aktai priimami pagal nagrinėjimo procedūrą, nurodytą 19 straipsnio 2 dalyje.

6 straipsnis

II priedo ribojamų medžiagų sąrašo peržiūra ir dalinis keitimas

1. Siekiant 1 straipsnyje numatytų tikslų ir atsižvelgiant į atsargumo principą, Komisija iki 2014 m. liepos 22 d. ir periodiškai vėliau savo iniciatyva arba valstybei narei pateikus pasiūlymą, kuriame pateikta 2 dalyje nurodyta informacija, apsvarsto II priedo ribojamų medžiagų sąrašo peržiūrą, paremtą išsamiu vertinimu, ir jo dalinį pakeitimą.

II priedo ribojamų medžiagų sąrašo peržiūra ir dalinis pakeitimas turi atitikti kitus teisės aktus, susijusius su cheminėmis medžiagomis, ypač Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006, ir turi būti atsižvelgiama į, *inter alia*, to reglamento XIV ir XVII priedus. Atliekant peržiūrą naudojamosi viešai prieinamos žinios, gaunamos taikant tokius teisės aktus.

Peržiūredama ir iš dalies keisdama II priedą, Komisija ypač atsižvelgia į tai, ar medžiaga, įskaitant labai mažos dimensijos medžiagas, ar medžiagos, kurių vidinė ar paviršiaus struktūra yra mažo matmens, arba panašių medžiagų grupė:

- galėtų turėti neigiamą poveikį EEĮ atliekų tvarkymo operacijų metu, įskaitant galimybėms parengti EEĮ atliekas pakartotiniam panaudojimui ar perdirbti EEĮ atliekų medžiagas;
- galėtų paskatinti medžiagos nekontroliuojamą ar difuzinį patekimą į aplinką naudojimo metu, arba galėtų paskatinti jos pavojingų likučių atsiradimą, ar transformacijos produktų ar skilimo produktų, dabartinėmis veiklos sąlygomis ruošiant medžiagas iš EEĮ atliekų pakartotiniam naudojimui, jas perdirbant ar apdorojant kitais būdais, atsiradimą;
- galėtų paskatinti nepriimtina šių medžiagų poveikį darbuotojams, kurie renka arba apdoroja medžiagas iš EEĮ atliekų;
- galėtų būti pakeistos pakaitalais ar alternatyviomis technologijomis, kurių neigiamas poveikis mažesnis.

Atlikdama šią peržiūrą, Komisija konsultuojasi su suinteresuotomis šalimis, įskaitant ūkinės veiklos vykdytojus, perdirbėjus, apdorojimo operatorius, aplinkosaugos organizacijas ir darbuotojų bei vartotojų asociacijas.

2. Pasiūlymuose dėl II priedo ribojamų medžiagų ar panašių medžiagų grupės sąrašų peržiūros ir dalinio keitimo pateikiama bent ši informacija:

- tikslus ir aiškus pasiūlyto apribojimo suformulavimas;
- su apribojimu susiję nuorodos ir moksliniai įrodymai;
- informacija apie medžiagos ar panašių medžiagų grupės naudojimą EEĮ;
- informacija apie žalingą įtaką ir poveikį, ypač EEĮ atliekų tvarkymo operacijų metu;
- informacija apie galimus pakaitalus ir kitas alternatyvas, jų prieinamumą ir patikimumą;
- pagrindimas, kodėl apribojimas Sąjungos mastu svarstomas kaip tinkamiausia priemonė;
- socialinis ir ekonominis vertinimas.

3. Šiame straipsnyje nurodytas priemonės patvirtina Komisija, priimdama deleguotuosius aktus pagal 20 straipsnį ir laikantis 21 ir 22 straipsniuose nurodytų sąlygų.

7 straipsnis

Gamintojų prievolės

Valstybės narės užtikrina šias sąlygas:

- gamintojai užtikrina, kad rinkai pateikiami EEĮ gaminiai yra suprojektuoti ir pagaminti laikantis 4 straipsnio reikalavimų;
- gamintojai parengia reikiamus techninius dokumentus ir atlieka gamybos vidaus kontrolės procedūrą, vadovaujantis Sprendimo Nr. 768/2008/EB II priedo A modulių, arba užsako ją atlikti;
- jeigu taikant b punkte nurodytą procedūrą įrodoma, kad EEĮ atitinka taikomus reikalavimus, gamintojai parengia ES atitikties deklaraciją ir galutinį gaminį paženkliną CE ženklu. Jei pagal kitus galiojančius Sąjungos teisės aktus reikalaujama taikyti atitikties vertinimo procedūrą, kuri yra bent jau tokia pati griežta, atitiktis šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies reikalavimams gali būti įrodyta vykdant tą procedūrą. Gali būti parengtas vienas techninis dokumentas;
- gamintojai saugo techninius dokumentus ir ES atitikties deklaraciją dešimt metų nuo EEĮ pateikimo rinkai;

- e) gamintojai užtikrina reikiamų procedūrų taikymą siekiant, kad būtų išlaikyta serijinės gamybos atitiktis. Tinkamai atsižvelgiama į gaminio projektavimo ar charakteristikų pakeitimus ir darnųjų standartų ar techninių specifikacijų, kuriais remiantis deklaruojama EEĮ atitiktis, pakeitimus;
- f) gamintojai registruoja reikalavimų neatitinkančius EEĮ ir susigrąžintus gaminius bei apie tai informuoja platintojus;
- g) gamintojai užtikrina, kad ant jų EEĮ būtų nurodytas tipo, partijos ar serijos numeris ar bet koks kitas elementas, leidžiantis nustatyti jos tapatumą, arba, jeigu dėl EEĮ dydžio ar pobūdžio to neįmanoma padaryti, užtikrina, kad reikiama informacija būtų nurodyta ant pakuotės ar prie EEĮ pridename dokumente;
- h) gamintojai ant EEĮ, o jei tai neįmanoma – ant pakuotės ar prie EEĮ pridename dokumente – nurodo savo pavadinimą, registruotą prekės pavadinimą arba registruotą prekės ženklą ir adresą, kuriuo su jais galima susisiekti. Turi būti nurodytas vienas adresas, kuriuo galima susisiekti su gamintoju. Jei kituose taikomuose Sąjungos teisės aktuose yra bent jau tokios pačios griežtos nuostatos dėl gamintojo pavadinimo ir adreso nurodymo, taikomos tos nuostatos;
- i) gamintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad rinkai jų pateikta EEĮ neatitinka šios direktyvos, nedelsdami imasi reikiamų taisomųjų priemonių, siekdami užtikrinti EEĮ atitiktį, o prireikus ją pašalina iš rinkos arba susigrąžina ir nedelsdami apie tai praneša valstybių narių, kurių rinkai tiekta tokia EEĮ, kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms, nurodydami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie visas taikomas taisomąsias priemones;
- j) kompetentingai nacionalinei valdžios institucijai pagrįstai pareikalavus, gamintojai suteikia jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus EEĮ atitikčiai įrodyti, tai institucijai lengvai suprantama kalba ir, tokiai institucijai pageidaujant, jie bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant užtikrinti EEĮ, kurią jie pateikė rinkai, atitiktį šiai direktyvai.

8 straipsnis

Igaliojimų atstovų prievolės

Valstybės narės užtikrina šias sąlygas:

- a) gamintojai turi galimybę rašytiniu įgaliojimu paskirti įgaliojimų atstovą. Įgaliojimo atstovas negali būti įgaliojamas vykdyti 7 straipsnio a punkte nustatytų prievolių ir rengti techninius dokumentus;
- b) įgaliojimo atstovas atlieka gamintojo išduotame įgaliojime nurodytas užduotis. Įgaliojimu suteikiama teisė įgaliojamam atstovui bent:

- 10 metų po EEĮ pateikimo į rinką saugoti ES atitikties deklaraciją ir techninius dokumentus, kad su jais galėtų susipažinti nacionalinės priežiūros institucijos,
- kompetentingai nacionalinei valdžios institucijai pagrįstai pareikalavus, suteikti jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus EEĮ atitikčiai šiai direktyvai įrodyti,
- kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų prašymu bendradarbiauti su jomis imantis visų veiksmų, kuriais siekiama užtikrinti su jo įgaliojimu susijusios EEĮ atitiktį šiai direktyvai.

9 straipsnis

Importuotojų prievolės

Valstybės narės užtikrina šias sąlygas:

- a) importuotojai į Sąjungos rinką pateikia tik šią direktyvą atitinkančią EEĮ;
- b) importuotojai, prieš pateikdami EEĮ rinkai, įsitikina, ar gamintojas atliko atitinkamą atitikties vertinimo procedūrą, ir ar gamintojas parengė techninius dokumentus, ar EEĮ paženklinta CE ženklu ir prie jos pridedami reikiami dokumentai, taip pat ar gamintojas laikėsi 7 straipsnio f ir g punktų reikalavimų;
- c) jei importuotojas mano ar turi pagrindo manyti, kad EEĮ neatitinka 4 straipsnio reikalavimų, tas importuotojas neteikia EEĮ rinkai tol, kol nėra užtikrinama jos atitiktis, ir tas importuotojas praneša apie tai gamintojui ir rinkos priežiūros institucijoms;
- d) importuotojai ant EEĮ, o jei tai neįmanoma – ant pakuotės ar prie EEĮ pridename dokumente – nurodo savo pavadinimą, registruotą prekės pavadinimą arba registruotą prekės ženklą ir adresą, kuriuo su jais galima susisiekti. Jei kituose taikomuose Sąjungos teisės aktuose yra bent jau tokios pačios griežtos nuostatos dėl importuotojo pavadinimo ir adreso nurodymo, taikomos tos nuostatos;
- e) importuotojai, siekdami užtikrinti atitiktį šiai direktyvai, registruoja reikalavimų neatitinkančius ir susigrąžintus EEĮ bei apie tai informuoja platintojus;
- f) importuotojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad rinkai jų pateikta EEĮ neatitinka šios direktyvos, nedelsdami imasi reikiamų taisomųjų priemonių siekdami užtikrinti EEĮ atitiktį, o prireikus ją pašalina iš rinkos arba susigrąžina ir nedelsdami apie tai praneša valstybių narių, kurių rinkai tiekta tokia EEĮ, kompetentingoms nacionalinėms

valdžios institucijoms, nurodydami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie visas taikomas taisomąsias priemones;

- g) importuotojai 10 metų nuo tos dienos, kai EEĮ buvo pateikta rinkai, saugo ES atitikties deklaracijos kopiją, kad su ja galėtų susipažinti nacionalinės priežiūros institucijos, ir užtikrina, kad šioms institucijoms paprašius joms būtų galima pateikti techninius dokumentus;
- h) kompetentingai nacionalinei valdžios institucijai pagrįstai pareikalavus, importuotojai suteikia jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus EEĮ atitikčiai pagal šią direktyvą įrodyti, tai institucijai lengvai suprantama kalba ir, tokiai institucijai pageidaujant, jie bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant užtikrinti EEĮ, kurią jie pateikė rinkai, atitiktį šiai direktyvai.

10 straipsnis

Platintojų prievolės

Valstybės narės užtikrina šias sąlygas:

- a) tiekdami rinkai EEĮ, platintojai rūpestingai laikosi taikomų reikalavimų, ypač tikrindami, kad EEĮ būtų paženklinta CE ženklu, kad prie jos būtų pridėti reikiami dokumentai ta kalba, kurią lengvai supranta tos valstybės narės, kurios rinkai bus tiekiamas EEĮ, vartotojai ir kiti galutiniai naudotojai, ir kad gamintojas bei importuotojas įvykdė 7 straipsnio g ir h punktuose bei 9 straipsnio d punkte nustatytus reikalavimus;
- b) jei platintojas mano ar turi pagrindo manyti, kad EEĮ neatitinka 4 straipsnio reikalavimų, tas platintojas netiekia EEĮ rinkai tol, kol nėra užtikrinama jos atitiktis, ir tas platintojas praneša apie tai gamintojui ar importuotojui ir tai pat rinkos priežiūros institucijoms;
- c) platintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad rinkai jų pateikta EEĮ neatitinka šios direktyvos reikalavimų, imasi reikiamų taisomųjų priemonių, siekdami užtikrinti EEĮ atitiktį, o prireikus ją pašalina iš rinkos arba susigrąžina, ir jie nedelsdami apie tai praneša valstybių narių, kurių rinkai tiekta tokia EEĮ, kompetentingoms nacionalinėms valdžios institucijoms, nurodydami išsamią informaciją, visų pirma apie neatitiktį ir apie visas taikomas taisomąsias priemones;
- d) kompetentingai nacionalinei valdžios institucijai pagrįstai pareikalavus, platintojai suteikia jai visą informaciją ir dokumentus, būtinus EEĮ atitikčiai pagal šią direktyvą įrodyti, ir jie bendradarbiauja su ja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant užtikrinti EEĮ, kurią jie pateikė rinkai, atitiktį šiai direktyvai.

11 straipsnis

Atvejai, kai gamintojų prievolės taikomos importuotojams ir platintojams

Valstybės narės užtikrina, kad šioje direktyvoje importuotojas arba platintojas laikomas gamintoju ir kad jam taikomos 7 straipsnyje nustatytos gamintojo prievolės, jei jis pateikia EEĮ rinkai savo vardu ar naudodamas savo prekės ženklą arba rinkai jau pateiktą EEĮ pakeičia taip, kad ji gali nebeatitikti taikomų reikalavimų.

12 straipsnis

Ūkinės veiklos vykdytojų tapatybės nustatymas

Valstybės narės užtikrina, kad rinkos priežiūros institucijoms paprašius, ūkinės veiklos vykdytojai dešimt metų nuo EEĮ pateikimo rinkoje nurodo tokią informaciją:

- a) kiekvieną ūkinės veiklos vykdytoją, jiems tiekiantį EEĮ;
- b) kiekvieną ūkinės veiklos vykdytoją, kuriam jie tiekia EEĮ.

13 straipsnis

ES atitikties deklaracija

1. ES atitikties deklaracijoje nurodoma, kad įrodyta, jog įvykdyti 4 straipsnyje nustatyti reikalavimai.
2. ES atitikties deklaracijos forma atitinka nustatytą pavyzdį, joje nurodomi VI priede nustatyti elementai ir ji atnaujinama. Ji išverčiama į kalbą ar kalbas, kurias nurodo valstybė narė, kurios rinkai gaminys pateikiamas arba kurioje jis tiekiamas.

Jei pagal kitus taikomus Sąjungos teisės aktus reikalaujama taikyti atitikties vertinimo procedūrą, kuri yra bent jau tokia pati griežta, atitiktis šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies reikalavimams gali būti įrodyta vykdant tą procedūrą. Gali būti parengtas vienas techninis dokumentas.

3. Parengęs ES atitikties deklaraciją, gamintojas prisiima atsakomybę už EEĮ atitiktį šiai direktyvai.

14 straipsnis

Bendrieji žymėjimo CE ženklų principai

CE ženklų žymima laikantis bendrųjų principų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 765/2008 30 straipsnyje.

15 straipsnis

Ženklavimo CE ženklų taisyklės ir sąlygos

1. Pagaminta EEĮ arba jos duomenų lentelė ženklinami CE ženklu taip, kad jis būtų matomas, įskaitomas ir negalėtų būti panaikintas. Jeigu tai neįmanoma dėl EEĮ pobūdžio ar kitų priežasčių, CE ženklų ženklinama pakuotė bei lydimieji dokumentai.
2. EEĮ ženklinama CE ženklu prieš ją pateikiant rinkai.

3. Valstybės narės tobulina esamas priemones siekdamos užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi ženklinių CE ženklų reglamentuojančios tvarkos, o netinkamo CE ženklinimo atveju imasi atitinkamų veiksmų. Valstybės narės taip pat numato sankcijas už pažeidimus, tarp kurių gali būti baudžiamosios sankcijos už rimtus pažeidimus. Tos sankcijos turi būti proporcingos pažeidimo rimtumui ir veiksmingai atgrasyti nuo netinkamo naudojimo.

16 straipsnis

Atitikties prielaida

1. Jeigu nėra prieštaraujančių įrodymų, valstybės narės daro prielaidą, kad CE ženklų paženklinta EEĮ atitinka šios direktyvos reikalavimus.

2. Medžiagos, sudėtinės dalys ir EEĮ, išbandytos ir patikrintos siekiant įrodyti atitiktį 4 straipsnio reikalavimams, arba įvertintos laikantis darniųjų standartų, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, laikomos atitinkančiomis šios direktyvos reikalavimus.

17 straipsnis

Darniojo standarto formalus užprotestavimas

1. Jei valstybė narė arba Komisija mano, kad darnusis standartas nevisiškai tenkina reikalavimus, kuriems jis yra taikomas ir kurie yra nustatyti 4 straipsnyje, Komisija arba susijusi valstybė narė šį klausimą, nurodydama motyvus, perduoda svarstyti pagal Direktyvos 98/34/EB 5 straipsnį įsteigtam komitetui. Komitetas, pasikonsultavęs su atitinkamomis Europos standartizacijos įstaigomis, nedelsdamas pateikia nuomonę.

2. Atsižvelgdama į komiteto nuomonę, Komisija nusprendžia nuorodas į atitinkamą darnųjį standartą paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jų nepaskelbti, paskelbti su apribojimais, jame palikti, palikti su apribojimais arba išbraukti.

3. Komisija apie tai praneša atitinkamai Europos standartizacijos įstaigai ir, jei reikia, prašo patikslinti atitinkamus darniuosius standartus.

18 straipsnis

Rinkos priežiūra ir į Sąjungos rinką importuojamos EEĮ kontrolė

Valstybės narės prižiūri rinką, laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 765/2008 15–29 straipsnių.

19 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsniu įsteigtas komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

20 straipsnis

Delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 4 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus 5 metų laikotarpiui nuo 2011 m. liepos 21 d. Komisija parengia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus 6 mėnesiams iki 5 metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 21 straipsnį.

2. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami laikantis 21 ir 22 straipsniuose nustatytų sąlygų.

21 straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas ar Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 4 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnyje nurodytų įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją pagrįstu laikotarpiu iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti, ir galimas atšaukimo priežastis.

3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą datą. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

22 straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotų teisės aktų

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguotojo akto per du mėnesius nuo pranešimo dienos.

Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

2. Jeigu praėjus 1 dalyje nurodytam laikotarpiui nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikšė prieštaravimų dėl deleguotojo akto, deleguotasis aktas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jo nuostatose nurodytą dieną.

Deleguotasis aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioji iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareikš prieštaravimų.

3. Jeigu Europos Parlamentas ar Taryba pareiškia prieštaravimus dėl deleguotojo akto per 1 dalyje nurodytą laikotarpį, šis aktas neįsigalioja. Prieštaravimus pareiškusi institucija nurodo prieštaravimų dėl deleguotojo akto priežastis.

23 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus taikomų sankcijų taisyklės ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša Komisijai apie šias nuostatas ne vėliau kaip iki 2013 m. sausio 2 d. ir nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius šių nuostatų pakeitimus.

24 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2014 m. liepos 22 d. Komisija apsvarsto būtinybę pakeisti šios direktyvos taikymo sritį, atsižvelgiant į 2 straipsnyje nurodytą EEĮ, ir parengia ataskaitą apie tai Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus su pasiūlymu dėl teisės akto, dėl papildomų su ta EEĮ susijusių išimčių.

2. Ne vėliau kaip 2021 m. liepos 22 d. Komisija atlieka bendrą šios direktyvos peržiūrą ir ataskaitą, prireikus su pasiūlymu dėl teisės akto, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

25 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2013 m. sausio 2 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti. Priimtų nuostatų tekstus jos nedelsdamos pateikia Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai priimtų šios direktyvos taikymo srities pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

26 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2002/95/EB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais VII priedo A dalyje, panaikinama nuo 2013 m. sausio 3 d., nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais, nustatytais VII priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintus teisės aktus laikomos nuorodomis į šią direktyvą pagal VIII priede pateiktą atitikmenų lentelę.

27 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

28 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimtas Strasbūre 2011 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BUZEK

Tarybos vardu

Pirmininkė

GYŐRI E.

*I PRIEDAS***EEĮ, kuriai taikoma ši direktyva, kategorijos**

1. Stambūs namų apyvokos prietaisai
 2. Smulkūs namų apyvokos prietaisai
 3. Informacinės technologijos ir telekomunikacijų įranga
 4. Vartotojų įranga
 5. Apšvietimo įranga
 6. Elektriniai ir elektroniniai įrankiai
 7. Žaislai, laisvalaikio ir sporto įranga
 8. Medicinos prietaisai
 9. Stebėjimo ir kontrolės prietaisai, įskaitant pramoninius stebėjimo ir kontrolės prietaisus
 10. Automatiniai daiktų išdavimo aparatai
 11. Kita į išvardytas kategorijas neįtraukta EEĮ.
-

II PRIEDAS

4 straipsnio 1 dalyje nurodytos ribojamos medžiagos ir didžiausia leidžiama jų koncentracija, išreikšta homogeninės masės procentine dalimi

Švinas (0,1 %)

Gyvsidabris (0,1 %)

Kadmis (0,01 %)

Šešiavalentis chromas (0,1 %)

Polibrominti bifenilai (PBB) (0,1 %)

Polibrominti difenileteriai (PBDE) (0,1 %)

III PRIEDAS

4 straipsnio 1 dalyje nustatyto apribojimo naudoti išimtys

Išimtis		Taikymo apimtis ir datos
1	Gyvsidabris viencokolėse (kompaktinėse) liuminescencinėse lempose, kurio kiekis (vienne degiklyje) ne didesnis kaip:	
1.a	Bendrojo apšvietimo < 30 W – 5 mg	Nustoja galioti 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 3,5 mg viename degiklyje; po 2012 m. gruodžio 31 d. naudojama 2,5 mg viename degiklyje.
1.b	Bendrojo apšvietimo ≥ 30 W, bet < 50 W – 5 mg	Nustoja galioti 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 3,5 mg viename degiklyje.
1.c	Bendrojo apšvietimo ≥ 50 W, bet < 150 W – 5 mg	
1.d	Bendrojo apšvietimo ≥ 150 W – 15 mg	
1.e	Bendrojo apšvietimo kvadratinės arba apskritos formos lempos, kurių vamzdelio skersmuo ≤ 17 mm	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 7 mg viename degiklyje.
1.f	Specialiosios paskirties – 5 mg	
2.a	Gyvsidabris dvicokolėse tiesiosiose liuminescencinėse bendrojo apšvietimo lempos, kurio kiekis (vienoje lempos) ne didesnis kaip:	
2.a.1	Trijuostės spinduliuotės liuminofo ro įprastos gyvavimo trukmės lempos, kurių vamzdelio skersmuo < 9 mm (pvz., T2) – 5 mg	Nustoja galioti 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 4 mg vienoje lempos.
2.a.2	Trijuostės spinduliuotės liuminofo ro įprastos gyvavimo trukmės lempos, kurių vamzdelio skersmuo ≥ 9 mm, bet ≤ 17 mm (pvz., T5) – 5 mg	Nustoja galioti 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 3 mg vienoje lempos.
2.a.3	Trijuostės spinduliuotės liuminofo ro įprastos gyvavimo trukmės lempos, kurių vamzdelio skersmuo > 17 mm, bet ≤ 28 mm (pvz., T8) – 5 mg	Nustoja galioti 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 3,5 mg vienoje lempos.
2.a.4	Trijuostės spinduliuotės liuminofo ro įprastos gyvavimo trukmės lempos, kurių vamzdelio skersmuo > 28 mm (pvz., T12) – 5 mg	Nustoja galioti 2012 m. gruodžio 31 d.; po 2012 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 3,5 mg vienoje lempos.
2.a.5	Trijuostės spinduliuotės liuminofo ro ilgos gyvavimo trukmės (≥ 25 000 h) lempos – 8 mg	Nustoja galioti 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 5 mg vienoje lempos.
2.b	Gyvsidabris kitose liuminescencinėse lempos, kurio kiekis (vienoje lempos) ne didesnis kaip:	
2.b.1	Tiesiosiose halogenfosfato lempos, kurių vamzdelio skersmuo > 28 mm (pvz., T10 ir T12) – 10 mg	Nustoja galioti 2012 m. balandžio 13 d.
2.b.2	Netiesiosiose halogenfosfato lempos (bet kurio skersmens) – 15 mg	Nustoja galioti 2016 m. balandžio 13 d.
2.b.3	Netiesiosiose trijuostės spinduliuotės liuminofo ro lempos, kurių vamzdelio skersmuo > 17 mm (pvz., T9)	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 15 mg vienoje lempos.
2.b.4	Kitose bendrojo apšvietimo ir specialiosios paskirties lempos (pvz., indukcinėse lempos)	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 15 mg vienoje lempos.

Išimtis		Taikymo apimtis ir datos
3	Gyvsidabris specialiosios paskirties šaltojo katodo liuminescencinėse lempos ir liuminescencinėse lempos su išoriniais elektrodais (angl. – CCFL ir EEFL), kurio kiekis (vienoje lemposje) ne didesnis kaip:	
3.a	Trumpose (≤ 500 mm)	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 3,5 mg vienoje lemposje.
3.b	Vidutinio ilgio (> 500 mm, bet $\leq 1\,500$ mm)	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 5 mg vienoje lemposje.
3.c	Ilgose ($> 1\,500$ mm)	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 13 mg vienoje lemposje.
4.a	Gyvsidabris kitose mažaslėgėse išlydžio lempos (vienoje lemposje)	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 15 mg vienoje lemposje.
4.b	Gyvsidabris didžiaslėgėse natrio (garų) bendrojo apšvietimo pagerintos spalvų atgavos (indeksas $R_a > 60$) lempos, kurio kiekis (vienne degiklyje) ne didesnis kaip:	
4.b-I	$P \leq 155$ W	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 30 mg viename degiklyje.
4.b-II	155 W $< P \leq 405$ W	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 40 mg viename degiklyje.
4.b-III	$P > 405$ W	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 40 mg viename degiklyje.
4.c	Gyvsidabris kitose didžiaslėgėse natrio (garų) bendrojo apšvietimo lempos, kurio kiekis (vienne degiklyje) ne didesnis kaip:	
4.c-I	$P \leq 155$ W	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 25 mg viename degiklyje.
4.c-II	155 W $< P \leq 405$ W	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 30 mg viename degiklyje.
4.c-III	$P > 405$ W	Apribojimai netaikomi iki 2011 m. gruodžio 31 d.; po 2011 m. gruodžio 31 d. galima naudoti 40 mg viename degiklyje.
4.d	Gyvsidabris, esantis didžiaslėgėse gyvsidabrio (garų) (angl. – HPMV) lempos	Nustoja galioti 2015 m. balandžio 13 d.
4.e	Gyvsidabris, esantis metalo halogenidų (MH) lempos	
4.f	Gyvsidabris, esantis kitose specialiosios paskirties išlydžio lempos, nenurodytose šiame priede	
5.a	Švinas, esantis elektroninių vamzdžių stiklo sudėtyje	
5.b	Švinas, esantis liuminescencinių lempų stiklo sudėtyje ir sudarantis ne daugiau kaip 0,2 % masės	

Išimtis		Taikymo apimtis ir datos
6.a	Švinas, esantis plieno sudėtyje kaip legiruojamasis elementas apdirbimo tikslais ir cinkuoto plieno sudėtyje, sudarantis ne daugiau kaip 0,35 % masės	
6.b	Švinas, esantis aliuminio lydiniuose kaip legiruojamasis elementas, sudarantis ne daugiau kaip 0,4 % masės	
6.c	Vario lydinys, kuriame švinas sudaro ne daugiau kaip 4 % masės	
7.a	Švinas, esantis aukštos lydymosi temperatūros lydmetaluose (t. y. švino lydiniuose, kuriuose švinas sudaro 85 % masės arba daugiau)	
7.b	Švinas, esantis serverių, laikmenų ir laikmenų masyvų sistemų, telekomunikacijų tinklų infrastruktūros perjungimo, signalizavimo, perdavimo ir tinklo valdymo įrangos lydmetaluose	
7.c-I	Elektriniai ir elektroninės sudedamosios dalys, kuriuose švino yra stiklo arba keramikos, išskyrus kondensatorių dielektriko keramiką, sudėtyje, pvz., piezoelektroniniuose įtaisuose arba stiklo ar keramikos matricos kompaunde	
7.c-II	Švinas, esantis kondensatorių, kurių vardinė įtampa 125 V kintamosios srovės arba 250 V nuolatinės srovės arba didesnė, dielektriko keramikos sudėtyje	
7.c-III	Švinas, esantis kondensatorių, kurių vardinė įtampa mažesnė kaip 125 V kintamosios srovės arba 250 V nuolatinės srovės, dielektriko keramikos sudėtyje	Nustoja galioti 2013 m. sausio 1 d.; po tos dienos galima naudoti EEĮ, kuri pateikta rinkai iki 2013 m. sausio 1 d., atsarginėse dalyse
8.a	Kadmis ir jo junginiai, esantys vienkartinuose tabletės tipo šiluminiuose saugikliuose	Nustoja galioti 2012 m. sausio 1 d.; po tos dienos galima naudoti EEĮ, kuri pateikta rinkai iki 2012 m. sausio 1 d., atsarginėse dalyse
8.b	Kadmis ir jo junginiai, esantys elektriniuose kontaktuose	
9	Šešiavalentis chromas, naudojamas absorbcinių šaldytuvų anglinio plieno aušinimo sistemose kaip antikorozinė medžiaga, kurio yra ne daugiau kaip 0,75 % aušalo masės	
9.b	Švinas, naudojamas šildymo, vėdinimo, oro kondicionavimo ir šaldymo (angl. – HVACR) įrenginių šaltnešio kompresorių slydimo guoliuose	
11.a	Švinas, naudojamas su „C-Press“ suderinamose kištukinių jungčių sistemose	Galima naudoti EEĮ, kuri pateikta rinkai iki 2010 m. rugsėjo 24 d., atsarginėse dalyse
11.b	Švinas, naudojamas kitose (nei su „C-Press“ suderinamos) kištukinių jungčių sistemose	Nustoja galioti 2013 m. sausio 1 d.; po tos dienos galima naudoti EEĮ, kuri pateikta rinkai iki 2013 m. sausio 1 d., atsarginėse dalyse
12	Švinas, naudojamas kaip šilumos laidumo modulio „C“ formos žiedo danga	Galima naudoti EEĮ, kuri pateikta rinkai iki 2010 m. rugsėjo 24 d., atsarginėse dalyse
13.a	Švinas, esantis optinėje įrangoje naudojamo balto stiklo sudėtyje	
13.b	Kadmis ir švinas, esantys filtrų stiklo ir atspindžio etalonams naudojamo stiklo sudėtyje	
14	Švinas lydmetaluose, kurių sudėtyje yra daugiau nei du elementai, naudojamiuose kojelėms sujungti su mikroprocesoriaus korpusu, ir kuriuose švino yra daugiau kaip 80 %, bet mažiau kaip 85 % masės	Nustoja galioti 2011 m. sausio 1 d.; po tos dienos galima naudoti EEĮ, kuri pateikta rinkai iki 2011 m. sausio 1 d., atsarginėse dalyse

Išimtis		Taikymo apimtis ir datos
15	Švinas lydmetaluose, skirtuose lusto ir padėklo kontaktams elektriškai sujungti „apversto lusto“ integriniuose grandynuose	
16	Švinas tiesiosiose kaitinamosiose lempose, kurių vamzdis yra padengtas silikatu	Nustoją galioti 2013 m. rugsėjo 1 d.
17	Švino halogenidas, naudojamas kaip spinduliavimo medžiaga didelio intensyvumo išlydžio (HID) lempose, skirtose naudoti profesionalioje reprografijos įrangoje	
18.a	Švinas, naudojamas išlydžio lempų liuminofo, pvz., SMS ((Sr,Ba) ₂ MgSi ₂ O ₇ :Pb), milteliuose kaip aktyvinimo medžiaga (švino ne daugiau kaip 1 % masės), kai tos išlydžio lempos skirtos naudoti diazokopijavimo, litografijos, fotocheminiuose ir švitinimo procesuose ar vabzdžių gaudyklėse	Nustoją galioti 2011 m. sausio 1 d.
18.b	Švinas, naudojamas išlydžio lempų liuminofo, pvz., BSP (BaSi ₂ O ₅ :Pb), milteliuose kaip aktyvinimo medžiaga (švino ne daugiau kaip 1 % masės), kai tos lempos skirtos naudoti įdegiui sudaryti	
19	PbBiSn-Hg ir PbInSn-Hg sudėtyje esantis švinas, naudojamas specialiuosiuose junginiuose kaip pagrindinė amalgama ir PbSn-Hg sudėtyje esantis švinas, naudojamas kaip pagalbinė amalgama itin kompaktiškose energiją taupančiose lempose (angl. – ESL)	Nustoją galioti 2011 m. birželio 1 d.
20	Švino oksidas, esantis stiklo, naudojamo skystųjų kristalų ekranų (angl. – LCD) plokščiųjų liuminescencinių lempų priekinei ir galinei plokštėms sujungti, sudėtyje	Nustoją galioti 2011 m. birželio 1 d.
21	Švinas ir kadmio, esantys dažų, naudojamų emaliuojant borosilikatinį ir silikatinį stiklą, sudėtyje	
23	Švinas, esantis smulkaus žingsnio komponentų dangoje, išskyrus jungtis, kurių žingsnis 0,65 mm arba mažesnis	Galima naudoti EEJ, kuri pateikta rinkai iki 2010 m. rugsėjo 24 d., atsarginėse dalyse
24	Švinas, esantis lydmetalų, naudojamų diskiniams ir planariams daugiasluoksniams keramikiniais kondensatorių masyvams lituoti per juose esančias kiaurymes, sudėtyje	
25	Švino oksidas, esantis paviršinio laidumo elektronų emiterių vaizdo ekranų (angl. – SED) konstrukcijos elementų, t. y. sandarinamojo frito ir frito žiedo, sudėtyje	
26	Švino oksidas, esantis nematomosios spinduliuotės lempų stiklo apvalkale	Nustoją galioti 2011 m. birželio 1 d.
27	Švino lydiniai, naudojami kaip lydmetalis didelės galios garsiakalbių (skirtų naudoti keletą valandų 125 dB ir didesniu garso galios lygiu) keitikliuose	Nebegalioja nuo 2010 m. rugsėjo 24 d.
29	Švinas, esantis krištolo sudėtyje, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 69/493/EEB ⁽¹⁾ I priede (1, 2, 3 ir 4 klasės krištolo stiklas)	
30	Kadmio lydiniai, naudojami kaip elektrinės ir (arba) mechaninės didelės galios garsiakalbių (generuojamas garso slėgis 100 dB (A) ir daugiau) keitiklių tiesiogiai ant judamosios ritės esančių laidininkų lituojamosios jungtys	
31	Švinas, esantis litavimo medžiagose, naudojamose begyvisdabre plokščiosiose liuminescencinėse lempose (kurios, pvz., naudojamos skystųjų kristalų ekranuose, dekoratyviniams ar pramoniniams apšvietimui)	
32	Švino oksidas, esantis argono ir kriptono lazerinių vamzdžių lango mazgo sandarinamojo frito sudėtyje	

Išimtis		Taikymo apimtis ir datos
33	Švinas, esantis lydmetaluose, naudojamuose elektros transformatorių mažo skersmens (100 µm ir mažiau) variniams laidams lituoti	
34	Švinas, esantis kermeto pagrindu pagamintų derinamųjų potenciometrų sudedamosiose dalyse	
36	Gyvsidabris, naudojamas kaip katodo dulkėjimo inhibitorius nuolatinės srovės plazminiuose ekranuose, kai vieno ekrano sudedamosiose dalyse gyvsidabrio yra ne daugiau kaip 30 mg	Nebegaliaoja nuo 2010 m. liepos 1 d.
37	Švinas, naudojamas aukštos įtampos diodų, kurių korpusas pagamintas iš cinko borato stiklo, dengiamajame sluoksnyje	
38	Kadmis ir kadmio oksidas, esantys storų plėvelių pastos, naudojamos ant aliuminiu surišto berilio oksido pagrindo, sudėtyje	
39	Kadmis, esantis II–VI grupės šviesos dioduose (angl. – LED) su spalvos keitikliu (šviesą skleidžiančios srities kvadratiname milimetre mažiau kaip 10 µg Cd), naudojamuose puslaidininkinėse apšvietimo arba vaizdavimo sistemose	Nustoja galioti 2014 m. liepos 1 d.

(1) OL L 326, 1969 12 29, p. 36.

IV PRIEDAS

4 straipsnio 1 dalyje nustatyto apribojimo naudoti išimtys, susijusios su medicinos prietaisais ir stebėjimo bei kontrolės prietaisais

Įranga, kurioje naudojama jonizuojančioji spinduliuotė, arba jonizuojančiosios spinduliuotės aptikimo įranga

1. Švinas, kadmis ir gyvsidabris jonizuojančiosios spinduliuotės detektoriuose
2. Švino guoliai rentgeno vamzdžiuose
3. Švinas elektromagnetinės spinduliuotės stiprinimo prietaisuose: mikrokanalų plokštėje ir kapiliarinėje plokštėje
4. Švinas stiklo frite, naudojamame rentgeno vamzdžiuose bei vaizdo stiprintuvuose, ir švinas stiklo frito rišikliuose, naudojamuose surenkant dujinius lazerius, bei elektroninėse lempose, elektromagnetinę spinduliuotę paverčiančiose elektronais
5. Švinas apsauginiuose ekranuose nuo jonizuojančiosios spinduliuotės
6. Švinas rentgeno spindulių bandymo objektuose
7. Švino stearato rentgeno vamzdžių difrakcijos kristalai
8. Radioaktyvus kadmio izotopas, naudojamas nešiojamuosiuose rentgeno fluorescenciniuose spektrometruose

Jutikliai, detektoriai ir elektrodai

- 1a. Švinas ir kadmis atrankiniuose jonų elektroduose, įskaitant pH elektrodų stiklą
- 1b. Švino anodai elektrocheminiuose deguonies jutikliuose
- 1c. Švinas, kadmis ir gyvsidabris infraraudonosios šviesos detektoriuose
- 1d. Gyvsidabris kontroliniuose elektroduose: mažachlorio gyvsidabrio chlorido, gyvsidabrio sulfato ir gyvsidabrio oksido

Kita

9. Kadmis helio-kadmio lazeriuose
10. Švinas ir kadmis atomų įgerties spektroskopinėse lempose
11. Švinas kaip superlaidininkas lydinuose ir kaip šilumos laidininkas magnetinio rezonanso įrangoje (MRĮ)
12. Švinas ir kadmis metalinėse superlaidžių medžiagų jungtyse MRĮ ir itin jautriuose superlaidininkiniuose magnetinių laukų (SQUID) detektoriuose
13. Švinas atsvaruose
14. Švinas vienakristalėse pjezoelektrinėse ultragarso keitiklių medžiagose
15. Švinas ultragarso keitiklių jungčių lydmetaliuose
16. Gyvsidabris labai tiksluose talpos bei nuostolių matavimo tilteliuose ir aukšto dažnio radijo dažnio jungikliuose bei stebėjimo ir kontrolės prietaisų relėse, jei gyvsidabrio kiekis kiekviename jungiklyje ar relėje yra ne didesnis kaip 20 mg
17. Švinas nešiojamųjų skubiosios pagalbos defibriliatorių lydmetaliuose
18. Švinas aukštos kokybės infraraudonųjų matymo prietaisų, kuriais vaizdą galima matyti 8–14 μm intervale, lydmetaliuose
19. Švinas skystųjų kristalų ant silicio pagrindo (LCoS) ekranuose
20. Kadmis rentgeno matavimo filtruose

V PRIEDAS

Paraiškos dėl išimties taikymo, jos atnaujinimo arba atšaukimo, kaip nurodyta 5 straipsnyje

Paraiška dėl išimties taikymo, jos atnaujinimo ar, *mutatis mutandis*, atšaukimo gali teikti gamintojas, gamintojo įgaliotasis atstovas ar bet kuris tiekimo grandinės ūkinės veiklos vykdytojas ir jose turi būti pateikta bent ši informacija:

- a) pareiškėjo vardas, pavardė (pavadinimas), adresas ir kontaktiniai duomenys;
- b) informacija apie medžiagą ar sudėtinę dalį, konkrečius elemento naudojimo medžiagoje ar sudedamoje dalyje būdus, kuriems prašoma taikyti išimtį arba ją atšaukti, ir jo ypatingas savybes;
- c) patikrinamas ir pagrįstas išimties taikymo ar jos atšaukimo pagrindimas, laikantis 5 straipsnyje nustatytų sąlygų;
- d) galimų alternatyvių elementų, medžiagų ar konstrukcijų analizė, pagrįsta naudojimo ciklu, taip pat, kai įmanoma, informacija apie nepriklausomus tyrimus, recenzuotas studijas, pareiškėjo vykdomą vystomąją veiklą ir tokių alternatyvų galimybės analizė;
- e) informacija apie galimą medžiagų iš EEĮ atliekų ruošimą pakartotiniam naudojimui ar perdirbimui, ir nuostatos dėl atitinkamo atliekų tvarkymo pagal Direktyvos 2002/96/EB II priedą;
- f) kita atitinkama informacija;
- g) siūlomi veiksmai siekiant vystyti galimas alternatyvas, pateikti prašymą dėl jų vystymo ir (arba) jas taikyti, įskaitant tokių pareiškėjo veiksmų tvarkaraštį;
- h) atitinkamais atvejais – nurodoma nuosavybės teise saugotina laikoma informacija, pridėjus pagrindimą, kurį galima patikrinti;
- i) jei teikiama paraiška dėl išimties taikymo, pasiūlymas dėl tikslios ir aiškios išimties formuluotės;
- j) paraiškos santrauka.

VI PRIEDAS

ES ATITIKTIES DEKLARACIJA

1. Nr. ... (unikalus EEĮ atpažinties numeris):
 2. Gamintojo arba jo įgaliotojo atstovo vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas:
 3. Ši atitikties deklaracija išduota tik gamintojo (arba montuotojo) atsakomybe:
 4. Deklaracijos objektas (suteikiama EEĮ atpažintis, pagal kurią galima atsekti gaminį. Taip pat gali būti pateikiama nuotrauka):
 5. Pirmiau aprašytasis deklaracijos objektas atitinka 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų elektros ir elektroninėje įrangoje naudojimo apribojimo (*):
 6. Jei tinkama, taikytų darnųjų standartų nuorodos arba techninių specifikacijų, pagal kurias buvo deklaruota atitiktis, nuorodos:
 7. Papildoma informacija:
- Už ką ir kieno vardu pasirašyta:
- (išdavimo data ir vieta):
- (vardas ir pavardė, pareigos) (parašas):
- _____

(*) OL L 174, 2011 7 1, p. 88.

VII PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesni pakeitimai

(nurodyta 26 straipsnyje)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/95/EB	(OL L 37, 2003 2 13, p. 19)
Komisijos sprendimas 2005/618/EB	(OL L 214, 2005 8 19, p. 65)
Komisijos sprendimas 2005/717/EB	(OL L 271, 2005 10 15, p. 48)
Komisijos sprendimas 2005/747/EB	(OL L 280, 2005 10 25, p. 18)
Komisijos sprendimas 2006/310/EB	(OL L 115, 2006 4 28, p. 38)
Komisijos sprendimas 2006/690/EB	(OL L 283, 2006 10 14, p. 47)
Komisijos sprendimas 2006/691/EB	(OL L 283, 2006 10 14, p. 48)
Komisijos sprendimas 2006/692/EB	(OL L 283, 2006 10 14, p. 50)
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/35/EB	(OL L 81, 2008 3 20, p. 67)
Komisijos sprendimas 2008/385/EB	(OL L 136, 2008 5 24, p. 9)
Komisijos sprendimas 2009/428/EB	(OL L 139, 2009 6 5, p. 32)
Komisijos sprendimas 2009/443/EB	(OL L 148, 2009 6 11, p. 27)
Komisijos sprendimas 2010/122/ES	(OL L 49, 2010 2 26, p. 32)
Komisijos sprendimas 2010/571/ES	(OL L 251, 2010 9 25, p. 28)

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas

(nurodyta 26 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminas
2002/95/EB	2004 m. rugpjūčio 12 d.
2008/35/EB	—

VIII PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Direktyva 2002/95/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis, 2 straipsnio 2 dalis, I priedas
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė
—	2 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio a punktas	3 straipsnio 1 ir 2 dalys
3 straipsnio b punktas	—
—	3 straipsnio 6 ir 28 dalys
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis, II priedas
—	4 straipsnio 3–4 dalys
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 6 dalis
4 straipsnio 3 dalis	—
5 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	5 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
5 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 1 dalies b punktas	5 straipsnio 1 dalies a punkto pirma ir trečia įtraukos
—	5 straipsnio 1 dalies a punkto antra įtrauka 5 straipsnio 1 dalies a punkto paskutinė pastraipa
5 straipsnio 1 dalies c punktas	5 straipsnio 1 dalies b punktas
—	5 straipsnio 2 dalis 5 straipsnio 3–6 dalys
5 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 7 dalis
—	5 straipsnio 8 dalis
6 straipsnis	6 straipsnis
—	7–18 straipsniai
7 straipsnis	19–22 straipsniai
8 straipsnis	23 straipsnis
9 straipsnis	25 straipsnis
—	26 straipsnis
10 straipsnis	27 straipsnis
11 straipsnis	28 straipsnis
—	I–II priedai
Priedo 1–39 punktai	III priedo 1–39 punktai
—	IV, V, VI–VIII priedai

2011 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT